



ജാതമൈര ഇഷ്ടമിദം.

සා ම නේ ර ප්‍ර ග්‍ර න ය

විසාරයන් නයකින් සමන්විතයි.

අභිධම්මසෙඨ නිපුණවූ ආවාසචරයින් වහන්සේ කෙනෙකුත් විසින්
විරවිතයි

බෙන්හර ගලපාන විහාරයට වැඩිවිසූ සුපෙසල ශික්ෂාකාමී
බොධිමලච්ඡි සුමනානන්ද ස්වරූපාදයන් වහන්සේගේද
මහනුවර උපොසථ ප්‍රසාරමවිහාරයෙහි උපාධ්‍යයභාවොපතන
විද්‍යාදයපරිචේතනිපති

සිප්පයුටු ශ්‍රී සුමනලාභිධාන

ශ්‍රීපාදසථානසෙඨද භාද්‍රකෝරලසෙඨද ලසිකාබවහරදිශාවෙහිද
ප්‍රධාන නායකයන් වරපාදෙනමයානන් වහන්සේගේද

ශ්‍රී භ්‍ය වූ

ගලපානවිහාරයට

ශෛලානායකනපරිචේතනිපති

බෙන්හර සරණධාරණ්ඩිරසන් වහන්සේ විසින්

සංශෝධිතයි.

පානදුරේ බ්‍රහ්මකඩ පදින් වි

සී. ඇස්. විරසිංහ අප්පහාමි

ඇම්. ඩී. සනෝනිස් ජයවර්ධන පාදක්කපලාතේ විවාහරේජ්‍යවෘත්

යන අප විසින්

ග්‍රන්ථකාශ මුද්‍රාසන්ත්‍රාලයෙහි

මුද්‍රිතයි.

බුඩවම්: 2442.

1899.

සාමණේර ප්‍රයෝග.

ලෝකසිව්ඛාරවු භාග්‍යවතුන්වහන්සේවිසින් අපනලද පුණ්‍යදායකත්වය ශාරීරිකපුණ්‍යවර්ධනයත්වහන්සේගේ අනෙකාධාරික සොපාන නම් සාමණේරයන්වහන්සේවිසින් දෙනලද උත්තරදායකත්වය යන පුණ්‍යානුකාර දෙකොටස එක්කිරීමෙන් සධාරායනාකොට තබනලද බමුණාණය සාමණේරපුණ්‍ය නාමයෙන් පුනාගයි. පුණ්‍යවිසුර්ජනාවසානයෙහි ඊට දායාදවශයෙන් සම්මුතත්වහන්සේවිසින් සත් හැවිරිදි සාමණේර නමට උපසම්පදාව දෙනලදි—මේවනාහි පුණ්‍ය ව්‍යාකරණ උපසම්පදයයි අවිච්ඡරුම් උපසම්පදා අතුරෙහි ගණන්ගත් නාලදි, මේ වූකලි සාමණේරයන්ගෙන් අපනලද පුණ්‍යාගෙයින්ද=සාමණේරයන් විසින් විසදනලද පුණ්‍යාගෙයින්ද=සාමණේරපුණ්‍ය නම් විය.

මේ සාමණේරපුණ්‍ය ප්‍රථම මහාසංඝිතිසාරක මහානාමපසාද වීරපුබ්බ මහරහතුන්වහන්සේලාවිසින් කුසුගන්ධනියෙහි බුදුකපාය යට ඇතුළත්කොට සධාරායනාකරණලදි. සත්‍යවරුන්ගේ හිස පදනනාරවද වෙනත් තත්විද ඉන් ගණනබනලදි—මෙහි ඇතුළත් බමුණොට්ඨාස බැලුකල මෙයින් පිටත් බුබ්බුච්ඡයන් නොමැති සේ සිතන්ව සුතුවහිබේ.

මේ ලියනලද අභිවිකල්පනය කවරකලෙක කවරආවායවයවයෙකු විසින් කරණලදදි විනිශ්චයකට පැමිණීම ඊට හෙතෙම කරුණු මෙහි නොමැත්තෙන්ද අත්තැනෙන්හි නුදුටුවීරුගෙයින්ද උග්‍ර හවයි—එසේත් මෙය ඉතා පුරුණයයි සිහිමට කරුණුනොමැතිගෙයින් මිට අපසනකාලයෙහි කරණලදදි අනුමානවශයෙන් සිතන්ව ඉබ්බිබේ—ඒ කෙසේනමුත් සත්තය ලිච්ඡේදි අභිබමාපසංග්‍රහයන් නය සම්පුණ්ණයෙන්ම අධ්‍යානකරහිබෙන බැව් පෙනෙන්නට තිබේ. ඒද අභිබමාපසංග්‍රහයන් නයෙහි පාලිවචන හැරදමා අපිපමණක් එකතුකොට භාවයමෙන් දෙවන පුණ්‍යානුකාරයෙහි සම්පුණ්ණයෙන් ඇතුළත්කිරීමෙහි. එහිදු ඇතැම්තැන වැඩිවිසාරයක්ද (විග්‍රහ කළ වාක්‍යය හැරදමා එහි අභිපමණක් ගෙණ) අධ්‍යානකොට තිබේ.

“නිබ්බාණං පථි සමණේතො උපගමනතො නිබ්බාණමහාසමුද්ධං නිනතතාය සොනසද්ධතා වා=සොනොති වුට්ඨති—අරියො අට්ඨ ඩ්විකො මංගො” යනු අභිබමාපසංග්‍රහයන් නයෙහි පෙනෙන්න

විග්‍රහයි-“නිව්වාණය කර පවුණුවනබැවින්ද නිවන්නැමති මහවුහුද කර නැවුනුබැවින්ද ප්‍රොතසන් (දියපහරක්) සමානනුයි=සොත නම් වේ-ආය්‍යී අප්වාඛිතිකමාභිගයයි” යනාදිය මෙහි ආනයයි-මේ ආදි බොහෝතැන් මෙසේ ඇතිබැව් සැලකියයුතුයි.

අභිධම්මාභිසඬුගසන්නයෙහි තැනින් තැන යොදා නිබේන සත්‍යසංකෂ්පාදියෙන් ගත් ගාථා ලොකාකාදි බොහොමයක් මේ සන් නගට ඇතුළත්කොට තැන්හැරදමාතිබේ.

එනම්-(අ-ස-ස-8 පිටුව.)

“දුබ්බපයොගසමුදානො චිසෙසො චිත්තසමනචි,
සංඛාරො තංචසෙනෙත්ථ භොතසංඛාරිභාදිතා”-

(අ-ස-ස-11 පිටුව)

“සබ්බාකුසලසුත්තමයි උඛච්චං අත්තමානසෙ,
බලවං ඉති තඤ්ඤෙව චුත්තමුඛච්චයොගතො.
තෙනෙව හි මුනිඤ්ඤෙ යෙව්‍යපනකනාමතො,
චන්දා සෙසෙසු එතෙව් තං සරුපෙන දෙසිතා”-

“මුද්‍රගතා වෙච් සංසප්පච්ඤෙතිපා වෙකභෙතුකා,
සොපෙකං සබ්බදා තෙව් හිත්තං සංඛාරභෙදතො.
න හි තස්ස සභාවෙන භික්ඛනතුස්සාගනිගතා,
අත්ථි සංසප්පමානස්ස චික්ඛිපත්තස්ස සබ්බදා”-

(අ-ස-ස-15 පිටුව.)

“චන්දාලභසභාවානං භූතිකානං හි සට්ඨනං,
දුබ්බලං ඉති චක්ඛාදිචතුච්ඡිත්තමුපෙකනිකං.
කායනිස්සයථොට්ඨබ්බිභූතානං සට්ඨනාය තු,
බලවත්තා න විඤ්ඤාණං කායිකං මජ්ඣිමෙදනං.
සමානනිස්සයො යස්මා නන්දානන්තරපට්ඨයො,
තස්මා දුබ්බලමාලභෙ සොපෙකං සමපට්ඨන්”-

(අ-ස-ස-28 පිටුව.)

“ලොකුත්තරං ක්‍රියාවිත්තං පන කස්මා න චිජ්ජති,
එකච්ඡතකඛණිකත්තා මහස්සාහි න චිජ්ජති”-

(අ-ස-ස-35 පිටුව.)

“නාත්‍රිඤ්ඤාපසකෙ පාපාදමෙධ්‍යාදිව ඥානරු,
ඥානොඤ්ඤාරිභෙවනස්මානනු සත්‍යනපත්‍රපෑ”-

(අ-ස-ස-37 පිටුව.)

“කෙච් මධ්මයි රූපනති චදනෙන නං න සුජ්ජති,
පභාතබ්බෙසු චුත්තත්තා කාමච්ජන්දයො විය.

පහාතබ්බස්ස අකඛාතමෙතං නිවරණස්ස උ,
රූපනග්ග න පහාතබ්බකඛාතං දස්සනාදිනා.

“න තුමනං භික්ඛුවෙ රූපං පරිභෙදෙතනති” පාඨයො,
පරිභෙදයභාවලෙසොපි යන් රූපස්ස ඵ්ඤ්ඤති.

තඤ්ඤානුස්ථානවිච්ඡේදයෙන් පසුව,
ඉන්ද්‍රියයන්ගේ ස්වභාවය අනුමාන කළ හැක.

රුපාරූපෙසු මිඛෙසු අරූපං තත් දෙසිතං,
ඉති චෙ නත් තං තත් අවිසෙසෙන පාඨතො.

සත්‍යයා හි අනුමානෙන්ද ඔබ රූපනි විනිතං,
තමයි නිවරණං ඔබගාමයෝ ඉතරං විස.

සමාජයෙහි සිටින බොහෝ දෙනාට අධ්‍යාපන අවස්ථාවක් ලෙසින් භාවිත කර ගත හැකි පරිදි සාහිත්‍යය පිළිබඳව අධ්‍යයනයක් කිරීමට අවස්ථාවක් සැලසීමට අපි කැපවී සිටිමු.

තර්ථවලට සමූහයක පාදිතයෙක් නම් රුපක,
නිසං, විශේෂයෙන් නිසං කායගොලයෙකුට යයි”-

(අ-ස-ස-70. 7I පිටු.)

“සමහර ආචාර්යවරයෙකුගේ විකල්පයක් ලෙස “උප්පත්තං උප්පජ්ජමානං” යනාදී පදයන්ගේ විභවයෙහි “භවනකම්මෙණ උප්පත්තං නො ච උප්පජ්ජමානං උප්පාදකම්මෙණ උප්පජ්ජමානං නො ච උප්පත්තං” යනාදීන් භවනාත්මක දෙකම කියනලද ස්වීතික්ෂණය නොකියනලද, යනාදීන් විකල්පයේ ස්වීතික්ෂණය වලකන්නාහ—ඔවුන්ගේ මත විශේෂයෙහි අනුකූලයෙහි ආචාර්යවරයන් විසින් ස්වීතික්ෂණයන් අසන්නාහ විකල්පයන්ගේ දෙකම අසන්නාහ—”

“ උපනක්‍ෂපයාමානනා විභවෙන හෙව මාදිනං,
හඟනකිණ්ණසමිං උපනං නො ච උපයාමානකං.

උපායමානවූ පාලන දින උපායමානව අදින,
භවගුණාදි අනුමාන නිව්නාසය සිද්ධිකරණ.

උපාදෙව් වශයෙන් වෙව් අඤ්ඤාත්තං සිතස්ස ච,
පඤ්ඤායතිති චිතතතනා සිති අත්තීති වෙ මතා.

අසූආචාරායුග්ග ඵකසමිං ධම්මෙ අනුපලච්ඡිතො,
පසුසුභ්වච්ඡා චෙව පඤ්ඤාධර්මිනි නර්ඤිනි.

වූනා නසමා න චිත්තසා ඩිති දිසාති පාලියං,
අභිධමම අභාචොපි නිසෙධොයෙච සබ්බථා.

ඔහු සමුදායයා සඳහා නිරුපකාරී වැදගත්කම,
දකුණුමුහුණතයෙන් පමණක් නොව නිසේවනයෙන්.

රුප්පාදෙ න භඩ්ඛසමිං තසමි සබ්බෙපි පච්චයා,
 උප්පාදෙයෙව චිත්තස්ස රුපගෙනුභි කෙවන.
 චුච්චතෙ තස් එකසමිං ඛමමසෙසව යථා මනා,
 උප්පාදුච්ඡන්තො නිනනා භඩ්ඛාවන්තා තරෙච තු.
 භඩ්ඛස්සාභිමුඛාවන්තා ඉච්ඡිතබ්බා අයං සිති,
 නයදස්සන්තො එසා විභවෙත න තු දෙසිතා.
 ලක්ඛණං සංඛතසෙසව චතතුමුප්පාදභද්දනා,
 දෙසිතතතා න තන්තාපි පබ්බසස්ස සිතිරිතා.
 උපසන්නස්ස බාහුනමකේයෙව පචත්තිතො,
 විඤ්ඤායනිති චේතස්ස අන්තො විඤ්ඤායතෙ ඉති.
 භවෙත රුපස්සනුප්පාදෙ චිත්තඡන්තං වසෙන වා,
 අරුප්පාචාතිසන්ධාය භාසිතො යමකස්ස හි.
 සභාවො යං යථාලාභයොජනාති තතො න හි,
 න චිත්තවිසිතිභවෙත ච න රුපස්ස අසමිහවො”-

(අ-ස-ස-74 පිට.)

“සුප්පතච්ඡිතස්ස මුලෙ ඵලප්පතනර්වාතකයෙවිදුන්විලාස වක්ඛු
 දීඨෙව්වා වාදය චේතනඵලමථ පරිතාපි පිබ්බිත්වා කරෙණ,
 ඥාතො පක්ඛිසිතාවං කිල පරිබ්බහුපේ තදුසාකාප්චචේතාසා
 පක්ඛාත්තාලවාදිලත්තං රසමපි ව සග ශ්ලෙෂමිණස්සාදා යිගෙස”

(අ-ස-ස-98 පිට.)

“එකච්චෙව ජිනිපාතිකා ව නාම චතුඅපායපිනිමුත්තකා උත්ත
 රමානා යක්ඛිති පියච්ඡාරමානා පුනබ්බසුමානා ඛමමගුත්තාති එවමා
 දිකා; එතෙසං හි කායො නානා ගොති මනුස්සානං ඵය ඵගෙනුක
 තිගෙනුකාගෙනුකවසෙන, සංඤ්ඤාපිනානා; යෙ පනෙත්ති තිගෙනුකා
 තෙසමපි ඛමමාභිසමයො ගොති පියච්ඡාරමානාදිනං ඵය”;

මෙසේ අභිධම්මානිසංග්ගහසන්තයෙහි දක්වනලද මේ ගාථා
 ශ්ලෝක පාඨයන් අත්හැර තිබේ-බොගොමයක් ඇතුළත්කොටද
 තිබේ-එය පොත බැලූකල දන්නන්ට හැකිවෙයි.

මෙහි ඇතුළත්කොට තිබෙන ඛමමකොටසිය වැඩිකොටසක්
 ඒ ඒ පොත්වල ලියාතිබෙන ඒවායි, ඇතම්තැන ඒ වාසගම්ද මදක්
 වෙනස්කොට තිබේ; එබඳුතැන් මුද්‍රණයේදී අපවිසින් [] මේ ලකු
 නේත් ඇතුළත්කොට යොදාඇත; ඒ (1-පිටේ) “[අපවිසින් මදක්
 විස්තරකොට වක්ඛනන කරණුලදහ]” යනාදියයි.

අභිධම්මානිසංග්ගහවෙහි ඇති සමහර පාඨද (මුල අග ගාථා.
 කැර) ගාථා සියල්ලමද [] මේ ලකුණුවලින් ඇතුළත්කොට සියලු

තැන යොදාදැන, එසේ කරන්ට ඕනෑවූයේ සන්නයෙහි අ නයින් පාසි ගාථා දෙකොටසෙහිම අ භාවය යෙදීමෙන් පුනරුක්කාකාර යෙන් පෙණෙනහෙයිනි, මෙසේ මේ පොත 9 වෙනි පිටි පටන් 142 වෙනි පිටි දක්වා පිළිවෙළින්ම අභිධර්මානුසංග්‍රහසන්නය දක්ව මින් 79 වෙනි පිටිවේ 8 වෙනි පෙළ දක්වා නාමයයිද 92 පිටි අවසානය දක්වා රූපයයිද නාමරූපාකාරයෙන් පෙන්වා ඉන්පසු නාම රූපදෙ කින් විනිමිත්ත නිව්ණයද මිත්‍රකසංග්‍රහයයි ඉන් අනෙකොටසද පෙන්වා “නාමම රූපම”යන මේ දෙවනප්‍රකාශයෙහි උත්තර ප්‍රකාශ කරණලදී.

මෙහි අධ්‍යාය ඛණ්ඩකොටසාස ලියා තිබෙන ආකාරය සිතාබලන විට මේ ආවායසීවරයා බොහෝ පොත්බලා පුරුදුපුහුණුවී ඇති කෙනෙක්වාට සැකනැත, නුමුත් ඇතැම්තැන නිරතුලනොවන සේ ගලපානැති බැව් පෙණෙන්නට තිබේ-ඒ තැන් අපිදු එසේම යෙ දිමු-ශුඛිය සදහා ලැබුනේ එකම පොත බැවින් ශුඛිකිරිම අමාරුයේ පෙණුනාපමණක්නොව පොත මුද්‍රණයකරණ කාලයෙහි අපට පැ මිණි අනවකාශනය නිසාත් පෝර්මකිපයක වාසගම්කැබලි පවා ඉවත්ව ගොස් තිබී එය ශුඛිපත්‍රයේ යොදාදැනි.

මෙය ශුඛිකරණ අපවිසින් ඒ ඒ ඛණ්ඩකොටසාස අවබෝධකරනැ ගිමට පහසුවන ආකාරයෙන් පෙළකැඩීමද ඒ ඒ තැන්වලඉලක් කම් යෙදීමද ලකුණුයෙදීමද කරණලදී; මෙය ශුඛිකිරීමේදි විද්‍යෙදය පරිවෙණ්ඩිපනින්වනත්සේයෙම උගත්භිෂයයෙක්වූ අප ශෛලානතායනනපිරිවෙණේ උපාචායසීතැන්පත් **ගිත්තවිසේ** සුමනනිසා උත්තාත්සේ බොහෝසේ ආධාරකල බැව්ද 97 වෙනි පිටි පටන් ශුඛිකිරීමට මුද්‍රණයකල අභිධර්මානුසංග්‍රහසන්නය සහ පෙළත් උපකාරවූබැව්ද මෙහි සදහන්කිරීමට කැමැත්තෙමු.

මෙහි(ශුඛිපත්‍රයටනොගෙණ අත්ඇරී)තව බොහෝතැන් අශුඛි වද තිබියහැකිසි-ඒ තැන් ඛණ්ඩවාදිඛණ්ඩරසින් විසින් අපවෙන ලියා එවනු ලැබුනම් ඒ දෙවෙනිවර මුද්‍රණයකරවීමේදි ශුඛිකරගන්ට උපකාරවනගෙතුටක්බවත් එබදු අය ශාසනාධාරකාරීබවත් කරු ණ පූජිකව සදහන්කරමි.

B. Saranankara.

Principal of

Saillantāyatana College

Galapātavihāraya

BENTOTA.

ශ්‍රී විජයා.

පිට.	පෙළ.	අශ්ව.	ශ්‍රී.
2	7	* අධ්‍යාත්මික	අධ්‍යාත්මික
"	11	{ බමුවිවයසඬො බාසකය.	{ බමුවිවයසඬොබාසකය, විග්‍රහසඬොබාසකය,
"	18	* සතකාවාස	සතකාවාස
3	1	විසින	විසිත්
"	4	* ශ්‍රොත	ශ්‍රොතු
"	10	වුයේ	වුයේ
"	33	බේ	බේ
4	17	* ශ්‍රීභිදි	ශ්‍රීභිදි
5	1	නොකෙට	නොකෙට
"	42	දසසතර	දසසත
6	27	විපාකවිඤ්ඤාණ	විපාකවිඤ්ඤාණ
"	29	සුචිකතම	සුචිකතම
"	31	* නිශ්‍රය	නිශ්‍රය
"	32	වසායියව	වසායියව
7	3	නොමිදෙනු	මිදෙනු
"	15	{ හාවිභාව දත සුකෙත්ති	හාවිභාව දතසුත්තේසි.
"	20	* දතසුත්තානුසි	දතසුත්තානුසි.
"	25	අනුත්තරතනවු	අනුත්තරතනවු ද
"	36	යන මොහු	යන මොහු ද
8	2	ලක්ෂණ	ලක්ෂණ
"	10	* නිවෘත්තවු	නිවෘත්තවු
"	14	පර-මරණ	පරි-පර-මරණ
"	25	තෘෂණ-උපාදාන	අවිද්‍යා ද තෘෂණ-උපාදාන
"	34	අවිද්‍යාදිය	අවිද්‍යා ද
11	5	රූපාදිදශ්‍ය	රූපදශ්‍ය
"	17	වූවාහු	වූවාහු සු
"	19	නානාත්මයක්	නානාත්මයක්
"	25	{ සච්ඡාදවු උත්ත මයන්ගේ	සච්ඡාදවු වත් තමන්ගේ

* මේ ලකුණ මෙබඳු අනිත්තෑන්ද මෙසේම සැලකීම පිණිසයි.

පිට.	පෙල.	අග්‍ර.	ගුණ.
13	41	{ චතුර්ථාන කරණලද්දහු	{ චතුර්ථාන කරණලද්දහු නව සියසැවවිනතකෙනෙක් වන්නා හයි මෙසේ අභිපත්වශයෙන් එක්දහස්සියයඅසූවිනතකෙනෙක් වන්නාහ, ඔහු කාය-වච්-මනෝකම්මසංඛ්‍යාතකම්මක්‍රියාවලයෙන් තුන්ගුණ කරණලද්දහු පන්දහස්සතප්‍රියදෙනෙක් වෙති, ඔහු හිත-මධ්‍යම-පුණ්‍යලෙහෙයින් තුන්ගුණ කරණලද්දහු
14	9	ඉපටානිපට-මධ්‍යස්ථා	ඉපට-ඉපටමධ්‍යස්ථා
"	19	විශෙෂනයි	විශෙෂණයි.
15	1	{ කුසලාකුසලයෝ	කුසලාකුසලයෝ (අකුසලයෝ
16	28	* කොකුතා	කොකුතා
"	37	සංඝකාරහෙදය	{ කාමාවචරකුසලයෙහි මෙන් සංඝකාරහෙදය
17	3	{ අසංඝකාරිකයයි	{ අසංඝකාරිකයයි කියා ද "කාතාභිකාරයක් නැතිව හුදෙක් පරිකම්මානිසංඝකාරයෙන් ම නොඋපදනාහෙයින් සංඝකාරිකයයි ද කියන්නාව නොපිළිවනි-නොහොත්-පුච්ඡානිසංඝකාරවශයෙන් ම උපදනා ධ්‍යානයෙන් කිසිකලෙක්හි අසංඝකාරිකත්වය සම්භව නොවේ නුසි අසංඝකාරිකයයි කියා ද " ව්‍යභිචාරයක්
"	7	සංඛාරිකාදිකා	සංඛාරිකාදිකා
11	15	{ දුක්ඛාපට්ඨපද ද	{ දුක්ඛාපට්ඨපද ද
		{ නිවාහිඤ්ඤා පරි	{ නිවාහිඤ්ඤා පරි
		{ නතං පරිනතාර	{ නතං පරිනතාර
		{ මමණං, දුක්ඛාප	{ මමණං, දුක්ඛාප
		{ පිපද, බිප්පාහි	{ පිපද, බිප්පාහි
		{ ඤ්ඤා පරිනතං අ	{ ඤ්ඤා පරිනතං අ
		{ පපමාණාරමමණං,	{ පපමාණාරමමණං,
23	6	{ රූපාවචරයන්	{ රූපාවචර-ලොකොත්තරයන්
"	39	මෙන්	මෙන්
24	17	විඤ්ඤානනිත්	විඤ්ඤානනිත්
27	6	විනේයකාග්‍රතා	විනේයකාග්‍රතා
"	9	නත්‍රමඤ්ඤානතාය	නත්‍රමඤ්ඤානතාය
"	39	කරන්නිය	කරන්නිය
"	39	{ වජ්ජිනවු විනත	{ වජ්ජිනවු අවසැත්තැවිනතයෙහි
		{ යෙහි	

පිට.	පෙළ.	අශුඛ.	ශුඛ.
28	16	සැවෙස් ද	සසැවෙස් ද
29	29	දක්වනු	දකිනු
"	37	{ භාවනාකාලයෙහි හි පූච්ඡයෙහි	{ භාවනාකාලයෙහි යෙත් පූච්ඡයෙහි
"	38	චිත්තයෙහිදු	චිත්තයෙහිදු
30	17	{ කාමාවචරචිත්ත යෙහි ද	කාමාවචරත්‍රයාචිත්තයෙහි ද
"	23	ලද්දැවුන්	කියනලද්දැවුන්
"	35	{ ඇතිකල්හි උපද නේස	ඇතිකල්හි මානය ද උපදනේස.
30	39	සහ ජයගී	සහ ව ජයගී
31	34	* චිතකි ක	චිතකික
33	13	එකෙක්හි ම	එකෙක්එකෙක්හි ම
36	28	{ වේදනාචිත්තාග හෙයින් ද	{ වේදනාචිත්තාගහෙයින් ද ලොභා දි හෙතුචිත්තාගහෙයින් ද
37	10	{ සොමනසාසහ ගතයන්	{ සුඛ-දුඃඛ-සොමනසාසහ ගතයන්
38	4	දෙදෙනාගේ	තුන්දෙනාගේ
39	6	අභේදකාලප්‍රත්‍යයයි	අභේදයෙහි ද හේදකාලප්‍රත්‍යයයි.
"	35	වුද්දසං;	වුද්දසං,
40	15	සන්තරණිය	සන්තරණිත්‍රය
"	19	සසාලිස්	සසාලිස්
"	"	{ යොනිසොමන සාර	{ යොනිසො-අයොනිසොමන සාර
"	22	තද්‍රලභිනාදූවසාන	තද්‍රලභිනාවසාන
41	5	{ චෙත්;-යනුභාවයි	{ චෙත් යනු භාවයි; රූපා'රූපාව වර මහදත්ත විපාකයෝ නවදෙ න වක්‍රාදි සද්‍රෝ භූපදනාගෙ යින් වාරචිතිමිත්‍රතයෝ මැයි;—
42	15	{ කම්මිතිමිත්තවස යෙන්	කම්මි-කම්මිතිමිත්තවසයෙන්
"	18	රූපාරූපයන්ව ද	රූපාවචරයන්ව ද
43	14	පයඝාපතිබම්මයන්	පරිත්තබම්මයන්
"	20	සප්පි	සත්පිපි
45	18	නිවරණවසානවස්	අනිවරණවසානවස්
"	20	සුරතොසොප	පරතොසොප
"	27	{ ලොකොත්තර සදෙනය	ලොකොත්තරසත්දෙනය

පිට.	පෙල.	අශ්ව.	ශ්ව.
46	26	විෂය	විෂය
47	5	පෙලපවත් 10 පෙලදක්වා ඇති වාසගම්කැබ්ලිදෙන මාරුවී වැටී තිබේ—එහි “පරිත්ත” යනු—“අතිපරිත්ත” කියා ද; “අති පරිත්ත” යනු—“පරිත්ත” කියා ද යොදාගතයුතුයි.	
48	10	නිසිතිකාපන,	නිසිතිකමපන,
“	39	{ ශබ්දය මෙන් පිබි ද හිසකල	ශබ්දයෙන් පිබිදගියකල මෙන්
49	14	ආවර්ජන නම්,	ආවර්ජන නම්ව,
“	“	උපදවී	උපද,
51	17	සතරවනුව හෝ	සතරවනුව හෝ පස්වනුව හෝ
“	18	රූපාවචර අවය	අරූපාවචර අවය
51	31	සම්ප්‍රාතිශ්‍යන්ව	සම්ප්‍රාතිශ්‍යන්ගේ වශයෙන්
52	8-9	{ අප්පිණ්දි සොමිකස් සහගතවූ ප්‍රථමාදිවූ	අප්පිණ් ද ප්‍රථමාදිවූ
“	12	නොවන්තේයයි	නොවන්තියයි
“	25	{ ලොකිකකුශලපච් මබ්‍යාන සතරය	ලොකිකකුශලපච්මබ්‍යාන
“	26	{ ලොකොත්තරප චමබ්‍යානසතරය	ලොකොත්තරපචමබ්‍යානසතය
“	28	තත්පාදන්තාක	තත්පාදක
52	31	{ ලොකික-ලො කොත්තර-ක්‍රියා පච්මබ්‍යාන රූපා රූපාවචරඅග්‍රඵල චතුෂ්ඨවශයෙන්	{ (ලොකික-ලොකොත්තර) රූපා, රූපාවචරපච්මබ්‍යාන-අග්‍රඵලපච මබ්‍යානවශයෙන්
52	32	කුශලානන්තරව	එසේ ම කුශලානන්තරව
54	6	{ නැගෙන්නාවූ අනාගාමී-අග්‍රිත් ඵල	{ නැගෙන්නාවූ අනාගාමී-රහතු න්ව නිර්වර්ජනවූ අනාගාමී-අග්‍රි ත්ඵල චිත්තය උපදනා මෙන්
“	21	කියන්තාහුසි	කියන්තාහුසි.
“	26	උපදනේයි	නොඋපදනේයි.
“	41	{ කාමතෘෂ්ණාව න ත්කම්මියා විසින්	කාමතෘෂ්ණායත්තකම්මියාවිසින්
55	6	{ කාමනර්ණා වසෙවනා	හොඳි නර්ණාවසෙන වා
“	27	වසිතාවගේ	වසිතාවගේ

පිට.	පෙල.	අශ්ව.	ශ්ව.
57	15	ප්‍රාසූප්ත	ප්‍රසූප්ත
61	27	මනුසංසු	මනුසංසු
63	13	{ ප්‍රවෘත්තිකාල යෙහි ද	{ ප්‍රවෘත්තිකාලයෙහි ද ව්‍යුහිකාල යෙහි ද
69	31	වෙසකවච්ච	වෙසකවච්ච
72	10	කුශලකම්මය	අකුශලකම්මය
74	29	නොඋපනාහ	උපදනාහ
76	35	ලභිනයන්	ලභිනයන්
81	11	පිහිටින	පිහිටියාවූ
101	7	බමිසෝ	බමිසෝ
"	30	සංඛොධ්‍යය	සංඛොධ්‍යධ්‍යය
115	38	නාමච්ඡිකාරයෙන්	නාමච්ඡිප්‍රත්‍යානාකාරයෙන්
118	37	සන්ධානසමාරණය	සන්ධාවනනිවාරණය
126	30	නිවරණයෝ	නිවරණයෝ
127	39	සමරණය කොට	සමරණය විෂය කොට
135	7	ලසණ	සණ
141	6	අග්‍රායච්ඡදනලවු	අග්‍රායච්ඡදනලවු කෘතකෘතයවූ
"	22	සණ්ණතුයට	ලසණ්ණතුයට
144	35	විෂලිම	විෂලිම

මෙහි අශ්වසංහත නවත් බොහෝ නිබ්බිත හැකිසි-එබඳුතැන් ලොකසාසනානුග්‍රහකාරී සුඛින්විසින් ශෝඛනය කටයුතුයි.

සාමනේරප්‍රශ්න සත්තය.

භූමි නිසංස භවතො අරහතො සම්මාසම්මාසං.

එක	නාම	කිං?	සංඛිත සද්ධා ආභාරවිධිකා;
වෙ	නාම	කිං?	නාමව රූපම;
නිති	නාම	කිං?	නිසංසා වෙදනා;
වනනාදි	නාම	කිං?	වනනාදි අපිසංසව්‍යානි;
පම	නාම	කිං?	පංවුපාදනකමකා;
ජ	නාම	කිං?	ජ අප්පකානිකානි ආසනනානි;
සද්ධා	නාම	කිං?	සද්ධා බොජ්ඣංගිකා;
අවධි	නාම	කිං?	අපිසංස අවධිබ්බිකො මහෙතො;
නව	නාම	කිං?	නව සද්ධාධායා;
දස	නාම	කිං?	දසසමෙහිති සමනනාගතො අරහා'නි වුච්ඡති'ති.

එක නාම කිං” යනාදි සාමනේරප්‍රශ්නයෙහි උභයන්ති කෙසේදෙත්? ඒ භාග්‍යවත්වූ බුදුන්ගේ සොපාක නම් භාවකාමනෙත් වූන, ඒ සොපාක නම් වහන්දු උපන් සත්ඇවිරිද්දෙහි ම ප්‍රඥබහුලදය, ඔබලවා ප්‍රශ්න විසදවා උපසම්පදාවට අවසර දෙනු කැමතිව ඔබගේ ප්‍රඥමතිමතාව ප්‍රකාශ කරණසදහා “එක නාම කිං” යනාදි ප්‍රශ්න ඇසුරේක, ඒ වහන්දුවියන් ප්‍රශ්න විසද බුදුන් සතුටු කළසේක, ඒ කාරණයෙන් ඔබ උපසම්පද වූසේක, සරණයෙහි පිහිටා දසසිල් පිරිමෙන් සාමනේරභූමියෙහි සිටි සත්ඇවිරිදි කුමාරයන්ගේ ද සඵලභාග්‍යයට සම්පවුච්ඡාත් මෙන් ප්‍රශ්න විසදීමට සමත්තො විය, ශාසනසම්පදාව අපෝ ආභවයකිසෙකැයි හදාරණවුන්ගේ භූමිකා කරණවුන්ගේ ද සස්තනි ප්‍රකාදවඩන පිණිස [අපවිසින් මදක් විසාර කොට ව්‍යාඛ්‍යාන කරණලදහ,] මේ ප්‍රකතව්‍යාකරණයෝ සෙසුතන්හි සෙසු සුත්‍රාන්තයන් අතුරෙහි කුමාරප්‍රශ්නනාමයෙන් කියනලද, සතරබණවරෙහි ඥාපදන තුරුව සාමනේරප්‍රශ්නනාමයෙන් කියනලදහ.

එක නාම කිං (මේ ශාසනයෙහි) එක නම් කීම; සංඛිත සද්ධා, හැම සත්ත්‍ර; ආභාරවිධිකා, ආභාරපසයෙන් සිටිති; හෙවත්—“එක නම් කීමෙක්දයි” කියා බුදුන්විසින් විචාරණලදව ඒ වහන්දු “හැමසත්ත්‍ර ආභාරපසයෙන් සිටිති මේ සස්තනි එක නම් මේයයි” විසද බුදුන් සතුටු කළසේක; හැමපද යන්කෙරෙහි ම වෙමලෙයින් දනුයුතු.

මේ නාම කිං, දෙක නම් කීම; නාමව රූපම, නාමය ද රූපය ද යන මේ දෙකයි.

නිති නාම කිං, තුනෙන් නම් කීම; නිසංසා වෙදනා, තුන් වෙදනාවය; හෙවත්—සැපවෙදනාවය දුඃඛවෙදනාවය මඛාසපවෙදනාවය යන ත්‍රිවිධවෙදනාවයි.

නානාභාරය විඤ්ඤාණාභාරය යන මේ සතරයි, හෙවත්-මනුෂ්‍යයන් විසින් අනු
 ගතකරණ බත්-ව්‍යජනාදී ආහාරයෝ ද දේවියන් අනුගතකරණ ශුඛාහාර.
 ජනාදිය ද ජීවිතය රැකීමට ආහාරවූයේ කම්ප්‍රිකාරාහාර නම් වේ; චක්‍රසා-
 ගිය භෞතාසනය ස්‍රාණාසනය ජීවනාසනය කායාසනය මනාසාසනය යන
 සාතිසයන් චක්‍රසාසනවිදනාය භෞතාසනවිදනාය ස්‍රාණාසනවිදනාය
 ජීවනාසනවිදනාය කායාසනවිදනාය මනාසාසනවිදනාය යන මොනු වෙන්,
 මෙසේ සාතිස වෙදනාව ආහාරකොට ඇති හෙයින් පසාහාර නම් වේ; මනනා-
 සවෙනනාහාර නම්, කාමාවචර කුසල්යින් අව ද රූපාවචර කුසල්යින්
 පස ද අරූපාවචර කුසල්යින් සතර ද දෙලොස් අකුසලවිතතයෝ ද යන
 මොනු තුන්තවසෙහි උත්තාගතවනයෙන් පැවැත්මට හෙතුවූයේ මනාසවෙන
 නාහාර නම් වෙත්; විඤ්ඤාණාහාර නම්, සතරප්‍රාසෙහි පිළිසිදගන්නාවූ
 අකුසලවිපාකප්‍රභේදකමනාවිඤ්ඤාණය ද මිනිස්ලොව ජිත්තය-බර්-උම
 තු-ගොට්ඨාදී සත්ත්වයන්ගේ පිළිසිද ගන්නාවූ කුසලවිපාකප්‍රභේදකමනාවි-
 ඤ්ඤාණය ද දේවියන් හා මිනිස්ලොව පිත්තින් සත්ත්වයන්ගේ පිළිසිද ගැ-
 යන්නට හෙතුවූ කාමාවචරවිඤ්ඤාණ අව ද රූපිභූතමොකසෙහි උපදවන
 රූපාවචරවිඤ්ඤාණ පස ද අරූපිභූතමොකසෙහි උපදවන අරූපාවචරවිඤ්ඤා-
 ණ සතර ද යන මොනු මෙයින් උපත් නාම-රූපයන්ට ආහාර වෙන්නැයි
 විඤ්ඤාණාහාර නම් වෙත්; මේ සියලු සත්ත්වයන් සිටින සතරආහාරපසය වේ;
 මේ මෙහි සංසෙසය විසාරතෙයින් මෙසේ දක්වනු.

ආර්ථිකාපව්‍යාස සංකාරා, සංකාරපව්‍යාස විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපව්‍යාස නා-
 ම-රූපං, නාම-රූපපව්‍යාස සලායනනා, සලායනනපව්‍යාස පසෙසා, පස-
 පව්‍යාස වෙදනා, වෙදනාපව්‍යාස තණ්හා, තණ්හාපව්‍යාස උපාදනා, උපාදන-
 පව්‍යාස ගතවා, ගතවපව්‍යාස ජාති, ජාතිපව්‍යාස-ජරාමරණං සොකා-පරිදේ-
 දුකං-දෙමනාසුපායාසා සමගවනති; එවමෙතාසා කෙවලසා දුකං කතාසා
 සමුදයො හොති.

දිව්‍යසත්‍යය නොදන්නා මොහය සමුදයසත්‍යය නොදන්නා මොහය හි
 රොධසත්‍යය නොදන්නා මොහය මාග්ගසත්‍යය නොදන්නා මොහය යන
 සතරතන්හි පැවති මොහය හෙතෙකොට ගෙණ එකුත්තියක් පමණ කුසලා-
 කුසලසංස්කාරයෝ වෙත්, ඔහු කවරහි? ලොහමුලික අකුසලයින් අපෙකා,
 වෙමමුලික අකුසලයින් දෙකෙකා, මොහමුලික අකුසලයින් දෙකෙකාදී අකුස-
 ලයින් දෙලසෙක් වෙත්; කාමාවචර-කුසල්යින් අපෙකා, රූපාවචර කුසල්යින්
 පසෙකා, අරූපාවචර කුසල්යින් සතරෙකාදී කුසල්යින් දහතුනෙකා;—මෙසේ
 කුසලාකුසලයින් එකුත්තියෙක් වේ;—මොවුන්ගේ උත්තාගතකුමය පිළිවෙ-
 ලින් මෙසේ දක්වනු;—“සොමනාසසගතං,” යනාදින් ඉපවානුභවය ලක්ෂණ
 කොට ඇති සොමනස් සන්ධියාවූ අනිත්‍යාදිබ්බි සවිභාව හැර නිත්‍ය-සුඛ-සුභාදි
 වසයෙන්, විපරිතවූ මන්තාදභියෙන් යුක්තවූ තමාවිසින් හෝ මෙරමාවිසින්
 හෝ කරුණුලද සුඵප්‍රයෝගවීරිතතෙයින් අසංස්කාරිකවූ එක් අකුසලවිතත
 යෙකා, තමාවිසින් හෝ අන්‍යයන්විසින් හෝ කරුණුලද සුඵප්‍රයෝගසහිතවූ හෙ-
 යින් සසංස්කාරිකවූ එක් අකුසලවිතතයෙකා; සොමනසාසගතෙ වූ කාමසෙග්භා-
 දිනවසයක් නැතැයි යනාදීන් ගත් මන්තාදභිය හා අවිභූතවූ තමාවිසින් හෝ අනි-
 ය් කෙතෙකුත්විසින් කරුණු උත්තාගයක් නැතිව යවිභාවාසාණවූ සිත්තම
 කාමසෙග්භාදිය කරුණකල උපදනා අසංස්කාරිකවූ එක් අකුසල විතතයෙකා;

නොපතව එකදරමුණක් ම උතුම්කොට ඇතිබැවින් සමුද්‍රසුඤ්ඤාවෙන්
 අවිසේලානාවසාධකවූ සමාධිය ද, යන සතරදහසින් සුඤ්ඤාව දෙවෙනි බොහෝ
 කුසලවිභාගයද; ප්‍රථමාලෝචනප්‍රතිලාභයෙහි පිණිතය කරණ ප්‍රීතිය ද, ප්‍රතිලබ්ධි
 ලාභයෙහි රසාස්වාද කරණු ව උපදනා සුඛය ද, නානාලබ්ධිග්‍රහණය
 නොකොට එකදරමුණක් ම උතුම්කොට ඇතිබැවින් සමුද්‍රසුඤ්ඤාවෙන්
 අවිසේලානාවසාධකවූ සමාධිය ද, යන අභිඤ්ඤාවෙන් සමන්විතවූ තුන්වෙනි
 බොහෝ කුසලවිභාගයද; ප්‍රතිලබ්ධිලාභයෙහි රසාස්වාද කරණු ව උපදනා
 සුඛය ද, නානාලබ්ධිග්‍රහණය නොකොට එකදරමුණක් ම උතුම්කොට
 ඇතිබැවින් සමුද්‍රසුඤ්ඤාවෙන් අවිසේලානාවසාධකවූ සමාධිය ද, යන
 අභිඤ්ඤාවෙන් සමන්විතවූ සතරවෙනි බොහෝ කුසලවිභාගයද; නානාලබ්ධි
 ග්‍රහණය නොකොට එකදරමුණක් ම උතුම්කොට ඇතිබැවින් සමුද්‍ර
 සුඤ්ඤාවෙන් අවිසේලානාවසාධකවූ සමාධියෙන් සමන්විතවූ පස්වන
 බොහෝ කුසලවිභාගයද; යන රූපාවචර කුසල්යෙන් පසද;—රූපසමතික්‍ර
 මනය කොට කියනු ලැබූ අතස්ති උපදනා ආකාශානන්ධයනකුසල
 විභාගය ද; ආකාශය සමතික්‍රමනය කොට එහි ප්‍රවිභවඥනය හෙවරකොට
 ඇති විඤ්ඤාණවිභවනකුසලවිභාගය ද; ප්‍රථමාරූපසමතික්‍රමනය කොට
 ඔහුගේ නාසනිකය විසයකොට ඇති ආකීචඤ්ඤායනකුසලවිභාගය ද;
 ඒ ප්‍රථමාරූපයෙන් නාසනිකය සමතික්‍රමනය කොට එහි ප්‍රවිභවනානික
 රූපය අරමුණුකොට ඇති නෙවසඤ්ඤානසඤ්ඤායනකුසලවිභාගය ද; යන
 අරූපාවචර කුසල්යෙන් සතර ද;—යන මේ එකුන්තිස් කුසලාකුසලසංස්කාර
 යෝ අවිද්‍යාගෙනුපවත් වේ.

කුසලාකුසලසංස්කාරය හෙතුකොටගෙන ප්‍රතිසංක්‍රීඩනයෙන් එකුන්තිසි
 වැද්දරුවු ප්‍රවෘත්තිවශයෙන් දෙතිස්වැද්දරුවු විපාකිඤ්ඤාණය වෙත්;—
 ඒ කවර්දයත්? සතරඅපායෙහි පිළිසිදගන්නාවූ අකුසලවිපාකඅහෙතුක
 මනෝවිඤ්ඤාණවිභවිභාගය ද, මිනිස්ලොව ජනතැන—ජනබඩර—උමතු—
 නොර ආදී සැවැත්වූන්ගේ පිළිසිද ගන්නාවූ කුසලවිපාකඅහෙතුකමනෝ
 විඤ්ඤාණවිභවිභාගයද, දෙවියන් හා මිනිස්ලොව පිත්වත් සත්ත්වයන්ගේ
 පිළිසිදගැනීමට හෙතුවූ කාමාවචරවිපාකිඤ්ඤාණය සිත් අව ද, රූපි
 බ්‍රහ්මලොකයෙහි උපදවන රූපාවචරවිපාකිඤ්ඤාණය සිත් පස ද, අරූපි
 බ්‍රහ්මලොකයෙහි උපදවන අරූපාවචරවිපාකිඤ්ඤාණය සිත් සතර ද, යන මේ
 එකුන්තිසි ප්‍රතිසංක්‍රීඩකයෝ වෙත්;—ප්‍රවෘත්තිවශයෙන් දෙතිස්වැද්දරු
 ඔවු විපාකිඤ්ඤාණයන් මෙසේ දතයුතු, අකුසල විපාකඅහෙතුකයෙහි කියන
 ලද අකුසලකම්මයෙන් ම නරකය—නිරිසන්අපය—ප්‍රභතොනික—අසුරනි
 කය යන සතරඅපායෙහි උපදවන ප්‍රවෘත්තිවිපාකිඤ්ඤාණය සතර ද, මිහේ
 නුකයෙහි කියනලද කුසලාකුසල දෙකිහි සමවිපාකවශයෙන් අසුරගවනයෙහි
 අසුරයන්ගේ ද ලිංග—නානගන්ගේ ද යක්‍ෂයන්ගේ ද කුම්භාණ්ඩයන්ගේ ද
 විමානප්‍රත්‍යයන්ගේ ද වශයෙන් මෙකී පස්ආකාර උපදවන ප්‍රවෘත්තිවිපාක
 විඤ්ඤාණ පස ද, යට කියනලද මිහේනුකවශයෙන් මනුෂ්‍යයන්ගේකෙරෙහි ජනත
 ක—ජනබඩර—ජනබ්‍රිත—ජනපිළි—පණ්ඩක—නපුංසක—උග්‍රතොබ්‍යසන්න වශ
 යෙන් උපදවන ප්‍රවෘත්තිවිපාකිඤ්ඤාණය ද, ත්‍රිහෙතුකවශයෙන් කුසලකම්මය
 හෙතුකොටගෙන ඉඤ්ඤාධිකල්‍යාණය නැති මනුෂ්‍යයන්ගේ ද සත්වලොකයෙහි
 දෙවියන්ගේ ද ප්‍රතිසංක්‍රීඩ උපදවන ප්‍රවෘත්ති විපාක විඤ්ඤාණ සතරා දසසතර
 කාමාවචරප්‍රවෘත්තිවිපාකිඤ්ඤාණ නම් වෙත්;—ප්‍රථමොන නුන්තලයෙහි ද

[illegible][illegible]

නාම-රුපය හෙතුකොටගෙන චක්‍ර-සොන-සාණ-ඵට්ඨා-කාය-මනෝ
යන මේ ෂබ්දිධි අභිසාදමකආයතනය වෙයි.

මධ්‍යයනනුප්‍රාප්තයෙන් වැඩුණුයාගේ භ්‍රාතෘයාගේ භ්‍රාතෘයාගේ භ්‍රාතෘයාගේ
කායයාගේ මනසයාගේ යන මැලිවැරිකියාගේ වෙයි.

සහති ප්‍රත්‍යයෙන් සුබ-දුඃඛ-උපෙක්‍ෂාවගෙන් නිවිදි වේදනාව වේයි.

වෙදනාප්‍රත්‍යයෙන් තාපණාදිවශයෙන් ත්‍රිවිධ බ්‍රහ්මාණ්ඩවශයෙන් අ
භවානතරයනාප්‍රභේද තාපණාව වෙයි.

තාමණාප්තයෙන් කාමුපාදනාදී වෘත්තයෙන් චක්‍රවිධිමු උපාදානය වෙයි.

උපායනප්‍රත්‍යයෙන් අවිධිමත් උපායනිකවය වන්නේය.

කිසිමහවිප්‍රතාසයෙන් සකැකියන්ගේ පහලපිම්බු ජාතිය වෙයි.

[illegible]

මෙහි අවිද්‍යානුසයෙන් යුක්තවූ සත්‍යානුසයෙහි කුසලාකුසලයන් විවාදන දනසවිභාවයෙන් පවත්නාහෙයිනි අවිද්‍යාව හෙතුකොටගෙන සංඝාරයෝ උපදිති;—ප්‍රතිසංකීර්ණයෙන් ද සංඝාරයන්විසින් උපදවන ලදුව විවාසනවයෙහි පිහිටන්නේය, ඒසේමැයි ජනකවූ කුසලාකුසලයන් නැතිකල්හි විවාකීර්ණයෙන් උත්පත්තිය නොවන්නේය, ඒසේ හෙයින් සංඝාරයන් හෙතුකොටගෙන ප්‍රතිසංකීර්ණයෙන් (ප්‍රවෘත්තී) විඤ්ඤාණය වන්නේය; නාම-රූපය ද ප්‍රථමාවත්තයෙන් පිහිටුව විඤ්ඤාණය හෙතුකොටගෙන නාම-රූප දෙක වන්නේය;—මහියානනය ද නාම-රූප දෙක උපතිභූත කොට ඇත්තේ ම මහියවූ වසංගතව වාරතයෙන් යුද්ධපරිද්දෙන් ම පවතිනුයි නාම-රූපය හෙතුකොටගෙන මහියානනය වෙයි;—සංගතය ද මහියානනයන්ගේ සමභවයක් ඇතිකල්හි ම ආලබ්භනසංගතය කරන්නේය වාරතයෙන් අසමභවයෙහි සංගතයෙන් උත්පත්තිය නැත්නුයි මහියානනය හෙතුකොටගෙන සංගතය වන්නේය;—දුඛවානිභව-මඛාසංඛාරවිනය සංගතයන්ගෙන් ම යුගල වෙදනාව අනුභව කෙරෙහි අතීතලෙසක අනුභව නොකෙරෙන්නුයි සංගතයෙන් ම වෙදනා වෙයි;—අනුභව කටයුතුව බිඳීයන්නෙකෙරෙහි ආසවාදවන යෙන් බලන්නාහි වෙදනාව හෙතුකොටගෙන ම තාප්පණාව උපදිනුයි වෙදනාප්‍රත්‍යයෙන් ම තාප්පණාව වෙයි;—තාප්පණාව නැමැති සෙත්‍රයෙන් ප්‍රාප්තිනුයි සත්‍යයෙන් ම උපදාදනයන්ට හිතවූ බිඳීයන්නෙකෙරෙහි උපදාදනයන්ගේ දෘෂ්ටිය පිණිස පවත්නාහුයි, ඒසේමැයි—තාප්පණාව හෙතුකොටගෙන රූපාදිත්

ආසාද කොට කාමයෙන් අනුභව කටයුතුවට පැමිණෙනුයි නාෂණාට කාමුපාදනයට ප්‍රත්‍යයෙහි-එසේ ම රුපාද්‍රව්‍යයද ඇත්තාවූ ඡායාලෝකයෙහි හිප්‍රච්ඡන්තවේ "නැවිදිනනා" යනාදීන් මිත්‍යාදෂය ද සංසාරයෙන් නොමිදෙනු කැමැත්තේ නිවිණිප්‍රාප්ත නොවූ අශුඛමානියෙහි දැනුමෙන් ද පවසනාකියෙහි ආතම-ආතමියග්‍රහණවශයෙන් ප්‍රවෘත්තවූ ආතමවාදදේශනය ද ගත්තේය, එසේවෙතින් දළිඋපාදනාදීන්ට ප්‍රත්‍යය වේනුයි නාෂණාප්‍රත්‍යයෙන් ම උපාදනය වේ;-සමුප්‍රයෝග-අනුසංවයයෙන් සුදුසුසුදුසුපරිද්දෙන් උපාදනයන්කෙරෙහි පිහිටියාවූ ම සත්‍යයෝ කම්මයාගේ රාශිකරණය පිණිස පවතින්නුයි උපාදනය ම හටගත් ප්‍රත්‍යය වෙයි;-උපාතනිගවසබ්බාන ජාතිනොමෝ ඕප්පයන් අබ්බුතරාතාපාතියමෙන් කම්මහටය හෙතෙකොට ඇත්තීම ඒ ඒ හටයෙහි ලැබෙනුයි; හටය ම ජාතියට ප්‍රත්‍යය වේ;-ජාතිය ඇතිකලින් ජරා-මරණදෙදනාගේ සමිගවය වන්නේය, ජාතීර්ගිතයන්ට ජරායකඛ්චන් මරණයකඛ්චන් නොවෙන්නුයි ජාතිතොමෝ ජරා-මරණයන් දෙදෙනාට ප්‍රත්‍යය වෙයි; මෙසේ අවිද්‍යාදිප්‍රත්‍යයන්හා ප්‍රත්‍යයසමුත්පාන්නයන්ගේ තත්හාවහාදිගාව දතයුරුකෙරෙයි.

ඒ ප්‍රතිත්‍යයසමුත්පාදනයෙහි අනිත්‍යාදි කාලභෙදයන් තුන්අඩවයෝ ද, අවිද්‍යාදි වාදශාතයෝ ද, එම අතයන් සම්බන්ධ වියෙන්ආකාරයෝ ද, හෙතුපළයන්ගේ සකානවයයෙන් ත්‍රිසක්කි ද, එම සක්කිගේ ආදායනවයයෙන් ව්‍යවස්ථිතවූ සතර කොටසාසයෝ ද, කෙලස-කම්ම-විපාකවයයෙන් ත්‍රිවිධ වෘත්තයෝ ද, පුළුභාන-අපරානාමුලභෙදයන් මුලයෝ දෙදෙන ද, දතසුක්කාහුයි.

ඒ අඩවයින් අතුරෙහි අවිද්‍යා-සංයකාරයෝ අනිත්‍යභවපරියාපන්නහෙතෙතන්ගේ ම මෙහි සබ්‍රහණය හෙයින් අනිත්‍යභව නම් වෙයි, මෙහි අඩව්‍යභණයෙන් අවිද්‍යාදි කම්මයන්කෙරෙහි විනිමිත්‍රයනවූ කිසි කාලයක්හු නොලැබෙන හෙයින් අවිද්‍යාදි කම්මයන්ගේ ම ග්‍රහණයයි; ඒ එසේමැයි, නිරුඛවූ අනුත්‍යානනවූ බම්මයෝ අනිත්‍යානනකාලභෙයින් ද උපාදාදිසංයෝගය පරියාපන්නවූ බම්මයෝ වනිත්‍යානකාලවයයෙන්ද ව්‍යවහාර කරණුලැබෙත්; ජාති-ජරා-මරණය වනිත්‍යානහෙතෙතයන් අනායතයෙහි උපදනාභෙයින් අනාගතඅඩව නම් වේ; අනිත්‍යානාගත දෙදෙනාගේ මඛයෙහි විඤ්ඤාණාදි අප්‍රාප්තයෝ අනිත්‍යහෙතෙතයන් මෙහි උපදනා පලසවහාට ඇතිබැවින් අනාගත පලයට මෙහි හෙතුසවහාව ඇති බැවින් ද ප්‍රත්‍යුත්පාන්නඅඩව නම් වෙයි කියා අඩවයෝ තුන්දෙනෙක් වෙත්.

අවිද්‍යා-සංයකාර-විඤ්ඤාණ-නාමරූප-ඡායාසතන-සප්ථි-වෙදනා-නාණහා-උපාදනා-හට-ජාති-ජරා-මරණයයි කියා අනිත්‍යයෝ දෙදෙනෙක් වෙත්; මේ අවිද්‍යාදීන්කෙරෙහි සොකා-පරිදෙදා දි වචනයවනාහි ජාතියගේ අමුඛ්‍යපල දක්වමයි, එහෙයින්ම සොකාදිය අනිත්‍යයන්කෙරෙහි නොකියනලදයි දතයුතු;

අවිද්‍යා-සංයකාරග්‍රහණයෙන් නාෂණා-උපාදනා-හට යන මොහු ගන්නා ලද්දහු වෙත්;-මෙහි අවිද්‍යාග්‍රහණයෙන් කෙලසසාමාන්‍යයෙන් නාෂණා-උපාදනා යන මොහු ගන්නාලදහ;-සංයකාරග්‍රහණයෙන් කම්මවෘත්තසාමාන්‍යයෙන් කම්මහටය ගන්නාලදයි දතයුතු;-නාෂණා-උපාදනා-හටග්‍රහණයෙන් අවිද්‍යා-සංයකාර යන මොහු එසේම ගන්නාලදහ;-මෙහි නාෂණා-උපාදනා ග්‍රහණයෙන් අවිද්‍යාව ගන්නාලද අවිද්‍යාවගේ අනාවයෙහි නාෂණා-උපා

දැන යන මොවුන්ගේ අසමතාවය වන හෙයිනි;—හවුණුණ සෙන් ද සංස්කාරයෝ ගන්නාලද, සංස්කාරයන්ගේ අභාවයෙහි කෘතීමාවය ලැබ, ගිවු ම හවසානේ සමතාවයක් නැති හෙයිනැයි දනුනු;—ජාති-ජරා-මරණයෙන් ද, විඤ්ඤාණ-නාමරූප-සලායනන-පංසා-වේදනාවගේ ව්‍යසයෙන් විඤ්ඤාණාදී ඵලපච්ඡාය ම ගන්නාලදයි කියායි;—මෙහි විඤ්ඤාණ-නාමරූප-සමායනන-සප්ති-වේදනායන මොවුන්ගේ ජාති-ජරා-ගහිතයෝ ම ජාති-ජරා-මරණයයි කියනුලද්දුනුනු ජාති-ජරා-මරණය ම යනාදී කීනු;—සවරූප හෙයින් කියනුලද්දුනු අවිද්‍යා-සංස්කාර දෙදෙනාගේ ද සංග්‍රහව්‍යසයෙන් කියනුලද්දුනු නාමරූප-රූපාදන-ගතිය යන තුන්දෙනාගේ ද ව්‍යසයෙන් වර්තමාන ඵලයට ප්‍රත්‍යයහෙයින් අතිතභවයෙහි නිවානනු හෙතනු පස්දෙනය, අතිතභවප්‍රත්‍යයයෙන් වර්තමානභවයෙහි නිවානනු විඤ්ඤාණාදී ඵලපච්ඡාය, සවරූප හෙයින් කියනුලද්දුනු නාමරූපාදී තුන්දෙනාගේ ද සංග්‍රහව්‍යසයෙන් ගන්නාලද්දුනු අවිද්‍යා-සංස්කාර දෙදෙනාගේ ද ව්‍යසයෙන් ආයතීඵලයට ප්‍රත්‍යය හෙයින් වර්තමානභවයෙහි නිවානනු හෙතනු පස්දෙනය, ජරා-මරණ ග්‍රහණයෙන් කියනුලද විඤ්ඤාණාදී ඵලපච්ඡාය, වර්තමානභවප්‍රත්‍යයයෙන් අනාගතභවයෙහි රූපාදන ඵලපච්ඡායයි, මෙසේ අතිතභවයාදී මුත් ප්‍රකාරයෝ ද;—පෙනු පලාදින්ගේ අනාගතභවයෙන් ත්‍රිසංඝී ද, අතිතභවයාදී සතර සොට්ඨාසයෝ ද, වන්නානුයි.

මෙහි සංක්‍රමණී අතිතභවයන්ගේ ද වර්තමානඵලපච්ඡායයන් ද අතර එක් සංක්‍රමණී, වර්තමානඵලපච්ඡායයන් ද වර්තමානභවයන්ගේ ද අතර එක් සංක්‍රමණී, වර්තමානභවයන්ගේ ද ආයතීඵලපච්ඡායයන් ද අතර එක් සංක්‍රමණී දනුනුයි.

මෙහි සංක්‍රමණී අතිතභවය වර්තමානභවයාය වර්තමානභවය ආයතීඵලයයි වනුමිනි වේ.

නාමරූප-රූපාදන යන මොනු ද කෙලකවෘත්තය කම්මව්‍යසයි කියනුලද හවසානේ එකදෙනෙකු ද සංස්කාරයෝ ද කම්මවෘත්තය උත්පාදනීභවයයි කියනුලද හවසානේ එකදෙනෙකු ද විඤ්ඤාණාදීපච්ඡාය-ජාති-ජරා-මරණව්‍යසයෙන් සප්තප්‍රකාරවූ අවිසෙෂයෝ ද විපාකවෘත්තයයි වෘත්තයෝ තුන්දෙනෙක් වෙත්.

අවිද්‍යා-නාමරූපවින්ගේ ව්‍යසයෙන් මුලයෝ දෙදෙනෙක් දනුනුසනානුයි; මෙහි අවිද්‍යාව ප්‍රථිකතාවයට මුලය නාමරූපව අපරානතාවයට මුලයයි; එම අවිද්‍යා-නාමරූපසංඛ්‍යානු වෘත්තමුලයන්ගේ සත්‍යප්‍රතිඵලයෙන් සිහිවූ අප්‍රචිතයින්ගේ වෘත්තය නිරූච්චිතයෙන්, නිරන්තරයෙන් ජරා-මරණසංඛ්‍යානු මුළු වෘත්තයක් සොයාදින් සමපසනවූ සත්‍යයන්ට කාමාශ්‍රවාදී ආශ්‍රවයන්ගේ උත්පාදනය හෙතුසංකාරයන් නැවත අවිද්‍යාදීය වඩන්නේයි;—මේ උත්පාදන ප්‍රකාරයෙන් අවිච්ඡින්නවූ ආදීර්ශිතවූ ක්‍රොහමික වෘත්ත පශ්චාත්තභවයන්ගේ ක්‍රොහමිකවූ කෙලක-කම්ම-විපාකයන්ගේ ව්‍යසයෙන්ත්‍රිවිධ වෘත්තය ප්‍රතිභවසම්ප්‍රත්‍යාදයයි සමගක් සම්බන්ධතම වැණවේ.

මෙම මණ්ඩලයේ “සබ්බෙ සත්තා

ආහාරවිච්ඡිකා” “සිසු සත්‍යයෝ ආහාරපඤ්ඤා සිසුන්”

සහ මේ ප්‍රශ්නය දක්වනුලදී.

ලංකා නාම සිංහ, දෙක නම කීම; යන මේ ප්‍රශ්නයෙහි නාම-රූප දෙදෙන මෙසේ දතයුතු.

[සොමනාසසහගතං දිසිගතසමපයුතං අසබ්බාරිකමෙකං, සසබ්බාරික මෙකං; සොමනාසසහගතං දිසිගතවිපපයුතං අසබ්බාරිකමෙකං, සසබ්බාරික මෙකං; උපපක්ඛාසහගතං දිසිගතසමපයුතං අසබ්බාරිකමෙකං, සසබ්බාරික මෙකං; උපපක්ඛාසහගතං දිසිගතවිපපයුතං අසබ්බාරිකමෙකං, සසබ්බාරික මෙකෙනි; ඉමානි අර්ථ ලොකසහගතවිත්තානි නාම.]

කාමාවච්චාදි වතුම්බිවිත්තයන් අතුරෙන් පළමුකොට දක්වූ කාමාවච්චර විත්තය කවරෙන් ද යත්? ඉවානුභවනලක්ෂණමානසිකප්‍රතිවේදනාව හා එකොත්තාදිභාවයට ගියාට්‍රි අනිත්‍යාදි බිම්බසව්භාව ඉක්ම නිත්‍ය-ශුඛ-සුභාදි වශයෙන් විපරිතාතිතිවේශසව්භාවවූ මිත්‍යාදෘෂ්ටි හා එකොත්තාදි ප්‍රකාරයෙන් සුඛපාට්‍රි තමාවිසින් හෝ මෙරමාවිසින් හෝ කරණලද ප්‍රදීප්‍රසංගරහිතවූ එක් අකුසලවිත්තයෙක, යපරාක්ඛවූ ප්‍රදීප්‍රසංගසහිතවූ එක් අකුසලවිත්තයෙක; තුන්වන-සතරවන විත්තවය විපරිතදෘෂ්ටි විප්‍රසුක්ඛවූය යනු වෙනයි; අවිශ්චිත සතරසිත මඛසේනානුභවනලක්ෂණවූ උපෙක්ඛාව දනාව හා එකොත්තාදිභාවයට ගියාට්‍රි යනු වෙනයි;මොහු අවදේන ලොක සහගතවිත්තයෝ නම්හු; මෙහි කාමාවච්චරවිත්තය කුසලාකුසල-විපාක-ක්‍රියාව යෙයන් වතුම්බවූව කුසලයන් හා විපාක-ක්‍රියාවන් නොකියා පළමුකොට අකුසලයන් ම දක්වන්නට හෙතු කීමයත්?—පාපයන් හා අපහතුකවිච්චිතකොට ඇති එකුන්සෑව විත්තයන්ට ද මධ්‍යමප්‍රසිදයෙන් එකුනුනුභවිත්තයන්ට ද සොහ නනාමයෙන් ව්‍යවහාර කරණුපිණිස “පාපාහෙතුකමුත්තානි සොහනානි” යි වුවිට” යන මතු කීසන ක්‍රමයට ද අනුරූප කොට පාපයන් හා අපහතුකයන් පළමුකොට දක්වන්නාහු ඔවුන්කෙරෙහුද භවයෙහි ගන්නාලද ප්‍රතිසංකී ඇති සත්‍යයන්හට ආදිකොට විවිචිතවශයෙන් ලොහසහගතවිත්ත යන්හේ උත්පාදනය ම සමග වචනහෙයින් ලොහසහගතවිත්තයන් පළමුකොට දක්වා තදනනතරව මිත්‍යතුකභාවසාමාන්‍යයෙන් දෙවනසහගතවිත්ත යන් ද තදනනතරව එකහෙතුකවිත්තයන් ද දක්වනුපිණිස “සොමනාසසහගතං” යනාදීන් ලොහමුලිකවිත්තය වේදනා-දෘෂ්-සංස්කාරහෙතුකයන් අවප්‍රකාරයකින් විභාග කොට දක්වනලදයි දතයුතු.

ලංකාවූත් අවදේනානේ උත්පාදනිකමය මෙසේ දතයුතු; යම්කලෙකිති කාමයෙහි ආදිනව නැතැයි යනාදීන් මිත්‍යාදෘෂ්ටි පෙරදරි කොට තුටුපහවූවයේ අනික්කෙනෙකුන්විසින් උපසංහයක් නැතිව සව්භාවිකක්ෂණ වූ සිතින් ම පවකාමය හෝ අනුභවකෙරේ ද දෘඪමහලාදීන් හෝ සාරහෙයින් පසස්තේ වේ ද එසමයෙහි ප්‍රථමඅකුසලවිත්තය උපදනේය; යම්කලෙකිති අනික්කෙනෙකුන්විසින් උපසංහසහිතවූ සිතින් යට ස්වනලද පවකාමසෙවන ය හෝ දෘඪමහලාදිය හෝ සාරහෙයින් ගණි ද එසමයෙහි දෙවනවිත්තය උපදනේය; යම්කලෙකිති මිත්‍යාදෘෂ්ටි පෙරදරි නොකොටහුදෙක් තුටුපහවූව යේ සව්භාවිකක්ෂණවූ ම අනුස්සාගිතසිතින් මෙමුත්තසෙවනය හෝ පරසමප න්‍යායෙහි බලවත් ලොහ කෙරේ ද පරහණ්ඩය හෝ ගණි ද එසමයෙහි තුන්වනසිත උපදනේය; යම්කලෙකිති යටසි පරිද්දෙන් මිත්‍යාදෘෂ්ටි සහිතවූ සිතින් මෙමුත්තසෙවනාදිය කෙරේ ද එසමයෙහි සතරවනසිත උපදනේය; යම්කලෙකිති කාමයන්හේ හෝ අසමාධියට පැමිණ අනාච්ඡා සොමනසට හෙතු

වත්තූයේ දහවයෙත් හෝ සතර අවිච්ඡාදකයෙහි ම සොමනස් රහිතවූවාහු ම උපද්ද ද එයමයෙහි අවිනිශ්චය සතරයෙහි ම උපෙක්ඛාසගතව ම උපදනාහුයි; “ඉමාහි අවිච්ඡාද” යන්නෙහි ‘අපි’ ශබ්දය සමුවිධානීන්ගෙන් විකෘතවන ක්‍රමයෙන් අකුසලකම්මපථයෙහි ඔවුන්ගේ ලග්ගාමානකම්මපථානුරූපවශයෙන් ප්‍රවෘත්තිගතයෙකු කාල-දෙස-සංකානාලමඛනාදිගතයෙහි අනෙකුප්පකාරය ද සමග්‍රහ කෙරේ; යන මේ ලෝගසන්නතඅක්‍ෂුලවිභ්‍රාතයෝ අවිදෙනය.

[දෙමනසාසගතතං පටිසංසම්පජ්ජතං අසබ්බාරිකමෙකං, අසබ්බාරිකමෙකනාහි; ඉමාහි චෝපි පටිසම්පජ්ජතාහි නාම.]

අනිභවානුචතලක්ෂණවූ මානසිකප්‍රකව්‍යවේදනාව හා එකානාපාදදිගාවයෙන් යුක්තවූ වණ්ණිකාසවතාවූ අරමුණෙහි දැවෙමින් උපදනාහු සංඝාර සංකානාලමඛනාදි ප්‍රතිසංසාර සම්ප්‍රජ්ජනවූ “අසබ්බාරිකං” යනාදියෙහි අති සව කීර්තිදේවත් දනාහු;—මොහු දෙදෙනා ප්‍රතිසංසම්ප්‍රජ්ජනවිභ්‍රාතයෝ නම් වෙත්; මෙහි දු භික්ෂු භික්ෂුණියෙහි “අපි” ශබ්දයෙන් අති සව කීර්තිගතයෙකු සාරයෙන් දනාහුයෙයි.

[උපෙක්ඛාසගතතං විචිකිට්ඨාසම්පජ්ජතමෙකං, උපෙක්ඛාසගතතං උච්චිච්ච සම්පජ්ජනමෙකනාහි; ඉමාහි චෝපි මොවුනවිභ්‍රාතාහි නාම.]

උපෙක්ඛාසගතයාහු බ්‍රහ්මදී අවතන්ති උපදනා සංකල්පණණවූ විචිකිට්ඨාව හා එකානාපාදදී ප්‍රකාරයෙන් යුක්තවූ එක් අකුසලවිභ්‍රාතයෙකු, ආලම්බනයෙහි නොසන්හුන්බවයි කීර්තිගතයා හා එකානාපාදදී ප්‍රකාරයෙන් යුක්තවූ එක් අකුසලවිභ්‍රාතයෙකුයි, මොහු දෙදෙනා මොවුනවිභ්‍රාතයෝ නම් වෙත්; බ්‍රහ්ම ඇත්තාහු හෝ නැත්තාහු හෝ යනාදීන් බ්‍රහ්මදී අවතන්ති උපදනා සංකල්පණණවූ අනිභවා විචිකිට්ඨා නම්; බ්‍රහ්මයා සම්ප්‍රකුසලසාධාරණවූ ද මෙහි සම්ප්‍රජ්ජනනීම්මයන්කෙරෙහි ප්‍රධානව පවතීනුයි මේ විභ්‍රාත ම බ්‍රහ්මයා විසින් වෙනස් කොට කීර්තිගතයායි.

මෙසේ යථාතාත්‍ව ක්‍රමයෙන් සොමනසොපෙක්ඛා-දෘඩසම්ප්‍රජ්ජනාදී වෘත්තයෙන් ද ප්‍රතිසංසම්ප්‍රජ්ජනාදී වෘත්තයෙන් ද විචිකිට්ඨා-බ්‍රහ්මයාසම්ප්‍රජ්ජනාදී වෘත්තයෙන් ද සියලු සම්ප්‍රජ්ජනාදීආකාරයෙන් දෙලොස් අකුසලවිභ්‍රාතයෝ සමග්‍රහකොට ගන්නාලදහු;—ලෝග(යන්ගේ ප්‍රතිපක්ෂ)වූවකු වභ්‍රාතයෝ වේදනාදී ප්‍රභේදයෙහි අභිප්‍රකාර වන්නාහු, මෙමලිලිකාවිභ්‍රාතයෝ සංඝාරගතයෙහි විප්‍රකාරවනාහු, ශුඛමොහය මුල් කොට ඇති විභ්‍රාතයෝ ද සම්ප්‍රජ්ජනාදිගතයෙහි දෙදෙනෙක් වෙති යි, අකුසලවිභ්‍රාතයෝ දෙලොස්ම වත් නාහුයි.

මෙසේ මුලගතවෘත්තයෙන් ත්‍රිවිධ අකුසලයන් සම්ප්‍රජ්ජනාදිගතයෙහි දෙලොස්පරිද්දෙකින් විභාග කොට දක්වා දන් අනෙකුකුසලවිභ්‍රාතයන් දක්වන්නාහු අනෙකුකුසලයන්ගේ ද කුසල-විපාකාදිවෘත්තයෙන් ත්‍රිවිධය ඇතිකරුණි දු අකුසලවිභ්‍රාතයන්ට ඉක්බිතිකොට අකුසලවිපාකයන් ම වස්සුරාදිනිශ්ශ්‍ර-සම්ප්‍රජ්ජනාදි කාන්තාගතයෙහි සත්පරිද්දෙකින් විභාග කරනුදිණි ස “උපෙක්ඛාසගතතං වනවුටිඤ්ඤාණං” යනාදී කිහි.

[උපෙක්ඛාසගතතං වනවුටිඤ්ඤාණං නථා සොභටිඤ්ඤාණං භාණටිඤ්ඤාණං ජ්වහටිඤ්ඤාණං දුක්ඛගතතං කායටිඤ්ඤාණං උපෙක්ඛාසගතතං සම්ප්‍රජ්ජනං උපෙක්ඛාසගතතං සන්තරිණං චෝපි; ඉමාහි සත්තං පි අකුසල විපාකවිභ්‍රාතාහි නාම.]

උපෙක්කාසගතං චන්ද්‍රවිඤ්ඤාණං නර්ථං—පෙ—ථිව්‍යාවිඤ්ඤාණං සුඛසාගතං කායවිඤ්ඤාණං උපෙක්කාසගතං සමපට්ඨිතං සොමනස්සගතං සන්තිරණං උපෙක්කාසගතං සන්තිරණං ටෙව්ති; ඉමානි අභිපි කුසලවිපාකානෙතුකවිපාකානි නාම.]

උපෙක්කාවදනාව හා ඵකොත්පාදදිගාවයට ගියාහු රූපාදි දෘශ්‍යයට හෙතු වූ චක්ෂුප්‍රකාශය ආශ්‍රය කොට පවත්නාහු චක්ෂුවිඤ්ඤාණය ද, ඵසේ ම උපෙක්කාසගතාහු ශබ්දශ්‍රවණයට හෙතු වූ ශ්‍රොත්‍රප්‍රකාශය ආශ්‍රය කොට පවත්නාහු ශ්‍රොත්‍රවිඤ්ඤාණය ද, ගණානාසංඛ්‍යාවට හෙතු වූ ඝාණප්‍රකාශය ආශ්‍රය කොට පවත්නාහු ඝාණවිඤ්ඤාණය ද, රසාස්වාදයට හෙතු වූ ජීවහප්‍රකාශය ආශ්‍රය කොට පවත්නාහු ජීව්‍යවිඤ්ඤාණය ද, අනිඤ්චානුභවනලක්ෂණවූ කායිකප්‍රකාශයට හෙතු වූ ඵකොත්පාදදිගාවයට ගියාහු සංඛ්‍යාවට හෙතු වූ කායප්‍රකාශය ආශ්‍රය කොට පවත්නාහු කායවිඤ්ඤාණය ද, උපෙක්කාසගතියාහු රූපාදින් ප්‍රතිග්‍රහණය කරන්නාහු සමුප්පත්තසංඝට්ඨායා ද, ඵසේ ම උපෙක්කාසගතියාහු රූපාදින් තීරණය කරමින් උපදනා සන්තිරණවිපාකාදියෙනි මොහු සත්තදෙන අකුසලවිපාකවිපාකයෝ නම් වෙත්.

කුසලවිපාකවිඤ්ඤාණාදින්ට ද මෙසේ ම පුදුසු සුදුසු ලෙස අනි කියුතුයි; මොහු අවදන කුසලවිපාකවූ අනෙකුත් විපාකයෝ නම් වෙත්;—මොහු නිව්‍යානානුභවයෙන් නිෂ්පන්නවූවාහු සමුප්පත්තසංඝට්ඨායා නැතිහෙයින් අනෙකුත් විපාකවරයා ලබන්; ඵසේ නොගතහොත් මහාවිපාකයන් හා මොවුන්ගේ නානාකාරයන් නැතිහෙයින්; යම්සේ මේ කුසලවිපාකනිගමනයෙහි අනෙකුත් ග්‍රහණය කියනලද ද ඵපරිද්දෙන් අකුසලවිපාකනිගමනයෙහි අනෙකුත් ග්‍රහණය කළහොත් නොකියනලද්ද් ව්‍යාධිවාරයක් නැතිහෙයින්, ඵ ඵසේමැයි “ස නිගි සමගපි ව්‍යාධිවාරෙ ව ටිසසසනං සාත්තං සියා” යනුහෙයින් සමගවයක් හෝ ව්‍යාධිවාරයක් ඇතිකලීම් ටිසසණය සාත්ත වන්නේයි, අකුසලවිපාකයන් තමතමන් වනාහි ලොහාදි සාවද්‍යබලයෙන්ගේ විපාකයන් බැවින් තම රූමුහු අලොහාදින් හා සමුප්පත්තයක් නැතිහෙයින් අවසානාසංඛ්‍යාවට උත්තමයෙන්ගේ ලොහාදි අකුසලකමයක් හා සමුප්පත්තයෙහි රොධහෙයින් ද කිසිකලෙක්හි ද සහනුකාරිකමවයෙන් නැත්නම් අනෙකුත් විපාකවයාගේ ව්‍යාධිවාරයක් නැතිහෙයින් අකුසලවිපාකයෝ අනෙකුත් විපාකයෝ වෙත් නොකරනලදහු.

දන් අනෙකුත් සත්තවෙහි අනෙකුත් ක්‍රියාවිපාකයන් කාන්තානෙදහෙයින් තුන්පරිද්දෙහින් දන්වනුපිණිස “උපෙක්කාසගතං” යනාදි කියනලදි.

[උපෙක්කාසගතං පටිච්චාරාචර්‍යං, නර්ථං මනොවාරාචර්‍යං, සොමනස්සගතං හසිතුපපාදටෙව්ති; ඉමානි නිගිපි අනෙකුත් ක්‍රියාවිපාකානි නාම.]

උපෙක්කාසගතියාහු පටිච්චාරයෙහි ආපාටනරූපාදියට විතරාසන්නතිය යොමු කරණ පටිච්චාරාචර්‍යවිපාකය ද, ඵසේ ම උපෙක්කාසගතියාහු මනොවාරයට හමු වූ රූපාදියට විතරාසන්නතිය යොමු කරණ මනොවාරාචර්‍යවිපාකය ද, සොමනස්සගතියාහු අනෙකුත් කුසලවිපාකවෙහි රහතුන්ට සිනා උපදවන හසිතාපපාදවිපාකය ද, යන මොහු තුන්දෙනා අනෙකුත් ක්‍රියාවිපාකයෝ නම් වෙත්;—අකුසලවිපාක—කුසලවිපාක—ක්‍රියානෙදවයෙන් සම්ප්‍රකාරයෙන් ම සුප්‍රතිභිනිග්‍රහණවයාධිකයෙන් මුලසදහමු ලොහාදි—අලොහාදිනෙතුරුගින හෙයින් අනෙකුත් විපාකයෝ අවදනාසංඝට්ඨායා මේ උත්තමයෙන් සිදුහු කොට කියානිවෙන ලදහු.

රිතවශයෙන් සසංකාරකය ද දනුනුයෙන්;—එහි යමක්නෙමෙ දෙයට
 මිම-ප්‍රතිදානකාදී සමපතනයකට හෝ සෙසු සොමනයට කාරණවු ඉඹවා
 ලබානසකට හෝ පැමිණි කුටුපතවුමුයේ, “අපි දිනනා” යනාදි ක්‍රමයෙන්
 ප්‍රවාහනවු සමයන්දසිය පෙරදුරි කොට පසු නොබැස අනුන්විසින් උපකාහය
 ක් නැතිව දනාදි පින්කම් සමකලෙක්හි කෙරේ ද එයමයෙහි ඔහුගේ ඒ සිත
 සොමනයසහගත දෙනසමුපුකකා අසංකාරක වේ; යමකලෙක්හි වනාහි
 යට කියනලද ක්‍රමයෙන් කුටුපතවුමුයේ සමයන්දසිය පෙරදුරි කොට අමුකත
 නාසාදිවයයෙන් පසුදස්නේ හෝ මෙරමාවිසින් උපකාහනවුයේ හෝ පි
 න්කම් කෙරේ ද එයමයෙහි ඔහුගේ ඒසිත සසංකාරක වේ; යමකලෙක ව
 නාහි දැනිත්තයගේ ප්‍රතිපතතිදසියගෙන් සභාපරිවය ඇති බාලදුරක
 යෝ හිසුන්දක උපන් සොමනයේ ඇත්නාහු වහා අතතිබු කිසිවක් දෙන්නා
 හු වෙද්ද වදනාහු වෙද්ද එයමයෙහි කුන්වනසිත උපදනේ; යමකලෙක්හි
 වනාහි ඒ බාලදුරකයෝ නැයන්විසින්; දෙව වළව යනාදින් උපකාහනවුහු
 දෙද්ද වද්ද්ද එයමයෙහි සතරවනසිත උපද; යමකලෙක වනාහි දෙයයිම-
 ප්‍රතිදානකාදීන්ගේ අසමාසියට හෝ සොමනයට හේතුවූ අනිකක්හුගේ අසත්
 හාවයට හෝ පැමිණි සතරඅනිවිකල්පයෙහි ම සොමනයරහිත වෙද්ද එයම
 යෙහි අනිත් සතරසිත උපෙකාසහගතව උපදනේ;—සොමනයට හේතුවූ
 ඉඹවාලබානසයෙහි ලොහයින් නොසිපද කුසල්යින් කෙසෙසින් උපද ද යත්?—

ප්‍රතිරූපෙසු දෙකෙසු වාසා පණ්ඩිතසඛනාහි,
 ශ්‍රවණං කානපුණ්ණයං වතුභවත්තකරිතං—3,

කියනලද ප්‍රතිරූපදෙශවාසාදී වතුභවත්තසමපතනින් යුක්තබවය යනාදින්
 නුවණින් ඉඹවාලබානසයෙහි ආහොගව පැවතියෙහි ද කුසල් මාවිසින් ක
 වුසකත්යෙහි කුසල් කරන්නව සිත නියම කළහෙයින් ද අකුසල් දුරු කොට කු
 සල් කිරීමෙහි සමයින් පිහිටුවා පිරිනැමුහෙයින් ද නැවත නැවත කුසල් කිරී
 මෙහි ම සිත් වත්වාව පරිවය කළහෙයින් ද යන මෙ සතරකාරණයෙන් සො
 මනයට වසතුටු ඉඹවාලබානසයෙහි දු අකුසල් නොසිපද කුසල් ම උපද;—කිය
 නලදමැයි—

යොනිසො විසයාහොගා නියාවෙරිතාමනො,
 පුප්‍රඤ්ඤා පරිවිතතතාව ඉටෙධ පි කුසලං සියා—සි.

“අට්ඨප්ප” යන්නෙහි “අට්” ඛද්‍රයදුගපුණ්ණක්‍රියාදිවයයෙන් අනෙකවිඛට
 සමුච්චයකෙරේ;—කියමැයි—

කමමන පුඤ්ඤවනප්‍රති ගොවරාඛිපනීති ව,
 කමම-නිනාදිනො වෙච ගණේයා නයකොවිදෙ;—3.

මේ විතායෝ අවිදෙන දුගපුණ්ණක්‍රියාවසතුන්ගේ වයයෙන් එකි එකි දෙන
 දස-දසබැවින් අසුවිතාකෙතෙක් වන්නාහ, ඒ විතායෝ භබාලබාන
 යෙහි පවත්නාහෙයින් වෙන වෙන ම භබදණ්ඩවුහු සාරසියඅසුවෙන්
 වෙති, අවිපතියෙහි වනාහි දෙනප්පුකතවු දෙසියසතළියක් පමණ විතත
 ය විමංසාවිපතියායොගයක් නැතහෙයින් ඒ විතායෝ තුන්දෙන අධිප
 තින්ගේ වයයෙන් තුන් මණිකරණ්ලද්දන යන්සියවිදිදෙනෙන් වෙති, එසේ
 ම දෙනසමුපුකතවු විතතයෝ ද සතරඅධිපතීන්ගේ වයයෙන් වතුණිතුණි ක
 රණ්ලද්දනු පසළොස්දහස්එක්සියවිසිවිතතකෙතෙක් වන්නාහ, කාල-දෙන
 දිනෙදෙනයින් වනාහි ඔවුන්ගේ හෙද පමණ නැතැයි දනනුයි.

යම්සේ මේ කුසලවිභ්‍රාතයෝ කම්මවාරව්‍යයෙන් ද කම්මව්‍යයෙන් ද ප්‍රණයක්‍රියාවක්‍රමව්‍යයෙන් ද ජන්ධපතිභාදිත්තේ ව්‍යයෙන් ද පවතිද්ද මවුන්තේ විපාකයෝ එම පරිද්දෙන් පවත්නාහු නොවෙත්; කුමන්තෙයින්දයත්? කාය-වාග් විශ්චරිතක නොවනතෙයින් ද තමාගේ විපාකදහසමනවයක් නැතිතෙයින් ද දනාදිව්‍යයෙන් නොපවත්නා තෙයින් ද ජන්ධදිත් පරපුර කොට නමින්තේ ප්‍රවාහනියක් නැතිතෙයින් ද යන මේ කාරණයෙන් විපාකයෝ කුසලයන් හා සමු ප්‍රවාහනී ඇත්තාහු නොවෙත්;—එසේතෙයින් කම්මවාරාදිත් පිරිතෙලා සුදුසුපරිද්දෙන් ගණනතෙද යෙදියසුතෙයින්;—මෙහි විපාක විභ්‍රාතයෝ ඉහතාතිසව-මධ්‍යස්ථාලමනව්‍යයෙන් යොක්‍රමයෙන් සොමනසයා පෙක්‍කාසනගතයා, ප්‍රතිසක්කාදිව්‍යයෙන් ප්‍රවාහනීයක් ඇතිකල්හි කම්මයාගේ බලවත්-නොබලවත්බවට අනුරූපතෙයින් නද්‍රලමනව්‍යයෙන් ප්‍රවාහනීකාලයෙහි බොහෝසේ ජවනානුරූපව පවත්නාතෙයින් ද කිසිකලෙහිහි එහිදු කම්මානුරූපවත් පවත්නාතෙයින් ද ඥානසමුප්‍රසක්කා-විප්‍රසක්කායා, ප්‍රසාදයක් නැතිව උපසිටිනු කම්මාදි ප්‍රත්‍යයෙන්ද යාතු-ගොපනාදි සප්පාය-අසප්පායව්‍යයෙන් ද අසංස්කාරික-සංස්කාරික වෙත්.

ක්‍රියාවිභ්‍රාතයන්තේ ද කුසලයන්ට කී ක්‍රමයෙන් සුදුසුලය සොමනසසනගත නිස දනසුතෙයින්;—“සතෙකුකකුසල-විපාක-ක්‍රියාවිභ්‍රාතනි” යන මෙහි කුසලයන් තමන් එකානන්‍යතෙකුකයන් බැවින් යථාලාභයොපනාවයෙන් “සතෙකුක”ඉහණය විපාක-ක්‍රියාවන් අපෙක්‍කා කොට ඇති විසෙතෙයින්;—යම්සේ “සක්කර-කුසලමි මච්ඡදමමපි වරණමපි නිට්ඨන්තමපි” යනාදියෙහි සකීරා-කුසලයාගේ වරණයක් නැතිතෙයින් මත්‍යසමුභාපෙක්‍කාවෙන් “වරණ” යොදනු ලැබේ ද එපරිද්දෙන් කුසලයන් එකානන්‍යතෙකුකබැවින් උන් හැර “සතෙකුක”ඉහණය විපාක-ක්‍රියාවන් අපෙක්‍කායෙන් කියනලද්දී දනසුත;—මෙසේ කාමාවචරකුසලයන් හා සතෙකුකවිපාක-ක්‍රියාවිභ්‍රාතයෝ වෙදනා-ඥන-සංස්කාරතෙදයෙහි සුවිස්සකුසල දන්නාලදහු;—මෙහි කාමාවචරසතෙකුකවිපාක-ක්‍රියාවිභ්‍රාතයන් වෙත වෙත ම සොමනස-උපෙක්‍කාවෙදනාතෙදයෙහිත් මිප්‍රකාර වනතෙයින් ඥානසමුප්‍රසක්කාදිතෙදයෙන් වතුපිඩ වනතෙයින් සංස්කාරාසංස්කාරතෙදයෙන් අභවප්‍රකාර වනතෙයින් පුඬු කොට කුසල-විපාක-ක්‍රියාවෝ සුවිස්සෙක් දන්නාලදහු;—මෙහි සොමනස-උපෙක්‍කාවයෙන් වෙදනාතෙදය හිනනු සවගාවඇතිතෙයින් වේවයි ඥන-සංස්කාරදෙදනාගේ තෙදය වනාහි කෙසේදයත්? යම්සේ වම්මාගේ අසුතිතෙයන් හා නාසතිතෙයන් කරණලද සුභික්‍ෂ-දුභික්‍ෂතෙදය වම්මයෙන් කරණලද්ද නම් වේ ද එසේම ඥන-සංස්කාරදෙදනාගේ ගාවාගාවයෙන් කරණලද තෙදය ද ඥන-සංස්කාර යන මොවුන්විසින් ම කරණලද්ද නම් වේ, එසේතෙයින් “සුභික්‍ෂ-සධ්‍යාරතො ගෙතද-සුභික්‍ෂධ්‍යාරගෙතද” යි ගන්කල්හි කිසිදෙයක් නැති.

උන් සියලු කාමාවචරවිභ්‍රාතයන් එක්කොට දක්වනුටණ්ණ “කාමෙ තෙ වෙස පාකානි” යනාදි කීහු

[කාමෙ තෙවිස පාකානි පුඤ්ඤපුඤ්ඤනි විසති,
එකාදස ක්‍රියාවෙති වතුපඤ්ඤස සබ්බො.]

කාමව්‍යයෙහි විපාකවිභ්‍රාතයෝ (අකුසලවිපාකයෝ සත් දෙනස සතෙකුකාගෙන කුසලවිපාකයෝ පොළොස්දෙනසයි මෙසේ) තෙවිස්සක, කුසලාකුසල

යෝ අතුරුලයෝ දෙළොස්දෙනා කුසලයෝ අවදෙනායි මෙසේ) විස්සක, ක්‍රියාවිච්ඡායෝ ද (අනෙකුකක්‍රියාවෝ තුන්දෙනා සහෙකක්‍රියාවෝ අවදෙනායි මෙසේ) එකොළොස්කැසි සම්ප්‍රකාරයෙන්) කාමාවචරවිච්ඡායෝ කාල-චාර-සන්නානාදී හෙදහෙයින් අනෙකප්‍රකාරකල්පි ද) සුපණ්ණසක් ව වෙත්.

කාමාවචරමණිණනාසි.

උන් කාමාවචරානන්තර කොට දක්වනලද රූපාවචරයන් බන්ධනකොන්දෙහෙයින් පස්පර්ද්දෙකින් විහග කොට දක්වනුපිණිස “විතක-ප-ස-සතිනං” යනාදී කීහ.

[විතක-විචාර-පිති-සුඛකගනනාසතිනං පඨමප්ඤ්ඤානකුසලවිච්ඡා, විචාර-පිති-සුඛකගනනාසතිනං දුතියප්ඤ්ඤානකුසලවිච්ඡා, පිති-සුඛකගනනාසතිනං තතියප්ඤ්ඤානකුසලවිච්ඡා, සුඛකගනනාසතිනං චතුසප්ඤ්ඤානකුසලවිච්ඡා, උපෙකෙඛකගනනාසතිනං පඨමප්ඤ්ඤානකුසලවිච්ඡාවේති; ඉමානි පච්චි රූපාවචරකුසලවිච්ඡානි නාම.

විතක-ප-පඨමප්ඤ්ඤානවිච්ඡාවිච්ඡාවේති; ඉමානි පච්චි රූපාවචරවිච්ඡාවිච්ඡානි නාම.

විතක-ප-පඨමප්ඤ්ඤානක්‍රියාවිච්ඡාවේති; ඉමානි පච්චි රූපාවචරක්‍රියාවිච්ඡානි නාම.]

තමා හා සම්ප්‍රසූත විච්ඡා-වේදනාසිකාධර්මයන් අරමුණට ගතණ විතකීයය ද, තමා හා සම්ප්‍රසූත විච්ඡා-වේදනාසිකාධර්මයන් අරමුණෙහි හසුරුවන විචාරය ද, ඉවොලම්බනප්‍රතිලාභයෙහි ප්‍රිණතය කරණ ප්‍රිතිය ද, ප්‍රතිලබ්ධාලම්බනයෙහි රහස්‍යවාද කරණව උපදනා සුඛය ද, නානාලම්බනග්‍රහණය නොකොට එකඅරමුණක් ම උතුම් කොට ඇතිබැවින් සම්ප්‍රසූතාධර්මයන්ගේ අවික්ෂිප්ත හාවසාධකවූ සමාධිය ද, යන උපතිබ්ධානාත්‍යායයෙහි බලවත් මේ පස්දෙනා හා එකොත්‍යාදී ප්‍රකාරයෙන් සුක්කවූ දෙයනානුක්‍රමයෙන් හා උත්තරතීක්‍රමයෙන් පළමුවන බන්ධනකුසලවිච්ඡාය ද; මත්තෙහිදු විනිශ්චයනාදියට මෙම ලෙසට සුදුසුසුදුසු පර්ද්දෙන් අති කියැයුණු.

යම්සේ ගම්බැසි කිසිපුරුෂයෙක් රාජවල්ලහඵකකු හෝ සබදම්භුකෙකු හෝ නිසා රජගෙට වදිද එපර්ද්දෙන් විතකීයා නිසා විච්ඡාය අරමුණට නැගෙන්නේය; එසේ විනම් අවිතකීකවිච්ඡායතෙම කෙසේ අරමුණට නැගේ ද යත්? හෙද විතකීකබලයෙන් ම අරමුණට නැගෙන්නේයි;—යම්සේ ඒ පුරුෂ තෙම පෙරගියවිරුහෙයින් රාජවල්ලහාදී කිසිවෙකු නැතිව ද නිරායබකව රජගෙට වදිද එසේම මේ අවිතකීකවිච්ඡාය ද පර්වයබලයෙන් ම විතකීයා නැතිව ද අරමුණට නැගේ, මෙහි පර්වය නම් සවිතකීකවිච්ඡායාගේ ද නිරන්තරප්‍රවාහනිවෘත්තයෙන් සන්නානසෙහි උපන් විච්ඡාභාවනායි;—තවද මෙහි අනිකෙකුදු ඇති, වස්ථාලම්බනසම්බලයෙන් සවිභාවයෙන් අවිතකීක ද වූ පච්චිකෘත්‍යය ද යට බන්ධනභාවනාදී බලයෙන් විනිශ්චයනාදීවූ අරමුණට නැගෙත්; මේ විතකීක-විචාර දෙදෙනා අතුරෙහි විතකීයය විචාරයට වඩා මාදර්ශකෙයින් ද විතකීයා තමා ප්‍රවීණමහෙයින් ද ප්‍රථමආර්ථාගිභ්‍යාසය මෙන් විච්ඡායාගේ ප්‍රථමාගිතිපාතය විතකීක නම් වෙයි, ආර්ථාගිභ්‍යාසයෙන් වූ අනුරාවය මෙන් අනුසවරණය විචාර නම් වේ; තවද ආකාශයෙහි නැගෙනු කැමති ප

පසුකුණේ පසැවීමෙහි පසන් මෙන් ද ගැනිනුබඩ සිත්ඇති හැඩයෙන් පදවැනිව
 බපතනයක් මෙන් ද විසාරාවන්වු විහාරපරිසරයෙහි විහාරික නම් වේ; දා
 කාශයෙහි පැනනැගෙනු පසුකුණේ පසපුකාරණය වෙන් ද පදවැනිවුබව ප
 නිත හැඩයාගේ පදවියාගේ ඔහුගාගයෙහි පරිවෘත්තය මෙන් ද විහාරයා
 ගේ නැවතී පරිසරයෙහි ගැහැනුපුටුකැනිය විහාර නම් වේ;—මෙහි පිහි—සුබ දෙ
 දෙනාගේ සෙවන මෙසේ දනුනුය; කානාරාපයෙහි බිහිනවු පුරුෂයාගේ වි
 නානාත්වයෙහි උදකඳුනියෙහි මෙන් දාලමබනපුටුලාභයෙහි ප්‍රිත්තයේ විසස
 භය ප්‍රකටය, දන්කලද උදකයාගේ පානානානය මෙන් පුතිලබ්ධාලමබනරයා
 නුභවයෙහි සුබයාගේ විසසය ප්‍රසිද්ධ;—යම්සේ නෙවිදාදි දඬුහසමුදයෙහි රථ
 ව්‍යවහාරය වේද එසේ ම මෙහි පුතිලබ්ධාදි බාහානානසමුදයෙහි ම බාහාන
 ව්‍යවහාරයෙහි දනුනුය;—මෙහිත් දනවු සමාදිප්ත සමුදයකැවියෙන් දැනිය
 ලිහිල් මේ විහාරිකාදිවු පස්දෙන ම බාහානානසමුදයෙන් කුමක්පිණිය කිහිල් ද යත්?
 මොවුන් පස්දෙනාටම උපතිමානකානාය දැනියැත් ව ද කාවච්ඡද්දන් ම දුටු
 රා පුතිපසය දැනියැත්, එසේමයි විහාරිකාගේම විහාරයා දරමුණෙහි න
 ගත්පසය, විහාරයෙහි විහාරයා දරමුණෙහි හසුරුවන්නේය, ප්‍රිත්තොපමා
 ඔහුන් ප්‍රිණතය කරන්නීය, සුබයා උපමුහණය කරන්නේය; දුක්ඛිනි සමුපු
 සුකතවිමසයන් දැනීත් විහාරයා යපරායතවු අභිනිරෝපනානුබධන—පිණන—
 උපමුහණයෙන් අනුන කරණලද්දවු එකානුතාපතොපමා සමානානානසය
 න් තමා අනුව පවත්වන්නී දරමුණෙහි දුඤ්ඤසමතාවයයෙන් සම කොට ද පුති
 පසවිමසයන්ගේ දුරුකලබාවෙන් ද ලිපනාබනාවයෙන් නැතිහෙයින් මනා
 කොට ද පිහිටුවනුයි; මෙසේ මොවුන් ම උපතිමානකානාය දාපවතිකයි;
 කාවච්ඡද්දන් ම පුතිපසකාවයෙහි වනාහි රාගප්‍රණිසිද්ධ දුටුරා පුතිපසකාවෙන්
 සමාසය කාවච්ඡද්දන් ම පුතිපසය, නානාලබ්ධයෙහි හිටුව දැවිදිනවු විහාර
 යාගේ සමානානා එකානුතාව හෙතුකොටගෙන වේනුයි කියයි; ප්‍රිත්තොපමා
 ප්‍රමොදු සමතාවයෙන් ව්‍යාපාදයට පුතිපසය නුවණින් සංකල්පනාවයයෙන්
 පැතිර පවත්නාපයෙහි විහාරිකා සානානමිඤ්ඤ පුතිපසය සුබය ගැහැන
 —සිතලසමතාවබාවෙන් දවසුපයමසමතාවවු බාහානසයට ද අනුතාපසමතාවවු
 සොනුතායට ද පුතිපසය, විහාරය දරමුණෙහි අනුමාදීරනවයයෙන් පුදපුති
 රාසමතාවබාවෙන් විවිකිකාවට පුතිපසයෙහි, මෙසේ උපතිමානකානානවත්
 බාවෙන් ද කාවච්ඡද්දන් ම දුටුරා පුතිපසකාවෙන් ද මොහු පස්දෙන ම බාහාන
 යෙන් නිසවය කරණලද්දයි—කියනලද්දයි;—

උපනිජකිනකිවිච්ඡා: කාමාදිපට්ඨකඛණො,
සත්තනස්ස 'පි ච්ඡෙදකස්ස පච්චි ඤාණසංඝයා-සි.

මෙහි උපෙක්ෂාවේදනාව වනාහි ශාන්තප්‍රවානනි ඇතිබැවින් සුබසෙති ම අ
නාගෙනසි දනසතු—එහෙයින් ම කීහ;—

උපෙකඩා පන සන්නාහනා සුධම්මච්ච භාසිනා.—සි

මේ රූපාවලිවරකුසලයෙහි සංඝාරාගෙදය කුමක්හෙයින් නොගන්නාලද? මේ රූපාවලිවරකුසලවිනය ද සුදෙක් ගම්පානුයොගවයයෙන් පුනිලබ්බි කේ සසංඝාරිකයා මානිශාගිගමවයයෙන් පුනිලබ්බිමේ අසංඝාරිකයෙහි කිය නේව පිළිගිම්බිව එසේ නොගන්නේ කුමක්පිණිසද? මේ රූපාවලිවරකුසල විනයය කාමාවලිවරකුසලවිනය මෙන් එසේ සංඝාරිකයෙකුද ඇත්තේ නො වෙයි; මානිශාගිගමවයයෙන් ගැනිණිහෙයින් පුනිලබ්බි රූපාවලිවරකුසලයෙකුද

අපරිභාගයෙහි පරිකම්මවීමයෙන් ම උපදනාහෙයිනි; එසේමෙන් සියලුමා නොගත් ම පරිකම්මසම්බන්ධාන පුර්විසංස්කාරයක් නැතිවි හුදෙක් කාතෝස කරවනසේන් ම නොඋපදනාහෙයිත් අසංස්කාරික යයි කියාද ව්‍යතිචාරයක් නැතිවෙයිත් සංස්කාරික යයි කියාද කියන්නට නොපිළිවිනි;—කියනලද මැයි;—

කෙවලං පුබ්බසොගගන උඤ්ඤානෙතව වා තුබ්බ,
අනිපාඨ්‍යානතො තිණණං නත්ථි සබ්බාරිකාදිකා;—ඨි

මෙහි “අභි” ශබ්දයෙන් චතුෂ්ක-පටිකනවයෙයන් ශුඬිකනවකය; හෙද, පුබ්බාපටිපද දැකාභිඤ්ඤා, පුබ්බාපටිපද ඛිප්පාභිඤ්ඤා, පුබ්බාපටිපද දැකාභිඤ්ඤා, පුබ්බාපටිපද ඛිප්පාභිඤ්ඤා; යන මේ ප්‍රතිපත්චතුෂ්කයන් හා යොද දෙසනලද හෙයින් සතරනවකයෝ ද;—

පරිත්තං පරිත්තාරමමණං, පරිත්තං අප්පමාණාරමමණං, අප්පමාණං පරිත්තාරමමණං, අප්පමාණං අප්පමාණාරමමණං; යනමේ ආලම්බනචතුෂ්කය හා යොදනලදබැවින් මෙසේ සතර නවකයෝ ද;—

පුබ්බාපටිපද දැකාභිඤ්ඤා පරිත්තං පරිත්තාරමමණං, පුබ්බාපටිපද ඛිප්පාභිඤ්ඤා පරිත්තං අප්පමාණාරමමණං; යනාදීන් ආලම්බන-ප්‍රතිපත්-චතුෂ්කවයෙයන් සොළොස්නවකයෝ දැයි, මෙසේ පස්විසිනවකයෝ ද, යන මේ ආදි හෙද සම්මුත කෙරේ.

ධ්‍යානවිෂයකයෙන් නිපදවනලද විපාකය ද අදීපණනලයෙහි පැණෙන මුඛ නිමිත්තයමෙන් පට්ඨානාදිවයෙයන් සවණියකුගෙයන් හා සදුව පුට්ඨිකාන භූමිආදියෙහි ප්‍රතිසංකාසිව උපදනාහෙයිත් එකානතයෙන් ඒ ධ්‍යානය හා සදහනුයි විපාකයන් ධ්‍යානය හා සම කොට විභාග කරණලද;—වෙම අර්ථය පුකාය කරණුපිණිය බුදුන්වසින් විපාකානිදේදගයෙහිද කුසල් දක්වදක්වා ම නදනතාර කොට මහගත-ලොකොත්තාරවිපාකයෝ විභාග කරණලදනු;—කුසලයා මෙන් භාවනාවයෙන් පුරාවතාවයේ ද නිරන්තරයසන්නානය ගිනප්පවාතය හෙතුකොටගෙණ සිද්ධියනලද මුල්ඇති වාසය මල් ගත්ව අස මර්ථය මෙන් විපාකදනයට අති නොවනහෙයිත් ජවනක්‍රියාමාත්‍රවූ පුට්ඨිකා නයෙන් යුක්තවූ විත්තය පුට්ඨධ්‍යානක්‍රියාවිත්ත නම් වේ, සෙස්ස ද වෙසේමැයි.

රූපාවචරවිත්තය ද ප්‍රතිපද්‍රමමනාදිහෙදහෙයින් අනෙකප්‍රකාරවූ ද විත කියාදි ධ්‍යානාදිසම්මුද්‍යවූ පුට්ඨධ්‍යානාදීන් හා සම්ප්‍රයෝගහෙදහෙයින් පව්වි ධි වන්නේය; ඒ රූපාවචරවිත්තය කුසල-විපාක-ක්‍රියාංජනිහෙදහෙයින් මේ න වෙන පව්ප්‍රකාර වනහෙයින් පදිදගප්‍රකාර වේ.

රූපාවචරමණිණයායි.

එන් අරූපාවචරවිත්තය ආලම්බනහෙදහෙයින් සතරපරිද්දෙකින් විභාග කොට දක්වන්නාහු “ආකාසනවායනන” යනාදීන් කියත්.

[ආකාසනවායනනකුසලවිත්තං, විඤ්ඤාණවායනනකුසලවිත්තං, ආකිට්ඨකුසලයනනකුසලවිත්තං, නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනනකුසලවිත්තං මෙ’ති; තුට්ඨාති වග්ගාරි’පි අරූපාවචරකුසලවිත්තානි නාම.

ආකාසනවායනනවිපාකවිත්තං—පෙ—මෙ’ති; තුට්ඨාති වග්ගාරි’පි අරූපාවචරවිපාකවිත්තානි නාම.

ආකාශනවායනනක්‍රියාවිභක්තං—පෙ—වේනි; ඉමානි විභක්තාදි පරුපාවචරක්‍රියාවිභක්තානි නාම.]

රූපසමතික්‍රමණය කොට කියුනු ඉතුරුවූ අභස්ති උපදනා ආකාශනවායන නක්‍රියාලවිභක්තය ද, ආකාශය සමතික්‍රමණය කොට එහි ප්‍රවෘත්තවූ විඤ්ඤාණය හෙවර කොට ඇති විඤ්ඤාණවායනනක්‍රියාලවිභක්තය ද, ප්‍රථමාරූපය සමතික්‍රමණය කොට ඔහුගේ නාස්තිත්වය විෂය කොට ඇති ආකීවඤ්ඤායනනක්‍රියාලවිභක්තය ද, ඒ ප්‍රථමාරූපයෙන් නාස්තිත්වය සමතික්‍රමණය කොට එහි ප්‍රවෘත්ත නාස්තිාරූපය අරමුණු කොට ඇති නෙවස ඤ්ඤානාස ඤ්ඤායනනක්‍රියාලවිභක්තය ද, යන රූපාදීන් ඉක්මවා කාතෙසනාද්ඝාටප් ආකාශාදීන් විෂය කොට ඇති උපෙක්ඛා-ඥන සමප්‍රසුක්ඛාක්‍රියාලානනාරයෙහි භාවනාමයව උපදනා මොහු සතරදෙනම අරුපාවචරක්‍රියාලවිභක්තයෝ නම් වෙත්;—මත්තෙහි විපාක-ක්‍රියා විටත් මෙසේ ම දනසුනු;—උත්පාදදී අනතර්ගිතබැවින් ද අනන්ත වශයෙන් ස්වරණය වනබැවින් ද මෝහව අනන්තයක් නැත්තයි අනන්ත නම් වේ;—කියුනු ඉතුරුවූ ආකාශය ම ආකාශනවායන නම් වේ;—යම්සේ පස්විකසිත්‍යය අරමුණු කොට උපන් ධ්‍යානය පස්විකසිත්‍යයයි කියනුලැබේ ද, එසේ ම ආකාශනක්‍රියායනනයයි කියනලද කියුනු ඉතුරුවූ ආකාශයෙහි ප්‍රවෘත්තවූ අපිණ්‍යාසා ප්‍රථමාරූපවිභක්තය ද ආකාශනවායනනයයි කියනු ලැබේ;—ඒ ප්‍රථමාරූපවිඤ්ඤනය ද උත්පාදදී අනත ඇත්තේ ද අනන්තවූ ආකාශයෙහි පවත්නා හෙයින් තමා අරබයා ප්‍රවෘත්තවූ භාවනාවගේ උත්පාදදීවශයෙන් අනන්තයක් නොහෙණ අනන්තස්වරණවශයෙන් පවත්නාහෙයින් ද අනන්තයයි කියනුලැබේ, මෙහි සංඥනවශයෙන් ධ්‍යානයට උපලක්ෂණවූ නිදර්ශනක්‍රමය දක්වනලදී;—ඒ ධ්‍යානයෙහි වෙදනාදිහුද “නෙව වෙදනා න වෙදනා” යනාදිහු වෙත්;—මෙහි “අප්” ශබ්දයෙන් ආලම්බන-පටිපද-මිශ්‍රකතයවශයෙන් මොඛසප්‍රකාරඇති දෙයනාව ද මෙයින් අන්‍යවූ පාලියෙහි ආගතනයප්‍රභේදය ද සබ්‍රහ කෙරේ;—අරුපාවචරවිභක්තය අතික්‍රමණය කටයුතු කාතෙසනාද්ඝාටප් ආකාශාදී වතුරිධ්‍යාලම්බනයන්ගේ ද ප්‍රභේදහෙයින් වතුරිධි වන්නේය, නැවත ඒ අරුපාවචරවිභක්තය කුසල-විපාක-ක්‍රියාහෙදහෙයින් දෙලොස්පරිද්දෙකින් සිටියේය;—මෙහි අරුපාවචරයෝ රූපාවචරයන් මෙන් අඛණ්ඩනක්‍රමණවශයෙන් උපදනාහු නොවෙති, ආලම්බනාතික්‍රමණවශයෙන් උපදිත්, ඔහු සතරදෙනාම ආක්‍රමණයන් පමමඛනයට අරමුණු වූ කසිනනිමිභ්‍රතය අතික්‍රමණය කොට ඒ කියුනු ඉතුරුවූ ආකාශය අරමුණු කොට ප්‍රථමාරූපය උපදනේය, ඒ ආකාශය අතික්‍රමණය කොට එහි ප්‍රවෘත්තවූ විඤ්ඤාණය අරමුණු කොට විඤ්ඤාණවායනනය උපදනේය, ඒ විඤ්ඤාණය අතික්‍රමණය කොට විඤ්ඤාණයෙන් අභාවයයි කියනලද අකීවනත්වය අරමුණු කොට ආකීවඤ්ඤායනනය උපදනේය, ඒ අකීවනත්වය අතික්‍රමණය කොට එහි ප්‍රවෘත්තවූ නාස්තිාරූපවිඤ්ඤනය අරමුණු කොට වතුරිධ්‍යාලම්බනය උපදනේය;—කියනලදමැයි;—

ආරම්භණාතිකකමතො වතසෙසා ‘චි හවනනි’මා,

අඛණ්ඩනකමමෙතාසං න ඉච්ඡනනි විභවිනො;—ඒ.

අරුපාවචරව ඡේණනායි.

උන්ලොකොත්තරකුසලය ප්‍රභාතව්‍යසෙකලයට ගතහෙයිත් වතුච්චමානිය සමුදයොගහෙදහෙයිත් ද ඵලය තදනුරූපප්‍රවාතනියෙන් ද සතර ප්‍රකාරයෙකින් විශාල කොට දක්වනුපිණිස “සොතාපතනිමග්ගවිතතං” යනාදී කියනුලදී.

[සොතාපතනිමග්ගවිතතං, සකදගාමිමග්ගවිතතං, අනාගාමිමග්ගවිතතං, අරහත්තමග්ගවිතතං චෙ’ති; ඉමානි වතතාරි’පි ලොකුත්තරකුසලවිතතානි නාම.

සොතාපතනිමග්ගවිතතං—පෙ—චෙ’ති; ඉමානි වතතාරි’පි ලොකුත්තරවිපාකවිතතානි නාම.]

ශ්‍රොතඥාපතනිමානිවිතතය සකදගාමිමානිවිතතය අනාගාමිමානිවිතතය අරිත්මානිවිතතයයි (ප්‍රභාතව්‍යසෙකලයට ගතයෙන්) මේ විතතයෝ සතරදෙන (උපාදනසංකාමිසංඛ්‍යාතලොකයෙන් නැගෙනෙහෙයිත්) ලොකොත්තරකුසලවිතතයෝ නම් චෙත්;—“සොතාපතනිමග්ගවිතතං” යනාදිය ද මෙසේ දතයුතු.

මෙසේ සම්ප්‍රකාරයෙන් ම මානිත-මලවශයෙන් ලොකොත්තරවිතතයෝ අවදෙන කියා නිමවනුලදු.

නිච්ඡාණයකරා පමුණුවනබැවින් ද නිවන් නැමති මහමුහුදකරා නැමුනුබැවින් ද ශ්‍රොතසක් (දියපතරක්) සමානනුයි “සොත” නම් වේ; ආයුච්ඡවාඩිනික මානිතයයි;—“ආ” යන උපසංහිතය ආදික්‍රියායෙහි වැටෙනෙහෙයිත් ශ්‍රොතස්සංඛ්‍යාතමානිතයට පමුණකොට පැමිණීමනුයි “සොතසා ඥාපතනි—සොතාපතනි” කියා වේ;—නිච්ඡාණය සොයානුයි හෝ නිවන්කැමති වන්නමුත් විසින් සොයනුලැබෙන්නුයි හෝ කෙලෙසුන් මරමින් සේනුයි හෝ “මග්ග” නම් වේ; ඒ මානිතයෙන් යුක්තවූ විතතය “මග්ගවිතත” නම් වේ; ශ්‍රොතසට ප්‍රථමප්‍රාප්තියෙහි ලබනුලද මානිතවිතතය “සොතාපතනි මග්ගවිතත” නම් වේ;—නොහොත්—ආයුච්ඡවාඩිනිකශ්‍රොතසට ප්‍රථමප්‍රාප්තිය මෝහට ඇත්නුයි “සොතාපතනි” නම්; සුදනලතෙමෙයි;—මුත්තේ මානිතය “සොතාපතනිමග්ග” නම් වේ; එයින් සම්ප්‍රයුක්තවිතතය “සොතාපතනිමග්ගවිතත” නම් වේ.

එකවරක් මේ මිනිස්ලොවට ප්‍රතිසංක්‍රීඩනයෙන් ඒනුයි “සකදගාමි” නම් වේ;—“ඉධ පඤ්ඤා ඉධ පරිනිබ්බාසී, තස්ස පඤ්ඤා තස්ස පරිනිබ්බාසී, ඉධ පඤ්ඤා තස්ස පරිනිබ්බාසී, තස්ස පඤ්ඤා ඉධ පරිනිබ්බාසී, ඉධ පඤ්ඤා තස්ස පරිනිබ්බාසී, තස්ස පඤ්ඤා නිබ්බතති” යන මේ සකදගාමීන් පස්දෙනාකෙරෙන් අනනිවල සකදගාමිතෙමේ මෙහි අභිමතය; එසේහෙයිත් ඒතෙමේ මෙයින් ගොස් දෙවිලොව ඉපිද නැවත එකවරෙක මනුෂ්‍යලොකයට ප්‍රතිසංක්‍රීඩනයෙන් එන්නේයි;—සකදගාමිත්‍රයේ මානිතය “සකදගාමි මග්ග” නම් වේ; ඒ මානිතයෙන් සම්ප්‍රයුක්ත වූ සිත “සකදගාමිමග්ගවිතත” නම් වේ;—කිසිසේත් මානිතසම්බන්ධත්‍රයෙන් ප්‍රතිසංක්‍රීඩනයෙන් එසේ ආගමනයක් නැතිහෙයිත් මලසංයාම “සකදගාමි” නම් වේ; ඒ මලයට කාරණවූ පමුණකොට උපන්නාවූ මානිතය අනාගාමිනිවාතනිය පිණිස මලසංයාම විසින් චෙසෙසා සකදගාමිමානිතයයි කියනුලැබේ.

“අනාගාමිමානිත” යනුද මෙසේමැයි;—ප්‍රතිසංක්‍රීඩනයෙන් මේ කාමධාතුවට නොඑනුයි “අනාගාමි” නම් වේ; ඔහුගේ මානිතය “අනාගාමිමග්ග” නම් වේ; එයින් යුක්තවූ විතතය “අනාගාමිමග්ගවිතත” නම් වේ.

සුත්තිකෙශ්‍යට සුදුසුනුයි “අරහ” නම් වේ;—නොහොත්—කෙලයසංඛ්‍යාත සතුරන් නැසුහෙයිත් ද සංසාරවත්‍රයාගේ අරනැසුහෙයිත් ද පාපකාරණ

සෙය් රහස්සන් නොමැතිනෙයින් ද “අරන” නම් වේ; අටුවෙහි ආරම්භදානලපන වෙයි;—ඔහුගේ සවිභාවය “අරහත්තා” නම් වේ; මේ සතරවෙනි ඵලයට නම කී;—ඔහුගේ පැමිණිවිලි මානිසය “අරහත්තමග්ග” නම්; එයින් යුක්තවූ විත්තය “අරහත්තමග්ගවිත්තා” නම් වේ;—මෙහි “අට්ඨ” ශබ්දයෙන් එකකි මානිසයා ගේ නාසසාස්තව්‍යයෙන් සතර මානිසයාගේ සාරදහස්සන් නාසහෙදය ද සෙවන විභික්කයෙහි ආනත සැවදහස්සන් පමණි නාසහෙදය ද යට කියනලද ක්‍රමයෙන් අනෙකවිධානිය ද සම්බුත කෙරේ.

ශ්‍රෝතූපාදනපටිපාටිකාදි විද්‍යාභාෂාපඤ්ඤායෙහි පටිපාටිකාදි ඵලවිත්තය “සොතාපඤ්ඤාවිත්තා” නම් වේ;—සබ්බදාමි-අනාපාදිඵලවිත්තය ද වෙසේමැයි;—අතීත්තපුරුෂස්ස ඵල ඵලසිතවූයේත් “අරහත්තමග්ගවිත්තා” නම් වේ.

[විද්‍යාමග්ගපටිපාටිකාදි විද්‍යාභාෂාපඤ්ඤායෙහි පටිපාටිකාදි ඵලවිත්තය “සොතාපඤ්ඤාවිත්තා” නම් වේ;—සබ්බදාමි-අනාපාදිඵලවිත්තය ද වෙසේමැයි;—අතීත්තපුරුෂස්ස ඵල ඵලසිතවූයේත් “අරහත්තමග්ගවිත්තා” නම් වේ.]

ශ්‍රෝතූපාදනපටිපාටිකාදි විද්‍යාභාෂාපඤ්ඤායෙහි පටිපාටිකාදි ඵලවිත්තය “සොතාපඤ්ඤාවිත්තා” නම් වේ;—සබ්බදාමි-අනාපාදිඵලවිත්තය ද වෙසේමැයි;—අතීත්තපුරුෂස්ස ඵල ඵලසිතවූයේත් “අරහත්තමග්ගවිත්තා” නම් වේ.

මෙහි ක්‍රියාඅනුත්තරයකු නැතිනෙයින් මාදශවිධානිය නොකියනලදී, කුමක් හෙයින් ඒ ලෝකොත්තරක්‍රියාවිත්තයාගේ උපකරණය ද? මානිසවිත්තය එ කවිත්තයෙහිකෙසෙයින්, දුද්දිත් මානිසවිත්තය නැවත උපදනෙවිනම් එයම සෙය් ඔහුගේ උත්තරානන්තරයෙන් වනනෙයින් ක්‍රියාභාවය කියන්නට පිළිව න ඒ මානිසවිත්තය වනාහි කෙලෙසන්නේ සම්මුඛප්‍රකාශයෙන් ම ලැබියුතු හෙයින් එකවාරප්‍රවාහනවූ ම ඒ මානිසවිත්තයාගේ වාක්‍යාදීන්ගේ සම්මුඛ විකල්පයන්ට අනුකූලවනාහි මෙත් නිරන්තරයෙන් කෙලෙසන්නේ අතර නතරයෙන් අප්‍රවාහනිය සිඛිකරණලදබවනෙයින් ද නැවත දුපදිමෙහි කටයුතු වත් නැතිනෙයින් ද දුෂ්ටමිමුක්තවිතරයන්ගේ ද ඵලසමාපන්නය නම් ම නි වාණාලමනවිතරයෙන් පවත්නානෙයින් ද කිසිකෙලෙකන් කෙසෙසත්වත් අ කෙසෙසත්වත් උපදනෙවි ඵලයෙන් නොවෙයි; එසේනෙයින් සම්මුඛකාරයෙන් ලෝකො ත්තරක්‍රියාවිත්තයෙන් නැගී.

ලෝකොත්තරමග්ගවිත්තය.

ශ්‍රී සොතාපඤ්ඤාවිද්‍යාභාෂාපඤ්ඤායෙහි පටිපාටිකාදි ඵලවිත්තය “සොතාපඤ්ඤාවිත්තා” නම් වේ;—සබ්බදාමි-අනාපාදිඵලවිත්තය ද වෙසේමැයි;—අතීත්තපුරුෂස්ස ඵල ඵලසිතවූයේත් “අරහත්තමග්ගවිත්තා” නම් වේ.

[මාදශවිද්‍යාභාෂාපඤ්ඤායෙහි පටිපාටිකාදි ඵලවිත්තය “සොතාපඤ්ඤාවිත්තා” නම් වේ;—සබ්බදාමි-අනාපාදිඵලවිත්තය ද වෙසේමැයි;—අතීත්තපුරුෂස්ස ඵල ඵලසිතවූයේත් “අරහත්තමග්ගවිත්තා” නම් වේ.]

මෙසේ උඤ්ඤානුවයෙන් අඤ්ඤාලවිතතයෝ දෙළොස්දෙනෙක් වෙති, ඤායල විතතයෝ එක්විස්සෙක් ම වෙති, විපාකවිතතයෝ සතිසෙක් ම වෙති, ක්‍රියාවිතතයෝ විස්සෙක් ම වෙත්.

මෙසේ භතිවෘත්තයන් සඛ්‍යාය දක්වා නැවත භූමිවෘත්තයන් විභාන දක්වන නට “විභ්‍රවඤ්ඤාසංඛා කාමො” යනාදි කියනලදී.

[විභ්‍රවඤ්ඤාසංඛා කාමො රුපෙ පණ්ණාරසිරසෙ,
විතතාති වාදසාරුපෙය අසංඛානුතතෙර තථා.]

එකාදසවිධකාමහවයෙහි විතතයන් සුපණ්ණසාරුසිරසින් කියන්නේය, රුපහවයෙහි විතතයන් පසළොස්කක් කියන්නේය, අරුපහවයෙහි විතතයන් දෙළසක් කියන්නේය, නවවිධලොකොත්තාරබ්බිමසමුදයෙහි විතතයන් අවට්ඨකාරයකින් එසේ ම කියන්නේය;—මෙහි යම්යේ මනුෂ්‍යස්ත්‍රියකගේ ඤාය රූපන් තිරස්විනසනවෙනම තිරස්විනසොතිපයච්ඡානනසෙයින් තිරස්විනසන් කෙරෙහි ම සඛ්‍යාන කරණුලැබෙ ද එපරිද්දෙන් කාමනාපණ්ණාදි විෂයභාවයෙන් කාමහවාදිපයච්ඡානවිතතයෝ තමන් තමන්ගේ භූමියෙන් අතින් නැසෙන්නට පවත්නානු ද කාමහවාදියෙහි විතතයෝ යයි කියනලදහ;—කිසි නැසෙන්නට පයච්ඡානන නොවූ නවවිධලොකොත්තාරබ්බිමසමුදයෙහි එකදෙසට විතතයෝ “රුකෙක සංඛා” යනාදියෙහි මෙන්, “අනුතතෙර විතතාති”යි කියනලදහ;—කාමාවචරවිතතයන් සිව්පණ්ණසක් කියන්නේය, රුපාවචරවිතතයන් පසළොස්කක් කියන්නේය, අරුපාවචරවිතතයන් දෙළසක් කියන්නේය, ලොකොත්තාරවිතතයන් අවදෙනෙක් කියන්නේය.

[ඉසුමෙකුනනවුතිපසභෙදං පන මානසං,
එකවිසසතං වාච විහජනති විවකඛණා.]

මෙසේ(යථොක්කකුඤ්ඤාදිභතිපභදයෙන් ගිහනවු වාතුඤ්ඤාමකවිතතයන්ගේ හෙදවෘත්තයන්) විතතා විතාති එකුනනවුතිපුභද කොට—හෝ—නොහොත් වක්‍යමාණක්‍රමයෙන් එක්සියඑක්විස්සක් කොට හෝ විශේෂයෙන් අතීතදක්නා සවිභාව ඇති ප්‍රාඥයෝ විභාන කොට දක්වත්.

එකුනනවුතිපුභද ඇති විතතා ම ඒ කෙසේ එක්සියඑක්විස්සක් වෙද? විතකකිය විචාරය ප්‍රීතිය සුඛය එකානුතාය යන මොවුන් හා සුක්කවු විතකකාදි පවාඛිකධර්මයන්ගෙන් සමප්‍රසුක්කවු භෞතආපඤ්ඤාභිග්‍රහණය, මිත්‍රියඛයනාදි භෞතආපඤ්ඤාභිග්‍රහණයට ද මෙසේ ම සුදුසුසුදුසුපරිද්දෙන් අතීත කියුතුයි;—ධර්මානුභවයෙන් ප්‍රථමධර්මය හා සදුෂ්ඨයින් ප්‍රථමධර්මානුභවයෙන් භිග්‍රහණයයි කියා ද වේ;—මෙහි පාදකධර්මය—සමමානධර්මය—ප්‍රදානධර්මය යන මොවුන්ගේ අතුරෙහි එක්තරා එකක්නුගත් වෘත්තයන් ඒ ඒ ධර්මය හා සදුෂ්ඨ සම්මතකාදි අර්ථ පහළවීමෙන් සතරමානිතයෝ ම ප්‍රථමධර්මයාදි ව්‍යවහාර ලබන්නානු වෙනවෙන පව්‍යකාර වෙත්;—එසේනෙයින් ම “සත්තධර්මයෝ ගණනදන” යනාදි කිනු;—එහි ප්‍රථමධර්මයාදීන් අතුරෙහි යම් යම් ධර්මයකට සමවැද එයින් නැති සංඝාරබ්බිමයන් සමමුඛිණය කරන්නාහට ව්‍යුත්පාන ගාමිනි විදුර්ගතොමෝ ප්‍රවාහන ද ඒ ධර්මයන්ගෙන් ව්‍යුත්පානගාමිනි විදුර්ගතොමෝ පදසංඛානවුන් පාදක නම් වේ;—යම් යම් ධර්මයක් සමමුඛිණය කරන්නාහට ඒ ව්‍යුත්පානගාමිනි විදුර්ගත ප්‍රවාහන ද ඒ ධර්මය සමමානධර්මය නම් වේ;—එහි යම්ක්වුමකින් ප්‍රථමධර්මයාදීන් අතුරෙන් එක්තරා ධර්මයකට සමවැද එයින් නැති ප්‍රතිණිශ්ඤාසංඝාරයන් සමමුඛිණය කොට

මානිස උපදවනලද්දේ වේද ඔහුගේ ඒ මානිසය ප්‍රථමබ්‍යානාදිවු ඒ ඒ පාදක බ්‍යානාස හා සදුශ වේ;—ඉදින් වනාහි විදගිනාපාදකවු කිසි බ්‍යානාසයක් නැද්ද හුදෙක් ප්‍රථමබ්‍යානාදින් අනුරෙන් එක්තරා බ්‍යානාසක් සමමිතිය කොට මානිසය උපදවනලද්දේ වේද මානිසය සමමිතිය කරණලද බ්‍යානාස හා සදුශ වේ;—යම්කලෙක වනාහි කිසි බ්‍යානාසකට සමවැද එයින් නැගි අනික් බ්‍යානාසක් සමමිතිය කොට මානිසය උපදවනලද්දේ වේද එසම යෙහි ඒ පුදගලයාගේ අබ්‍යාසයවශයෙන් මානිසය බ්‍යානාසන් දෙදෙනා අනු රෙන් එක්තරා බ්‍යානාසක් හා සදුශ වේද ඉදින් පුදගලයාගේ එබදු අබ්‍යාස යෙක් නැත්තේ විනම් යට යට බ්‍යානාසයන් නැගි මනුමත්තෙහි බ්‍යානබලීම යන් සමමිතිය කොට උපදවනලද්දවු මානිසය පාදකබ්‍යානාස අපෙක්ෂා නොකොට සමමිතිය කොට කරණලද බ්‍යානාස හා සදුශ වේ;—මනුමත් තෙහි බ්‍යානාසට වනාහි සමවැද එයින් නැගි යට යට බ්‍යානබලීමයන් සමමි තිය කොට උපදවනලද්දවු මානිසයතෙමේ සමමිතිය කරණලද බ්‍යානාස අපෙක්ෂා නොකොට පාදකබ්‍යානාස හා සදුශ වේ;—කුමක්තෙහියින් ද යත්? යම්තෙහියකින් යට යට බ්‍යානාස වැඩිම මනුමත්තෙහි බ්‍යානවිෂයයෙන් බල වත්ද එසේ හෙයිනි;—වෙදනානියමය වනාහි සැමතැන්හි ම ව්‍යුත්පන්නාමිති විදගිනානියමයෙන් ම වේ; එසේ ම ශුෂ්කවිදගිකයන්ගේ සියලු බ්‍යානානියමය මය ද ව්‍යුත්පන්නාමිති විදගිනානියමයෙන් ම වේ;—සිතට වනාහි පාදකබ්‍යා නාදින්ගේ අභාවයෙන් බ්‍යානාසන්ගේ ව්‍යයෙන් නියමයක් නැතිවෙයිනි විද ගිනානියමයෙන් ම මානිසය පවාබිතික වේ;—තවද අතිකෙකුදු ඇති, සමාපනති ලාභිහුගේ බ්‍යානපාදක නොකොට ප්‍රකීර්ණකසංඝකාරයන් සමමිතිය කොට උපදවනලද්දවු මානිසයතෙමේ විදගිනානියමයෙන් පවාබිතික වේ;—මේ මෙහි අභිකපාදියෙන් වෙන් කරණලද විනිශ්චයසාරය සඵලවිවාදදගිනාදි ව්‍යයෙන් ප්‍රවායකවු විනිශ්චයප්‍රපච වනාහි අභිකපාදියෙහි කියනලද ක්‍රම මයෙන් දනුයකෙක්සි.

[සිතානබ්‍යාසයාගෙනදෙන ක්‍රමයකකනතු පච්චා,
 චුච්චතානුත්තරං විතතං වතතාදිසවිබන්ධි ව.
 යථා ච රූපාවචරං ගෙනතානුත්තරං තපා,
 පදමාදිජ්ඣානගෙනදෙ ආරූපාවා'පි' පමිමෙ.
 එකාදසවිධං තසමා පදමාදිකමිට්තං,
 සිතානමෙකකමනෙන තු තෙවිසතිවිධං ගවෙ.]

එකිඑකි ලොකොත්තරවිතතය වනාහි විතකිකාදි බ්‍යානානියමයන් හා සමුප්‍ර යොග්‍යගෙනදෙයිනි පච්චිකාර කොට ලොකොත්තරවිතතය සතළිස්වැදුරුම වන්නේයයි කියා ද කියනුලැබේ;—රූපාවචරවිතතය ප්‍රථමාදිවු පච්චිබ්‍යාන ගෙනදෙයිනි “පදමජ්ඣානවිතතං” යනාදින් යම්තේ කියනුලැබේ ද ලොකො ත්තරවිතතය ද ප්‍රථමාදි බ්‍යානානදෙයෙහි එසේ ම “ප්‍රථමබ්‍යානානොත්තරාපනති මානිසවිතතය” යනාදින් කියනුලැබේ; අරූපාවචරවිතතය ද උපෙක්ෂාවෙ දනා—විතෙකානුත්තරයොගෙනයිනි අභිකසමාදිය හෙතෙකොටගෙන පච්චබ්‍යා නයෙහි කියනුලැබේ;—හෙවත්—පච්චබ්‍යානාස ම ව්‍යවහාරවේ;—නොහෙත්— රූපාවචරවිතතය ද ලොකොත්තරවිතතය ද ප්‍රථමාදි බ්‍යානගෙනදෙයෙහි ලා “පදමජ්ඣානකුසලවිතතං” “පදමජ්ඣානසොත්තරාපනතිමග්ගවිතතං” යනා

දින් යම්සේ කියනුලැබේ ද අරුපාවවරවිත්තය ද පවමඛ්‍යානයෙහි ලා ඵප
 රිද්දෙන් කියනුලැබේ;—එහෙයින්—හෙවත්—යම්හෙයකින් රුපාවවරයන්
 මෙන් ලෝකොත්තරයෝ ද ප්‍රථමාදිධ්‍යානහෙදයෙහි කියනුලැබෙත් ද අරුපා
 වරය ද පවමඛ්‍යානයෙහි ගන්නාලැබේ ද යම්හෙයකින් ධ්‍යානාබ්‍යයොග
 හෙදහෙයින් එකෙකි ලෝකොත්තරවිත්තය පච්ඡුකාර කොට ලෝකොත්තර
 විත්තය සනාථිස් ප්‍රකාරවුයේ කියනුලැබේ ද ප්‍රථමාදි ධ්‍යානහෙදයෙහි රුපාව
 වරයන් මෙන් අරුපාවවරවිත්තය පවමඛ්‍යානයෙහි කියනුලැබේ ද එහෙයින්
 ප්‍රථමඛ්‍යානාදිවු එකිඑකි ධ්‍යානයතෙමේ කුශල-විපාක-ක්‍රියාවශයෙන් ලෝකි
 කවු ධ්‍යාන නුනය ලෝකොත්තරධ්‍යාන අටයයි මෙසේ එකොළොස්වැදුරුමි
 වන්නේය, අනුගයෙහි පවමඛ්‍යානය වනාහි කුශල-විපාක-ක්‍රියාවශයෙන්
 ලෝකිකධ්‍යානනුනය මාදසවිධ අරුපාවවරය අභවලෝකොත්තරයන්ගේ
 වශයෙන් ම නෙව්සිවැදුරුමි වන්නේයි.

[සත්‍යානිසවිධං පුඤ්ඤං මිපඤ්ඤසවිධං තථා,
 පාකම්මිච්චානු විත්තානි එකවිසයතං බ්‍රහ්ම.]

කාමාවචරාදි කුසල්ලු (කාමාවචර කුසල් අටය, රුපාවචර කුසල් පසය,
 අරුපාවචර කුසල් සතරය, ලෝකොත්තර කුසල් විස්සයයි මෙසේ) සත්තිස්
 වැදුරුමි වේ; එසේ ම විපාකවිත්තය (කාමාවචරවිපාකයෝ තෙවිස්සය, මහග්‍ය
 නවිපාක නවය, ලෝකොත්තරඵලයින් විස්සයයි) දෙපණ්ස්වැදුරුමි වන්නේ
 යයි, මෙසේ ප්‍රාග්‍යෝ විත්තයන් දෙළොස් අකුසලයන් හා ක්‍රියාවන් විස්ස
 බහාලා එක්සියඑක්විස්සෙකැයි කිව්හුයි.

විභාගසංග්‍රහවිභාග නමවු ප්‍රථමපරිච්ඡෙදට ඡේණනායි.

මෙසේ විත්තයා භූමි-ජාති-සම්ප්‍රයෝග-සංඝාර-ධ්‍යානාලම්භන-මාහිත
 හෙදවශයෙන් සුදුසුපරිද්දෙන් විභාග කොට දුන් උදෙදශක්‍රමයෙ
 න් වෛතසිකවිභාගය අනුප්‍රාප්තහෙයින් පළමුකොට වනාහි චතුර්විධ සම්ප්‍ර
 යෝගලක්‍ෂණයන් දර්ශනවශයෙන් වෛතසිකලක්‍ෂණය පිහිටුවා තදනනතරව
 අන්‍යසමාන-අකුශල-ශෝභනවශයෙන් තුන්රසෙකින් වෛතසිකබම්මයන්
 උදෙසා එම වෛතසිකබම්මයන්ගේ සොළොස්ආකාරයකින් සම්ප්‍රයෝ
 ගය ද තෙතිස් ආකාරයකින් සංග්‍රහය ද දක්වන පිණිස “එකුප්පාදනිරො
 ධා ව” යනාදි කීහු.

[එකුප්පාදනිරොධා ව එකාලම්භන වත්‍යුකා,
 වෛතොසුත්තා මිපඤ්ඤසංගමො වෛතසිකා මනා.]

විත්තයා හා සමග එකොත්පාද-එකනිරොධවු ද එකාලම්භන-එකවස්තු
 කවු ද යපොකතවු චතුර්විධලක්‍ෂණයෙන් විත්තයා හා සම්ප්‍රයුක්තවු ස්ව
 ලක්‍ෂණධාරණාදියෙන් බිඳීමනමු දෙපණ්ස්දෙන නියතයොහිවු ද අනි
 යතයොහිවු ද වෛතසිකයහයි කියා දන්නාලදහු.

එහි ඉදින් එකොත්පාදමාත්‍රයකින් ම වෛතොසුත්තයහයි අභිමතවු නම් එස
 මයෙහි විත්තයා හා සමග උපදනාවු රුපබම්මයන්ගේ ද- වෛතොසුක්‍රත
 න්‍ය පැමිණෙන්නේයයි ඒ වලකන පිණිස “එකනිරොධ” ශ්‍රහණය කරණ
 ලද, එසේ කල්හිදු විත්තානුපරිවාහනවු විඤ්ඤානින් දෙදෙනාගේ ද ප්‍රස
 ඩනය වලකන්නට නොපිළිවන, එසේ ම “එකුප්පාදෙ වා නිරොධො වා
 තෙසනනි—එකුප්පාදනිරොධා” යි කියා මෙසේ කල්පනා කරන්නාහට

පළමු කොට ප්‍රභූ විෂයාණන් ගබ්‍රාණයෙන් නිරූඪ වන්නාවූ රූපධර්මයන්ගේ ප්‍රසංගය විලකන්නව නොපිළිවන්නුයි “එකාලමිත” ළඟණය කරණලද්දී—සමකෙණයක් වෙතියනලද ක්‍රීඩිලක්‍ෂණයෙන් පුකතයෝ ද ඔහු නියමිතෙයින් එකවරකෙයෝ මැයි දක්වනපිණිස “එකවසනුක” ළඟණය කරණලද්දී දනුනු.

[කරුණි-පසසා වෙදනා සඤ්ඤා වෙනනා එකගතා ජීවිතියං මනසිකාරො වෙති, සත්‍යතම වෙනසිකා සබ්බවිතතාසාරණා නාම.]

කෙසේදැයි වෙනසිකයන්ගේ ස්වරූප-සම්ප්‍රදායාකාරය කප්පකුතවිස නාටකයෙන් පාලිවැයි.

භික්‍ෂුසංඝයා කරණ ගිරුරැස් සෙයින් ආලමිතයෙහි සංඝාකාරයෙන් උපදනාවූ සංඝයා ද, සුභාජනරසානුගත කරණ රජු මෙන් ආලමිත රසානුගත කරණ වෙදනාව ද, වඩිසිඤ්ඤාදීන්ගේ දුට්ඨාදියෙහි සලකුණු කී රිටිත් මෙන් නිලප්පාදි හෙදවූ අරමුණු හඳුනන ආකාරයෙන් පවිත්තාවූ සංඝව ද, ස්වකාන්ත-පරකාන්තසාධකවූ ප්‍රධානසිසයා මෙන් නමා හා සම්ප්‍රසුකතධර්මයන් ස්වකියකාන්තයෙහි යොදන වෙනනාව ද, නානාලමිත ළඟණය නොකොට එකඅරමුණක් ම උතුම්කොට ඇතිබැවින් සම්ප්‍රසුකත ධර්මයන්ගේ අවිසේපතාවසාධකවූ විභවකාන්තතාව ද, උපාලාදිත්ව ජලය මෙන් සහජතපරුපධර්මපරිපාලනයෙහි ආබිප්‍රත්‍යය කරණ ජීවිතොක්‍රිය ද, සම්ප්‍රසුකතධර්මයන් ආලමිතාභිමුඛ කොට සමාදානය කරණ මනසිකාරය ද, යන මේ වෙනසිකයෝ සත්දෙන සියලු එකුනනවුතිවිත්තයෙහි නියතව උපදනාහෙයින් සම්බිත්තසාරණ නම් වෙත්. මෙහි විකාකතිය වෙනනය මනසිකාරය යන තුන්දෙනාගේ වෙනස මෙසේ දනුනු;—විකාකතියා සහජතධර්මයන් අරමුණට නැගීම සම්භවකොට ඇතිබැවින් සහජතධර්මයන් අරමුණෙහි බහාලන්නාක්කු මෙන් වන්නේය, වෙනනා නොමැති ආලමිතනුහණයෙන් ස්වරූපවූ ධර්මයන් අරමුණෙහි ලා නොමැති යොදන්නී බලනයකයක්කු මෙන් වන්නීය, මනසිකාරයනොම සහජතධර්මයන් ආලමිතාභිමුඛ කොට මෙහෙයනහෙයින් අප්‍රතිය අභවයන් මෙහෙයන්නාවූ සාරවියක්කු මෙන් වන්නෙයි.

[විකාකතා විවරො අබිමොකතො විජ්‍යං චිති ජ්‍යෙෂ්ඨා වාති, ජ ඉමෙ වෙතසිකා පකිණ්ණකා නාම.]

නතරවැසිල රජතෙට පමුණුවන අමාත්‍යයා මෙන් සම්ප්‍රසුකතධර්මයන් අරමුණට පමුණුවන විකාකතිය ද, රජු මුහුන හැඳින නතරවැසිත් රජතෙයි හැසිරීමත් මෙන් අරමුණු පිරිමදිනා විවාරය ද, ආලමිතයෙහි නිවෙයාකාරයෙන් උපදනා අබිමොක්‍ෂය ද, භාතොවහනයෙහි බුරවාහනය මෙන් සුකලධර්මයන්ට මනාකොට ප්‍රයෝග කිරීමෙහි උත්සාහය ද, ද්‍රව්‍යස්ප්‍රතිලාභයෙහි දුතියක්කු මෙන් ආලමිතනුප්‍රතිලාභයෙහි ප්‍රීණිතය කරණ ප්‍රීතිය ද, කන්තුකමාසනාලක්‍ෂණ ජ්‍යෙෂ්ඨය ද, යන මේ වෙනසිකයෝ සදෙන සොහන යන්කෙරෙහි ද අසොහන යන්කෙරෙහි ද ප්‍රකාරයෙන් විප්‍රකිණිණයෝ නුයි ප්‍රකිණිණික නම් වෙත්;—මෙසේ මේ සප්තදිවු තෙලෙස් වෙනසිකයෝ සොහනවිත්තයෙන් අන්‍යවූ විත්තයෙහිද උපදනාහෙයින් අන්‍යසමාන යන කියා දනුනුකනානුයි.

66 සමීප සම්බන්ධතාවයක් ද ප්‍රතිඵලයක් ලෙසින් ද නොහිතකර සම්බන්ධතාවයක් පෙන්වන බැවින් ප්‍රතික්ෂේපයක් දෙපාර්තමේන්තුව විසින් නොකළ යුතු බවට තීරණය කර ඇත.

[illegible]

ආලම්බන සහිත ප්‍රතිරෝධකත්ව කරණ මොහස ද, අමෙරිකයෙහි ශ්‍රාවක කරණය මෙන් පාපයෙහි අප්‍රදාහකාරයෙන් පවත්නා අභිජිකාස ද, විභජිතයෙහි අනුක්‍රයානු ලෙහිසා මෙන් පාපයෙහි අනුක්‍රයානු පවත්නා අනොගතපස ද, පාෂාණාභිසාතයෙන් සමුඛානු විශේෂයක් මෙන් විතරාසාන අවිදුර්ගතලක්ෂණවූ බාහිරාස ද, සිංකර්මලපයක් මෙන් අරමුණෙහි ලිහන සහිතවූ ලොහස ද, චිරිවියෙහි ජලමුදිය මෙන් විපරිතාහිතවෙය සහිතවූ මිත්‍යාදෘෂිය ද, “සෙසෙන ගමසි” යනාදීන් උනන්ත සහිතවූ මානස ද, පහලාගිවිසයෙක මෙන් විශ්විකක සහිතවූ මෙසස ද, පරසමපනතිසෙහි අසහනලක්ෂණවූ ජ්‍යොතිස ද, සමසමපනති සැහවිම සහිතව කොට ඇති මාෂසසස ද, කාතාකාත සුවරිත-දුකිරිතානුසොචනලක්ෂණවූ කොනුකාස ද, ආලම්බනලක්ෂණයෙහි විතරාසාන ලිහනාවය කරණ ක්‍යානස ද, වෙදනාදි සකෘතික්‍රයානන් අකම්ම භ්‍යාහාවය කරණ විලස ද, දිවාදිවනන්හි සංසල්පණණවූ භික්ෂිකාසාධ ද, යන මේ තුළුත් සෙවනසිකසෝ ඵකානතයෙන් අක්‍යුල සිතෙහි ම උපදානාසෙහින් අක්‍යුල සෙවනසිකසෝ නම් වේත්;—මෙහි විතරාසාන අරමුණෙහි ලූපකල කාමිති වාක්‍යය ජන්තන මෙයි, අනිසිත් ඇලිම ලොග නම් මෙයි, යනු මේ ජන්ද-ප්‍රොතපදෙදනානන් වෙය සයි;—“ඉදෙති සච්චං ජොතචඤ්ඤානි මිච්චානිතිවෙයලකණං දිට්ඨි උගතපො” මෙහි ඤ්ඤාසතනි අරමුණ සපාසහිතවෙයසින් දන්ති;—දඤ්ඤාසමෝ සපාසහිතව පාර විපරිතාකාරයෙන් ගන්තිස; යන මේ ඤ්ඤා-දඤ්ඤාදෙදනානන් වෙයසයි.

[illegible][illegible]

යන්න? අපවිෂ්-නත්‍රමඛ්‍යාසය නා දෙදෙනාගේ වශයෙන් ම භෛත්‍යුපෙක්‍ෂා දෙදෙනා ගන්නාලදහෙයින්; එසේමැයි—අපවිෂ්තෙතම සතතියන්කෙරෙහි හිතාඛ්‍යාසයෙයින් ප්‍රවානාවුයේ මෙමඟි නම් වෙයි; නත්‍රමඛ්‍යාසයානොමෝ සතතියන්කෙරෙහි ප්‍රතිභානුනයක් නැතිව සමච පවතී උපෙක්‍ෂා නමු;—කියනලදමැයි;—

අව්‍යාපාදෙන මෙතතා හි නත්‍රමඛ්‍යාසය ව,
උපෙක්‍ෂා ගතිතා යමා තමා න ගතිතා උභො,—හි

සංඝ්‍රහ—විඤ්ඤාණ-පඤ්ඤා යන මොවුන්ගේ නානාත්ව කෙසේදැයි? සංඝ්‍ර ව වනාහි නිලාදිවශයෙන් සභානනමාත්‍රය කරන්නේය, ලක්‍ෂණප්‍රතිවේදය කරන්නට අසමත්වන්නේය, විඥානය ලක්‍ෂණප්‍රතිවේදය ද නිලාදිවශයෙන් සංඝ්‍ර ව ද කරන්නේය, උත්තරාන කොට මත්තෙහි මාහිත-ඵලයට පමුණුවාලිය නොහැක්කේය, පුද්ගල වනාහි නිලාදි සභානන-ලක්‍ෂණප්‍රතිවේද-මාහිත ඵලයට පැමිණිවීම යන මේ තුන ම කරන්නේය.—(මෙසේ)

[තෙරස්ඤ්ඤාසමානා ව දුදද් සාකුසලා තපා,
සොහනා පච්චිසා'ති, මිපඤ්ඤාස පවුච්චෙරා.]

අන්‍යසමානවු භවතසිකයෝ තෙළෙස්දෙන ද, අකුසලභවතසිකයෝ ද හහතරදෙන ද, එසේම සොහනභවතසිකයෝ පස්සියදැයි, මෙපණිකින් දෙපණිස් භවතසිකයෝ(යි) කියනුලැබෙත්.

විත්තය හා අවිප්‍රසන්නවු භවත් විත්තසමප්‍රසන්නවු ඒ දෙපණිස් භවතසිකයන්ගේ කුසලාදිභෙදහිනනවු එකුනනවුතිවිත්තයෙහි වෙන වෙන මේ ධර්මය මෙතෙක් විත්තයෙහි උපදන්නේයයි සම්ප්‍රයෝගයතෙම මෙයින් මත්තෙහි සච්ඡායාරණාදිවශයෙන් සමහරු පරිද්දෙන් කියනුලැබේ;(කෙසේද?)

[සත්ත සබ්බසා පුරු'නති යථායොගං පකිණණකා,
දුදද් සා'කුසලෙසව'ව, සොහනෙසව'ව සොහනා.]

එසාදිවු භවතසිකයෝ(සත්දෙන කුසලාදිභෙදවු)සියලු විත්තයෙහි යෙදෙන්නාහ, විතක්කාදි ප්‍රකීණිකයෝ(සදෙන)යෙදෙන යෙදෙන පරිද්දෙන් වන්නාහ, මොහාදිවු තුදස් අකුසලයෝ වාදසඅකුසලවිත්තයෙහි ම යෙදෙන්නාහ, ශ්‍රද්ධාදිවු පස්සිය සොහනයෝ පාපාහෙනුක වජ්ජන සොහනවිත්තයෙහි ම වන්නාහුයි.

කෙසේද?—සච්ඡිකාසාධාරණවු එසාදිවු භවතසිකයෝ සත්දෙනා වනාහි සියලු එකුනනවුතිවිත්තයෙහි උැබෙන්නාහ.

ප්‍රකීණිකයන්කෙරෙහි වනාහි පලමුකොට විතක්කාසනාම දෙපස් විඤනවජ්ජන සුසාපිස් කාමාවචරවිත්තයෙහි ද, එකොළොස් ප්‍රථමඛ්‍යාන යෙහිදැයි, මේ පස්පණිස් විත්තයෙහි උපදන්නේය.

මිචාරස වනාහි ඒ සවිතකිකවු පණස්පස් විත්තයෙහි ද, එකොළොස් මිති සමානවිත්තයෙහි දැයි, මෙසේ සුසාට විත්තයෙහි උපදන්නේය.

අධිමොක්ඛස දෙපස් විඤ්ඤාණය හා විවිකිත්තා යන මේ එකොළොස් දෙනා වජ්ජනසමාප්තිය නොහොත් එකොළොස්දෙනෙහි වජ්ජනවු විත්තයෙහි උපදන්නේය.

විසිස්සනෙමේ පච්චාරාචරිකයෙහි වසින් ද දෙපස් විඤ්ඤාණයන්වසින් ද සමුප්පායනසංඝයන් දෙදෙනාවසින් ද සන්තිරණයන් තුන්දෙනාවසින් ද යන මේ සොළොස්දෙනාවසින් වජ්ජනවු නොසත්තුවිත්තයෙහි උපදන්නේය

ප්‍රීතිනාමෝ දෙවිනස්සහතිං ඉවිත්තායන්දෙදෙනා හා උපක්කාසානන විත්තායන් පස්පණස්දෙනාවිසින් ද කායවිඤ්ඤාණයන් දෙදෙනාවිසින් ද එකාදශ චක්‍රවර්තනානායන්විසින් ද යන මේ ඇත්තැවිත්තායන්විසින් වර්ජිතවූ එක්පණස් විත්තායෙහි උපදනිය.

ස්වසුක්කොමි අවපලාස් අනෙකුකායන්විසින් ද මොවුහවිත්තායන්දෙදෙනා විසින් ද යන මේ විත්තායන් විසිදෙනාවිසින් වර්ජිතවූ අවශිෂ්ටවූ එකුත්තැත්තැවිත්තායෙහි ලැබේ—(කියනලදමැයි.)

[ඡයති පට්ඨඤ්ඤාස එකාදස ච සොලස,
සත්තාති විසති චෙව පකිණ්ණකවිට්ඨිනා.
පට්ඨ ඤ්ඤාස ඡසුතිසත්තාති නිසත්තාති,
එකපඤ්ඤාස චෝකුතසත්තාති සපකිණ්ණකා.]

ප්‍රතිණිණ්ණකයන් වර්ජිතයකටදැනි (ඒ විත්තූපාදයෝ වනාහි පිළිවෙලින්) සඤ්චෝක් ද, පස්පණසක් ද, එකපාදයක සක් ද, සොලසක් ද, ඇත්තැවෙක් ද, විස්සක් ද, වෙත්.

ප්‍රතිණිණ්ණකයන් සතිනවු (ඒ විත්තයෝ වනාහි පිළිවෙලින්) පස්පණසක් ද, සඤ්චෝක් ද, අවඇත්තැවෙක් ද, තෙසැත්තැවෙක් ද, එක්පණසක් ද, එකුත්තැත්තැවෙක් ද, වෙත්;—මෙහි “ඡයති පට්ඨඤ්ඤාස” යනාදී ගණන් එක්විය එක්විස්සක් පමණි මධ්‍යචුක්‍රවර්තනයෙන් ද එකුනානුවක් පමණි සංකෘත චුක්‍රවර්තනයන් ද සුදුසුසුදුසුපරිද්දෙන් යෙදියුතු.

අනුසල්ලන්කෙරෙහි වනාහි මොහස ද, අභිජිහ්‍ය ද, අනොගාහසස ද ඛාධිකාස ද යන මේ ජෙවකසිකයෝ සතරදෙන සියලු අකුසල විත්තායන්ට සාධාරණයයි, සියලු දෙපලාස් අකුසලවිත්තායෙහි ලැබෙත්; යම්තැනකින් ප්‍රාණවිබාදී අකුසල් කරන්නාවූ යම් කිසි සත්‍යයක්තෙම මොහස තෙතුසකාටනෙණ ඒ ප්‍රාණවිබාදියෙහි ආදිනව නොදත්තේ අතිරිකාස තෙතුසකාටනෙණ ඒ පාපයෙන් ජුහුපසාවක් නැත්තේ අනොගාහසස තෙතුසකාටනෙණ එහි හසක් නැත්තේ උච්චිත තෙතුසකාටනෙණ නොස හිත්‍රත්තේ ම කෙරේ ද, එතෙසින් ඒ මොහාදී සතරදෙන සියලු අකුසල විත්තායෙහි ම උපදිත්.

ලොහසකෙමෙ ලොහසතනවිත්තායන් අවදෙනාකෙරෙහි ම ලැබෙත් තේ.

දාසමිනොමෝ සකකායාදියෙහි අතිනිවෙසස කරන්නාහුගේ එහි මධ්‍යයන සමගව වනතෙසින් දැවිසමුපුසුකතලොහසතනවිත්තායන් සතරදෙනා කෙරෙහි ම ලැබෙන්නිය.

මානසකමෙ දැවිතවිසුසුකතවූ ලොහසතනවිත්තායන් සතරදෙනාකෙරෙහි ම ලැබේ;—මෙහි මානසා අනමමානවශයෙන් පවත්නාතෙසින් දැවිය හා සමුත්තේ ම පවතිනුයි දැවිය හා එක්ව එකවිත්තායෙහි නොඋපදනේය, යම්තේ කෙසරිංගතෙමෙ අනාමුතමාසේමවූ එකකු හා එකතුහායෙහි නොවෙසේ ද එසේම තමා හා සමුවූ දැවිය හා සමග නොඋපදනේය; ආනමනෙතනට නිශ්චලවූ වින් එකානනලොහසට පිහිටි තෙසින් මෙසමුලාදි විත්තායෙහි නොඋපදනේය; එතෙසින් ඒ මානසතෙමෙ දැවිවිසුසුකතවූ සතරසිතෙහි ම උපදනේයි. මෙසෙ ද, රජිතාම ද, මානසසීස ද, කුකුස ද, යන මොහු ප්‍රතිග්‍යසමුපුසුකතවිත්තා

විසෙහි ලැබෙත්;—මෙහි පරසමානතියෙහි රඡ්‍යා කරන්නාහුට ද ආගමිකම නැතියෙන් ද මෙරමා හා සාධාරණභාවය නොකැමැත්තාහුට ද කෘතාකාන්ත හරිත්තප්‍රවර්තයෙන් අනුශාසනය කරන්නාහුට ද ඒ ඒ ක්‍රියායෙහි ප්‍රතිභානනවශයෙන් හැටෙමින් පවත්නාහෙයින් රඡ්‍යා-මාත්‍යයෝ-කොත්තාස යන වොත්‍ර ප්‍රතිසංමුප්‍රසන්නතාවයෙහි ම උපදිත්.

සත්‍යානන්ද, ඕබ්‍ය ද, යන මොත්‍ර අකමිමණ්‍යසවිභාවඇත්තාහුගේ සවිභාව කිසිණවු අසංකාරකවිත්තයෙහි ප්‍රවාහනියක් නැතිහෙයින් පවිත්‍රවූ සංසාර රිකවිත්තයෙහි ලැබෙත්.

විවිකිත්තානොදේ විවිකිත්තාසගතවිත්තයෙහි ම ලැබේ. (කියනලදවැඩි)

[සබ්බාපුරුෂඤ්ඤ වත්තාරො ලොහමුලෙ තයො කතා,
දෙසමුලෙසු වත්තාරෙ සසබ්බාරෙ වියං තථා.
විවිකිවුඨා විවිකිවුඨාචිත්තො චෝති වතුදදස,
වාදසංකුසලෙසෝච සමපසුඤ්ඤාති පවබ්බා.]

වාදකවිධවූ සියලු අකුසලයන්කෙරෙහි මොහොදී වෛතසිකයෝ සතරදෙන කරණලදහ, හෙවත් කියනලදහ; ලොහමුලිකවූ විත්තයන් අවදෙනායෙ රෙහි ලොහ-දැව්-මානසන තුන්දෙන කරණලදහ; මෙමමුලිකවූ විත්තවයෙ හි වෛපාදවූ වෛතසිකයෝ සතරදෙන කරණලදහ; එසේ ම සංසාරික විත්තයෙහි සත්‍යාන-මිඞ් දෙක කරණලදී; විවිකිත්තානාමෝ විවිකිත්තා සමුප්‍රසන්නවිත්තයෙහි ම කරණලදී; අකුසලවෛතසිකයෝ තුදස්දෙන දෙලොස් අකුසලවිත්තයෙහි පවිප්‍රකාරකීන් යෙදෙත්;

ශ්‍රීගහවෛතසිකයන්කෙරෙහි වනාහි සියලු සොහනවිත්තයන්ට සාධාරණවූ එකුත්විසි වෛතසිකයෝ වනාහි සියලු එකුත්ඇට හොහනවිත්තයෙහි ම සමවෙත්.

මිරනිත්‍ර තුන්දෙන වනාහි සියලු ලොකාත්තරවිත්තයෙහි ඒ ඒ දුශ්චරිත විධිංගනවශයෙන් ප්‍රවෘත්තව සියලු ආකාරයෙන් ම නියතවූවාහු එක්ව ම ලැබෙත්;—ලොකිකවිත්තයන්කෙරෙහි වනාහි කාමාවචරකුසලවිත්තයන් කෙරෙහි ම කිසිකලෙක්හි (හෙවත්—මුසාවාදදිවූ එකෙහි දුශ්චරිතයන්කෙ රෙන් විරමණකාලයෙහි) වෙන වෙන ම (හෙවත්—වෘතිත්‍රම කටයුතු වසතු සබ්බාහවූ තමතමන්ගේ ආලම්බනයමතවයක් ඇතිකල්හි) දක්වනුලැ බෙත්.

අප්‍රාප්තියෝ වනාහි පවමඛ්‍යානවජීර්නවූ දෙලොස් මහගහනවිත්තයන් කෙරෙහි ද කාමාවචරකුසලයෙහි ද සහෙතුකාමාවචරක්‍රියාචිත්තයෙහි දැයි මේ අවිධි විත්තයෙහි ම කිසිකලෙක්හි භික්‍ෂාලම්බනයෙයින් තම තමන්ට ආලම්බනවූ දුඛිත-සුඛිතසහනිකයන්ගේ ආපාදගමනවශයෙන් වෙ න්වෙත්ව උපදිත්;—මේ කාමාවචරවිත්තයන් අතුරෙහි උපපක්‍ෂාසහනන විත්තයන්කෙරෙහි වනාහි කරුණා-මුදිතාදෙදෙන නොවන්නාහයි සම හරකෙතෙක් කියත්;—මෙහි කරුණා-මුදිතා භාවනාකාලයෙහි සුවචියෙහි පරිවයවශයෙන් උපපක්‍ෂාසහනනවිත්තයෙහිද පරිකමිම වන්නේය;—යම්සේ පුතුණුක්‍රම පිරිවන්නාවූ කිසිකලෙක්හි අන්‍යවිකිත්තවන්නේ ද නොපැකි ල පිරිවිම ද පුතුණුවිදහිනාවෙන් සංසාරාධිෂ්ඨයන් සමමුච්ඡේදය කරන්න හුගේ කිසිකලෙක්හි පරිවයබලයෙන් ශුන්ධප්‍රසන්නවිත්තයෙහිද සමමුච්ඡේදය ද එසේම උපපක්‍ෂාසහනනවිත්තයෙහිද පරිවයවශයෙන් පරිකමිමවේ;—එහෙ

යින් උපකෘතියකට වර්ධනයක් කරන්නා-මුද්‍රිතාදේශනයෙන් අසම්බන්ධයක් නොවන කරුණු-අවිච්ඡින්නයෙන් වනාහි ඒ කරුණා-මුද්‍රිතාදේශනයෙන් සම්බන්ධය එකානන්තයෙන් සොම්නස්සභාවයෙන් ම දරායුතු; කුමක් හෙයින්ද යත්? භික්ෂුන්හි කුල විභාගයෙන් මෙන් භික්ෂුවෙකු නොවෙත් යුක්තවූ විභාගයෙන් ද ආසෙවනප්‍රත්‍යයක් නැති හෙයිනි.

ප්‍රඥාපටිපාටි මාදසම්මි ඥානසම්ප්‍රසන්නාමාවචරවිභාගයෙහි ද සියලු පන්තින් මහගත-ලෝකොත්තරවිභාගයෙහි ද සි මෙ සත්සාප්තිස් විභාගයෙහි සම්ප්‍රයෝගවට පැමිණෙති. (සියනලදමැයි.)

[එකුන්තියෙහි ධර්මා ජායනොත්තුකසම්ප්‍රසන්නාමාවචරවිභාගයෙහි ද සි මෙ සත්සාප්තිස් විභාගයෙහි සම්ප්‍රයෝගවට පැමිණෙති. (සියනලදමැයි.)

සොහනනාමාරණවූ ඒකුන්තියෙහි මෙවනසිකම්මයෙන් එකුන්තියට සොහන විභාගයෙහි උපදනාහ; සමයන්වාදවූ විරහිත්තුන්දෙන ලෝකොත්තරයන් අවදෙනා හා කාමාවචරකුසලයන් අවදෙනාගෙන් වශයෙන් මෙ සොළොස් විභාගයෙහි උපදනාහ; කරුණා-මුද්‍රිතාදේශන පටිමඛිනානවර්ධන දෙළොස් මහගතවිභාගයෙහි ද කාමාවචරකුසලයෙහි ද සත්කුසලකාමාවචරවිභාගයෙහි ද යන මේ අවර්ධන විභාගයෙහි උපදනාහ; ප්‍රඥානොමෝ ඥානසම්ප්‍රසන්නාමාවචරවිභාගයන් දෙළොස්දෙනාගෙන් ම පන්තිස් මහත්තන-ලෝකොත්තරවිභාගයෙහි ද යන මේ සත්සාප්තිස් විභාගයෙහි ම ප්‍රකාශකරණය; මෙසේ ඒකුන්තියට සොහනවිභාගයෙහි ම පන්තිස් සොහනවිභාගයෙන් සතරපර්ද්දකින් යොදනු ලැබුණි.

මෙසේ නියතානියත-සම්ප්‍රයෝගවශයෙන් ලද්දවූන්ගෙන් අනියතයීමෙන් එක් කොට දක්වා සෙස්සවුන්ගේ නියතභාවය ප්‍රකාශ කරණුපිණිස “සුඤ්ඤා-මච්ඡර” යනාදී කියනු ලැබේ.

[සුඤ්ඤා-මච්ඡර-කුසලවිවා විරහි කරුණාදේශනා, නානා කදවි මානො ව ඵ්ඵා-මිඛා නරා සහ, යථාමුත්තරානුසාරෙන සෙසානියතයොගිනො.]

ඊෂ්ඨා-මාත්ස්‍යය-කොක්කුතස් යන මොහු ද විරහිත්තු ද කරුණාදේශන ද (හෙවත්-කරුණා-මුද්‍රිතා යන දෙදෙන ද) යන මොහු භික්ෂුවිෂයහෙයින් වෙන වෙන උපදනාහ; අනියතහෙයින් කිසිකලෙකින් උපදිත්;-මෙහි ඊෂ්ඨා-මාත්ස්‍යය-කොක්කුතස් යන මොහු ද ප්‍රතිසම්ප්‍රසන්නවිභාගයෙහි අනියතහෙයින් කිසිකලෙකින් උපදනාහ; භික්ෂුවිෂයහෙයින් වෙන වෙන උපදනාහ; විරහිත්තුන්දෙන ද කාමාවචරකුසලයෙහි උපදිත්; කිසිකලෙකින් “සෙසොගමසම්” යනාදිවශයෙන් ප්‍රවෘත්තියක් ඇතිකල්හි උපදනෙත්; සත්‍යානම්මය ද එසේ ම කිසිකලෙකින් අකම්මණාවශයෙන් ප්‍රවෘත්තියක් ඇතිකල්හි අනෙකානුසාරිප්‍රයෝගවශයෙන් උපදනෙත්; නොහොත්-“මානො ව” යන්නෙහි “ම” යෙදිය “සහ” යන මෙහි ද යොදා “විනම්මික නරා කදවි සහ ජයනි” යි සම්මත කරණු, සත්‍යානම්මය එසේ ම කිසිකලෙකින් සසංඝාරප්‍රතිචර්තයෙහි ඊෂ්ඨා-මාත්ස්‍යය-කොක්කුතස් යන මොහු වූන් හා එක්ව ද අවිප්‍රසන්නාසංඝාරිකවිභාගයෙහි මානස හා එක්ව ද අවිසම්ප්‍රසන්නාසංඝාරිකවිභාගයෙහි ද මානස සම්ප්‍රසාරයෙන් නො උපදනා ආර්ථික හෝ දෘඩවිප්‍රසන්නාසංඝාරිකවිභාගයෙහි ද “සෙසොගමසම්”

යනාදීන් ප්‍රවෘත්තියක් ඇතිකල්හි මුත් මානස හා නොඋපදනාහෙයින්
වෙන වෙන ද උපදනෙයි;—යතොක්කතයානුසාරයෙන් හෙවත්—යතොක්ක
අතීතයෙන් එකොළොස්දෙනා අනුව දැන්මෙන් එකොළොස් අතීතයෙන්
කෙරෙත් යෙදු එක්සාදීස් චෙවනසියයෝ වියදු ඒ ඒ විභතයෙහි හැමක
ලිහිම වනබැවින් නියතයොහිහ.

෧෧) මෙස් පසායාදි ධර්මයන් අතුරෙන් මේ ධර්මයනෙම මෙතෙක් විභත
යෙහි උපදනෙයි විභතපරිච්ඡේදයෙහිත් සම්ප්‍රයෝග දක්වා දැන් මේ
විභතයෙහි මෙතෙක් චෙවනසියයෝයයි චෙවනසියකරාසිපරිච්ඡේදවශයෙන්
සබ්බත දැක්වනපිණිස “සහහව පවකඛාමි” යනාදි කියනලදි.

[සඛාහං ච පවකඛාමි තෙසංදුති යථාරහං,
ජතනිංසානුත්තරෙ ධර්මො පචිනිංස මහගනනෙ,
අසනිංසාපි ලබ්බන්ති කාමාවචරසොහනනෙ,
සත්තනිංසතාප්පඤ්ඤමහි මාදසාහෙතුකෝති ච,
යථාසමනවයොගෙන පච්ඛා තත්ත අබ්බතො.]

දැන් ඒ ඒ සිතට සුදුසුපරිද්දෙන් ඒ ඒ නියතානියතවෙතසියයන්ගේ මේ
විභතයෙහි මෙතෙක් චෙවනසියයෝය යන සබ්බතය ද කියමි.

ලොකොත්තරවිභතයෙහි (උත්කාභවපරිච්ඡේදයෙන් අත්‍යසමානයෝ තෙ
ලෙස්දෙනා, අප්‍රාමාණ්‍යවජීර්ණ තෙවිසි යොගනවෙතසියයෝ ද යන
මේ) සතිස් ධර්මයෝ ද ලැබෙත්;—මහගනවිභතයෙහි (විරතිසමිච්ඡවයක් නැති
හෙයින් අප්‍රාමාණ්‍යයන් බහුලා) පන්තිස් ධර්මකෙනෙකුත් උඛන්පිරිසෙයින්
ලැබෙති;—කාමාවචරයොගනවිභතයෙහි (අඤ්ඤලචෙවනසියකවජීර්ණ අත්‍ය
සමානයන් තෙලෙස හා පස්විසි යොගනවෙතසියයෝ ද යන) අටතිස් ධර්ම
යෝ ම උත්කාභවපසයෙන් ලැබෙති;—අඤ්ඤලවිභතයෙහි (තෙලෙස් අත්‍ය
සමානයන තුළස් චෙවනසියයහසි මෙසේ) සත්විසි ධර්මකෙනෙක් ලැබෙත්
නාහ;—අවලෝස් අහතුකවිභතයෙහි (ජැය වජීර්ණ සෙසු) දෙලොස් අත්‍ය
සමානයෝ ම ලැබෙත්නාහසි මෙසේ නියත-අනියතවෙතසියයන් ලැබෙන
ලැබෙනසේ යෙදීමෙන් ඒ චෙවනසියසබ්බතයෙහි නොහොත්—ලොකොත්ත
රාදි පච්ඡකාරවිභතයෙහි ජතනිංසාදිසබ්බතය පච්ඡකාර වේ.

කෙසේද?—ලොකොත්තරවිභතයෙහි වනාහි අභවප්‍රකාරප්‍රථමඛ්‍යානික
විභතයෙහි අත්‍යසමාන තෙලෙස් චෙවනසියයෝ ද අප්‍රාමාණ්‍යයන් වජීර්ණ
කොට ඇති තෙවිසි යොගනවෙතසියයෝදයි මෙසේ සතිස් ධර්මයෝ
සබ්බතබවට පැමිණෙත්; එසේ ම අභවපිබ්බු චීනියඛ්‍යානිකවිභතයෙහි විතකික
ය වජීර්ණකොට ඇති විචාරාදිවු එම පන්තිස් ධර්මයෝ ද; එසේ ම අවච්ඡාදරු
මිවු නානිසඛ්‍යානිකවිභතයෙහි විතකික—විචාරවජීර්ණකොට ඇති ප්‍රීතිආදිවු
එම සුතිස් ධර්මයෝ ද; වතුඤ්ඤානිකවිභතයෙහි විතකික—විචාර—ප්‍රීතිය
යන තොවුන් වජීර්ණකොට ඇති සුඛාදිවු එම තෙතිස් ධර්මයෝ ද; පච්චඛ්‍යා
නිකවිභතයෙහි විතකික—විචාර—ප්‍රීති—සුඛ යන මොවුන් වජීර්ණකොට ඇති
උපෙක්ඛාසහගතවු එම පන්තිස් ධර්මයෝ ම සබ්බතකාරණලැබෙත්තුසි; සඳිප්ප
කාරයෙන් ම අටලොවුතුරාසින්ම පවකඛානපවකච්ඡයෙන් සබ්බතය පච්ඡ
කාර වන්නේයි. (කියනලදි.)

[ජතනිංස පචිනිංසාපි වතුත්තනිංස යථාකකමං,
තෙතනිංසවිසමිච්චං පච්ඛානුත්තරෙ සිතා.]

ලෝකයාගාරවිකාසයෙහි පිළිවෙලින් (ප්‍රථමිකානවිකාසයෙහි) බිම්පයෝ සතියසක (විනිසකානවිකාසයෙහි) පන්තියසක, නැවත (තානිසකානවිකාසයෙහි) සුන්තියක; වතුරිනිසක-පව්විසකානවිසක) තනනිස් දෙතෙකැයි, මෙසේ ලෝකයාගාරවිකාසයෙහි සබ්බසයෝ පස්පරිද්දෙකින් බිසියාහුයි.

මහගනනාමිනිගසෝකෙසරති වනාහි පළමුකොට කුසල-විහංග-සුඤ්චිය යෙන් ත්‍රිවිධු ලොකිකපුඵමානාජවිත්තයෙහි අනන්‍යමානවු නෙළෙස් ජෙවනායිකයෝ ද, චිරනිත්‍රයවජීජනවු දෙවිසි සොහනතෙවනායිකයෝදැයි, මේ පන්තිස් ධර්මයෝ සංඛ්‍යාබවට යෙත්;—මෙහි ශීලපුත්‍රධර්මයයෙන් පුරිකොටිනවු කාය-වාක්ප්‍රයනන ඇත්තාහුයන් හුදු විත්තාමොධානපිත්‍රයෙන් ම මහත්ගත ධර්මයෝ පටන්නාන; කාය-වාක්කම්මයන්ගේ විකොටිනවනසෙන් පටින්නාහුත් නොපවති, දුග්ගම්-දුර්භවයන්ගේ සමුච්ඡේදවනසෙන් ද නොපවතින්නුයි “චිරනිත්‍රයවජීජනවු” යි කියනලද්; මේ මහගනනවිත්තයයෙහි වනාහි කරුණා-මුද්දාන දෙදෙන වෙත පෙන යෙදියුතුකානුයි;—එසේ ම කුසලාදිවනසෙන් ත්‍රිවිධු චිත්තධර්මයන්වනාසෙහි විතකිකචජීජනවු සූතීස් ධර්මයෝ සංඛ්‍යාබවට යෙත්;—එසේ ම කුසලාදිවනසෙන් ත්‍රිවිධු නාහිකධර්මයන්වනාසෙහි විතකික-චිවාර දෙදෙනා වජීජනකොට ඇති නෙහිස් ධර්මයෝ සංඛ්‍යාබවට යෙත්;—එසේ ම ත්‍රිවිධු වතුනිකධර්මයන්වනාහි විතකික-චිවාර-ප්‍රිත්ස් යන මොවුන් වජීජනකොට ඇති නෙහිස් ධර්මයෝ සංඛ්‍යාබවට යෙත්;—උපපක්‍ෂා-විපක්‍ෂානානුභවයයෙන් අධිකසමෝසෙන් රූපාවචරධර්මය නුත හා අරූපාවචරධර්මයන දෙලක්‍ය යන මේ පසලොස් පටිමධර්මයන්වනාසෙහි වනාහි (කරුණා-මුද්දානවත් තමන් ගොමනස්සගත විත්තයෙහි ම වනනයිති) ප්‍රාප්තියන්ගෙන් ද නොලැබෙන්නුයි; සම්ප්‍රකාරයෙන් ම රූපාරූපාවචරවු සත්විසි මහගනනවිත්තයෙහි විතකික-චිවාරදෙදෙනා පෙන පෙන අනිත්‍රමාණය කොට හාවනා කරන්නාවු වතුදුඛිභූතන් වනසෙන් දෙසනලද ධර්මයන්වනවනසෙන් සංඛ්‍යාබවය පවසුකා වේ;—මෙහි විතකික-චිවාර දෙදෙනා එකිනෙකාට ඉක්මවා හාවනා කරන්නාවු විකෂණබ්බු ඇත්තාහුගේ වනසෙන් දෙසනලද ධර්මයන්වනවනසෙන් විතකික-චිවාරදෙදෙනාගෙන් සමගමයන් නැතිනෙහිත් සංඛ්‍යාබව වතුච්චි ම වන්නන්ය; යනු අභිප්‍රායයි.

(කිසි නිලදායී.)

[ප්‍රචයීය චක්‍රතරීය තෙතරීය ව්‍යවස්ථාපිත,
චතරීය චෙට් තිංඤ්ඤි ප්‍රචයා'ව මහගුණෙන.]

මහත්තනවිභාගයෙහි පිළිවෙළින් ප්‍රචම්බිකානුකියෙහි පන්තියෙක් ද, චිත්‍රියම්බිකානුකියෙහි සූතියෙක් ද, නාභියම්බිකානුකියෙහි තෙතියෙක් ද, මහා ක්ෂම්බිකානුකියෙහි තෙතියෙක් ද, පසලොස් පම්බිකානෙහි ඒ සෙක්දසු, සම්බන්ධ පව්‍යකාර ම වේ.

සුඛිධි කාමාච්චලසෞභගාමිනානන්තෙරෙති වනානි කුසලයන් කෙරෙහි පුරුමවග්ගාච්චසෙති වනානි අනාසමානවු තෙළෙස් චෛතසික සෝ ද පස්විධි කොනනාසවෙනසිකයෝද්ධි, මේ අවතීන් ධර්මසෝ සච්ඡන්ධිවටි පැමිණෙත්;— මේකුසලයන් කෙරෙහි වනානි කරුණා-මුද්දිනා දෙදෙන ද, චිරතිත්ත ධුන් දෙක ද, යන පස්දෙන චේත චේත ම සෙදියුසානාමුති; මේහි අපුරාමාණසයන් සතැනලමිතිකිසහතින් ද චිරතීන් තමන් වැඩිමුටි කටිසුත්ත වසාමු විජ්ඣ කොට ඇතිසහතින් ද උන් විස්දනාන් සමඟම එකවනනසෙක්කි ද හො වන්තෙති;— මිතිඛවනනාච්චසෙති ඥනවජ්ජිතවු එම සත්තීන් ධර්මසෝ උසෝ ම

සබ්බභව්ව පැමිණෙත්;—නාභියවිභ්වයෙහි සෙතසමුප්පන්නා වූ ප්‍රීතිවර්ජිතවූ එම සත්තස්ස දිම්බයෝ එසේ ම සබ්බභව්ව පැමිණෙත්;—චතුර්විධවිභ්වයෙහි සෙත-ප්‍රීතිවර්ජිතවූ එම සත්තස්ස දිම්බයෝ ම සබ්බභ කරණුලැබෙත්;—ක්‍රියා විභ්වයන්කෙරෙහිදු විරතිවර්ජිතවූ පන්තස්ස චෙතනසිකයෝ එසේ ම (කාමාව චරකුසලවිභ්වයෙහි මෙන්) සතර විකයෙහි ම සතරපරිද්දෙකින් සබ්බභව්ව යෙත්;—මෙහි ලොකිකවිරතීන්ගේ ඵකානාකුලසවහාවහෙයින් අව්‍යාකා නයන්කෙරෙහි සමගවයෙක් නැතිනුයි “විරතිවර්ජිතවූ”යි කියනලදී; එහෙයින් ම බුදුන්වසින් “පට්ඨකඛාපද කුසලා”යි කියා වදරණුලදී;—එසේ ම විපාක යන්කෙරෙහිදු අප්‍රාමාණියෙන් හා විරතීන් වර්ජිතසකාව ඇති එම තෙතිස් චෙතනසිකයෝ සබ්බභ කරණුලැබෙත්නුයි සම්ප්‍රකාරයෙන් කුසල-විපාක-ක්‍රියා වශයෙන් සුපිසි කාමාවචරවිභ්වයන්කෙරෙහි ම දුග්ගවශයෙන් සබ්බභය දෙළොස්වැද්දැම් වන්නේයි, හෙවත්—කුසල-විපාක-ක්‍රියාවන් අතුරෙහි එකෙක්හි ම සතර සතර යුග්මයක් බැගින් දෙළොස් ප්‍රභේද වෙත්;—මෙහි කාමාවචරවිපාකවිභ්වයන්ගේ ඵකානාපරිප්පාලමනබවහෙයින් විරතීන් ගේ ද අප්‍රාමාණියෙන්ගේ සප්තාලමනබව හෙයින් ද ඵකානාකුසලවිභ්වය සින් ද “අප්‍රාමාණය-විරතිවර්ජිත”යයි කියනලදී.—(කියනලදමැයි.)

[අභිනිස සත්තනිසවයං ජනනිසකං සුභ,
 පවනිස චතුරනිසවයං තෙතනිසකං ක්‍රියෙ
 තෙතනිස පාසක මහතිංසවයෙක්කතනිසකං ගතව,
 සතභුකාමාවචරප්‍රඥා-පාක-ක්‍රියාමතො.]

සතභුකාකාමාවචරකුසල-විපාක-ක්‍රියාවිභ්වයන්අතුරෙහි කාමාවචරකුසල විභ්වයෙහි ප්‍රථමවිභ්වයෙහි චෙතනසිකයෝ අවතිසෙක් වෙති; මිනිස-නාභියවිභ්වයෙහිදෙකක්හි සත්තස්සදෙකක් වන්නේය; චතුර්විධවිභ්වයෙහි සත්තස්සක් වන්නේයි;—ක්‍රියා විභ්වයෙහි ප්‍රථමවිභ්වයෙහි චෙතනසිකයෝ පංතිසෙක් වෙති; මිනිස-නාභියවිභ්වයෙහිදෙකක්හි සත්තස්සදෙකක් වන්නේය; චතුර්විධවිභ්වයෙහි චෙතනසිකයෝ තෙතිසෙක් වන්නේය;—විපාක විභ්වයෙහි ප්‍රථමවිභ්වයෙහි චෙතනසිකයෝ තෙතිසෙක් වෙති; මිනිස-නාභියවිභ්වයෙහිදෙකක්හි දෙතිස්දෙකක් වන්නේය; චතුර්විධවිභ්වයෙහි එක්තිසෙක් වන්නේයි.

[නවිජ්ඣෙත්තං තු විරති ක්‍රියාසු ව මහගතො,
 අනුත්තරෙ අප්පමිඤ්ඤ කාමපාසකං චිත්තං තථා.
 අනුත්තරෙ ක්කාමබමිමා අප්පමිඤ්ඤ ච මප්පකිමෙ,
 විරති ඤාණං-පිනි ව පරිනොසු විසෙසකං.]

මේ චෙතනසිකයන් අතුරෙහි නොහෙත්-කාමාවචරාදී සොහනවිභ්වයන් අතුරෙහි ක්‍රියාවන්කෙරෙහි ද බසනවිභ්වයෙහි ද විරතිභූ තොවත් නාහ; හෙවත්—නුපදනාහ;—මෙහි කෙලයෙන් උපදත්තොත් උපදනව නිසි සෙසෙත්තථාත්තනස්සත්ව ම පාපයෙන් විරමණය සමගව වනහෙයින් ඔවුන්ට උපදනා කුසලවිභ්වය විරතියුක්තවත් මුත් කෙලෙස්මුල්ලුන් රහත්තව සම් කෙලයෙන් සිද්ධිහෙයින් විරති නොඋපදනාබැවින් ක්‍රියාවිභ්වයෙහි විරති සමගවය නොවෙයි දතුයුතු; විසංසකවිමානාදීන්ගේ වෘත්තිභාවසාව හා අනුසංචයාව මුත් පඤ්ඤානාවසාව අප්‍රකව හෙයින් මිසංසකවිමා

නතාදින්ට ප්‍රතිපක්‍ෂවූ සමානකම්මානතාදිහු ව්‍යතික්‍ෂාවසථාවට ප්‍රතිපක්‍ෂවූ කාමාවචරකුශලයන්කෙරෙහි ද අනුශයාවසථාවට ප්‍රතිපක්‍ෂවූ ලෝකොත්තර ඥාණකෙරෙහි ද උපදිති, පශ්චාත්තාවසථාවක් නැතිකෙසින් මහද්ගතයන් කෙරෙහි නොඋපදිති යි දනුයුතු;—ලෝකොත්තරවිත්තයෙහි කරුණ-මුද්‍රිතාවෝ ගිනනාලම්බනයෙයින් නොඋපදිනාහ; කාමාවචරවිපාකයෙහි චිරතිය අප්‍රාමාණිය යන මේ දෙක එසේ ම නොඋපදිනෙයි.

ලෝකොත්තරවිත්තයෙහි විතැනැති-විමාරාදිවූ බ්‍යානබම්මයෝ ප්‍රථමබ්‍යානාදිවයයෙන් වෙනස් කරන්නාහ; මහද්ගතවිත්තයෙහි කරුණ-මුද්‍රිතාවෝ ද විතැනැතිවූ බ්‍යානබම්මයෝ ද වෙනස් කරන්නාහ; (“අපමඤ්ඤ ව” යන්නෙහි “ව” ශබ්දය “කොනබම්මා” යනු සබ්බුත කෙරේ; වෙහි කරුණ-මුද්‍රිතාවෝ ප්‍රථමබ්‍යානාදි බ්‍යානවිකුෂ්කයෙහි වෙනස කෙරෙහි, විතැනැතිවූ බ්‍යානබම්මයෝ ප්‍රථමබ්‍යානාදි බ්‍යානපචකයෙහි වෙනස කරන්නාහුයි;—කාමාවචරකුශල-විපාක-ක්‍රියාවන් අතුරෙහි චිරතීහු ද ඥා-ප්‍රීතිය යන වෙනු ද “ව” ශබ්දයෙන් අප්‍රාමාණියෝ ද වෙනස කරන්නාහුයි;—මෙහි චිරතීහු කාමාවචරකුශලයන්කෙරෙහි කාමාවචරවිපාක-ක්‍රියාවන්ගේ වෙනස කෙරෙහි, කරුණ-මුද්‍රිතාවෝ කුශල-ක්‍රියාවන්කෙරෙහි විපාකයන්ගේ වෙනස කෙරෙහි, ඥා-ප්‍රීතියෙක වනාහි කුශල-විපාක-ක්‍රියාවිත්තයෙහි ප්‍රථම විත්තායුගමාදින්කෙරෙහි විනිශ්චිත්තායුගලාදින්ගේ වෙනස කරන්නෝ යයි දනුයුතු.

අකුශලවිතානසෙහි වනාහි ලෝහමුලිකවිත්තයන් අතුරෙහි ප්‍රථම අසංඝාරිකවිත්තයෙහි වනාහි අන්‍යසමාන තෙළෙස් චෛතසිකයෝ ද මොහාදිවූ අකුශලසාධාරණචෛතසිකයෝ සතරදෙන ද යන සතළොස් දෙන ලෝහ-දෘඪදෙදෙන හා සමග මේ එකුත්විසි බම්මයෝ සබ්බුතබවට පැමිණෙත්;—දෙවනවූ දෘඪවිප්‍රසූක අසංඝාරිකවිත්තයෙහි ලෝහ-මානස හා සමග එසේ ම එකුත්විසි බම්මයෝ සබ්බුතබවට පැමිණෙත්;—තුන්වෙනවූ උපෙක්‍ෂාසහගතදෘඪසම්ප්‍රසූක අසංඝාරිකවිත්තයෙහි ප්‍රීතිය වර්ජිතකොට ඇති (අන්‍යසමානයෝ දෙළොස්දෙන අකුශලසාධාරණයෝ සතරදෙන යන සොළොස්දෙන ලෝහ-දෘඪ හා සමග) මේ චෛතසිකයෝ අවළොස් දෙන එසේ ම සබ්බුතබවට පැමිණෙත්;—සතරවන දෘඪවිප්‍රසූක අසංඝාරිකවිත්තයෙහි ලෝහ-මානස හා සමග එසේ ම ප්‍රීතිවර්ජිතවූ එම අවළොස් චෛතසිකයෝ සබ්බුතබවට පැමිණෙත්;—පස්වනවූ ප්‍රතිසම්ප්‍රසූකවූ අසංඝාරිකවිත්තයෙහි වනාහි මෙසේ ද, රජ්‍යාව ද, මාත්‍යයයීය ද, කොකාත්‍යය ද, යන මේ සතරදෙන හා සමග ප්‍රීතිය වර්ජිතකොට ඇති අන්‍යසමාන දෙළසය අකුශලසාධාරණ සතර ද යන එම චෛතසිකබම්මයෝ විස්ස සබ්බුත කරුණුලැබෙත්;—මේ ප්‍රතිසම්ප්‍රසූකවූ විත්තයෙහි රජ්‍ය-මාත්‍යයයී-කොකාත්‍යය යන මොහු වනාහි භික්‍ෂාලම්බනයබවක් හෙයින් වෙන වෙන ම භෙදියසුකනාහුයි;—සසංඝාරිකපචකයෙහි ද එසේ ම (ශව කී පරිද්දෙන් ම) ඝ්‍රාහණ-මිඛය හා වෙසෙසා භෙදියසුකෙත්;—මාත්‍යසහගතවිත්තයෙහි ඡන්ද-ප්‍රීතිවර්ජිතවූ අන්‍යසමානයෝ වනාහි එකොළොස්දෙන ද අකුශලසාධාරණයෝ සතරදෙන ද යි පසළොස් බම්මයෝ සම්ප්‍රයෝගබවට පැමිණෙත්;—විවිකිල්පාසහගතවිත්තයෙහි ද අභිමොක්‍ෂවර්ගිත විවිකිත්‍යාසනිතවූ යටකිනිතලද පසළොස් බම්මයෝ එසේ ම ලැබෙත්;—මෙහි අභිමොක්‍ෂයා

නමා නිශ්චයාකාරයෙන් පවත්නාහෙයිත් වෙළුනකුටු සමඟාට ඇති විවිකි
තභාවිතයෙහි සමනවයක් නැත්නුයි “අභිමොක්ඛරිතින” යි කියනලදි;—
මෙසේ සම්ප්‍රකාරයෙන් ම දෙළොස් අකුලලවිතොත්තාදයෙහි වෙන වෙන
යෙදෙනුලබන්නාවූ චෛතසිකයෝ සංඛ්‍යාවයයෙන් සත්පරිද්දෙකින් ම
සඬුන කරණලද්දු වෙත්—(කියනලදමැයි.)

[එකුනවිස්සාරස විසේකවිස විසති,
වෙවිස පණ්ණරසේති සත්තධාකුසලෙ භිතා.
සාධාරණා ව චත්තාරො සමානා ව තපාපරො,
පුද්දසේතෙ පවුච්චනති සබ්බාකුසලයොතිතො.]

අකුලලවිතතයෙහි ප්‍රථම-විනිශ්චයසංඝාරකවිතතවයෙහි චෛතසිකයෝ ප්‍ර
ත්‍යාසයෙන් එකුනවිස්සෙක, තෘතීය-වතුථිපසංඝාරකවිතතවයෙහි වෙන
වෙන අවලොසෙක, පස්වන අසංඝාරකවිතතයෙහි විස්සෙක, ප්‍රථම-විනිශ්ච
සසංඝාරකවිතතවයෙහි ප්‍රත්‍යාසයෙන් එක්විස්සෙක, තෘතීය-වතුථිපසං
ඝාරකවිතතවයෙහි ප්‍රත්‍යාසයෙන් විස්සෙක, පස්වන සසංඝාරකවිතත
යෙහි දෙවිස්සෙක; මොමුහවිතතවයෙහි ප්‍රත්‍යාසයෙන් පසළොස්කැයි, මෙ
සේ සත්පරිද්දෙකින් සිවියානුයි.

සඵාකුලලසාධාරණවූ මොහාදි සතරදෙන ද අත්‍යසමානවූ ජඤ-ප්‍රීති-අභි
මොක්ඛවර්ජිතවූ අතින් දසදෙන දූයි මේ තුදස් ධම්මයෝ සඵාකුලලයොතිහයි
කියනුලබෙත්.

අමළොස්අභෙතුකසන්තෙරෙහි වනාහි පළමුකොට හඬිනොත්තාදවි
තතයෙහි ජඤවර්ජිතවූ අත්‍යසමානවූ දෙළොස් ධම්මයෝ සඬුහගට යෙත්;—
ව්‍යවස්ථාපනවිතතයෙහි ජඤ-ප්‍රීතිවර්ජිතවූ එසේ ම අත්‍යසමානවූ එකො
ළොස් ධම්මයෝ සඬුහගට පැමිණෙත්;—සොමනසසනිතරණයෙහි ජඤ
විශ්වවර්ජිතවූ එම එකොළොස් ධම්මයෝ ද මනෝවිඤ්ඤාණධාතුන්ගෙන් මෙන්
විසිළුවූ මනනාකාරය හා යොග්‍යක් නැතිහෙයිත් හුදු මනනමාත්‍රධාතුටු
මනොධාතුත්‍රිකයෙහි උපෙක්ඛා-සනිතරණවයෙහි ජඤ-ප්‍රීති-විශ්වවර්ජිතවූ
එම ධම්මයෝ ද දෙපස් විඤ්ඤාණයෙහි ප්‍රතිණිණිකයන් විවර්ජිතකොට
ඇති එම ධම්මයෝ ම සඬුහ කරණුලැබෙත්;—මෙසේ සම්ප්‍රකාරයෙන්
ම අවලොස් අභෙතුකවිතතයෙහි සංඛ්‍යාවයයෙන් චෛතසිකසඬුහය වතු
විධ ම වන්නේයි—(කියනලදමැයි.)

[චාදසේකාදස දස සත්ත වාති චතුර්ඛිකො,
අසාරසාහෙතුකෙසු විතතුපාදෙසු සඬුහෙතො.]

අවලොස් අභෙතුකවිතතයෙහි චෛතසිකසඬුහය හඬිනොත්තාදවිතත
යෙහි දෙළසෙක, ව්‍යවස්ථාපන-සොමනසසනිතරණවිතතවයෙහි ප්‍රත්‍යාස
යෙන් එකොළොසෙක, මනොධාතුත්‍රිකඅභෙතුකප්‍රතිණිකමවයයෙන් පස්
සිතෙහි ප්‍රත්‍යාසයෙන් දසයෙක, දෙපස්විඤ්ඤාණයෙහි ප්‍රත්‍යාසයෙන්
සතෙකැයි මෙසේ වතුච්ච වන්නේයි.

[අභෙතුකෙසු සබ්බස්ස සත්ත සෙසා යථාරහං,
ඉති විජාරතො වුත්තා තෙතතිංසවිධසමිතො.]

සියලු අභෙතුකවිතතයන්කෙරෙහි සඵාදි සම්විතතසාධාරණවූ චෛත
සිකයෝ සත්දෙන නියතයෙන් ම වෙති, ඔවුන්කෙරෙන් පිටත් සෙසු ප්‍රති

ණිණිකයෝ සුදුසුපරිද්දෙන් වෙහි, අනුහාර-මනගතනයන්හි පස පස බැගින් සසිත්‍රය දසයෙක, කාමාවචරකුල-විපාක-ක්‍රියාවන්කෙරෙහි වෙන වෙන සසිත්‍රය සතර සතර බැගින් දෙළුසෙක, අකුලයන් කෙරෙහි සසිත්‍රය සතෙක, අනෙකුත්කෙරෙහි සසිත්‍රය සතරකැයි, මෙසේ විහාර හෙයින් තෙතිස් ප්‍රකාර සසිත්‍රයෝ කියනුද්දුයි.

මෙසේ යපොක්කත්‍රයෙන් චෛත්‍යයන්ගේ සාමාදීන් අතුරෙහි මේ ධම්මයනෙම මෙනෙක් විත්තයෙහි උපදනේයයි විත්තපරිච්ඡේදවශයෙන් කියනුද සම්ප්‍රයාගය ද මේ විත්තයෙහි මෙනෙක් චෛත්‍යයකයෝ වෙහිසි චෛත්‍යයකාරාමපරිච්ඡේදවශයෙන් ම කියනුද්දු සසිත්‍රය ද දන සම්ප්‍රයාගය බාරණු සාමාදීහු චෛත්‍යයකයෝ සත්දෙන සියලු එකුනනමුතිවිත්තයෙහි උපදනාහෙයින් වෙන වෙන එකුනනමුතිප්‍රභේද වෙහි, ප්‍රතිණිණිකයන් කෙරෙහි විතකියා පස්පණස් විත්තයෙහි උපදනාහෙයින් පස්පණස්වැදු රුම වෙයි, යනාදීන් යෙදෙන යෙදෙන පරිද්දෙන් විත්තය හා සමු චෛත්‍ය සිකුප්‍රභේදය කියන්නේයි.

(චෛත්‍යයකසසිත්‍රවිභාගනාමි මිතිසප්තවේදයෙහි නිමි.)

දැන් යපොක්කවු විත්ත-චෛත්‍යයන්ගේ වෙදනාදි විභාගයෙයින් ද ඒ ඒ වෙදනාදි වශයෙන් හිනනු විත්තවිභාගවශයෙන් ද ප්‍රතිණිකසසිත්‍රය දක්වනුපිණිස “සම්ප්‍රයාගා යපොක්කො” යනාදීන් පවත්ගත්නාලදි.

[සම්ප්‍රයාගා යපොක්කො තෙපඤ්ඤාස සභාවතො,
විත්තවෙනසිකා ධම්මා හෙයං ‘දුභි යපාරහං.
වෙදනා-නෙකුතො කිව්ව-වාරාලභින-චක්‍රුතො,
විතප්පාදවසෙන ‘ව සබ්බසො නාම නියතො.]

(ඒ ඒ විත්තයෙහි) යෙදෙන යෙදෙන පරිද්දෙන් (එකොටසාදිභාවයෙන්) සම්ප්‍රයාගවු විත්ත-චෛත්‍යයකධම්මයෝ (එකුනනමුති වැදුරුමු විත්තය තෙම ආලභිනවිත්තනිසංභාව සාමාන්‍යයෙන් එකවිධ වෙයි, සම්ප්‍රයාගාරණවු සාමාන්‍යතම සප්තසංභාවයෙන් එකවිධ වෙයි, යනාදි තමනමත්. ගේ) සංභාවවශයෙන් තෙපඤ්ඤාස වෙහි, දන් ඒ තෙපඤ්ඤාස ධම්මයන්ගේ සුදුසුපරිද්දෙන් සුබාදි වෙදනාවිභාගයෙයින් ද, ප්‍රතිසංඝාදි කාන්තවිභාගයෙයින් ද, වක්‍රවාරාදි වාරවිභාගයෙයින් ද, රූපාදි ආලභිනවිභාගයෙයින් ද, වක්‍රවිසංඝාදි වක්‍රවිභාගයෙයින් ද, වෙදනාදි හෙයින් නානාප්‍රකාරව පැවැති හෙයින් ප්‍රතිණිකසසිත්‍රනමි සසිත්‍රය ඒ ඒ වෙදනාදි හෙයින්ගන වතුසකකසංඛාරාග විතොටසාදයන්ගේ වශයෙන් ම එලවනුලැබේ; කියනුලැබෙයි සේයි.

මුද්ධවු සසිත්‍රයන් අතුරෙන් වෙදනාසසිත්‍රයෙහි වනාහි;—වෙදනා තොමෝ සුච්චේදනායයි ද, දුක්ඛච්චේදනායයි ද, උපෙක්‍ෂාච්චේදනායයි කියා දා ක්‍රීඩි වන්නිය.

ඉච්චුච්චානුභවනලක්ෂණවු කායිකසුච්චේදනාව ද, අනිච්චප්‍රච්චානු භවනලක්ෂණවු කායිකදුඛච්චේදනාව ද, සම්භාව හෙයින් හෝ පරිකල්පනා හෙයින් හෝ ඉච්චානුභවනලක්ෂණවු මානසිකසුච්චේදනාව ද, එසේ ම සම්භාව හෙයින් හෝ පරිකල්පනා හෙයින් හෝ අනිච්චානුභවනලක්ෂණවු මානසිකදුඛච්චේදනාව ද, මධ්‍යස්ථානුභවනලක්ෂණවු උපෙක්‍ෂාච්චේදනාව දැයි, කියා ප්‍රකාශයෙයින් පවුප්‍රකාර වේ

ඒ පවිත්‍රකාරවූ වෙදනාවන් අතුරෙහි සුඛසහගතවූ කුසලවිපාකවූ කායච්ඡාදය, චේතනා චේතනා, දුක්ඛසහගතවූ අකුසලවිපාකවූ කායච්ඡාදය, චේතනා චේතනා ම ඵලකාමි මැයි; සොමනස් වෙදනාසම්ප්‍රසාදනවිත්තයෝ වනාහි ලොගමුලික විත්තයෝ සතරදෙනා; කුසල-විපාක-ක්‍රියාවලයෙන් කාමාවචරසොගනවිත්තයෝ දෙලොස්දෙනා, සොමනස්සනතිරණ-භගනවිත්තය යන මොහු දෙදෙන දැයි, මේ අවලොස් කාමාවචරවිත්තයෝ ද ප්‍රථමඛාන-විනිශ්චාන-නානිශ්චාන-වතුච්චිකාන සංඛානවූ ලොකික-ලොකොත්තරගෙදනෙයින් ඵලකාමි ඛානක ඵලාදසම්චිත වනනෙයින් සුසාළිස් මහගත-ලොකොත්තර විත්තයෝ දැයි දෙසැවැද්දැම් වෙත්;—දෙමනස්සගතවූ විත්තයෝ ප්‍රතිභ විත්තයෝ දෙදෙන මැයි; සොමනස්සගතයන් කෙරෙන් අවශිෂ්ටවූ අකුසලයන්කෙරෙන් සදෙනා, අභේදකයන්කෙරෙන් තුදසය, කාමාවචරසොගනාන්කෙරෙන් දෙදසය, පච්චිකාන නෙවිස්සයයි, මේ දියලු පස්පණස් විත්තයෝ උපෙක්ඛාසගතවිත්තයෝ මැයි—(කියනලදමැයි.)

[සුඛ දුක්ඛමුපෙක්ඛනනි නිවිධා තාස වෙදනා,
සොමනස්සං දෙමනස්සමනි ගෙදෙන පච්චිකා.]

ඒ වෙදනා සංග්‍රහයෙහි වෙදනාවෝ සුඛවෙදනාස දුක්ඛවෙදනාස උපෙක්ඛාසවෙදනාසයි කියා ත්‍රිපුකාර වන්නාහ; නැවත ප්‍රගෙදනෙයින් සොමනස් වෙදනාස දොමනස්සවෙදනාසයි (මේදෙදෙන සමග) පවිත්‍රකාර වන්නාහුයි දන් ඒ පවිත්‍රකාරවූ වෙදනාවන් කියා උන් උපදනා විත්තසංඛ්‍යාව කියන් නාහු “සුඛවෙකප” යනාදි කියත්.

[සුඛවෙකප දුක්ඛං ච දෙමනස්සං චයෙ ඤිතං,
චාසඤ්ඤා සොමනස්සං පච්චඤ්ඤාසකෝතරා.]

සුඛයනෙම ඵක කුසලවිපාකකායච්ඡාදයෙහි ම ධර්මය, භවත් උදනේය;—දුක්ඛවෙදනාව ද ඵක අකුසලවිපාකකායච්ඡාදයෙහි ම ධර්මය; දෙමනස්සනෙම ප්‍රතිභවිත්තයෙහි ධර්මය;—සොමනස්සනෙම දෙසැවච්චිත්තයෙහි ධර්මය;—උපෙක්ඛාසවෙදනානෙම පස්පණස් විත්තයෙහි ධර්මය, භවත් වන්නිය.

ගෙතුසංග්‍රහයෙහි,—ගෙතුහු නම් ලොභය ද, චේෂය ද, මොහය ද, අලොභය ද, අචේෂය ද, අමොහය දැයි, ඡවිපුකාර වෙත්;—මෙහි ගෙතුබව නම් ඒ සම්ප්‍රසාදනධර්මයන්ගේ සුප්‍රතිෂ්ඨිතභාවසාධනසංඛ්‍යාවූ මූලභාවයයි; ලොභ මානගෙතු-ප්‍රත්‍යයැති ධර්මයෝ භවගත්තාවූ මූලභාවි පාදපයන් මෙන් සමීර වන්නාහ; ජලතලයෙහි ලෙහලාලසදහවූ අභේදකයන් මෙන් අසමීර නොවන්නාහ; ඵලකයෙහි ඒ ගෙතු මූලසදහනෙයින් මූලයයි කියා ද කියනු ලැබෙත්.

ඒ ඡවිධර්ම ගෙතුන් අතුරෙහි පච්චාරාවච්චිකාය, දෙපස් විඤ්ඤාණය, සම්ප්‍රත්‍යය, සනතිරණත්‍යය, ව්‍යවස්ථාපනය, හයිත්‍යාත්‍යාදය; යන මොවුන්ගේ වශයෙන් අවලොස්දෙන අභේදකවිත්තයෝ නම් වෙත්;—සෙසු දියලු ඵක්ඝත්තා විත්තයෝ සභේදකයෝ මැයි;—ඒ සභේදකයන්කෙරෙහි ද මොවුහවිත්තයෝ දෙදෙන ඵකගෙතුකයෙයි, අවගෙතු දහඅකුසලවිත්තයෝ ද අනවිප්‍රසාදනවූ මාදසකාමාවචරසොගනවිත්තයෝ දැයි මේදෙවිධ විත්තයෝ භිභේදකවිත්තනම් වෙත්;—කුසල-විපාක-ක්‍රියාවලයෙන් මාද

ශබ්ධ ඥානසම්ප්‍රසංගතාමාවචරණානුචිත්තායෝ ද පන්තිස් මහද්ගත-
ලොකොත්තරවිත්තායෝ ද සි මේ සත්සාදිස්දෙන තිහෙතුකවිත්තායෝ නම්
වෙත්.

දුන් හෙතැන් දෙදෙනාගේ රුහිහෙද දක්වනපිණිස “ලොහො දෙසො ච
මොහො ච” යනාදි කියනුලදි.

[ලොහො දෙසො ච මොහො ච හෙතු අකුසලා තසො,
අලො ‘හා’ දෙසා මොහො ච කුසලා ව්‍යාකුතා නරා.]

ලොහය ද, වෙසය ද, මොහය ද, යන තුන්දෙන අකුසලපහනු; අලොහ-
අවේෂ-අමොහ යන මොහු තුන්දෙන එසේ ම කුසල-අව්‍යාකාතහෙතුහු.

[අහෙතුකාසාරසෝ කහෙතුකා මෙ දුට්ඨති,
දුහෙතුකා මතා සත්තවිත්තාදීස තිහෙතුකා.]

අහෙතුකවිත්තායෝ අවිජ්ජාසංයුක්ත දුක්ඛාලදහ; දුක්ඛාලදහයෝ දෙ
දෙනෙක් දුක්ඛාලදහ; විහෙතුකවිත්තායෝ දෙවිස්සයක් දුක්ඛාලදහ; ති
හෙතුකවිත්තායෝ සත්සාදිස්දෙනෙක් දුක්ඛාලදහ.

සාධාරණසම්ප්‍රදායෙහි, —කාතෘකයෝ නම් ප්‍රතිසංකීර්ණාකාරය, භවානාකාරය,
ආවර්ජිතකාරය, දැනෙනකාරය, ශ්‍රවණකාරය, ආසාදනකාරය, රසා
සවාදකාරය, සප්තකාරය, සම්ප්‍රසාරකාරය, සංකීර්ණකාරය, සංකීර්ණකාරය,
ව්‍යවස්ථාපකාරය, ජවනකාරය, තද්‍රව්‍යකාරය, ව්‍යුහිකාරය
යන මොවුන්ගේ ව්‍යුහයන් තුළස්ප්‍රකාරවෙන්. —මෙහි—

1—භවයෙන් භවයෙන් ප්‍රතිසංකීර්ණය ශ්‍රවණ ප්‍රතිසංකීර්ණය නම්
වෙයි;

2—භවයෙන් අවිජ්ජද්‍රව්‍යානුචිතව හෙතුභාවය භවානාසාධාරණ නම් වෙයි;

3—අරමුණට හිත යොමු කිරීම ආවර්ජිතසාධාරණ නම් වෙයි;

4—රූපදැනෙන දැනෙනසාධාරණ නම් වෙයි;

5—ශබ්දශ්‍රවණය ශ්‍රවණසාධාරණ නම් වෙයි;

6—ගන්ධාසාදනය හෙවත් ස්පර්ශසාධාරණ නම් වෙයි;

7—රසාසවාදය හෙවත් රසසාධාරණ නම් වෙයි;

8—සප්තව්‍යවස්ථාපය සප්තසාධාරණ නම් වෙයි;

9—රූපාදි ප්‍රතිභ්‍රමණය සම්ප්‍රසාරණසාධාරණ නම් වෙයි;

10—රූපාදිගේ මනාකොට නිර්ණය සංකීර්ණසාධාරණ නම් වෙයි;

11—සංකීර්ණයෙන් නිව්‍යය කිරීම ව්‍යවස්ථාපසාධාරණ නම් වෙයි;

12—ආලම්බනයෙහි ඒ ඒ කාරණාසාධනවශයෙන් නොයෙක් වාරයෙහි
හෝ එකවාරයක හෝ දිවන්නාලයෙන් මෙන් ප්‍රවාහනය ජවනසාධාරණ නම්
වෙයි;

13—ඒ ඒ ජවනයන්විසින් ගත්තාලද ආලම්බනය අරමුණු කිරීම තද්‍රව්‍ය
සාධාරණ නම් වෙයි;

14—උත්පාදනවශයෙන් ශිලිනියම ව්‍යුහිකාරණය නම් වෙයි;

[ප්‍රතිසංකීර්ණ-භවිකාවර්ජිත-පවිසිකාරණයාදිවිසෙක පන නෙසං දස
ධා සානහෙද වෙදිතබ්බො.]

ප්‍රතිසංකීර්ණය, භවානාසාධාරණය, ආවර්ජිතසාධාරණය, පවිසිකාරණයා
දිවශයෙන් වනාහි (හෙවත්—දැනාදි පවිසිකාරණයාසංයුක්තසාධාරණ-)

සන්නිර්ණයාන-ව්‍යවස්ථාපනසථාන-පවනසථාන-තදුලමිනසථාන-ව්‍යුති
සථාන වශයෙන් වනාහි) ඒ විභ්‍යාසයන්ගේ සථානගෙනද යනු ප්‍රකාශයෙන් මුසේ
දනායුගෙන් යි.

මෙහි ප්‍රතිසංකීර්ණයන් වනාහි එකානන්තයෙන් ප්‍රතිසංකීර්ණිකව ස්වානු
යෙන් නම් නැත, සුවසේ දනගැන්මටිණිස වනාහි “සිලාපුත්තකයෙකු සරිරං”
සනාදියෙහි මෙන් අභේදකාලානායයි දනායුතු;—සෙසු භවනසථානාදියෙහි
ද මෙම නියයි;—එහි මුත්-භවන දෙදෙනාගේ අතුර ප්‍රතිසංකීර්ණයන් නම්
වේ; ප්‍රතිසංකීර්ණ-ආවර්ජන දෙදෙනාගේ අතුර භවනසථාන නම් වේ; මෙසේ ම
ආවර්ජනය ද දනායුතු.

ඒ කාතාසමිත්‍රයෙහි උපෙක්‍ෂාසහගතසන්නිර්ණයෙන් දෙදෙන ද, මහාවිපා
කයෙන් අවදෙන ද, රූපාරූපවිපාකයෙන් නවදෙන දැයි මේ එකුනවසති විභ්‍යා
යෝ ප්‍රතිසංකීර්ණ-භවන-ව්‍යුතිකාතා නම් වෙත්; ආවර්ජනකාතායෝ වනාහි ප
විචාරාවර්ජන-මනොවාරවශයෙන් දෙදෙනෙකු; දර්ශන-සුවණ-ආශ්‍රාණ-ආසවා
දන-සංකීර්ණ-සම්ප්‍රත්‍යයන්ගේ කාතායෝ ද එසේ ම කුලාකුල-විපාකවශය
ෙන් දෙදෙනෙක් වෙත්; සන්නිර්ණකාතායෝ උපෙක්‍ෂා-සොමනසවශයෙන්
තුන්දෙනෙක් වෙත්; මනොවාරවර්ජනය ම චක්‍රවාරාදී පවිචාරයෙහි ව්‍යව
ස්ථාපනකාතායෝ සිව්කරන්තෙයි; ආවර්ජනයෙන් දෙදෙන වර්ජිතකොට
ඇති ලොකික-ලොකොත්තරකුලයෝ එක්විස්සය, අකුලයෝ දෙලසය,
ලොකොත්තරපලයක් සතරය, තෙත්‍රගුණිකත්‍රයා විභ්‍යාසයෝ අවලොසයයි,
මේ පස්පණ්ණි විභ්‍යාසයෝ පවනකාතායෝ නම් වෙත්; මෙහි එකවිභ්‍යාසය
කවු ලොකොත්තරමාදී විභ්‍යාස පවනසවිභ්‍යාස ඇතිවිභ්‍යාසයින් පවනකා
තානම් වේ; යම් සේ එකෙකි ගොවර විෂයකොට ඇත්තානු ද සම්ප්‍රකාශන
ය සකල්පිතයාවබෝධසාමන්‍යයෝගයෙන් කිසිකලෙකින් ඒ නාමය නොහ
රනේ ද එමෙනැයි සේයි; මහාවිපාකයෝ අවදෙන ද, සන්නිර්ණත්‍රිකයදැයි,
මොහු එකොලොස්දෙන තදුලමිනකාතායෝ නම් වෙත්.

ඒ කාතාසමිත්‍රයෙන් අතුරෙහි වනාහි උපෙක්‍ෂාසහගතසන්නිර්ණ විභ්‍යාසයෝ දෙ
දෙන ප්‍රතිසංකීර්ණ-භවන-ව්‍යුති-තදුලමින-සන්නිර්ණවශයෙන් පවකාතායෝ
ඇත්තානු නම් වෙත්; කාමාවචරමහාවිපාකයෝ අවදෙන ප්‍රතිසංකීර්ණ-විභ්‍යා
ස-ව්‍යුති-තදුලමිනවශයෙන් සතරකාතායෝ ඇත්තානුයි; මහද්විපාකයෝ
නවදෙන ප්‍රතිසංකීර්ණ-භවන-ව්‍යුතිවශයෙන් ත්‍රිකාතායෝයි; සොමනස්සතින
සන්නිර්ණය සන්නිර්ණ-තදුලමිනවශයෙන් කාතායෝ ඇත්තෙයි; ව්‍යවස්ථාපනවිභ්‍යාස
ව්‍යවස්ථාපන-ආවර්ජනවශයෙන් එසේ ම කාතායෝ ඇත්තෙයි; අවශේෂවු සියලු පවන-මනොධාතුත්‍රික-පවිසිඤ්ඤාණ-යන මො
හු වනාහි සමග්‍රවු පරිද්දෙන් එකකාතායෝ නම් වෙත්.—(කියනලදමැයි;)

[පටිසංකීර්ණයෝ නාම කිවමහෙදෙන මුද්දසං;
දසො සාන ගෙනෙන විතතුපපාද පකාසිතා.
අසසි තපා වෙ ව නව'ග වෙ යපාකකමං,
එක-චි-ති-වතු-පව-කිවමානාති නිද්දසෙ.]

ප්‍රතිසංකීර්ණවු විභ්‍යාසයෝ ප්‍රතිසංකීර්ණ නාමගෙනයෙන් හා කාතා
ගෙනයෙන්,—නොහොත්—ප්‍රතිසංකීර්ණවු විභ්‍යාසයෝ තමන්තමන්
ගේ කාතාගෙනයෙන් තුදසෙක් වන්නාහ; ප්‍රතිසංකීර්ණවු සථානගෙනයෙන්
ත් දසප්‍රකාරවූවානු ප්‍රකාශ කරණලදනු.

එක කාතෘස්ථාන-විකාතෘස්ථාන-ත්‍රිකාතෘස්ථාන-චතුසස්ථාන-පච්ඡාස්ථාන-සත්ථාන-අෂ්ටස්ථාන-විත්තයෝ පිළිවෙළින්(පස්පණස් ජවනයෝ, මනොධාතු ත්‍රිකය, දෙපස්විඤ්ඤාණය, යන මොවුන්ගේ වශයෙන්) අවසාරවෙත් ද; එසේ ම (සොමනස් සහගත සන්තිරණ-ව්‍යවස්ථාපනවශයෙන්) දෙදෙනෙක් ද; (මහගත විපාකවශයෙන්) නවයෙක් ද; (කාමාවචර විපාකවශයෙන්) අවෙත් ද; (උපෙක්ඛාසගතසන්තිරණවශයෙන්) දෙදෙනෙක් දැයි; මෙසේ කියන්නේයි.

චක්ඛුමාරාදිවාරසංක්‍රාන්තයෙහි, -චාරයෝ නම් චක්ඛුමාරය, භ්‍රොත්‍රමාරය, ස්‍රාණමාරය, ජීවමාරය, කායමාරය, මනොමාරය දැයි, ඡවිප්‍රකාර වෙත්; -ඒ ඡවිවිධු මාරයන් අතුරෙහි ප්‍රසාදවක්‍ෂය ම චක්ඛුමාර නම් වේ; එසේ ම ප්‍රසාදභ්‍රොත්‍රාදි ම භ්‍රොත්‍රමාරාදි නම් වෙත්; මනොමාරය වනාහි ආවර්ජනා නාහාර යොව ඇති හවාහය කියනු ලැබේ; -එසේ හෙයින් ම -

“සාවජ්ජනං හවිධනං මනොමාරාදිනි වුවිති” -යි කියනු ලැබේ.
 ඒ චක්ඛුමාරාදි මාරයන් අතුරෙහි චක්ඛුමාරයෙහි පච්චාරාවර්ජනය, කුසලාකුසලවිපාකවක්‍ෂවිභූතයෝ, එසේ ම සමුප්පත්තසංඝවයෝ, සන්තිරණය, ව්‍යවස්ථාපනය, කුසලාකුසලයන් හා ආවර්ජනවයවර්ජිතවු ක්‍රියාවන්ගේ වශයෙන් කාමාවචරජවනයෝ විධිනවදෙනය, අනාගිතප්‍රගණයෙන් අවශ්‍යයෙන් තදලබ්ධනවු මහාවිපාකයෝ අවදෙනය යන මොවුන්ගේ වශයෙන් මේ සුභාළිය විත්තයෝ ඉෂ්ටාදි ආලම්බන-ගොතීසොමනස්සාර-නිරන්තරය-සන්තානාදීන්ට අනුරූපපරිද්දෙන් උපදිත්; එසේ ම භ්‍රොත්‍රමාරාදියෙහි ද පච්චාරාවර්ජන-භ්‍රොත්‍රවිභූතාදීන්ගේ වශයෙන් සසාළිසත් ම වෙත් නුයි ආවර්ජනාදි-තදලබ්ධිනාදි විපාකයොව ඇති සම්ප්‍රකාරයෙන් ම චක්ඛුමාරාදි පච්චාරයෙහි ඒ ඒ මාරයෙහි අනාගිතප්‍රගණයෙන් සුපණස් විත්තයෝ කාමාවචරයෝ ම යයි දත යුක්තයැයි.

මනොමාරයෙහි වනාහි මනොමාරාවර්ජනය, පස්පණස් ජවනය, එකොළොස් තදලබ්ධනයන්ගේ වශයෙන් සත්සාර විත්තයකනෙක් වෙත්.

ප්‍රතිසංගි-හවාහ-ව්‍යුතිවශයෙන් ප්‍රවාහනවු උපෙක්ඛාසගතසන්තිරණදෙකය, මහාවිපාකයෝ අවදෙනය, නව රූපාරූපවිපාකයෝ යයි, එකුන්විසි විත්තයෝ චක්ඛුමාරාදි පච්චාරයෙහි නූපදනාහෙයින් ද මනොමාරසංක්‍රාන්තවු හවාහයෙන් ආලබ්ධනානන්තරප්‍රගණවශයෙන් අප්‍රවාහන හෙයින් ද මාරවිනිමුක්ත නම් වෙත්; -ඒ ජමාරිකවිත්තයන් අතුරෙහි උග්ගවිපාකපච්චිඤ්ඤාණවු දසදෙන ද, මහගත ජවනයෝ අවලොසද, ලොකොත්තරජවනයෝ, අවදෙන ද, යන මේ සතිස් විත්තයෝ සවිභිස-සවිභිසමාරානුරූපව එකමාරික විත්තයෝ නම් වෙත්; -මෙහි දෙපස් විඤ්ඤාණයෝ චක්ඛුමාරාදිවු තවන්තවන්ගේ මාරයෙහි වෙති, සවිසි මහද්ගන-ලොකොත්තරජවනයෝ මනොමාරයෙහි ම වෙත්.

මනොධාතුත්‍රිකය වනාහි පච්චාරිකයි.

සොමනසසන්තිරණවස්ථාපන-කාමාවචරජවන යන මොවු එක්තිස ඡඩමාරිකවිත්තයෝ නම් වෙත්.

උපෙක්ඛාසගතසන්තිරණවය, මහාවිපාකයෝ අවදෙනය යන මොවු දසදෙන ඡඩමාරික නමුදු වෙති, මාරවිනිමුක්තයෝ ද වෙත්; -මෙහි උපෙක්ඛාසගතසන්තිරණවය පච්චාරයෙහි සන්තිරණ-තදලබ්ධිවශ

යෙන් ද මනෝමාරයෙහි තදලඹනවයෙන් ද උපදනාහෙයින් මඬ මාරක ද වෙයි, ප්‍රතිසංකීර්ණයෙන් ප්‍රවෘත්තාහෙයින් මාරවිනිර්මුක්ත ද වේ; මහාචාර්යයෝ අවදන පවමාරයෙහි ද මනෝමාරයෙහි ද තදලඹන වයෙන් පවත්නාහෙයින් මඬමාරක වෙති, ප්‍රතිසංකීර්ණයෙන් පවත්නා හෙයින් මාරවිනිර්මුක්ත ද වෙත්;—යනුහාවයි. (කියනලදමැයි.)

[එකමාරකවිත්තානි පව-මාරකානි ව,
මාරකවිත්තානි විත්තානි ව සබ්බතා.
ඡන්දොසො තවා නිති එකතොස යතාකමං,
දසො නවං වෙති පවං පරිද්ධො.]

එකමාරකවිත්තානෝ ද, පවමාරක-මඬමාරකවිත්තානෝ ද, කිසිකලෙක්හි මඬමාරයෙන් විනිර්මුක්තවිත්තානෝ ද, සම්ප්‍රකාරයෙන් මාරවිනිර්මුක්තානෝ ද, පිළිවෙළින් (එකමාරකවිත්තානෝ) සතියෙක, එසේ ම (පවමාරක විත්තානෝ) තුන්දෙනෙක, (මඬමාරකවිත්තානෝ) එක්තියෙක, (මඬමාරකවිත්තානෝ) දෙප්‍රකාරවන්නාහ, (සම්ප්‍රකාරයෙන් මාරවිනිර්මුක්තවිත්තානෝ) නවප්‍රකාරවන්නාහැයි, (මෙසේ මාරසංකූතයෙහි විත්තානෝ) පවප්‍රකාරයකින් ප්‍රකාශකරන්නෙයි.

ආලම්භය ධ්‍රැවණයෙහි;—ආලම්භයෝ නම්, රූපාලම්භය, ශබ්දාලම්භය, ගන්ධාලම්භය, රසාලම්භය, ස්පර්ශාලම්භය, ධර්මාලම්භයයි, කියා ද මව් ප්‍රකාර වෙත්;—ඒ මඬවිධවූ රූපාදිආලම්භයන් අතුරෙහි වණිසාන සබ්බතානු රූපය ම රූපාලම්භ නම් වේ;—එසේ ම ශබ්දදිත්‍ර ශබ්දාලම්භාදිත්‍ර නම් වෙත්;—ධර්මාලම්භය වනාහි මෙකී පමාලම්භය හැර ව්‍යුහප්‍රකාශදිවූ පවප්‍රකාරරූපය, සොළොස්සුක්කවරූපය, විද්‍යා-වෙතකසියෝය, නිළාණය, කසිනාදි ප්‍රඥපතිය, යන මොවුන්ගේ වයෙන් මව්ප්‍රකාරයකින් සබ්බතා කරණුලැබේ.

ඒ ආලම්භය ධ්‍රැවණයෙහි ව්‍යුහවාරයෙහි ප්‍රවෘත්තාවූ සියලු විත්තානන්ට රූපය ම ආලම්භ වන්නෙය, හෙද වර්තමානවූයේ ම අරමුණු වන්නෙයි; අනිත්‍ය නානවූයේ අරමුණු නොවෙයි සේයි;—එසේ ම ඉතාත්මනාදිත් ව ද ශබ්දදිත් වර්තමානවූවාහු ම අරමුණු වන්නාහැයි;—මනෝමාරයෙහි ප්‍රවෘත්තාවූ විත්තානන්ට වනාහි රූපාදිවයෙන් මව්ප්‍රකාරවූ ම ආලම්භය වර්තමානවූයේ ද අනිත්‍යවූයේ ද අනානවූයේ ද නිළාණ-ප්‍රඥපතිසබ්බතා කාල විනිර්මුක්තවූයේ ද කාමාවචරජවන-අභිඤ්ඤා-අවිසෙෂ මහදග්ගාදිජවනය යන මොවුන්ට අනුරූපපරිද්දෙන් අරමුණු වන්නෙයි;—අවිනාශකවරූප හෙයින් ද අනිත්‍යාදිකාලවයෙන් නොකියසුතුබව හෙයින් ද නිළාණයත් ප්‍රඥපතියත් කාලවිනිර්මුක්ත නම් වේ;—මෙහි හසිනොත්තාදවර්තවූ කාමාවචර ජවනයන්ට මඬවිධවූ රූපාදි ආලම්භය අනිත්‍යාදිකාලයෙන් සුක්කවූයේ ද කාලවිනිර්මුක්තවූයේ ද අරමුණු වෙයි, හසිනොත්තාදවිත්තානා එකානාපරිත්තාලම්භ හෙයින් ඕනට රූපාදි ආලම්භය ත්‍රිකාලිකවූයේ ම අරමුණු වෙයි, දිව්‍යවස්තුරාදි වයෙන් ප්‍රවෘත්තවූ අභිඤ්ඤාජවනයට වෘත්තාදි සුදුසුපරිද්දෙන් මඬවිධවූ රූපාදි ආලම්භය ත්‍රිකාලිකවූයේ ද කාලවිනිර්මුක්තවූයේ ද අරමුණු වේ, අවිසෙෂ මහදග්ගාදිත් වනාහි කාලවිනිර්මුක්තය ද අනිත්‍යවූ රූපාදිය ද සුදුසු පරිද්දෙන් අරමුණු වේ.

ප්‍රතිසංස්කරණ-භවිත-ව්‍යුත්ති නම්වූ ව්‍යුත්තරාදී සදෙර ම නොඋපදනාහෙයිත් මාරුවිනිල්ලකනු ව්‍යාපාරයන්ට රූපාදී හඬවිබවු අරමුණ තත්ත්වයක ප්‍රති සංස්කරණ-භවිත-ව්‍යුත්තිගේ තත්ත්වයන්හිනිසාදිවශයෙන් සලකනු පරිද්දෙන් බාහුලයෙන් අනිත්‍යානන්තරභවයෙහි මරණාසන්නාකාලයෙහි ප්‍රවෘත්තවූ ප්‍රතිචාරකර්මයන්විසින් ගන්නාලද වර්තමානවූ හෝ අනිත්‍යවූ හෝ කිසිනාදී ප්‍රඥප්තියු හෝ කම්මය කම්මනිමිත්තය ගනිතිමිත්තය අගමෙව්‍යව හාරප්‍රසිද්ධ වත්තරාපයෙන් අරමුණු වන්නෙයි;—මෙහි “කම්ම” නම් ප්‍රතිසංස්කරණය කුසලාකුසලවේදනායි;—“කම්මනිමිත්තය” නම් දේශාදිත්වද ප්‍රාණව බාහුත්වද උපකාරවූ වස්තු-ප්‍රජා-ව්‍යාපාරය;—“ගනිතිමිත්තය” නම් ඉපද්දසුනු ප්‍රති-දුර්ගතභවයෙහි පැණෙන කල්පව්‍යාස-මාතෘකා-නරකාපාලාදී ආදියයි;—මෙහි කාමාවචරප්‍රතිසංස්කරණයන්ට වනාහි ප්‍රතිචාරයෙන් ගන්නාලද රූපාදී පචාලමිත්තය සුදුසුපරිද්දෙන් වර්තමානවූයේ ද අනිත්‍යවූයේ ද කම්ම-කම්මනිමිත්තවශයෙන් අරමුණු වන්නෙයි;—එසේ ම ව්‍යුත්තිමිත්තයට ද අනිත්‍යවූ කම්මනිමිත්ත අරමුණුවන්නෙයි; බම්මාලමිත්තය වනාහි ඒ ප්‍රතිසංස්කරණ දුක්ඛදේශයට ම මනෝවාරයෙන් ගන්නාලද්දේ ම අනිත්‍යවූ කම්මනිමිත්තවශයෙන් අරමුණුවේ; එක ම රූපාලමිත්තය මනෝවාරයෙන් ගන්නාලද්දේ එකානන්තයෙන් වර්තමානවූ ගනිතිමිත්තවශයෙන් අරමුණු වේ;—මහල් ගත ප්‍රතිසංස්කරණයෙන් වනාහි රූපාරූපයන්ට ද ප්‍රථම-තානිකාරූපයන්ට ද මනෝවාරයෙන් ගන්නාලද බම්මාලමිත්තය ප්‍රඥප්තියු කම්මනිමිත්තවශයෙන් අරමුණු වේ;—මිත්ත-ව්‍යුත්තරාපයන්ට එම බම්මාලමිත්තය මනෝවාරයෙන් ගන්නාලද්දේ අනිත්‍යවූයේ ම කම්මනිමිත්තවශයෙන් ම අරමුණු වේ;—එසේ හෙයින් “සංඝාතභවං සෙසුසංඝාත භවනතරෙ ජම්මරගතිනං” යනාදී කියන ලදී;—මෙහි “සෙසුසංඝාත” ශ්‍රවණයෙන් අසංඝාතවශයෙන් ව්‍යුත්තවන්නාවූයේ ප්‍රතිසංස්කරණව අනන්තරාපයෙන් ගනිතිමිත්තවශයෙන් කිසි වාරයකින් ගන්නාලද්දේයත් නැත්නම් වලකනලද; හුදෙක් අසංඝාතවශයෙන් ව්‍යුත්තවන සන්ධිකයන්ගේ කම්මබලයෙන් කාමභවයෙහි ප්‍රතිසංස්කරණ කම්මනිමිත්තාදී වත්තරා අරමුණෙන් උපසම්භවන්නෙයි;—එසේහෙයින් ම කියනලදී.

භවනතරකතං කම්මං සමොකාසං ලභන තතො;
භොති සා සංඝි තෙනෙ’ව උපට්ඨාපිතගොවරං—3.

ඒ රූපාදී ප්‍රත්‍යක්‍යනාදී කම්මාදීන් අරමුණුකොට ඇති විඤ්ඤාණයන් අතුරෙහි වස්තුභවයාදීහු පිළිවෙළින් රූපාදීන්කෙරෙහි එකක් එකක් ම අරමුණුකොට ඇත්තාහුයි.

මනෝබාහුත්වය වනාහි රූපාදී පසම අරමුණුකොට ඇත්තෙයි;—මිත්තවිද්‍යා-සම්ප්‍රත්‍යන්තයෙන්කෙරෙහි අවශ්‍යවූ එකකල්පයේ කාමාවචරවිපාකයෝ ද හසිතොත්තාදවිත්තය ද යන මොහු සම්ප්‍රකාරයෙන් බෙවත් ප්‍රතිචාරක-මාරුවිනිල්ලකන-සම්මාලමිත්තවශයෙන් ප්‍රවෘත්ත සිල අකාරයෙන් කාමාවචරාලමිත්තයෝ මැයි;—මෙහි විපාකයෝ වනාහි සන්ධික-භවයෙන් රූපාදී පචාලමිත්තයෙහි ම ප්‍රතිසංස්කරණවශයෙන් ම ප්‍රතිසංස්කරණවශයෙන් රූපාලමිත්තයෙහි ම පවත්නාහුයි;—භසනවිත්තය අසම්පාදන සම්මතව සුදුසු රක්ෂණයක් දක සතුටුවන්නාහට වස්තුමාරයෙහි රූපාලමිත්තයෙහි ද, පාචන්ද්‍රියයන් ලාභ බෙදනනන්ති මහාගබ්‍ර දසා මෙබදු

ආරාධනා කරණ තාමණ්ඩල ප්‍රතිමාසහි සතුටුවන්නාහට ලො

ත්‍රිවාරයෙහි ශබ්දලභිනයෙහි ද, පුජ්‍යවු පුතනාදින් වෛතෘද්ද්‍යව පුත් කිරණ කාලයෙහි සතුටුවන්නාහට ස්‍රාණවාරයෙහි ගැබ්‍යලභිනයෙහි ද, නමාලද රස සමානත පිණිසානාස සමුච්ඡාරුන් හා බෙද දනුනව කරණ කාලයෙහි සතුමු වන්නාහට ජීවමානවාරයෙහි රසාලභිනයෙහි ද, කායප්‍රයෝගයෙන් සිඛවන ආශි සමාවාරික වත් පුරණ කාලයෙහි සතුටුවන්නාහට කායවාරයෙහි සපුභවමා ලභිනයෙහි ද, පුළුච්චිවාසඤ්ජාදින්විසින් ගන්නාලද කාමාවචරධම්මයකු අරබයා සතුටුවන්නාහට මනෝවාරයෙහි ධම්මාලභිනයෙහි දැයි, මෙසේ කාමා චවරධම්මපයනිපන්නවු භබ්‍යලභිනයෙහි පවත්නේයි.

දෙසොස් අකුසලයෝ ද කුසල-ක්‍රියාවයයෙන් ඥානවිප්‍රසුකත ජවනයෝ අවදෙන ද යන මේ විභ්‍රතයෝ විසිදෙන නමත් පුබ්බසමාච ඇතිනෙයින් ලොකොත්තරධම්මයන් අරබයා පවත්නට අසමනී හෙයින් නවවිධ ලො කොත්තරධම්මයන් වර්තකොට ඇති සියලු භ්‍රෙණ්‍යමිකධම්මයන් හා පුඥ පති අරබයා පවත්නානෙයින් සමාලභිනිකයෝයි;—මෙහි අකුසලයන් සෙ රෙහි දෘඪසම්ප්‍රසුකතවිභ්‍රතයෝ සතරදෙන පයනීපතිධම්මයන් අරබයා දෘඪ හණසාදනාභිනානුකාලයෙහි කාමාවචරාලභිනයහ, නදකාරයෙන් ම සත්විසි මහද්ගතධම්මයන් අරබයා ප්‍රවෘත්තියක් ඇතිකල්හි මහගතාලභින යහ, සංවෘතධම්මයන් අරබයා පවත්නාකල්හි පුඥපාසාලභිනයහ;—දෘඪ විප්‍රසුකතවිභ්‍රතයෝ සතරදෙන ද එම කාමාවචරධම්මයන් අරබයා හුදෙක් ආසාදනාභිනානුකාලයෙන් පවත්නාකල්හි කාමාවචරාලභිනයහ, නදකා රයෙන් ම සවිසිමහද්ගතධම්මයන් අරබයා පවත්නාකල්හි මහගතාලභින යහ, පුඥපතිය අරබයා පවත්නාකල්හි පුඥපාසාලභිනයෝයි;—ප්‍රතික්ෂම්ප්‍රසු කතවිභ්‍රතයන් දෙදෙනා දෘඪණ්ඩප්‍රතිසාරවයයෙන් කාමාවචරධම්මයන් අරබ යා ප්‍රවෘත්තියක් ඇතිකල්හි කාමාවචරාලභිනයහ, නදකාරයෙන් ම මහද්ග තධම්මයන් අරබයා පවත්නාකල්හි මහගතාලභිනයහ, එසේ ම පුඥපතිය අරබයා පවත්නාකල්හි පුඥපාසාලභිනයහ;—විවික්ඛසාවිභ්‍රතය ද සංසාවය යෙන් කාමාවචරධම්මයන් අරබයා පවත්නාකල්හි කාමාවචරාලභිනයහ, නදකාරයෙන් ම මහද්ගතධම්මයන් අරබයා පවත්නාකල්හි මහගතාලභින යහ, පුඥපතිය අරබයා ප්‍රවෘත්තියක් ඇතිකල්හි පුඥපාසාලභිනයි;—මාඛිනාස සහගතවිභ්‍රතය ද විෂක්ඛපවයයෙන් ද අව්‍යුපයමවයයෙන් ද කාමාවචරධම් මයන් අරබයා ප්‍රවෘත්තියක් ඇතිකල්හි කාමාවචරාලභිනහ, නදකාරයෙන් ම මහද්ගතධම්මයන් අරබයා පවත්නාකල්හි මහගතාලභිනය, පුඥපතිය අර බයා පවත්නාකල්හි පුඥපාසාලභිනය, පරිත්තධම්මයන් අරබයා ප්‍රවෘත්තියක් ඇතිකල්හි කාමාවචරාලභිනයහ, අතිපුණ්‍යධානපුත්‍රාසවෙක්ඛාකාල යෙහි මහගතාලභිනයහ, කසිණනිමිත්තාදියෙහි පරිකම්මාදිවයයෙන් ප්‍රවෘ තනිකාලයෙහි පුඥපාසාලභිනයහයි දනුනු.

ඥානසම්ප්‍රසුකතකාමාවචරකුසලයෝ ද පවමඛාන යයි කියනලද අභිඤ ඤාලවිභ්‍රතය ද යන මොහු පස්දෙන භෙදකොට්ඨකනුකානෙයෙහි ම පවත්නානෙයින් අභිත්මානී-ඵලවර්ත සමාලභිනයෝයි;—මෙහි භෙදකොයෝ ලොකිකමිත්තයා තබා රහතුන්ගේ අභිත්මානී-ඵලසංඛ්‍යාන ආවේනිකවිභ්‍රත යන් දක්නට අසමනීයහ, එසේ ම පාචන්ද්‍රතයෝ ද සෝවාන් ආදීන්ගේ මා භින-ඵලසංඛ්‍යානවු විභ්‍රතය දක්නට අසමනීයහ, භෙදකොයන්ට වනාහි තම න් තමන්ගේ මානින-ඵල පුත්‍රාසවෙක්ඛාකාලයෙහි ද පරසනානුකතමානින- ඵලාලභිනිකවු අභිඤ්චිකායන්ට පරිකම්මකාලයෙහි අභිඤ්චිකායෙහි

ද මානික-ඵල පිරිසිදුකා කාලයෙහි ද තමන් තමන්ට සමානවු යට යටවු සෙසු කෙසෙත්තේ මානික-ඵලබ්ඵිමයන් අරඹයා කුසලයන් ප්‍රවාහනිය ඇත්නුයි අභිත්මානික-ඵලයානේ ම ප්‍රතික්ෂෙපය කරණලදි;—කාමාවචර-මහද්ගත-ප්‍රඥාපති-නිව්ඤාණ යන මොහු වහාහි සෛක්ෂාදුරන්තයන්ගේ සත්කෘතාස-දුන-ප්‍රත්‍යාවක්‍ෂා-බම්මසුවණ-සංසාරකමමගින-කසිණපරික්ඛාදිකාලයෙහි ද තත්තද්‍රමනිකාභිඥාවන්ගේ පරික්ඛමකාලයෙහි ද භොගුකුවාසවදනකාලයෙහි ද දිව්‍යව-සුරභිඥාදීන් රුපාදි විජනනකාලයෙහි ද කුසලප්‍රවණයන්ට නොවරභාවයට පැමිණෙත්.

ඥානසම්ප්‍රසක්තකාමාවචරක්‍රියාවේ සත්‍යදෙන ද ක්‍රියාඅභිඥවිත්තය ද ඔනොමාරාවචීර්ණය ද යන මොහු සදෙන කාමාවචර-මහගාත-ලොකොත්තර-ප්‍රඥාපතිවෘත්තයන් සම්ප්‍රකාරයෙන් සියල්ලවුන් ම අරමුණු කරන්නාහුයි, එසේමැයි, ක්‍රියාවනසන්ට සම්ඥතාඥාදිවෘත්තයෙන් ප්‍රවාහනියක් ඇතිකල්හි ද ව්‍යවසාපනායෙන්ද ඒ ඒ විත්තයට ප්‍රච්ඛාමවෘත්තයෙන් ප්‍රවාහනියක් ඇතිකල්හිදු ගොවර නොමින්නාවු කිසිවෙක් නම් නැති.

අරුපාවචරයන්කෙරෙහි කුසල-විපාක-ක්‍රියාවෘත්තයන් විනිශ්චයවනුදා රූපවිත්තයෝ ප්‍රථම-තෘතීයාරූපවිත්තයන් අරමුණුකොට ඇතිබව්‍යෙහි මහගාතාලම්භයෝයි; අවසිඤ්ච පසළොස් රූපාවචරයෝ ද කුසල-විපාක-ක්‍රියාවෘත්තයන් ප්‍රථම-තෘතීයාරූපවිත්තයෝ ද යනමේ එක්විසි විත්තයෝ කසිණාදි ප්‍රඥාපති අරමුණුකොට ඇත්තාහුයි;—ලොකොත්තරවිත්තයෝ නිව්ඤාණ අරමුණුකොට ඇත්තාහුයි—(කියනලදමැයි.)

[පව්විසි පරිත්තමහි ජ විත්තානි උභයානෙන,
එකවිසති වෙභාසෙ අභි නිබ්බාණභොවෙර.
විසානුත්තරමුත්තාපි අභ්‍යමග්ගප්පජ්ඣිනෙ,
පච සබ්බසු ජවෙච්චි සත්තං තාස සබ්බභො.]

තෙවිසි කාමාවචරවිපාකවිත්තය හා පචමාරාවචීර්ණය හසිනොත්තරාදය යන මොවුන්ගේ වෘත්තයන් මේ පස්විසි විත්තයෝ කාමාවචරාලම්භයෙහි වන්නාහ;—(මත්තෙහි “මහගාත ම වෙයි” යනාදීන් සැමතැන්හි ම සාවධානයෙන්දා දැනුතු;—කුසල-විපාක-ක්‍රියාවෘත්තයන් විඤ්ඤාණවායනන-නෙවසඤ්ඤානසඤ්ඤායතනවිත්තයෝ සදෙන මහගාතාලම්භයෙහි ම වෙති; [කුසල-විපාක-ක්‍රියාවෘත්තයන් ප්‍රථමධ්‍යානාදි පසළොස් රූපාවචරයෝ ද ප්‍රථම-තෘතීයාරූපයෝ ද යන එක්විසි විත්තයෝ ප්‍රඥාපතිවිත්තයෙහි වෙති;] ලොකුත්තරවිත්තයෝ අවදෙන නිව්ඤාණාලම්භයෙහි ම වෙත්.

මාදෘශ්‍ය අකුසලය හා ඥානිප්‍රසක්ත කාමාවචරකුසල-ක්‍රියාවෘත්තයන් අවදෙනාදි මොහු විසිදෙන ලොකොත්තරයන් කෙරෙන් විනිමිමුක්තවු අවසෙස සියලු ආලම්භයෙහි ම වෙති; ඥානසම්ප්‍රසක්ත කාමාවචරකුසල-අභිඥකුසලවෘත්තයන් මේ විත්තයෝ පස්දෙන අභිත්මානික-ඵලවචීර්ණ අවසෙසාලම්භයෙහි ම උපද්දි; ඥානසම්ප්‍රසක්තකාමාවචරක්‍රියා-අභිඥ-මනොමාරාවචීර්ණය යන මොහු සදෙන සියලු ආලම්භයෙහි වන්නාහුයි (මෙසේ) ඒ ආලම්භ සමුහයෙහි සබ්බසු සත්ප්‍රකාර වේ,

වසන්තසමුත්තයෙහි වසන්ත නම් වක්කුම්භකුට ද, ඉන්ද්‍රියකුට ද, ඉන්ද්‍රියවසන්ත ව ද, ජ්‍යොතිසකුට ද, කායවසන්ත ව ද, භෘදයවසන්ත ව ද, ජම්ප්‍රකාර වෙත්;—ඒ ජම්ප්‍රකාරවසන්ත කාමග්ගයෙහි පරිපුර්ණවු ඉන්ද්‍රියයන් ඇත්තාහු එහිම සමග

වය වනතෙයින් සියල්ලෝ ද ලැබෙත්;—“සබ්බානි’පි ලබන්ති” යි කී අපිගබ්ද ය වනාහි අනි-බබ්බාදිවශයෙන් සමහරකෙනෙකුත්ව අසමනවය හඟවා;-රු පළොකයෙහි වනාහි ස්නාණප්‍රසාදදී තුණ නැති;-බ්‍රහ්මයන්ගේ කාමවිරාගභාවය වශයෙන් සැනි-රස-සප්පවයයෙහි වීරසනබැවින් තව්‍යයවු ප්‍රසාදයෙහි වීරාගසත්භාව හෙයින් ස්නාණාදිත්‍රය නැත; බුබුදුභින-බමෙසුචණ්දිය පිණිස වස්සුස්-ශ්‍රොත්‍රයෙහි අවිරකත බැවින් වස්සුච්ඡන්ද වස්සුවය එහි ලැබෙත් නෙයි;-අරුපභවයෙහි ඡබවසතුහු ම අරුපින්ගේ රුපවිරාගභාවයාබලයෙන් ඒ අරුපභවයෙහි සම්ප්‍රකාරයෙන් රුපප්‍රවාතයක් නැතිවෙයිත් සමනවය නොවත් නාමයි.

ඒ වස්සුසංක්‍රායෙහි නිසසනභි-නිවිට්ඨානීයෙන් බාහුනම්බු දෙපස්විඤ්ඤායෝ පිළිවෙළින් නිසංගයෙන් ම වස්සුරාදිවු පව්ප්‍රසාදවසතුන් නිසා ම පවතිත්; පව්වාරාවර්ජිත-සමප්‍රත්‍යාසංග නම්බු මනනමාත්‍රවු බාහු වනාහි භාදයවස්සු ව නිසා ම පවත් නිසි;-එසේ ම අවිභිච්චු සංගතිරණත්‍රයය අඤ්චාමහවිරාකය හා ප්‍රතික්ෂවිත්තවයය ප්‍රථමමානිකය හයිනොත්තාදය පසළොස් රූපාවචරයහ යන මොවුන්ගේ වයසෙන් මනොවිදනබාහුයයි කියනලද්දවු මේ තිස් බව්ම යෝ භාදයවස්සුව නිසා ම පවතිත්;- (සංගතිරණත්‍රය-මහවිරාකයහ මොහු එකකාළොස්දෙන අරුපභවයෙහි වාරයක් නැතිවෙයිත් කාත්‍යයක් නැති වෙයිත් ද නොවිපදනාත; ප්‍රතික්ෂයෙන් නිවරණවස්ථාවක් නැතිවෙයිත් තත්සත්‍යගතවිත්තවය රුපළොකයෙහි නොරුපදනාතෙයින් ම අරුපළොකයෙහි තමා ම නොරුපදනෙය, ප්‍රථමමානිකය ද පුරණාණොප්‍රත්‍යායක් නැති ව ශ්‍රාවකයන්ව නොරුපදනාතෙයින් ද බ්‍රහ්-ප්‍රත්‍යාසංක්‍රමයන්ගේ ද මත්‍රණ ප්‍රොකයෙන් පිටත් අතීත්තැනෙක්හි අතීත් ඉපදීමක් නැතිවෙයිත් ද අරුප ප්‍රොකයෙහි නොරුපදනෙය; රුපකායාභාවයෙන් හසනවිත්තය ද අරුපින් තමන් රුපවිරාගභාවයාබලයෙන් තදලභිනිකබ්‍යානයෙහි ද වීරසනතෙයින් රූපාවචරයෝ ද අරුපභවයෙහි නොරුපදත්;-) අවිභිච්චු කාමාවචර-අරු පාවචරවශයෙන් කුසලයෝ දෙලසය, අකුසලප්‍රතික්ෂවිත්තවයෙන් අවසෙෂ අකු සලයෝ දසදෙනය, ක්‍රියාවෝ තෙලසය, ලොකොත්තර සදෙනය යන මො වුන්ගේ වයසෙන් නැවත කාම-රුපප්‍රොකවයසෙන් භාදයවස්සුව නිසා හෝ අරුපප්‍රොකවයසෙන් භාදයවස්සුව නොනිසා හෝ පවත්නාහ, අරුපාවචර විරාකවයසෙන් භාදයවස්සුව නොනිසා ම පවතිත්. (කියනලදමැයි)

[ජ වච්ඡු නිසිත්තා කාමෙ සත්ත රුපෙ වතුබ්බිඛා,
තිවච්ඡු නිසිත්තා රුපෙ ධාතෙකා නිසිත්තා මහා.]

කාමභවයෙහි වස්සුරාදි පව්ඤ්ඤාබාහුය, මනොබාහු-මනොවිඤ්ඤාබාහුය යන සත්‍යවිඤ්ඤාබාහු වස්සුච්ඡන්ද ඡබවස්සුන් නිසා පවත්නාහයි දන්නා ලදහ;-රුපභවයෙහි ස්නාණාදිත්‍රයවර්ජිතවු වස්සු-ශ්‍රොත්‍රවිඤ්ඤා-මනොබාහු-මනොවිඤ්ඤාබාහුවයසෙන් වතුච්චු බාහු වු වස්සු-ශ්‍රොත්‍ර-භාදයවස්සුසංඛ්‍යා ත වසතුන් තුන්දෙන නිසා පවත්නාහයි දන්නාලදහ;-අරුපභවයෙහි එක ම මනොවිඤ්ඤාබාහුනොමෝ ඡබවසතුන් නොනිසා ම පවත්නාහයි දන් නාලදහ.

[නෙවත්තා පීඨ නිසාය වෙවත්තා පීඨ ජයරෙ,
නිසාය ව අනිසාය පාකාරුප්පා අනිසිත්තා.]

(කාමාවචරවිපාක නෙට්ඨස්ස පච්චාරාවච්ඡිත-භසනවිතා-ප්‍රතිඝවිතතවය වයසෙන් සත්විසි කාමාවචරවිතතයෝ ද, පච්චාර රූපාවචරවිතතයෝ ද, ප්‍රථමමාණිකය ද යන මේ) තෙසාළස් විතතයෝ (අභිවෙසතුන්) නිසා ම උපදනාහ; (ප්‍රතිඝවිතතවයවච්ඡිත දසඅක්‍රාලයහා කාමාවචරකුශල-ක්‍රියාවයසෙන් කොළ සෙක, අරූපාවචර කුශල-ක්‍රියාවයසෙන් අටදෙනය, මනෝචාරාවච්ඡිතය, ප්‍රථමමාණිකවච්ඡිත සප්තලොකොත්තරයෝ ද, යන) දෙසාළස් විතතයෝ (වතු වොකාරභවයසෙන් හාදයවයසුව) නොනිසා ද (පච්චොකාරභවයසෙන් හාදයවයසුව) නිසා ද උපදනාහ; අරූපාවචරවිපාකයෝ (හාදයවයසුව) ආශ්‍රය නොකරණිලද්දු ම උපදනාහ.

(ප්‍රතිඝවිතතවයවිතා නම්වූ නානිසප්පිවෙජ්ජය නිමි.)

මේ යථොක්තත්‍වයෙන් වෙදනාදි, වතුසකානිසකිකාන විතොත්තාදයන්ගේ වෙදනාසංඛ්‍යාදි විභාගහෙයින් උතුම්වූ ප්‍රභේදසංඛ්‍යා කොට නැවත කාමාවචරාදි ත්‍රිවිධභූතියන්ගේ ද විභේදකාදි ප්‍රදානලයන්ගේ ද ප්‍රභේදයෙන් උපලක්ෂිතවූ (මේ විතතය, මෙතෙක් විතතයන්කෙරෙන් උපද්දි මේ විතතය හට අනන්තරව මෙතෙක් විතතයෝ උපදිනිසි, මෙසේ) පුළුපරවිතතයන් විසින් නිශම කරණිලද විතොත්තාදයන්ගේ ප්‍රවාත්තාකාර සංඛ්‍යා කරණ බැවින් ප්‍රවාත්තසංඛ්‍යා නම්වූ සංඛ්‍යායක් ප්‍රතිසංඛිසෙති ද භවාංක-විච්චිතා ප්‍රවාත්තියෙති ද ලැබෙන ලැබෙන පරිද්දෙන් සංකෘතයෙන් කියමි;—කෙසේද?

ප්‍රීතිවසතුහ, භවිතාරයහ, භවිලම්භයහ, භවිඤ්ජනසහ, භවිච්චියහ, භවිප්‍රකාරවූ විජයප්‍රවාත්තියයි, විච්චිතසංඛ්‍යායෙහි භවිකයෝ සදෙනෙක් දන යුක්තාහුයි;—මෙහි වසතු-චාරාලම්භසංඛ්‍යායෝ යටි කියනලද්දු ප්‍ර සමප්‍රණිණි කොට ප්‍රවාත්තසංඛ්‍යාය දක්වනපිණිස නැවත කියනලදහයි දන යතු.

විච්චිතවිප්‍රකාරවූ ප්‍රතිසංඛි-භවාංක-විප්‍රතිවිතතය යන මොවුන්ගේ වනාහි කම්ම-කම්මානිවිතා-ගතිනිවිතා යන මොවුන්ගේ වයසෙන් විජයප්‍රවාත්තියොමෝ ත්‍රිප්‍රකාර වන්නිසි.

ඒ භවිකයන් අතුරෙහි වසතු-චාර-ආලම්භ යන මොහු යටි කියනලදු ක්‍රම ඇත්තාහුය.

වසුච්ඤ්ජනස, ප්‍රොත්‍රච්ඤ්ජනස, ප්‍රාණච්ඤ්ජනස, ජිහ්වාච්ඤ්ජනස, කායච්ඤ්ජනස, මනෝච්ඤ්ජනස ද, යන මොහු භවිච්ඤ්ජනසෝයි.

මිට්‍රිප්‍ර වනාහි වසුචාරවිචිය යනාදින් වෙසේ භවිතාරවයසෙන් හෝ වසුච්ඤ්ජනවිචිය යනාදින් වෙසේ භවිච්ඤ්ජනසන්ගේ වයසෙන් හෝ භවිතාරයෙහි ප්‍රවාත්තවූ ආච්ඡිතාදි විච්චිතයන්ගේ ප්‍රවාත්තවූ සෙදියුක්තාහුයි.

අතිමහනාලම්භ යයි ද, මහනාලම්භ යයි ද, පරිත්තාලම්භ යයි ද, අතිපරිත්තාලම්භ යයි පච්චාරයෙහි මොහු සතරදෙන ද; මහනාලයෙහි විතුනාලම්භය ද; අවිතුනාලම්භය ද, යන මොහු දෙදෙන දයි; භවිප්‍රකාරයෙහි ආලම්භප්‍රවාගතිනොමෝ දනාහුනිසි;—මෙහි-

එක් විභාෂණයක් ඉක්ම සොලොස් විභාෂණයකට ආයු ඇතිව ආ පාදනනු දරමුණ අතිමහනනම් වෙයි.

දෙතුන් විභාෂණයක් ඉක්ම පසලොස්-තුදුස් විභාෂණයකට ආයු ඇතිව හමුවූ දරමුණ මහනනනම් වෙයි.

දහවිභාෂණයෙහි පටන් පසලොස් විභාෂණය දක්වා ඉක්ම සත් විභාෂණයෙහි පටන් දෙවිභාෂණය දක්වා හමුවූ දරමුණ පටිනන නම් වෙයි.

සතර විභාෂණයෙහි පටන් නවවිභාෂණය දක්වා ඉක්ම තෙළෙස් විභාෂණයෙහි පටන් අට විභාෂණය දක්වා ආයු ඇතිව හමුවූ දරමුණ අතිපටිනන නම් වෙයි.

ප්‍රකටවූ දරමුණ පිගුන නම් වේ.

ප්‍රකට නුවූ දරමුණ අපිගුන නම් වේ.

අතිමහනනාදී වශයෙන් විෂයවසාවසාව කෙසේද?—උතපාද-සවිති-හඬක වශයෙන් සෂණත්‍රයෙන් එක්විභාෂණයෙන් නම් වේ;—එබදු සතලොස් විභාෂණයන්ගෙන් සෂණයන් වැනි සෂණයෝ වනාහි හෙවත් එක්පණස් විභාෂණයෝ වනාහි නොහොත් ඒ ත්‍රිලසණයෙන් යුක්තවූ සතලොස් විභාෂණයකෙතෙක් වනාහි විඥපතිලසණරූපවච්ඡිතවූ රූපබම්භයන් ගේ ආයුප්‍රමාණයි;—මේ විඥපතිවය එකෙකි විභාෂණයකුකුණුවූයේ කියන ලද, ලසණරූපයන්කෙරෙහි දු ජනිතොමෝ විභාෂණයේ උතපාදසෂණය හා සමානාසුභය, අනිත්‍යතාතොම විභාෂණයේ හඬකසෂණය හා සමානවූ ආයු ඇත්තිය, ජරතා වනාහි එකුත්පණස් විභාෂණයකට ආයු ඇත්තිය යයි දනගුතු;—එක් විභාෂණයක් ඉක්මනුවූ හෝ බොහෝ විභාෂණයන් ඉක්මනුවූ හෝ සමිතිප්‍රාප්තවූ ම රූපාදි පචාලමනයෝ වසුප්‍රසාදදිවූ පච්චාරයෙහි නොවර භාවයට පැමිණෙත්;—මෙහි රූප-හබදලමන දෙදෙන නැත්ත වන්නේ ස්ථානයෙහි සිට ම විෂයබවට පැමිණෙති; හකිංචිත වනාහි ස්‍රාණාදිවූ නිසුයෙහි අලලිතවූවාහු ම විඥනාතපනතියට කාරණයෝයි; එහෙයින් එක් විභාෂණයක් ඉක්මුණුවූ රූපාලමනයෙක් වසුප්‍රසාදයට ඉදින් ගොවරබවට පැමිණියේ වේ ද, ඉක්බිත්තෙන් හවාසිතවලන-හවා හෙතාපච්ඡේදවශයෙන් දෙවාරයෙක්හි හවාසිතවිභ්‍යාස විභ්‍යානතරොත්‍යාදයට හෙතුභාවයේ චලනාකාරයෙන් ප්‍රවෘත්තාකල්පි,—එසේමැයි වසුප්‍රසාදාදි පච්චසාදයන් යොග්‍යදෙසාවසාවයෙන් ආලමනයෙහි ගැවුනුකල්පි ප්‍රසාදකනිත්‍යානුභවයෙන් හවාසිතසන්නතතොමෝ සිද්ධලබ්ධන්තී වහා නොසිද්ද; යම්සේ වෙගයෙන් දිවෙමින් සිටිනා යැමැත්තා ද වූ පුරුෂතෙම එක් දෙපදවාරයක් ඉක්ම පියා සිටී ද එපරිද්දෙන් දෙවාරයෙක්හි ඉපිද සිද්ධත් නිසි.

ප්‍රථමවිභාෂා හවාසිතසන්නතතිය චලනය කාරත්තාක්ත්‍ර මෙන් උපදිනුයි හවාසිතචලන නම් වේ.

දෙවන විභාෂා හවාසිතසන්නතතිය සිද්ධතා ආකාරයෙන් උපදිනාහෙයින් හවාසිතාපච්ඡේද නම් වේ.

මෙහි වනාහි “දෙවරක් හවාසිතචලනය වූකල” යනුසාමාන්‍යයෙන් කියන ලදී;—මෙහි රූපාදීන්විසින් ප්‍රසාදය ඝමිණය කරණලදකල්පි තනනිතිතවි

ඥානයෙන් ම චලනය යුක්තය, භාදය වස්තුව සන්නිශ්‍රිතවු හවාබ්‍යයාගේ චලනය කෙසේ වේද යත්? සන්නිවයයෙන් එකාබ්‍යබ්‍යවෙයිත්; යම්සේ බෙර එක්තලයෙක්සි තුඩු හකුරෙහි මැස්සකු හුන්කල්හි අනික්තලය දණ්ඩාදින් ප්‍රහාතකල්හි අනුක්‍රමයෙන් හෙර-වම්ම-වරප්‍රාදින්ගේ චලනයෙන් ශක්තිරාව චලිතකල්හි මැස්සාගේ පැණපියා නැගියාම වේ ද එපරිදි දෙත් රූපාදින් ප්‍රසාදරූපය සමීණය කරණකල්හි තනනිශ්‍රිතවු මහාභ්‍යයන්ගේ චලනය වූකල්හි අනුක්‍රමයෙන් තත්සමිකී අවශ්‍යපරිපායන්ගේ ද චලනයෙන් භාදයවස්තුව චලිතකල්හි තනනිශ්‍රිතවු හවාබ්‍යයාගේ චලනයාකාරයෙන් ප්‍රවෘත්තිය වේ;—(කියනලද්දැයි)

හට්ටි නෙ අඤ්ඤවත්තමි අඤ්ඤනිසිත්තං පන,

එකාබ්‍යබ්‍ය හොති'ති සකඛරො'පමයා වදෙ—යි.

හවාබ්‍යප්‍රවාහය සිදුගෙණ එම රූපාලම්භය මේ කීමෙන් නම් දැයි කියන්නාක්ෂු මෙන් ආහොගකෙරෙමින් පමමාරාවච්ඡින්නවිත්තය ඉපද නිරුඳි වන්නේය, ඉක්බිතිනෙන් ඒ පමමාරාවච්ඡින්නවිත්තයාට ඉක්බිතිව එම රූපාලම්භය ප්‍රත්‍යක්ෂගෙයිත් දක්මින් වක්‍රච්ඡේදනයය, එම රූපාලම්භය පිළිගන්නාක්ෂු මෙන් සම්ප්‍රත්‍යක්ෂවිත්තය, එම රූපාලම්භය මනාකොට සලකන්නාක්ෂු මෙන් සැනිරණවිත්තය, එම රූපාලම්භය නියමකෙරෙමින් ව්‍යවස්ථාපනවිත්තය යන මොහු පිළිවෙළින් ඉපද නිරුඳි වෙත්; ව්‍යවස්ථාපනවිත්තයෙන් මත්තෙහි කුසල් අකුසල් විස්සය, මනාක්‍රියා අවය, හයිනොත්‍යාදය, යන එකුන්තිය කාමාවච්චරවනයන් අකුරෙන් ලබවු යොනිසොආවාච්ඡිනාදී ප්‍රත්‍යයැති යම්කිසි ජවනයෙක් බාහුල්‍යවශයෙන් සත්වාරයෙක්සි දිවන්නෙයි, පවත්නේයයි සේයි;—මෙහි යොනිසොආවාච්ඡිනා පැවැත්ත කුසල ජවන වෙයි, අයොනිසොආවාච්ඡිනා පැවැත්තසභ්‍යක් අකුසල්ජවන් වෙයි, ක්ෂිණානුච්ඡේදනයෙක් විනම් ක්‍රියාජවනයෙයි සේයි;—මෙහි “බාහුල්‍යවය යෙන්” යනු මුළුමරණාසන්නාකාලයෙහි ජවනයන් ස්ථෙදෙනකුත් පස්ථෙදෙනකුත් උපදනාගෙයිනි;—උඩුගං බලා යන නැව අනුව යන්නාවු ජලප්‍රවාහය මෙන් කිසිකලෙක්හි ජවනයන් අනුව ගියාවු තදලම්භ නම්වු විපාකවිත්තයෝ ථෙදෙනෙක් ආලම්භ-ජවනසන්නානානුරූපව පවතිත්;—ඒ තදලම්භයන්ට ඉක්බිතිව විච්චිතතාවයෙන් නොපැවත විත්තයාගේ හවාබ්‍යයෙහි සිමුක් මෙන් හවාබ්‍යවශයෙන් උත්පත්තිය වෙයි සේයි;—මෙහි විච්චිතතප්‍රවෘත්තිය සුවසේ දනගන්නාපිණිස අමොපමායෙක් කියනුලැබේ;—එක් පුරුෂයෙක් පලගත් අඹගසක් මුල ගිය වසා පෙරවතෙණ නිදන්නේ නම් ආසන්නයේ හුණුවාලු අඹපකොක ගබ්දයෙන් පිබිදී ගියින් පෙරවන විකුට පනකොට ඇස දල්වා දැක ඒ අඹපක ගෙණ අහින් මැඩ ගිබ්‍රියා විලිකුන්බව දන අනුභව කොට මුඛගතවු අවශ්‍යමය ලොයමය හා සමග අනුභව කොට නැවත එහි ම එම ලෙසින් ම නිදන්නේයි;—මෙහි උපමාසාමයය මෙසේ දනගුනු;—ඒ පුරුෂයා නිදනකාලය මෙන් විත්තයා හවාබ්‍යයෙන් පවත්නා කාලයය, අඹපක හුණුකල මෙන් ආලම්භය ප්‍රසාදයෙහි ගැවුනු කාලය, අඹපක හුණුගබ්දය මෙන් පිබිදියකල ආවර්තය උපත්තකාලය; ඒ පුරුෂයා ඇස දල්වා බැලුකල මෙන් වක්‍රච්ඡේදනයෙන් ප්‍රවාහනිකාලය, දක අඹපක ගත්කල මෙන් සම්ප්‍රත්‍යක්ෂණය උපත්තකාලය, දකිබව මොලොක්

ක්වම දන්නාමනිස දැනින් මැනිකල මෙන් සනතිරණයා උපන්නාලය,
 දැනින් මැන විදිකුත්තම නියත කරනුපිණිස හිමිපු කලක් මෙන් ව්‍යවස්ථා
 පනවිතය උපන්නාලය, දඹපක දනුහට කල කාලය මෙන් ජවනයන්
 උපන්නාලය, මුවගනවු සෙසය සෙලයමය හා යමග දනුහට කල කාලය
 මෙන් තදලඹනයන් උපන්නාලය, නැවත හිස ව්‍යා පෙරවානෙයන් නිදන
 කල මෙන් නැවත ගව්‍යතපාකකාලයයි දනුනු;—මේ උපමායෙන් කුමක්
 ප්‍රකාශ කරණලද්දේදයත්?—දාලමිතයාගේ කාතයයනම් ප්‍රසාදමිණිය මය,
 ආවර්තයාගේ කාතයයනම් විෂයාගතය මය, වක්‍රවිඤ්ඤායාගේ කාතය
 නම් ඒ දර්ශනමාත්‍රය, සමුප්පත්‍යාමණාදිත්තේ කාතයය නම් ප්‍රතිග්‍රහණාදි මාත්‍ර
 යෙක්මය, ජවනයාගේ වනාහි කාතයයනම් දාලමිතරයානුගතියමය, තදල
 මිතයන්ගේ කාතයය නම් ජවනයන්විසින් දනුනුනවු දාලමිතයාගේ දනුහට
 නය යි, මෙසේ කාතයවයයෙන් බව්වයන්ගේ දනෙතාත්‍යාදියඩිනිණිතාව
 ප්‍රකාශ කරණලද්දේ මේ;—මෙසේ පවත්නාවු විතතය වනාහි තෝ ආවර්ත
 නම්, ගව්‍යතපාදි දනනුරුව උපදවිතෝ දර්ශනාදිත් දනුරෙන් එකක්ව ආවර්ත
 නනානාරව උපද, යනාදිත් නියොග කරණ එක්තරා එකකුවත් කාරකය
 කුවත් නැතිකල්ලිය යානුකිරනියමාදිත් යෙයින් විතතානියමවයයෙන්
 පවත්නේයයි දනුනු;—ආවර්තාදි නුය් විවිචිතයෝය, ගව්‍යතවලන—හ
 වාසෙතාපවෙජ්‍යවයයෙන් විතතයෝ දෙදෙනය, දුම්භාගයෙහි ම දැනිතානන
 වු එක් විතතයෙහියෙක් දයි, කියා මෙපමණකින් සතලොස් විතතයෙහියෝ
 පිරෙන්නානුයි; එයින් මත්තෙහි දාලමිතය නිරුඳ වන්නේයි; මේ දාලම
 නිය “දර්ශනපාලමිත” නම් මේ;—තදලමිතයාගේ උපාපතිය දක්වා
 වනාහි නොසැහෙනවු දැනිකානාවු විතතයෙහි ඇතිව විෂයබවට පැමිණි
 යාවු දරමුණ “මහපාලමිත” නම් මේ;—ඒ මහපාලමිතයෙහි ජවන් ඉපද
 දනනුරෙහි විවිචිතවයයෙන් නොපැවත ගව්‍යතවයයෙන් ම පවත්නේයි;—
 ප්‍රමිතා යෙයින් දෙතුන් විතතයෙහියෙක් ඉක්ම ගියෙයින් තදලමිතයන්ගේ
 උපාපතිය නැති;—මෙයින් තුන් විතතයෙහියෙක් ඉක්ම තුය් විතතයෙහිය
 කව දායු දැනි දරමුණෙහි ජවන් ඉපද නිරුඳවන්නා ම දාලමිත නිරුඳග
 යින් තදලමිතයන්ගේ උපාපතිය නැති; එසේ මැයි එකවිසියෙහි සමහර
 කෙනෙකුත් වර්තමානාලමිතකල්ලිය සමහරකෙනෙක් දැනිතාලමිත නොව
 ත්නාත; එසේ නෙයින්ද විතතයෙහි දෙකක් ඉක්ම පසලොස් විතතයෙහිය
 කව දායු දැනි දරමුණෙහිය ජවනයන්ගේ උපාපතියෙක් මත්තෙහි එක ම
 විතතයෙහියෙක් දවයිවෙනුයි එක් තදලමිතයකු උපදනට කල් ඇත,
 දෙවාරයෙක්හි තදලමිතයන්ගේ උපාපතියට නොසැහෙනබවෙනයින්
 විනිස තදලමිතයාගේ උපාපතියෙක් නැත්නුයි ප්‍රථමතදලමිතයාත් නොඋ
 පදනේයි; කුමක්හෙයින්දයත්? දැනිබවිමපාලියෙහි විතාප්‍රවාපතියෙහි
 යෙහි සියලුවාරයෙහි ම තදලමිතයන් දෙදෙනෙකුගේ ම උපාපතිය නියම
 කරණලද්ධව හෙයින්;—ජවනයන්ගේ උපාපතියෙක්වා ද නොසැහෙනවු
 ඉක්මුනාවු විතතයෙහි ඇතිව විෂයබවට පැමිණියාවු දරමුණ “පටිකාන” නම්
 මේයි;—ඒ පටිකාලමිතයෙහි ජවන් නොඉපද හෙවත් ජවනයාගේ
 දනුපාපතිය හෙතෙකාවයෙහි දෙවාරයෙක්හි හෝ තුන්වාරයෙක්හි ව්‍යව
 ස්ථාපනවිතතය ද නැවත නැවත උපදනේයි;—ඒ ව්‍යවස්ථාපනවිතතයා
 කරා නොපැමිණ දනුරෙහි වක්‍රවිඤ්ඤාදියෙහි සිට විතතප්‍රවාපතියගේ
 නිව්‍යාපනයක් නැති; මෙහි ව්‍යවස්ථාපනයෙන් උපාපතියෙන් මත්තෙහි

විභක්ෂණයක් උපදනට දායු ඇත්තා ද වූ අරමුණු අලාභයකට වත් දුර්ලබව නොනැසෙන ලෙසින් ජවනයන්ගේ උපායනීයව ප්‍රත්‍යක්ෂ නොවෙයි, ජවනයෝ උපදනානු නියමයෙන් තමන් සත්වාරයෙන් උපදනට දායු ඇති අරමුණෙහි ම උපදනාන, සම්පූර්ණව උපදනට දායු මදවූ අරමුණෙහි සම්ප්‍රකාරයෙන් නොඋපදනාන, යන වෙනි අභිප්‍රායෙන් “ජවන ය ද නොයිපද” යනාදී කීනු;—එයින් මත්තෙහි විභක්ෂණය හවාදිගවයෙන් පවත්නේය; වෘද්ධයාපනයෙන් උපායනීය දක්වා වන්නේ නොසැහෙනු වලක්කන වූ විභක්ෂණ ඇතිව විෂයබවට පැමිණියාවූ හවාදිගව දායනන වූ ඒ දාලමනය “අති සජිනා” නම් වේ;—ඒ අතිපරිත්තාලමනයෙහි හවාගවලනය ම වේ; (උත්තා සට්පක්ෂයෙන්) විභක්ෂණ සතකට දායු ඇත්තාවූ දාලමනයෙන් ද දෙකුත්ව රෙක්කි (වෘද්ධයාපනවිභක්ෂණයෙන් උපායනීයව නොසැහෙන බවනෙයින්); අවර්ජනාදී විචිචිත්තයන්ගේ උපායනීය නැති; හවාදිගපාන ම වෙයි යනු අභිප්‍රායයි;—මේ උපායනුමයෙන් වස්තුචාරයෙහි ද එසේ ම ප්‍රොක්තචාරාදියෙහි ද සම්ප්‍රකාරයෙන් ම වස්තුචාරාදීවූ පවචාරයෙහි තදලමනයවාරය ජවනවාරය වෘද්ධයාපනවාරය සම්ප්‍රකාරයෙන් ම විචිචිත්තප්‍රවෘත්ති නැතිකෙසින් මොස වාරය යි කියනලද සතරවාරයන්ට පිළිවෙළින් ප්‍රත්‍යය වූ විෂයප්‍රවෘත්තිනොමෝ සතරප්‍රකාරයකින් දනුයුගන්වයි;—වෙනි මොසවාරය යි සම්ප්‍රකාරයෙන් විචිචිත්තප්‍රවෘත්තිය නැතිකෙසින් පශ්චිමවාරය ම කියනලද; සෙසුතැන්හි වනාහි විනිශ්චායීයවාරයෙන් ද තදලමන-ජවනයන් විසින් සිසිලයෙන් “මොසවාර” යයි කියනලදහ;—(කියනලදමැයි.)

[විචිචිත්තානි සතෙත’ව විනතුප්පාද වතුදදස,
වතුපඤ්ඤාස විත්තාරා පච්චාරෙ යථාරහං.]

පවචාරයෙහි (ඒ ඒ වාර ඒ ඒ ප්‍රත්‍යය ඒ ඒ දාලමනයට අනුරූපපරිද්දෙන් උපදනානු) අවර්ජනාදී විචිචිත්තයන් සද්දෙනෙන් ම වෙයි, (විභක්ෂණයන්ගේ වෙන වෙන උපායනීයයෙන්) විනෙත්තාපාදයෝ (අවර්ජනාදී පවක-සතක ජවන-තදලමනවෘද්ධයෙන්) තුදුසත් ම වෙති, විසාරතෙයින් වනාහි (සියලු කාමාවචරයන් ම සමගවූ පරිද්දෙන් පවචාරයෙහි උපදනානෙයින්) යුරණයෙන් වෙති.

මේ විෂයප්‍රවෘත්තිසංග්‍රහයෙහි මෙනෙම පවචාරයෙහි
විචිචිත්තප්‍රවෘත්තිත්‍රමයයි.

ඉක්කිති මනොචාරිකවිභක්ෂණන්ට අතිතවූ ද අනාගතවූ ද අරමුණ විෂය වේතුයි බවුත්ව අතිමහත්තාදිවෘද්ධයෙන් විෂයවෘද්ධාව නියම කරන්ට නොපිළිවන් නුයි විතුතාවිභූතවෘද්ධයෙන් ම විෂයවෘද්ධාව නියමකරණවේණිය “මනොචාරයෙහි වනාහි ඉදින් විතුතාලමනය” යනාදී කියනලදී.

මනොචාරයෙහි වනාහි ඉදින් විතුතාලමනය විෂයබවට පැමිණියේ වේ ද ඉක්කිත්තෙන් හවාදිගවලන-මනොචාරාවර්ජන-ජවනයන්ගේ අවසානයෙහි තදලමන-විපාකයෝ පවතින්;—එයින් මත්තෙහි හවාගපාන වන් නේයි;—අවිතුතාලමනයෙහි වනාහි ජවනුන්ගේ අවසානයෙහි හවාගපානය ම වෙයි, තදලමනයන්ගේ උපායනීය නැති;—(කියනලදමැයි.)

[විචිචිත්තානි තිසණ’ව විනතුප්පාද දසෙ’රිතා,
විත්තාරෙත පනෙ’තො’කවත්තාළිය විහාවයෙ.]

මේ මනෝචාරයෙහි (ආවේජනාදී) උපවිචිතයෝ (මනෝචාරාදීජන-ජවන-නාදලම්භනවශයෙන්) තුන්දෙනෙක් ම වේනි, විතාසන්නේ වෙන වෙන උනාතනිවශයෙන්) විතොනාදයෝ (ආවේජන-සත්තජවන-නාදලම්භනවශයෙන්) දසදෙනෙක් ම කියනලදහ, විසාර්භයින් වනාහි (පව චාරයෙහි ම නියමව උපදනාමු චිතවේදන-මනෝචාරාදීජනවශයෙන් මේ තෙලස් විතාසන් හැර අවසෙෂ) එක්සාදීස් කාමාවචරවිතාසන් ප්‍රකාශ කරන්නේයි.

මේ මනෝචාරයෙහි මෙතෙම කාමාවචරජවනචාරයයි.

මහදගන-ලොකොත්තරඅප්‍රීණජවනචාරයෙහි වනාහි ආලම්භයෙන් විභූතයෙහි ම අප්‍රීණ සමුචනනයෙන් විභූතා 'විභූතනෙදයෙන්' නැති; එසේ ම නාදලම්භයන්ගේ උනාතනයක් නැති;—එ අප්‍රීණජවනචාරයෙහි ඥානසම්ප්‍රසූතකාමාවචරජවනයන් අවදනා අතුරෙන් එක්තරා ජවනයකු පරිකාමිමය උපචාරය අනුලෝමය ගොනුකූ යන මේ නාමයෙන් සතරචාරයෙක්හි හෝ උපචාරා 'නුලෝම-ගොනුකූනාමයෙන්' තුන්චාරයෙක්හි ම හෝ පිළිවෙළින් ලපද නිරුඛිමු කල්හි ඕනෑම ඉක්කිතිව ම සිද්ධානිඥ-දකිනිඥ යන මොවුන්ට අනුරූපපරිද්දෙන් සතරවනුව හෝ රූපාවචරකුසල-ක්‍රියාවන යෙන් දෘශ්‍ය, එසේ ම රූපාවචර අවය, ලොකොත්තර අවයයි, මෙසේ සවිසි මහදගන-ලොකොත්තරයන් අතුරෙන් යම් කිසි ජවනයක් රූපාරූප-ලොකොත්තරමාණි-ඵලානුරූප සමජ-විදගිනාගාවනා-විතාප්‍රාණිනානුරූපවශයෙන් අප්‍රීණවිසම බස්නේයි;—මෙහි—

අප්‍රීණවිතාසට පුරිභාගයෙහි පරිකාමිබවයෙහි ප්‍රථමවිතාස “පටිකම්ම” නම් වෙයි.

විනිශ්චිතතා අප්‍රීණාවට සමුචාරිතෙයින් ”උපචාර” නම් වෙයි; එසේ වැඩි අතසාසන නොවුයේ ද අනිදුරවනිනි නොවේනුයි සමුචාරි නම් වෙයි.

තානිශ්චිතතා පුරිභාගයෙහි පරිකාමිවිතාසයන්ට ද මත්තෙහි අප්‍රීණාවචර අනුකූලබවයෙහි “අනුලෝම” නම් වේ.

සතරවන විතාස පරිත්තකොත්‍රයාගේ ද පාර්ශ්වතකොත්‍රයාගේ ද අභිග්‍රහණය කරණයෙහි මහදගනගොත්‍රයාගේ ද ලොකොත්තරගොත්‍රයාගේ ද වැඩිම කරණයෙහි ද “ගොනුකූ” නම් වේ.

මෙහි සිද්ධානිඥයන්ට උපචාර-අනුලෝම-ගොනුකූවශයෙන් තුන්චාරයෙක්හි ප්‍රචානනම් කාමාවචරජවනයන්ට ඉක්කිතිව සතරවනුව අප්‍රීණවිතාස උපදනේය, දකිනිඥයන්ගේ වශයෙන් පරිකමොපචාරානුලෝම-ගොනුකූනාම වශයෙන් සතරචාරයෙක්හි ප්‍රචානනම් කාමාවචරජවනයන්ට අනතුරුව පස්වනුව අප්‍රීණවිතාස උපදනේය, යම්හෙයකින් වනාහි අලබ්ධි ආරාමය වනාහි අනුලෝමවිතාසයෙක මගොනුකූවිතාස උපදවන්නට අසමත් ද යම් හෙයකින් ලබ්ධි ආරාමය වනාහි අනුලෝමවිතාසයෙක මගොනුකූවිතාස උපදවන්නට අසමත් යටිආසාදන බැවින් ප්‍රානාසනාසනයෙහි පිහිටානන්නට අසමත් පුරුෂයා මෙන් අප්‍රීණවිතාසයක් පිහිටන්නට අසමත් වේ ද එසේනෙයින් සතරවන්නෙක් යටි හෝ පස්වන්නෙක් මත්තෙහි හෝ අප්‍රීණ නුපදනේයි දතයුතු.

එයින් මත්තෙහි සතරවනුව පස්වනුව උපන් දැවිණිවිත්තයාගේ අවසානයෙහි ගම්බදතාවය ම වේ;—පමෙ “දුමුතුවත්තෙහි ගම්බදතාවය ම වෙයි” කීකල්හි ම සතරවනුව පස්වනුව උපන් දැවිණිවිත්තයෙක් ම මත්තෙහි ගම්බදතාවය වනබව හැතෙතැයි කැවන “දැවිණිවිත්තයෙහි” යනු මානිකානු හතර වලවිත්තය මෙන්ද සමාපතනීථියෙහි බාහතවලවිත්තයක් මෙන්ද කැවන කැවන නොඋපදනාබ යි දන්තාපිණිය කියනුලදි;—ඒ ඥානමුද්දානකාමාවචරජවතයන් අවසේදනා අනුරෝග් සොමනස්සප්පයාහු ඥාන-ක්රියාව ගසයන් වතුම්බු ජවනයන්ට ඉක්කිතිව මහදගන-ප්‍රාණොත්තරදැවිණිදි සොමනස්සප්පයාහු ප්‍රමාදවු බාහතයන් සතරදෙනාගේ වසයෙන් ද ශුච්ඡවිද්ධාදිත්තේ මානික-ඵලවසයෙන් සොමනස්සප්පයාහු විමකුමති විසදුනැයි;—භින්නජවදනාවත්තේ අපනාහතාදාසසවනප්‍රත්‍යයක් කැතිපෙනින් උපෙක්ඛාසප්පය නොවත්තේ යි පස්සි;—උපෙක්ඛාවේදනාවෙන් යුක්තව ඥාන-ක්රියාවසයන් වතුම්බු ජවනයන්ට ඉක්කිතිව උපෙක්ඛාසප්පයාහු ම දැවිණිවත්තය මෝ කුමති විසදුනැයි;—ඒ එකවේදනාජවතාවයෙහිද වතුම්බු ඥානමුද්දානවු ඥාලජවයන්ට ඉක්කිතිව ඥාලජවතයන් ද ගොපතනීථියෙහි ප්‍රතිපාලයෙන් යට සෝවාන්පරිපූර්ණ වලග්‍රය ද පිහිටත්තේ යි;—වතුම්බු ඥානමුද්දානකාමාවචරක්‍රියාජවනයන්ට ඉක්කිතිව ක්‍රියාජවනයන් ද දැවිණිවලය ද පිහිටත්තේ යි;—(කියනුලදි මැයි)

බලයෙන් නොවිමි හෙයින් දෙමනස්පවනානන්තරව ගව්‍යගපානගාවය ද ප්‍රකාශ කරණලදනුයි ඒ නොකියා තදලඹනගාවය ම කලානා කරත්තා හුය; ඉදින් “තදලඹනසමගවය නැතැයි” කීහුද? එසමයෙහි ප්‍රජාප්ත කරණලද හෙවත් ඒ ඒ ගවයෙහි බාහුල්‍යවයයෙන් ගත්තාලදවිද? යමිකිසි කාමාවචරාලඹනයක් අරබයා උපෙක්‍ෂාසහගතවූ අවජිජනාරගිනවු ද සන්තර්ණවිතනය නිරෝධයෙන් නැතහත්නවු අනානාම-අභිත්ඵලවිතනය උපදනා මෙන් උපදනෙයි;-මෙහි බ්‍රහ්මදී අතිශ්ඨාලඹනයෙහි ද ප්‍රතිගත යිත් ඇති සොමනස්ප්‍රතිසංකීක්‍ෂවු නිසායාදින්ට දෙමනස්පවන් දිවුකල යට කිය නලද ක්‍රමයෙන් දෙමනස්පවනයන්ට ඉක්බිතිව සොමනස්තදලඹනයන්ට අතිශ්ඨාලඹනයෙහි ද උපෙක්‍ෂාසහගත තදලඹනයන්ට අතිශ්ඨාලඹනයෙහි ද උපෙක්‍ෂාසහගතතදලඹනයන් ද නොඋපදනා හෙයින් කිසි අසපායෙකින් පිරිහුණවු ලොකිකධර්මයන් අරබයා මාගේ ප්‍රණිතමය නැසියෙය යි විපිළිසර උපදවන්නාවු සොහාවචරයාහට දෙමනස්පවන් උපත්කල්හි මහ භතාලඹනයෙහි තදලඹනයක් නොඋපදනාහෙයින් හෝ කිසියෙක් තදලඹනයමගවයෙන් නැත, එසමයෙහි වනිතමානගවයෙහි ප්‍රජාප්ත කරණලද කිසිපරිත්තාලඹනයක් අරබයා යට කීපරිද්දෙන් උපෙක්‍ෂාසහගතසංයුතිර්ණ යෙන් ම උපදනෙයි යනුගාවයි;—(කියනලදවැයි.)

නිරාවරණ කටං විතතං හොති නෙතං හි සමමතං
නියමො න විනාවරණං නිරොසධං පලදස්සන්තං, යි.

උපෙක්‍ෂාසහගිය සන්තර්ණයට අනතුරුව ගව්‍යගපාන ම වන්නෙය යි අව්‍යවිචරයේ කියන්නාහුයි;-එසේ ම කාමාවචරපවයයන්ගේ අවසන්හි කාමාවචරසංඝාතව කාමාවචරධර්මයක්නු ම අරමුණුකල්හි කාමනාෂණාති බානකම්මයෙන් නිව්‍යානාවපෙයින් තදලඹන කාමනි වෙත්;-එසේ මැයි, කාමනාෂණාලභකුකොට ඇති කම්මයාවිසින් ජනිතවු ඒ තදලඹනය තත් සවගාව නොවන්නාවු රූපාරූපාවචර-ලොකොත්තරපවනයන්ට අනන්තරව උපදනෙයි, එයට කාරණා කීමිද යත්? ජනකනොවනයෙහිත් ජනක සමානගාවයක් නැතිහෙයින්; යම්සේ ගෙන් පිටත නික්මෙනු කාමාත්තාවු බාලදරකතෙම ජනකයාගේ හෝ තත්සදයවු අනිකකුගේ හෝ ඇඟිල්ල අල්ලා ගණ නික්මේද? අනික් රාජපුරුෂාදී එකක්නු ඇඟිල්ල නොගණිද? එමෙන් භවාබ්‍යයාහට විෂයවු තැනින් අනික්තැනක පවත්නාවු තදලඹනනෙමෙ ජනකවු කාමාවචර කුශලාකුශලයකු හෝ තත්සදයවු කාමාවචරක්‍රියාවනයකු හෝ අනුව පවත්නෙය, තත්සදයවු මහදගතයන් ලොකොත්තරයන් අනුවයන්ගේ නොවෙයි; එසේ ම බ්‍රහ්මයන්ට තදලඹනයාපනිශ්‍යාවු කාමාවචරප්‍රතිසංකීර්ණයක් නැතිහෙයින් කාමාවචරසංඝාතව ම තදලඹන කාමනිවෙති; එසේ ම කාමාවචරපවනයක්නු ම අරමුණු කල්හි තදලඹන කාමනිවෙති, එයට කාරණා කීමක් ද යත්? මහදගත-ලොකොත්තරධර්මයන් විෂයෙහි පුරුද්ධවක් නැතිහෙයින්, යම්සේ ඒ බාලදරකතෙම ජනකයා හෝ තත් සදයවු අනිකක්නු හෝ අනුවයන්ගේද? අරණ්‍යාදිවු අපරිචිතසානසට යත් නානු අනුව නොහෙය් තමාපුරුද්ධ ප්‍රමුඛාධිකාදිවු සානසයෙහි අනුවහැසිරේ ද එපරිද්දෙන්ම මේ තදලඹන ද අරුපාවචරාදිවු අපරිචිතභාලඹනය අරබයා පවත්නාවු පවනයා අනුව යන්නේ නොවේ;-තවද කාමනාෂණාව තත්කම්මයාවිසින් ජනිතවෙහෙයින් තදලඹනනෙම කාමනාෂණාලඹනව පරිත්තාලමයන් විෂයෙහි ම පවත්නෙයි.-—(කියනලදවැයි.)

ජනකං නාමගානං වා ජවනං අනුබ්බතී,
 න භු අඤ්ඤං නදලඹං බාලදරකල්ලිකා.
 ඔප්පාභාවයො නත්ති බ්‍රහ්මානමිදි ඉමස්ස හි,
 පටිසංඝිමනොබ්බං කාමාවචරසඤ්ඤිතං.
 ණානෙ පටිවිනෙයෙව නං ඉදං බාලකො ටිස,
 අනුයාතී'ති නාඤ්ඤානං කාමන ඤ්ඤාවසෙවනා—යි.

මෙසේ කාමගවය විෂයවූ ම ජවනසත්තාලඹන නියමයක් ඇතිකල්හි පමණි රසයෙහි අතිමහන්නාලඹනයෙහි ද මනොචාරයෙහි විභූතාලඹනයෙහි ද තදලඹන වන්නේය යි ආවාසිවරයන්විසින් වණිණිතයෙහි යි දක්වන්නාහු “කාමෙ ජවන”යනාදි කිහු.

[කාමෙ ජවනසත්තාලඹනානං නියමෙ සති,
 විභූතෙ'තිමගනන ව තදලඹනමිදිතං.]

කාමගවයෙහි ජවනය සති-ආලඹනය යන වොවුන්නේ නියමයක් ඇති කල්හි මනොචාරයෙහි විභූතාලඹනයෙහි ද පමණි රසයෙහි අතිමහන්නාලඹනයෙහි ද තදලඹනය කියනලදි.

**මේ විධිසිත්‍රනාමිකාරයෙහි මෙතෙම
 තදලඹනයන්ගේ නියමයයි.**

ජවනයන්තෙරෙහි පු කාමාවචරජවනවිධියෙහි කාමාවචරජවනයේ සත් වාරයෙක හෝ සවාරයෙක්හි හෝ පවත්නාහුයි;—මරණමුඛිකාමාදියෙහි වනාහි මරණකාලයෙහි වසනුදුම්භවනෙතුසකාටගෙණ මනුහුනු වෙත ඇති බැවින් ජවනයන්ගේ මඤ්ච ප්‍රවාතනයක් ඇතිකල්හි පස්වාරයෙක් ම පවත්නාහ;—සථිඥයන්ට වනාහි යමකප්‍රාතිහාසිකාමාදියෙහි සිසුප්‍රවාතනයක් ඇතිකල්හි ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂාපවනවිනායෝ සතරදෙනෙක් හෝ පස්දෙනෙක් හෝ වන්නාහ යි කියා ද අනිකපාචාරයෙහිවරයෝ කියත්;—මෙහි යමකප්‍රාතිහාසිකාමාදියෙහි උදකානනිසංකෘතිප්‍රවර්තනය පිණිස වෙන වෙන පාදකායානසව සමවැද එයින් නැගී බසනබිදීමෙන් වෙන වෙන ආවර්තා කිරන්නාහව ආවර්තවිනිතාවගේ මස්තකප්‍රාපතිය ගෙනෙකාගෙන ණ ආවර්තනත්පරවූ ම විනාශනිතිහාරය වේනුයි යථාවර්ථතවූ බසනැඟ ය ම අරමුණු කොට ඇති ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂාපවනවිනායෝ සතර-පස්දෙනෙක් උපදනාහ, යනු භාවයි;—“සථිඥයන්ට” යන මේ වචනය ද බම්මසෙනා පතිආදිවූ අනාමු සමවරයන්ට ද වෙබ්බු වූ අනායාසිකාමාලයෙහි අපරිපුණ්ණ ජවනප්‍රවාතනය වනතෙයින් නිදගිනමාත්‍රායකැයි දනුනු.

ආදිකම්මකයන්ට වනාහි පලමුකොට උපන් අර්ණයෙහි ගෙවත් අර්ණයට ගේ ප්‍රප්‍රවොත්‍යාතනිකාලයෙහි ම මහදනතජවනයේ ද ප්‍රප්‍රවොත්‍යාතනිකාලයෙහි ද වසිප්‍රාප්තකාලයෙහි ද පවාණිඤ්ජවනයේ ද එකවාරයෙක් ම උපදනාහුයි; එයින් මත්තෙහිත් ගවාඛනපාත වන්නේයි; සතරමාණිකවිතනයේ වනාහි එකවිනාසනිකයහ, ඒ මාණිකනතතරව පලවිතනය පස්වනුව සතරවනුව උපන්මාණිකයට අනුරූප පරිද්දෙන් දෙ-තුන් පලවිතනෙකෙනක් ගෙවත් එකාවර්ථනම්මික තවා ජවනයන් සතක් උතකාභවයකට ඇති බැවින් සතරවැනිව උපන් මාණිකවිතනයට ඉක්බිතිව පලවිතනයේ තුන්දෙනෙක් ද පස්වැනිව උපන්නාවූ මාණිකවිතනයට ඉක්බිතිව පලවිතනයෙකෙක් ද උපදනේයි; එයින් මත්තෙහි ගවාඛනපාත වේ.

නිරෝධසමාපත්තියට ප්‍රවීණතාකාලයෙහි ද දෙවාරයෙක්හි කුසල-ක්‍රියාපටි
 නයන් අනුරන් එක්තරා චක්‍රණාරූපප්‍රවණයක් ද්‍රවත්තේයි; චක්‍රණාරූප
 ප්‍රවණයන් උපන් ඉක්බිති නිරෝධසර්ඛය කෙරේ, තෙවන් විතතනිරෝ
 ධය වේ; නිරෝධසමාපත්තියෙන් නැතෙණි කාලයෙහි ද අනාගාමිපලය හෝ
 අභිත්පලය හෝ ඒ ඒ පුද්ගලානුරූපවශයෙන් එකවාරයෙක්හි ඉපද නිරුඞ්ඛ
 කල්හි හටාඛතපාත වේ; සියලු ධ්‍යානසමාපතීන්-පලසමාපතීන්විවිධයෙහි වනාහි
 හටාඛතසන්නිවේදයෙහි මෙන් විවිධතාවයෙන් නැත්නම් කියා මහදහත-
 ලොකොත්තරප්‍රවණයන් බොහෝදෙන ද ලැබෙන්නාහු දතපුහු;-
 (කියනලදමායි)

[සත්‍යාකමතාං පරිත්‍යාගි මග්ගාතිශ්ඤා, සංඝං මනා,
 අවසෙසාහි ලබ්භන්ති පටිනාහි බුද්ධිං.]

කාමාවචරප්‍රවණයන් උතකාසවශයෙන් සත්වාරයෙක්හි දන්නාලදහු,
 මානිකාභිඥ විතතයෝ වනාහි එකවාරයෙක්හි දන්නාලදහු, අභිඤ්ඤා-මානවචර
 තවු අවශිභව මහගත-ලොකොත්තරප්‍රවණයන් අහාරාත්‍රයකුදු පවත්නා,
 හෙයින් බොහෝදෙන ද ලැබෙත්.

මෙහි “අර්”භවදයෙන් අර්ථණාවෙන් ප්‍රථමොත්‍යාගතියාලයෙහි ලොකික
 ධ්‍යානයෝ ද නිරෝධානනාරව උපදනාවු අනාගාමි-අභිත්පලයෙහි ද එකවාර
 යෙක්හි උපදිනේය, මානිකානනාරව උපදනා පලවිතතයෝ ද දෙ-තුන්
 වාරයක් උපදනාහු, කියා මෙසේ සමුද්වය කෙරේ.

මේ විවිධතාසමුදායාධිකාරයෙහි මෙතෙම
 පටනසත්තේ නිසමසයි.

ඒන් විෂතකුකා තෙකුක-ආපාදිකාතෙකුක-ත්‍රිතෙකුකවශයෙන් වක්‍රවිදි වූ පෘ
 ථග්‍රන්ථයන්ගේ ද මානිකාස-පලසවශයෙන් අභවිදිවූ ආර්ථයන්ගේදහි
 මේ දෙලොස් පුද්ගලයන්ට උපදනාවු විවිධතාපරිච්ඡේද දක්වනුපිණිස පළ
 මුසකාව වනාහි ඔවුන්ගේ දුරුකට්ඨකුච්ඡ විතතයන් දක්වන්නාහු “මේ පටන
 නියමයෙහි වනාහි” යනාදී කිහු.

මේ පටනනියමයෙහි වනාහි අලොහ-අවිභවයෙන් විෂතකුකපුද්ගලයන්ට
 ද අලොහාදී තෙකුච්ඡතයෙන් අතෙකුකයන්ට ද ක්‍රියාපටිනසයන් ද විපාකාර
 ණසත්තාවයෙන් අර්ථණප්‍රවණයන් ද නොලැබෙති;-එසේමැයි විෂතකුකා
 තෙකුකප්‍රතිසංකීර්ණයෝ විපාකාරණයයි කියනුලැබේ;-මෙහි අර්ථණප්‍ර
 වණයන්ගේ අභාවයෙන් ම අභිනිවේශ නැත්නම් ක්‍රියාපටිනසයන් නොලැබෙත්.

“සතෙකුකං හවිඛං අතෙකුකයං හවිඛංස්ස අනන්තරපාච්චයෙන පච්ච
 යො” යන පාළිවචනහෙයින් අතෙකුකයන්ට ද නානාකම්මයෙන් විෂතකුක
 තදුලම්භසම්භවය වේ, විෂතකුකන්ට කියනුම නැති.

කාමපුතනියෙහි මුලි ප්‍රතිසංකීර්ණයේ රැකියෙන් විෂතකුක-අතෙකුකයෙද
 න්නාට ම ත්‍රිතෙකුකතදුලම්භ නැත්නම් ඥානමුද්‍රාකර්මපාකයෝද එසේ
 ම නොලැබෙත්; මෙහි “කාමපුතනියෙහි” යන මේ වචනය අතෙකුකාපෙකා
 යෙන් කියනලදී; ඒ වනාහි අභිනිවේශන් අනුඤ්ඤා විෂතකුකවිපාකයන්ගේ
 ඒ පුතනියෙහි ම සම්භවදර්ශනය ම පරමසකාට් අත්තේයි, එසේනෙයින් “සත
 රඅපාසයෙහි වනාහි යනාදී” කිහු.

සතරඅපායෙන් වනාහි ඥානමිදුසුකතවූ මිහිමිපාකයෝ ද නොලැබෙන්; ප්‍රතිසන්ධිවිඥානසහගත අලෝභ-අබේෂ-අමෝහවශයෙන් ශ්‍රීගෙතුකවූ පාරිසරනාදී නවමිධපුද්ගලයන් අතුරෙහි දු රතතුන්ව කුශලා'කුශලපවනයෝ නොලැබෙන්; පාරිසරනයන්ව ක්‍රියාපවනයෝ ද, සිසායාගෙහි ලා අපරිපූරකාරී බැවින් සිසාණිසිලත්වයෙන් ශෛක්‍ෂ්‍යය හි ලබ්ධිවූ නම් ඇති ශ්‍රෝතආපරන-සකාදානමිදුද්ගලයන්ව ප්‍රථමමානියෙන් ම සප්තාසදාජි-විවිකිතසා ප්‍රතිණිබ්බි ගෙයින් දාසවිසමපුසුකතවිවිකිතසාපවනයෝ ද, "පටිසරවනානි ව" යන මේ අනිධම්ථීසඛ්‍යතපාඨයෙහි "ව" ශබ්දයෙන් ආකෘතිණ කරණ ලද ස්විණ්‍යයන්ව ආවේනිකවූ ක්‍රියාපවනයෝ ද, එසේ ම නොලැබෙන්; අනාගාමිපුද්ගලයන්ව වනාහි දෙමිනස්පවනයෝ ද, දාසවිසමපුසුකත විවිකිතසා පවනයෝ ද, ක්‍රියාපවනයෝ ද, නොලැබෙන් නාහ; අසම්පූර්ණවූ ලෝකොත්තර පවනයෝ ද, ස්වකීයමානි-ඵලසම්බු ආසිද්ධගලයන්ව ම උපදනානුයි.

දුන් ඒ ඒ පුද්ගලයන්ගේ යථාප්‍රාසිද්ධතාවූ පවනයන් දුරකොට පාරිශෙෂයෙන් ලහාමානපවනයන් පිටු කොට දක්වන්නානු "අසෙකතානං" යනාදී නිනු.

[අසෙකතානං වතුවතනාමිස සෙකතානමුද්දිසෙ,
ප්‍රපක්‍ෂකාමසෙසානං වතුවකුසුස සමනවා.]

ලැබෙනලැබෙනපරිද්දෙන් ත්‍රිමිඛසිසායෙහි පරිපූරකාරී බැවින් අශෛක්‍ෂ්‍යය හි නියතලද කාමභවයෙහි රතතුන්ව තෙතිස් කුශලා'කුශලයන් හා සෝවාන්ඵලාදිවූ ඵලත්‍ය හා නව මහදත්තවිපාක විතතයන්ගේ වශයෙන් පංසාමුස්චිතතයන් වජ්ජවූ අවසිඝ්ඛවූ තෙවිසිකාමාවචරවිපාක-පිංශනික්‍රියාවිතත-අභිත්ඵලවශයෙන් සුසාමුස්චි වජ්ජිතතයන් නියන්තේයි; ශෛක්‍ෂ්‍යයන්ව අවලෝභ ක්‍රියාපවනය, දාසවි-විවිකිතසාසහගතවිතතයෝ පස්දෙනය, අනිත්ඵලය, නව මහදත්තවිපාකය, යන මොවුන්ගේ වශයෙන් තෙතිස්විතතයන් හැර තෙවිසි කාමාවචරවිපාක-ආවජ්ජනවය-එසවිසිකුසල්-සත් අකුසල්-ඵලත්‍යවශයෙන් සපණස් විතතකෙනෙත් යථාසම්භවි වශයෙන් දක්වන්නේය; විශෙෂයෙන් වනාහි සෝවාන්-සෙදාගාමි යන්ව එස්පණ්ණසෙක, අනාගාමිත්ව එකුත්පණ්ණසෙක, අවසිඝ්ඛ වතුම්බවූ පාරිසරනයන්ව අවලෝභ ක්‍රියාපවන-සියලු ලෝකොත්තර-මහදත්තවිපාකවශයෙන් පාතිස් විතතයන් හැර අවසිඝ්ඛවූ කාමාවචරවිපාක-ආවජ්ජන-ලෝකික කුශලා'කුශල වශයෙන් සුපණස් විතතකෙනෙකුත් සමුච්චවශයෙන් නියන්තේයි; විශෙෂයෙන් වනාහි ශ්‍රීගෙතුකයන්ව සුපණ්ණසෙත්ම ලැබෙන්නේය; විගෙතුකා'ගෙතුක සත්‍යයන්ව ඥානමිදුසුකතවිපාක-අපාණ්ණපවනයන් වජ්ජවූ එස්සාමුස්චි විතතකෙනෙත් ලැබෙන්නාහ; ආරාධිකසත්‍යයන්ව එම විගෙතුකවිපාකයන් වජ්ජවූ සත්තිස් විවිකිතකෙනෙත් ලැබෙන්නාහ හි දනසුතු.

මේ විවිකිතසාසහගතයෙහි මෙයම විගෙතුකාදී පුද්ගල වශයෙන් විතතසුමාහනිපහදෙයි.

කාමාවචරයුමයෙහි විනාහි මේ සියලු විවිචිතයෝ ම ඒ ඒ හා වානුරූපව ද ඒ ඒ පුද්ගලානුරූපව ද ලැබෙත්, නෙවත්-ඒ කා මහුමයෙහි ම හඬවාරයන්ගේ ද සියලු පුද්ගලයන්ගේ ද සම්භවය වනතෙයින් උපදනාහ සිසෙය්, රූපාවචරයුමයෙහි ප්‍රතිසසම්ප්‍රසන්න ජවන විත්තයෝ දෙදෙනෙකු, එකොළොස් තද, ලම්බනය, යන මොවුන් විසින් වර්තවු සියලු විවිචිතයෝ ලැබෙන්නාහ, මෙහි භ්‍රාණවිඥානාදීන්ගේ ද ප්‍රතිසෞභය “සියලුතන්හි ම” යනාදීන් හැඟෙනතෙයින් ප්‍රතිසජවන-තද, ලම්බනයෝ ම ප්‍රතිසක්ඛනයෝයි;—අරූපාවචරයුමයෙහි ප්‍රථමමාභිසං, පසළොස් රූපාවචරයහ, හසිතොත්පාදය, යව යව අරූපාවචරවිත්තය, යන මොවුන් වර්තකොව ඇති විත්තයෝ ද ලැබෙත්, කාමහවය රූපහවය යන මේ සියල්ලෙහි ම ඒ ඒ ප්‍රසාද රහිතවු පුද්ගලයන්ව ඒ ඒ වාරයෙහි ප්‍රවෘත්තවු විවිචිතයෝ නො ලැබෙන්නාහු මය; අසංඥාභවයෙහි සත්වයන්ව විනාහි සඵලකාරයෙන් ම විත්තප්‍රවෘත්තිතොමෝ නැත්තේ මැයි.

(කියනලද මැයි)

[අසිති විවිචිත්තානි කාමේ රූපෙ යථාරහං,
වතුසරිසි තථා'රූපො චෙවත්තාමිස ලබ්‍යතරේ.]

කාමහවයෙහි සුදුසුසුදුසුපරිද්දෙන් විවිචිතිර්මුක්ත මහද්‍යතවිත්තයන් නවදෙනා හැර විවිචිතයෝ අසුදෙනෙක් ලැබෙන්නාහ; රූපහවයෙහි සුදුසුපරිද්දෙන් ප්‍රතිසවය-අවමහාචිපාක-භ්‍රාණවිඥානාදිවික-විවිචිතිර්මුක්ත නවමහද්‍යතවයයෙන් පස්විසි විත්තයන් හැර අවශෙෂ ආවර්තවය-නවඅභෙතුකචිපාක-අවහිඡව තොපණස් ජවනයන්ගේ වයයෙන් සුසෑවිචිතයෝ ලැබෙන්නාහ, සමහර කෙනෙක් විනාහි රූපහවයෙහි අනිඡවාරමමණයෙක් නැතිගෙයින් මේ මනුෂ්‍යලොකයෙහි ආවාඩු බ්‍රහ්මයන්ව ම අකුලෙචිපාකයන්ගේ සම්භවයනුයි අකුලෙචිපාකවක්ඛුච්ඡාදි විත්තයන් සතරදෙනා හැර පඤ්චපරිත්තචිපාකයන් හා සමඟ රූපහවයෙහි විවිචිතයන් සෑවක් ම උපදිති යි කියන්නාහ; මෙහි විනාහි ඒ බ්‍රහ්මලොකයෙහි සිට්ඨ මේ මනුෂ්‍යලොකය බලන්නාවු බ්‍රහ්මයන්ව අනිඡවාරලම්බන යාගේ සම්භවය වලකන්නව නොපිළිවන්නුයි ඒ අකුලෙචිපාකයන් සතරදෙනා හා සමඟ බ්‍රහ්මලොකයෙහි සුසෑවිචිතයෝ කියනලදකු, අරූපහවයෙහි එසේ ම තෙවිසි කාමාවචරචිපාක-ප්‍රථමමාභිසං-පසළොස් රූපාවචර-ප්‍රතිසවය-අරූපචිපාක-පච්චාරවර්ජන-හසිතොත්පාදවයයෙන් සත්සාමිස් විත්තයන් හැර අවශෙෂවු සවිසි පරිත්තජවන-අවමරූපජවන-සප්තලොකොත්තර ජවන-මනොවාචවිජ්ජනවයයෙන් දෙසාමිස් විත්තයෝ ලැබෙන්නාහුයි.

මේ විවිචිතසංඛ්‍යාහසෙහි මෙහෙම හුමිවයසෙන්
විත්තප්‍රවෘත්තිවිහාගසයි.

බෙලෙස් ඒ ඒ වාරයෙහි ඒ ඒ තවයෙහි බෝ සමූහවල පරිද්දෙන් සම්චාරිතවූ විත්තප්‍රාප්තියාමෝ අභාවනවිසින් ව්‍යවහිතව ප්‍රතිසන්ධියෙන් මත්තෙහි අවනිතානවිසයයෙන් ප්‍රාප්තවූ මනෝවාරිත විවිධිතයෙහි පවත් වූ විවිධතාවසානව නියමයන්පවත්තයෙන් සිව්විධනවි ගිවිසුනව පවත්නිති.

(විවිධ ආකාරයෙන් විකෘත වූ ස්වරූපයේ පිටපත් කළ හැක.)

විවිධතායන්ගේ ප්‍රවෘත්තිසම්බන්ධවිභාග දක්වා දැන් විවිධීකරණ
 තත්වසම්බන්ධ දක්වන්නාහු “විවිධිතත්වයෙහිවත්” යනාදී කිහිපයකි.

[ඊපිටිකතවසෙනෙට්ටං පටිනතිසමුදරිතො,
පටිනතිසසනතො නාම සනතිසං‘දුනි වුවවනි.]

මෙසේ යථෝක්තත්වයෙන් ප්‍රතිසංස්කරණයෙන් අපරිභාගයකෙහි ව්‍යුහිත අවසාන කොට මේ ප්‍රවෘත්තිකාලයෙහි චිත්තිනිපුණතාවයෙන් ප්‍රවෘත්තිසංග්‍රහ නම්ව සංග්‍රහය කිසිතැන්, දැන් තදනනැරව ප්‍රතිසංස්කරණයෙහි තදය තැනවීමින් ප්‍රතිසංග්‍රහණයෙන් ම ගන්නාලද ව්‍යුහිකාලයෙහි ද ප්‍රවෘත්තිසංග්‍රහය කිසිනැරවීමි.

අපායවතුිආදි වු වුමින සතරදෙන ද, අපායප්‍රතිසන්ධාදි වතුබිබුප්‍රති සැබිනු ද, ජනකාදි නම්මයෝ සතරදෙන ද, ආප්‍රාසාදාදි වතුබිබමර ණොපපතනි යදි, විජිමිතිරමුක්තසංඝගයෙහි සතරවතුන්තනෙන ක් දතසුක්කානුයි.

ඒ සතුව තුනකින් අතුරෙහි භූමිය නම්, අපායභූමිය, කාමසුගති භූමිය, රූපාවචරභූමිය, අරූපාවචරභූමිය දූසි, මෙසේ සතරදෙනෙක් බවත්.

ඒ අපාසාදිවතුච්චතුමින් අතුරෙන් අසාසතුමිනොමෝ,—හරතය ද, තිරිසන්යොනිය ද, ප්‍රෙනාච්ඡය ද, අසුරකාය දයි, මෙසේ වතුච්ච වන්තියි; මෙහි වනාහි තිරිසනියොනි ප්‍රෙනාච්ඡයග්‍රහණයෙන් තිරි සනියෙන්ව හා ප්‍රෙනයෙන්ව එබදුවූ පරිච්ඡිනනවූ අවකාශයක් නැති බෙහිත් ස්නාතයින්ගේ ම ග්‍රහණයයි; නොහොත්—ශුභ අරණ්‍ය—පථි තාදී යමිතැනෙන්හි නිබඛවාසය කෙරෙද්ද, එබදු වාසස්ථානයාගේ වශයෙන් අවකාශය යි දතයුතු; මෙහි වනාහි “අසුර” ශබ්දයෙන් ප්‍රෙනාසුරයන්ගේ ම ග්‍රහණය, අවායියෙන් තමන්විසින් ම වෙපථි තනිඅසුරයන් තථිතිසාවැසිදෙවියන්කෙරෙහි අනතැනිත කොට කිමි කාමජිහෙයිති.

මනුෂ්‍යභූමිය ද, වාතූමිහාරාජිකභූමිය ද, නාවනිංසභූමිය ද, යාම
භූමිය ද, භූමිකභූමිය ද, පරතීර්ථිකවශවනිකභූමිය ද, මෙසේ කාඩ්

සමගතිගුණිකොමෝ සප්තප්‍රකාර වෙ; එකාදශප්‍රකාරවූ ඒ මේ ගුණි වනාහි කාමාවචරගුණිසි කියා ම සඳහනවිට යේ.

බ්‍රහ්මපාරිඡදානලය ද, බ්‍රහ්මස්වරොභිතනලය ද, මහාබ්‍රහ්මනලය ද, ප්‍රථමධ්‍යානගුණි නම් වේ.

පරිත්‍යාගනලය ද; අප්‍රමාණිතනලය ද, අනඤ්ඤානලය ද, යන මේ මිනිසධ්‍යානගුණි නම් වේ.

පරිත්‍යාගනලය ද, අප්‍රමාණිසුභනලය ද, සුභකාරකතනලය ද, යන මේ තෘතීයධ්‍යානගුණි නම් වේ.

වාග්ග්‍රහනලය ද, අසංඥනලය ද, පච්ඡුඛාවාසනලය ද, යන මේ චතුර්ථධ්‍යානගුණිසි දැයි, මෙසේ රූපාවචරගුණිකොමෝ සොධප්‍රකාර වේ.

අවිභතලය ද, අනප්‍රානලය ද, සුද්ධසතලය ද, සුද්ධස්සිතලය ද, අනනිධිතලය දැයි, ශුඛාවාස ගුණිකොම පව්‍යකාර වේ.

ආකාසානවායනගුණිසි ද, විඤ්ඤාණවායනගුණිසි ද, ආකිචඤ්ඤා යනගුණිසි ද, තේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනගුණිසි දැයි අරූපාවචරගුණි වගුණි වේ.

(දිවුන් අතුරෙන්),—

[පුට්ඨනා න ලබ්‍හන්ති සුඛාවාසෙසු සබ්බා,
සොනාපජනා ව සකදානාමො වාපි පුගලා.

අරියා නො'පලබ්‍හන්ති අසඤ්ඤා'පායගුණිසු,
සෙසසධානෙසු ලබ්‍හන්ති අරියා'නරියා'පි ව.]

පාඨස්ථනරෝ ද සෝවාන්හු ද සකදානාමිප්‍රදහලයෝ ද, පච්ඡුඛා වාසයෙහි සවිප්‍රකාරයෙන් නොලැබෙත්; සවිප්‍රකාරයෙන් නැත්තාහු යි සේයි.—පාඨස්ථනාදීන්ගේ ප්‍රතික්‍ෂෙපයෙන් ම අනාගාමී-අභිතුන් ගේ ම එහි සමිභ්වය කියනලදී; අසංඥ-අපායගුණියෙහි අයභිප්‍රදහල යෝ නොලැබෙත්; ශුඛාවාස-අපාය-අසංඥනලවර්ජිතවූ අවිභිභව ස්ථානයෙහි අයභියෝ ද පාඨස්ථනරෝ ද ලැබෙත් නාහුයි.

මේ විචිත්‍රසහසබ්‍රහ්මයෙහි මේ අපාසාදී
ගුණිවතුකසයි.

අපායප්‍රතිසන්ධිය ද, කාමසවිභිග්‍රහප්‍රතිසන්ධිය ද, රූපාවචරප්‍රතිසන්ධිය ද, අරූපාවචරප්‍රතිසන්ධිය දැයි, සුභිසන්ධිය නම් වතුණි ව වන්නිසි.

ඒ වතුණිවූ ප්‍රතිසන්ධීන් අතුරෙන් අකුලෙවිපාකවූ උපෙක්‍ෂාසහ ගතසන්තිරණවිත්තාදතෙම වතුණිවූ අපායගුණියෙහි ප්‍රතිසන්ධික්‍ෂණයෙහි ප්‍රතිසන්ධිව ද ඒ ප්‍රතිසන්ධියෙන් මත්තෙහි හවාබ්‍රව ද අවසානයෙහි ව්‍යුහිව ද සිදෙන්නේයි.—මෝතොමෝ එක ම අපායසුභිසන්ධි නම් වේ.

කුලෙවිපාකවූ උපෙක්‍ෂාසහගතවූ සන්තිරණව වනාහි කාමසවිභිග්‍රහයෙහි මතුපෙසින් අතුරෙන් ජාතානං-භිග්‍රහිකිද්දවූ භිතාසන්ධිත්වද.

භූමිය ස්වදේශීයත් අර්ථිකවූ විනිසාහිකාසුරයන්ට ද, හෙවත්-වෛ මානිකප්‍රත්‍යන්ට ද, ප්‍රතිසන්නි-භවාඩන-ව්‍යුතිවශයෙන් පවත්නේය; මෙහි විනිසාහිකාසුරයන්ගේ අගෙනුකප්‍රතිසන්නිකත්‍ය බාහුලය වශයෙන් දක්වනලද, ඔවුන්කෙරෙන් සමහරකෙනෙක් ඵලෙනුක-ත්‍රිගෙනුකත් වෙත්; මෙහි කිසියෙක් ජාතිසෘණයෙහි අඩර-පලාබුර වූ සියල්ලෝ ම ව්‍යුත්පන්නිකය, එතතුදු වූත් ව්‍යුත්පන්නි උපදනව සුදුසු කාලයෙහි ද ව්‍යුත්පන්නිකයාගේ ප්‍රත්‍යාගතියට බාධකවූ කම්මයා විසින් ප්‍රතිබාහනය කරණලද සාමාන්‍යය ඇතිව දෙනලද ප්‍රතිසන්නි ඇති කම්මයා විසින් හෝ ප්‍රතිසන්නි දුන් කම්මයෙන් අනාභූ කම්ම යක්ත්‍රවිසින් හෝ නොසිපදවියයුතු ඇස්ඇති සත්‍යකම ජාත්‍යනව නම් වේ; සමහරකෙනෙක් වනාහි ජාත්‍යනවයෙහි ප්‍රශ්නයෙහි ම අනවය, හෙවත්-මාතෘකෘතියෙහිද ම අනව නික්මෙත්තේය, එසේ හෙයින් ඵලෙනුක-ත්‍රිගෙනුකයන්ට ද මාතෘකෘතියෙහි ව්‍යුත්පන්නි විනාශය සිදු වූ කියත්;—"ජාත්‍යනවය" යන "ආදි" ශබ්දයෙන් ජාති බහිර-ජාතිබුත-ජාත්‍යනවයක-පවක-උපතොබසන්නි-නාසාසන-මමනාදිත්තේ සමුහයයි.

කාමාවචරමහා විපාකයෝ අවදේන වනාහි දිව්‍ය-මනුෂ්‍යවශයෙන් සප්තප්‍රකාරවූ සියලු කාමස්වර්ගයෙහි ප්‍රතිසන්නි-භවාඩන-ව්‍යුතිවශයෙන් පවතිත්; මොහු නවදේන කාමසුභගියෙහි ප්‍රතිසන්නි නම් වෙත්; අගෙනුක-සගෙනුකවශයෙන් දසප්‍රකාරවූ ද ඒ මේ ප්‍රතිසන්නි වනාහි කාමාවචරප්‍රතිසන්නිය යි කියා ම සමුහබවට යේ, ඒ යථා කතාවූ ප්‍රතිසන්නියෙන් සුකතවූ පුද්ගලයන් අතුරෙහි, නොහොත්-අපා යාදින් අතුරෙන් සතරආසාදිකසත්‍යයන්ගේ ද මනුෂ්‍යයන්ගේ ද විනිසාහිකාසුරයන්ගේ ද අප්‍රාප්තමාණිකයන්ගේ සමහරකෙනෙකුත් විරූප්‍රකාරව හෙයින් නිශම නැති.

(කියනලද මැයි:—

"ආපාදිකමනුසෙසසු පරිච්ඡේද, න විජ්ජි,

තථා හි කාලො මකාතා සකඛා කෙවි විරූප්‍රකාරො")-යි.

එසේ මැයි, නරකයෙහි වනාහි කම්මය ම ප්‍රමාණය, යම්කාක් කම්මය සූරව නොයේ ද, ඒතාක් සත්‍යයෝ සිටිනාහ, සෙසු අපායෙහි ද එසේ මැයි; භූමාවදේශීයත්ට ද කම්මය ප්‍රධාන, එසේ මැයි, එහි උපන්නාවූ සමහරදේවතාකෙනෙක් සප්තාහයකුත් සිටිනාහ, සමහරකෙනෙක් අභිමාසයක්, සමහරකෙනෙක් මාසයක්, සමහරකෙනෙක් කපකුත් සිටිනාහු ඇත්තුව; මෙසේ මිනිසුන්ගේ අප්‍රාප්තමාණිකයෙකුත් පිරිසිදු බුද්ධාත්‍යාදයේ ම මනුෂ්‍යයන්ගේ අප්‍රාප්තමාණිකයෙකුත් වෙ, ලබා විනුදු අදිකාලයෙහි අසංඛ්‍යාප්‍රමාණ අප්‍රාප්තමාණිකයෙකුත් වෙ, මෙසේ මනුෂ්‍යයන්ගේ වනාහි අප්‍රාප්තමාණිකයෙකුත් වූත් සියල්ල නොපිරිසුන් බැවින් මේ හැටි සිතා "සතරආපාදිකසත්‍යයන්ගේ" යනාදි යි.

වාතුමිහාරාජිකදෙවලොකයෙහි දෙවතාවන්ගේ වනාහි දිව්‍යවූ පව්විසිත(500)කෙනෙක් අයුසයෙහි ප්‍රමාණයි, මනුෂ්‍යයින්ගේ ගණනින් අනුලක්‍ෂ (9000000) යක් පමණ හවුරුදු වන්නෙයි, මෙහි මනුෂ්‍යයන්ගේ වර්ගණනයෙන් පණස් අවුරුද්දෙන් මේ වාතුමිහාරාජිකදිව්‍යලොකයෙහි එක්දවසක් වෙයි, එසේවූ දවසින් නිස්දවසක් මසක් වෙයි, එසේවූ මස්දෙළසෙක් හවුරුද්දෙන් වෙයි, එසේවූ හවුරුද්දෙන් පන්සිය (500) යක් හවුරුදු ඒ දිව්‍යලොකයෙහි පරමායුසය; මනුෂ්‍යවර්ගණනයෙන් අනුලක්‍ෂ (9000000) යක් පමණ හවුරුදු වෙයි.

(කියනලදමැයි:—

“යානි පඤ්ඤාස වස්සානි මනුස්සානාං දිනං තණි,
තිංස රතනිඤ්චො මාසො මාසා වාදස වච්ඡරො,
තෙන සංචච්ඡරෙනාපු දිබ්බං පඤ්චසතං මතං”)—යි.

ඒ වාතුමිහාරාජිකදෙවතාවන්ගේ අයුප්‍රමාණයෙන් දිව්‍ය-සංචරස් රත්ගේ චතුර්ගණයෙන් චතුර්ගණවූ අයුස තවුරුසාවැසි දෙවියන්ගේ අයුප්‍රමාණය; සේ වනාහි දිව්‍යවර්ගණනයෙන් දහස (1000) ක් හවුරුදුය; මනුෂ්‍යගණනයෙන් තුන්කෙළසැවලක්‍ෂ (3,000000) යක් හවුරුදු වන්නෙයි.

ඒ තවුරුසාවැසි දෙවියන්ගේ අයුප්‍රමාණයෙන් යව් කි පරිද්දෙන් චතුර්ගණවූ අයුසය යාමදිව්‍යලොකයෙහි දෙවතාවන්ගේ පරමායුසය; සේ වනාහි දිව්‍යවර්ගණනයෙන් දෙදහස (2000) ක් හවුරුදුය; මනුෂ්‍යගණනයෙන් තුදස්කෙළසතළිස්ලක්‍ෂ (14,4000000) යක් පමණ හවුරුදු වන්නෙයි.

ඒ යාමදිව්‍යලොකයෙහි දෙවතාවන්ගේ අයුප්‍රමාණයෙන් චතුර්ගණවූ අයුසය තුම්තපුරයෙහි දෙවතාවන්ගේ අයුප්‍රමාණය; හෙ ද දිව්‍යවර්ගණනයෙන් සාරදහස (4000) ක් හවුරුදුය; මනුෂ්‍යගණනයෙන් සත්පණස්කෙළසැවලක්‍ෂ (57,6000000) යක් පමණ හවුරුදුයි.

ඒ තුම්තපුරදෙවතාවන්ගේ අයුප්‍රමාණයෙන් චතුර්ගණවූ අයුසය නිමාණරතිදෙවලොකයෙහි දෙවතාවන්ගේ අයුප්‍රමාණය; හෙ ද දිව්‍යවර්ගණනින් අවදහස (8000) ක් හවුරුදුය; මනුෂ්‍යගණනයෙන් දෙසියතිස්කෙළසතළිස්ලක්‍ෂ (280,4000000) යක් පමණ හවුරුදුයි.

ඒ නිමාණරතිදෙවතාවන්ගේ අයුප්‍රමාණයෙන් චතුර්ගණවූ අයුසය පරතිරම්තවශවතීතිදිව්‍යලොකයෙහි දෙවතාවන්ගේ අයුප්‍රමාණය; හෙ ද දිව්‍යවර්ගණනයෙන් සොළොස්දහස (16000) ක් හවුරුදුය; එහි මනුෂ්‍යගණනයෙන් අයුප්‍රමාණය දක්වන්නාහු “නවසතං චෙකච්ඤ්ච වස්සානං කොට්ඨො” යනාදී කීහ.

[නවසතචෙකච්ඤ්ච වස්සානං කොට්ඨො තථා,
වස්සානසතසතසානි සට්ඨි ව්ච වසවතනිසු.]

සරනිවිතවශවර්තීථිව්‍යාලෝකයෙහි මනුෂ්‍යලෝකයෙහි වර්ෂයන් සමූහවූ නවසියයක් කෙළ ද, එක්විසිකෙළක් ද, එසේ ම සැවලසූයක් ද, හවුරුදු වන්නේදී, හෙවත්—මනුෂ්‍යගණනායෙන් නවසියඑක් විසිකෙළසැවලසූ (921,600000) යක් හවුරුදුය යි සේයි.

ප්‍රථමධ්‍යනවිපාකය ප්‍රථමධ්‍යනභූමියෙහි ප්‍රතිසන්ධි-හවායන-ව්‍යුති වශයෙන් පවත්නේදී,—මිනිසඛ්‍යානවිපාකය ද, තෘතීයධ්‍යනවිපාකය ද, චතුෂ්‍යනවශයෙන් විනිශ්චයනභූමියෙහි එසේ ම ප්‍රතිසන්ධි-හවායන-ව්‍යුතිවශයෙන් පවත්නේදී,—මනුෂ්‍යඛ්‍යාන විපාකය තෘතීය ඛ්‍යනභූමියෙහි ප්‍රතිසන්ධි-හවායන-ව්‍යුතිවශයෙන් පවත්නේදී,—ප්‍රථම ඛ්‍යානවිපාකය ද චතුර්ධ්‍යනභූමියෙහි එසේ ම ප්‍රතිසන්ධි-හවායන-ව්‍යුතිවශයෙන් පවත්නේදී,—අසංඥතලයෙහි සන්ධිගතව විනාශි රූපය ම ප්‍රතිසන්ධි වන්නේදී; ඒ ප්‍රතිසන්ධියෙන් මත්තෙහි ප්‍රවෘත්ති කාලයෙහි ද එසේ ම රූපය ම හවායන-ව්‍යුතිවශයෙන් ප්‍රවෘත්තව ති රැඳී වන්නේදී;—මොනු සදෙන රූපාවමරප්‍රතිසන්ධිනු නම් වෙත්.

භෞතවූ ප්‍රතිසන්ධි ඇති බ්‍රහ්මයන් අතුරෙහි බ්‍රහ්මසංවිද්‍යාතලවා සිටු ඒ දෙවතාවන්ට අසංඛ්‍යාකල්පයාගේ තෘතීයභාගය (3) අප්‍රාප්තමාණය; මෙහි “අසංඛ්‍යාකල්ප” නම් මහාකල්පයාගේ සතරවන භාගයයි; බ්‍රහ්මපාරිභේදී තලයෙහි ඇත්තවූන්ගේ අප්‍රාප්තවේදීද මහාකල්ප වශයෙන් සම්භව නොවන්නේ කුමක්හෙයින් ද යත්?—එක්කපෙකක් ඔවුන්ගේ අවිනාශයක් නැතිහෙයින්; එසේ මැයි, ලොව නස්නාකල සත්වාරයෙක හින්තෙන් නස්නේය; අවචනවාරයෙහි උද්‍යමයෙන් නස්නේය; නැවත සත්වාරයෙක්හි හින්තෙන් ද, අවචනවාරයෙහි උද්‍යමයෙනැයි මෙසේ අභව-අභව සම්පූර්ණවූ කල්හි පශ්චිමවූ සුසැව වන වාරයෙහි වාතයෙන් නස්නේදී;—මෙහි අභස්සරතලයෙන් පාත ප්‍රථමධ්‍යනතලයෙන් ඇතුළුව හින්තෙන් නස්නේ; 2, අභස්සරතලයෙන් පාත ප්‍රථමධ්‍යනතලයෙන් නස්නේය; 3, අභස්සරතලයෙන් පාත ප්‍රථමධ්‍යනතලයෙන් නස්නේය; 4, අභස්සරතලයෙන් පාත ප්‍රථමධ්‍යනතලයෙන් නස්නේය.

(කියනලද මැයි:—

“සත්ත සත්තා’ගනිනා’ වාර අවසිමෙ අවසිමො’දකා,
වතුසට්ඨි යද, පුණ්ණා එකො වාසුවරො සියා.

අග්ගිනා’භස්සර ගෙට්ඨා අප්පන සුතතිණ්හතො,
වෙහපථලාතො වාතෙන එවං ලොකො චිතස්සති”)-2.

බ්‍රහ්මසුරෝගිනතලයෙහි දෙවතාවන්ගේ උපාඪී (1) කල්පයක් අප්‍රාප්තමාණය;—මහාබ්‍රහ්මතලයෙහි දෙවතාවන්ගේ එක (1) අසංඛ්‍යාකල්පයක් අප්‍රාප්තමාණය;—පරිනාමතලයෙහි දෙවතාවන්ගේ මහා කල්ප දෙක (2) ක් අප්‍රාප්තමාණය; මෙහි පරිනාමතලයෙහි පවත් මහාකල්පවශයෙන් දනසූත්‍ර;—අප්‍රාප්තමාණතලයෙහි බ්‍රහ්මයන්ගේ කල්පයේ සතර (4) දෙනෙක්;—අභස්සරතලයෙහි බ්‍රහ්මයන්ගේ අව

(8)කපෙස්;—පරිනතසුන්‍යන්ගේ සොළොස් (10) කපෙස්;—අප්‍රමාණ ගුහසන්ගේ දෙතිස් (32) කපෙස්;—ගුහකිණිකයන්ගේ සුසැට (64) කපෙස්;—වෘහත්ඵලතලවාසීන්ගේ ද, අසංඝතලවාසීන්ගේ ද පන් සිය (500) යස් කප්;—අවිහතලවාසීන්ගේ කප් දහස (1000) ක්;—අනසතලවාසීන්ගේ දෙදහස (2000) ක් කප්;—සුදර්ශනතලවාසීන්ගේ සාරදහස (4000) ක් කප්;—සුදර්ශිතලවාසීන්ගේ අවදහස (8000) ක් කප්;—අකනිඛිතලවාසීන්ගේ සොළොස්දහස (16000) ක් කප්; අපූෂ්‍යමාණයි.

ප්‍රථමාරූපකදිපීපාකයෝ ප්‍රථමාරූපකදිකුමියෙහි පිළිවෙළින් පුති සන්ධි-හවාසින-වූහිවශයෙන් පවතීන්; මේ සතරදෙන අරූපාවමර පුතිසන්ධිහු නම් වෙත්.

ඒ ගත්තාලද අරූපාවරපුතිසන්ධි ඇති බ්‍රහ්මයන් අතුරෙහි අනාශානවාසගනුපගදෙවතාවන්ගේ විසිදහස (20000) ක් කප් අපූෂ්‍යමාණයි;—විඤ්ඤාණවාසගනුපගදෙවතාවන්ගේ සතළිස්දහස (40000) ක් කප් අපූෂ්‍යමාණයි; අභිච්ඤ්ඤාසගනුපගදෙවතාවන්ගේ සැවදහස (80000) ක් කප්;—ගනවසඤ්ඤාසඤ්ඤාසගනුපගදෙවතාවන්ගේ සූවා සූදහස (84000) ක් කප් අපූෂ්‍යමාණයි.

(මෙහි වනාහි):—

[පටිසන්ධි හවාසින ව නරා වවනමානසං,
එකමෙව තථෙවෙකවිසං වෙකජාතියං.]

එකතවයෙහි පුතිසන්ධිචිත්තය ද, හවාසිනචිත්තය ද, එසේ ම වූහි චිත්තය ද, කාමාවචරදි හුමිගෙයින් ද, ජාතීගෙයින් ද, සමුප්පයොග ධර්මිගෙයින් ද, සංසාරාදෙයින් ද, සමානාමය; එසේ ම කම්ම නීතිකාදිවූ එක ම විෂයක් ද ඇත්තෙයි.

මේ විසිමුක්තසංඝ්‍රහයෙහි මේ අපාසාදි පුතිසන්ධිවතුපකයයි.

දැන් පුතිසන්ධිවතුනානන්තරයෙන් කම්මවතුපකය සතරප්‍රකාර යකින් දක්වන්නාහු “ජනක” යනාදි කියත්.

ජනකකම්මය, උපකෘතකකම්මය, උපපිඩකකම්මය, උපසාහක කම්මය දැයි, කාතෘත්වයෙන් “සතරදෙනෙක් කම්මයෝ නම් වෙත්” යනු හා යොදනු;—ගරුකකම්මය, අසන්තකම්මය, අභිභිජ්ජකම්මය, කාතෘත්වකම්මය දැයි, පීපාකදනානුක්‍රමයෙන් ද;—දෘෂ්ටධර්මවෙද්‍ය කම්මය, උපපද්‍යවෙද්‍යකම්මය, අපරිපක්‍ෂවෙද්‍යකම්මය, අහොසිකම්මය දැයි, පීපාකකාලවශයෙන් ද සතරදෙනෙක් කම්මයෝ නම් වෙත්;—එසේ ම අකුසලය, කාමාවචරකුසලය, රූපාවචරකුසලය, අරූපාවචරකුසලය දැයි, පිටවචනකනුමිවසයෙන් දැයි කම්මයෝ සතරදෙනෙක් වෙත්.

මෙහි පුතිසන්ධිපීපාක හා ප්‍රවිභාවිපීපාක දෙකවූ කුලොකුල කම්මය ජනක නම් වෙයි.

මබැයෙහි පස් ජවනවෙනනාවෝ සංසාරප්‍රවෘත්තියක් ඇතිකල්හි අපරපරවූ යම්කිසි ආත්මභාවයෙක්හි අවකාශයක් ලදකල්හි ඒපාක දෙ නහෙයින් අපරපයවීමටද නම් වෙයි;—බහුලකොට කරණලද දැවට බමුවෙදනියාදිකමියන් අතුරෙහි අවකාශ නොලැබීමෙන් යම් යම් කමිණියක් තමනමාගේ කල ඉක්මෙනලද්දේ තත්තත්තාලා 'නිතර්ප ය මෙන් පසුව ඒපාක නොදෙනහෙයින් අහෝසිකමි නම් වේ.

දන් අකුශලාදිකමියන්ගේ කායකමිවාරදිවශයෙන් ප්‍රවෘත්තිය ද, තතතිදේශමුඛයෙන් ඔවුන්ගේ ප්‍රාණගීපාතාදිවශයෙන් දශවි ඩාදි ප්‍රභෙදය ද, දක්වන්නාහු "ඒ අකුශලාදිවශයෙන් චතුර්විධවූ කමිණියන් අතුරෙහි" යනාදි කියත්.

ඒ අකුශලාදිවශයෙන් චතුර්විධවූ කමිණියන් අතුරෙහි අකුශලක මිණිය කායකමිණිය වේකමිණිය මනොකමිණිය දැයි කායකමිණියින් වාර වශයෙන් ත්‍රිප්‍රකාර වේ.

ඒ කෙසේ ත්‍රිවිධ වේ ද යත්?—ප්‍රාණගීපාතය ද, අදහනාදනය ද, කාමමිථකවාරය ද, කයින් අභිප්‍රාය අභවනහෙයින් ද තමාකයින් විභේදයබවහෙයින් ද කායවිභේදයයි කියනලද අභිකතමාදිජනන විකාරපට්ඨානාදිකරුපකලාපයාගේ ඒකාරවූ සාබ්බ-වචන-බාරණිකාතායට සහකාරිකාරණවූ වෛපනාකායභාවයෙන් ද කමිණියන් ගේ ප්‍රවෘත්තිවිභාවයෙන් ද කායවාරසංඤ්ඤා කමිණිවාරයෙහි බහු ල වශයෙන් පවත්නාහෙයින් කායකමි නම් වේ;—කිසියෙක් ඒ ඒ කමිණියකනවූ විභේදාත්‍යාදයාවිසින් ම ඒ ඒ විභේදනී උපදවනුලැබෙයි; එතකුලු උවත් ඒ විභේදනීය එසේ පවත්නාකල්හි විභේදනී උපද වන්නාවූ කමිණියාගේ කායකමිණිය වෘත්තාරය වේ නුයි, ඒ විභේදනී නොම කමිණියාගේ ප්‍රවෘත්තිවිභාවයෙන් කියන්නට ලැබෙත්;—මෙහි 'බහුලවශයෙන් පවත්නාහෙයින්' යනු නොකියා 'කායවාරයෙහි පවත්නාහෙයින්' යි කියා මෙපමණක් ම කිකල්හි කමිණි-වාර දෙදෙනාගේ නිශ්චය නොවන්නේයි.

එසේ මැයි, කායවාරයෙහි ප්‍රවෘත්තවූ කමිණිය කායකමිණිය යි කියනු ලැබේ, කායකමිණියාගේ ප්‍රවෘත්තියට මුඛවූ වාරයතෙම කායවාරය යි කියනුලැබේ; ප්‍රාණගීපාතාදිය වනාහි වචනයෙන් ඇණවන්නාහට කායකමිණිය වෘත්තාරයෙහි පවතිනුයි, වාරය හෙතුකොටගෙන කමිණිවෘත්තියට නොවන්නේය; එසේ ම මෘගාපාදාදිය කායවිකාරාදි වශයෙන් කරන්නාහට වෘත්තාරය කායවාරයෙහි පවතිනුයි, කමිණියෙන් වාරවෘත්තියට නොවන්නේය, යන මේ වෛදනාව ඵලවා බාහු ලාප්‍රවෘත්තීන් වෘත්තියට දක්වනු පිණිස "බාහුලාප්‍රවෘත්තිය" කියනලදි;—යම්හෙයකින් කායකමිණියතෙම කායවාරයෙහි ම බහුලව පවති ද, වෘත්තාරයෙහි සම්ප්‍රථ පවති ද, එසේ හෙයින් වචනවෘත්තියෙන් වචනවෘත්තිය මෙන් කායවාරයෙහි ම බහුලව පවත්නාහෙයින් කායකමිණිවාරභාවය යි කියා යම්හෙයකින් කායකමිණිය බාහුලාප්‍රවශයෙන් කායවාරයෙහි පවති ද, වාතකමිණිය එසේ නොපවතිදි

ද, එසේ හෙයින් කායකම්මියාගේ බහුලවශයෙන් කායවාරයෙහි ම පවත්නාහෙයින් බ්‍රාහ්මණත්‍රාමාදීන්ගේ බ්‍රාහ්මණත්‍රාමාදිභාවය මෙන් කායකම්මිවාරභාවය සිඬනුසි කම්මිවාරව්‍යවස්ථායෙහි කිසි විරෝධයක් නැත යන අනිප්‍රායයි;—රසසංඛ්‍යාතකාමයේ මිඤ්ඤවාරභාවයෙන් සුරාපානය ද කාමමිඤ්ඤවාරයෙහි ම අනතර්ගතය සි කියත්.

මෘෂාවාදය ද, පිඤ්ඤාවචනය ද, පරුෂවචනය ද, සමඵප්ප්‍රාප්ත ද, වචනයෙන් අභිප්‍රාය ගතවනහෙයින් ද නමා ද වචනයෙන් විශේෂයබවහෙයින් ද වාග්විශේෂය සි කියනලද වාග්විශේෂපරනකවු මිත්ත ප්‍රසංගිච්ඡානුවගේ අක්‍ෂරණානුකූලයානසංඝේන කම්මිපරුපයන්ගේ සටනකායාසව සහකාරකාරණවු ප්‍රසංගිච්ඡානුකූලවනතරමනානුකූලයන්ගේ විකාරවු වෛපතව්‍යවහාරයෙන් කම්මියන්ගේ ප්‍රවෘත්තියව මුඛභාවයෙන් වාග්වාරය සි කියනලද, කම්මිවාරයෙහි බහුලවශයෙන් පවත්නාහෙයින් චම්බුකම් නම් වේ; එහි;—

අනුකූලවස්තුව හැතහෙයින් මෙරමාගව ගතවනු කැමැත්තනුගේ එපරිද්දෙන් ගතවන ප්‍රයෝගසමුප්පාදිකවු වෛතනානොමෝ මෘෂාවාද නම් වේ;—හෙතෙම මෙරමාගේ අප්‍රීතිනාශකරවුයේ ම කම්මිපර වෙයි; ඉතරය කම්මිමාත්‍රය ම වේ.

මෙරමාගේ හෙදය කැමතිහෙයින් හෝ අනමුප්‍රියකාමයකයන් හෝ පරහෙදකරවාස්ප්‍රයෝගපරනිතවු වෛතනානොමෝ පිඤ්ඤා නම් නම් වේ;—හෝනොමෝ දෙදෙනාගේ හෙදය වූකල්හි ම කම්මිපර වේ.

මෙරමාගේ මම්මිවෙස්සකරවාස්ප්‍රයෝගය උපදවන්නාවු එකානපරුෂවෙතනානොමෝ පරුෂමාත් නම් වේ.

සීතාහරණදී අනාභිච්ඡාපනප්‍රයෝග උපදවන්නාවු සඬකලිඤ්ඤ වෛතනානොමෝ සමඵප්ප්‍රාප්ත නම් වේ;—ඒ සමඵප්ප්‍රාප්තතෙම මෙරමාච්ඡිත් අනාභිච්ඡා ගාත්තකල්හි ම කම්මිපර වේ.

පරසමපතනි අභිමුඛ කොට ලොභවශයෙන් සිතන්නාවු අභිධ්‍යාම ද, ගිත-සුඛමිනාශයව ගෙනවු මනාප්‍රදේශසංඛ්‍යාවු ධ්‍යානාදය ද, “නක්ඛි දිනනං” යනාදීන් විපරිතාකාරයෙන් දක්වන්නාවු කම්මිපර ප්‍රාප්තවු නාසනික-අගෙනක-අක්‍රියාද්‍රව්‍යසංඛ්‍යාත මිථ්‍යාද්‍රව්‍ය ද, කාය-වාග්විශේෂයක් නැතිව ද ඒ විත්තයෙහි ම බහුලවශයෙන් පවත්නාහෙයින් මනාකම් නම් වේ.

ඒ ප්‍රාණනිපාතාදිවු දශප්‍රකාරඅකුලයන් අතුරෙහි ප්‍රාණනිපාතය ද, පරුෂවචනය ද, ව්‍යාපාදය ද, යන මොහු සහජතාදිප්‍රත්‍යයවු වෛශ්‍යසංඛ්‍යාවුලයෙන් නොහොත් වෛශ්‍යලිකවිත්තයෙන් උපදනාහ.

කාමමිඤ්ඤවාරය ද, අභිධ්‍යාම ද, මිඤ්ඤාද්‍රව්‍ය ද, යන මොහු ලොභමුලිකවු විත්තයෙන් උපදනාහ.

අවිඤ්ඤාදි අදිනාදි, මෘෂාවාද-පිඤ්ඤාවස්-සමඵප්ප්‍රාප්තයන සතරදෙන ලොභ-වෛශ්‍ය-මොහ යන මේ තුන්මුල්ඇති සිතීන් වේ.

ත්,—විනෝදාත්මකයෙන් විනාති මේ අභ්‍යන්තර සම්ප්‍රකාරයෙන් වාදප්‍රකාර වන්නේය.

කාමාවචරකුලය ද කාමාවරයෙහි ප්‍රවෘත්තියකි කාමකම්මය යි ද, වාග්වාරයෙහි ප්‍රවෘත්තියකි වාග්කම්මය යි ද, මනෝවාරයෙහි ප්‍රවෘත්තියකි මනෝකම්මය යි ද, කම්මයෙන් ප්‍රවෘත්තියට වාරවශයෙන් ත්‍රිවිධ වන්නේය.

මෙසේ ත්‍රිවිධකම්මයෙන් ඡායාලබ්‍යයෙහි උපදනාව මේ මිත්තයතෙම ත්‍රිවිධකම්මයෙන් ම උපදිනුයි—ද, න-සිල-භාවනාවශයෙන්—යනු කිතු.

ද, න-සිල-භාවනාවශයෙන් එකේ ම ත්‍රිවිධ වන්නේය;—විනෝදාත්මකයෙන් විනාති මේ කාමාවචරකුලවිතතය වේදනා-සුනා-සංස්කාරහෙදකෙනින් අවිප්‍රකාරවූයේ ද ද, නය, සිලය, භාවනාවය, පිදිමය, වතාවත් කිරීමය, පින් දීමය, පින් අනුමෝදන් වීමය, දහම් ඇසීමය, දහම් කීමය, ද, අවිකල්පවකම්මය, යන මොවුන්ගේ වශයෙන් ද ප්‍රකාර වන්නේය; එහි—

සානුශ්‍යසන්තානආත්මකයෙන් මෙරමාගව පූජා කැමැත්තැතින් හෝ අනුග්‍රහවශයෙන් හෝ තමාගේ විද්‍යානවසතුපරිත්‍යක්‍යවශයෙන් ප්‍රවෘත්තවූ වේදනාතොමෝ ද, න නම් වේදි, ද, නවසතුපයෙහි සමය වශයෙන් ද දෙතලද ද, නවසතු ඇත්තානුගේ සොමිකස්සහගත සිතින් දිනාද, නානුසම්මරණවශයෙන් ද ප්‍රවෘත්තවූ පුච්ඡ-පඤ්චායන වේදනා මෙහි ම සංග්‍රහයට පැමිණේ;—මත්තෙහි සිලාදියෙහි දුර්වලයන් දෙදෙන දෙදෙන පරිද්දෙන් ත්‍රිවිධවේදනා මෙසේ දතයුතු.

නිත්‍යසිලාදිවශයෙන් පච-අභි-දශසිලයන් සමාදන් වන්නාගව ද සමාදන්ව පුරන්තාගව ද සමාදන් නොව ද සම්ප්‍රාප්තකාය-වාග්දුශ්චරිතයෙන් දුරුවන්නාගව ද පැමිදිවන්නාගව ද උපසම්පද, මාලකයෙහි සංචර සමාදන් වන්නාගව ද වතුපාරිකුඤ්ඤාය පුරන්තාගව ද ප්‍රවෘත්තවේදනාතොමෝ සිලය නම් වේ.

සමසන්තප්පිකම්මයන්ගෙන් ද සන්තප්පිකම්මයන් ද පරිකම්ම-කලා පසම්මුඛවශයෙන් ප්‍රවෘත්තවූ අපිණ්‍යාපන නොවූ ගොත්තු අවසාන කොට ඇති වේදනාතොමෝ ශාමනා නම් වේ;—නිරවද්‍යවිද්‍යා තදරණ වේදනා ද මෙහි ම සංග්‍රහයට යේ.

වයසින් ද ගුණයෙන් ද රෝපයෙන් ද ක ද විවරදිවතුච්චිප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රත්‍යයාරම්භව අසංකල්පවූ අසංකල්පයෙන් සුතස්සෙන් නැති පෙරමගට ගොස් පාත්‍ර-විවරප්‍රතිග්‍රහණ-අසංකල්ප-අභිවාදනාදිවිසින් බහුමානකරණ වේදනාතොමෝ අපමාසන නම් වේ.

යටිකිලෙසින් වැඩිමගල්ලකින් ද හිලකින් ද යථොක්තවූ අසංකල්පයෙන් ඒ ඒ කාන්තකරණ වේදනාතොමෝ වේදනාමය නම් වේ.

තමා සන්තානගෙහි උපන්නාවූ පුණ්‍යකම්මයාගේ මෙරමා හා සාධාරණතාව කැමැත්තැතින් දෙන්නාවූ වේදනාතොමෝ සුභසිද්ධි නම් වේ.

මෙරමාපිසින් දෙනලද්දු ද නොදෙනලද්දු ද පුණ්‍යය ඒකතා මල-මාතෘකයකින් සුතනවූ සිතක් අනුමොදනාවෙනාතොමෝ ප්‍රාසන්නානුමොදනා නම් වේ.

මෙසේ මේ ඛණ්ඩ අසා ඒ ඛණ්ඩයෙහි කපරිද්දෙන් ලොකික-ලොකොත්තරාගුණවිශේෂයන්ට හිමි වෙමි යි කියා හෝ බහුශ්‍රවනව මෙරමාගට බමිදෙනාදවශයෙන් අනුග්‍රහ කෙරෙමි යි හෝ මෙ සේ නමාව හෝ මෙරමාගට හෝ භික්ෂුවර්ණවශයෙන් ප්‍රවින්නවූ අසඬාලියවූ අඬාලියෙන් හිතොපදෙශශ්‍රවණවෙනාතොමෝ බමිදෙනුම නම් වේ;—නිරවද්‍යවිද්‍යාදිශ්‍රවණවෙනා ද මෙහි ම සඬාලි හ කර්ණලැබේ.

ලාභසත්තාරාදියෙහි නිරපෙක්ෂබැවින් අසඬාලියවශයෙන් මෙරමාගට හිතොපදෙශවෙනාතොමෝ බමිදෙනුම නම් වේ;—නිරවද්‍යවිද්‍යාදිශ්‍රවණවෙනා ද මෙහි ම සඬාලිගතව යේ.

“අත්ති දිනනා”යනාදිකුමයෙන් ප්‍රවින්න සමන්දශිතවශයෙන් දැනට සැප් කිරීම දෘෂ්ට්වාප්පකම්ම නම් වේ;—ඉදින් සමන්දශිත වශයෙන් දැනට සැප් කිරීම දැනට වැඩිවනම් නම් වුව යනවිට පුණ්‍යය ඒකතායෙන් දැනට වැඩිවනම් සාධන පුණ්‍යක්‍රියාවන් නොලැබෙ න්නේ ද යත් ? නොලැබෙන්නේ නොවේ; කුමක් හෙයින් ද යත් ? පූර්ව-පශ්චාත්වෙනාවන්ගේ ද ඒ ඒ පුණ්‍යක්‍රියාවන්ගේ සිද්ධි වන හෙයින්;—කිසියෙක් දැනට සැප් කරණ කාලයෙහි ජිත්තය යුග්මසම්ප්‍රසන්න ම වෙයි; ඒ කාලයට පූර්ව-පශ්චාත්වෙනාවන් වනා හි යුග්මසම්ප්‍රසන්නවූ ජිත්තය ද සඬාලි වේනුයි, භිග්‍රහ ව ද දැනට වැඩිව කම්මන්තය සුභත මැයි.

මේ දැනට පුණ්‍යක්‍රියාවන්ගේ අතුරෙන් ප්‍රාප්ති, නය ද, අනුමො දනා ද, යන මොනු දෙදෙන දැනට සාධනවශයෙන් දැනට සඬාලි ගතව යන්නාහ; යම්කෙසේ නම් ද, නය ජ්‍යෙෂ්ඨ-මාතෘකයක මො වූත්ව ප්‍රතිපක්ෂ ද පත්ති, න-අනුමොදනා දෙදෙන ද ජ්‍යෙෂ්ඨ-මාතෘ කයක මො වූත්ව ප්‍රතිපක්ෂයෝ යි; එසේ හෙයින් ප්‍රාප්ති, න-අනු මොදනා දෙදෙන ද සමානප්‍රතිපක්ෂයාගෙන් එකලක්‍ෂණබව හෙයින් දැනට පුණ්‍යක්‍රියාවන්ගෙන් සිද්ධ කර්ණලැබෙත්; අපවායන-වේශයට ව යන දෙදෙන වාරිත්‍රයලබ්ධින් සිලමය පුණ්‍යක්‍රියාවන්ගෙන් සිද්ධ කර්ණලැබෙත්;—දෙශනා-ශ්‍රවණ-දැනට වැඩිවනම් යෝ වනාහි කුලබලයෙහි අසවනාසක් හෙයින් භාවනාමය පුණ්‍යක්‍රියා වන්ගෙන් සිද්ධ කර්ණලැබෙත්;—සමහර අවායනවර්තකයන් වනාහි “බමිදෙනා කෙරෙමින් ද අසමින් ද දෙශනානුසාරයෙන් යුතය මෙහෙයා බමින්ගේ ලක්ෂණප්‍රතිවේධ කොට බමිය දෙසා ද, අසා ද, එසේ හෙයින් ඒ දෙශනා-ශ්‍රවණය යන මොනු දෙදෙන ද ප්‍රතිවේධය ම එලවන්නුයි, දෙශනා-ශ්‍රවණය යන මොනු භාවනා මය පුණ්‍යක්‍රියාවන්ගෙන් සිද්ධ ව යෙති” යි කියත්;—බමිදෙනා සාධනවශයක් හෙයින් “දෙශනාව දැනට පුණ්‍යක්‍රියාවන්ගෙන් සිද්ධ

බවට යන්නේය"යි කියන්නට ද පිළිවනි; වදාරණලදමැයි;—"සබ්බ දූතං බම්බොනං ජිනාති"යි.

එසේ ම දූෂිතජීවකම්ම ද සියලු දූතාදිවසතුන්ට නිශම ලක්‍ෂණයක් වනබවගෙයින් දූතාදිවු සියලුතැන්හි ම සංග්‍රහබවට යන්නේ යි, එසේ මැයි, දූතාදින් අතුරෙන් යම්කිසිවෙක් "අත්ථි දිනනං" යනාදිනසින් ප්‍රවිෂ්තවු සමයදූෂිතයෙකුගේ ශුඛ කරණලද්දේ මහත්පල-මහානිසංස වේනුයි කියායි;—එසේ ම දික්සතිඅටුවාගෙයින්,—"දිට්ඨිජ්ජකම්මං සබ්බෙසං නියමලක්ඛණං"යි කියනලදි.

මෙසේ දූත-ශිල-භාවනාවලයෙන් ත්‍රිවිධවු පුණ්‍යක්‍රියාවලයෙහි සෙස්සන්ගේ ද සංග්‍රහය වනගෙයින් සංකෂ්පයෙන් පුණ්‍යක්‍රියාවලය ත්‍රිවිධ ම වන්නේය යි දතපුක්කේයි; එසේ ගෙයින් ම අවාසි වරයන්විසින් යට "එසේ ම-දූත-ශිල-භාවනාවලයෙන්"යි කියා කියනලදි;—ඒ මේ කුශලාකුශලවලයෙන් විංශතිප්‍රකාරවු කම්ම වනාහි කාමාවචරකම්මය යි කියා ම සංග්‍රහබවට යන්නේයි.

රූපාවචරකුශලය වනාහි විඥානිජනකභාවයෙන් කායවායදි ගෙහි නොපවතිනුයි මනාකම් නම; ඒ රූපාවචරකුශලය ද දූතාදි වලයෙන් නොපවත්නාගෙයින් භාවනාමයවුයේ පුච්ඡාගයේ ප්‍රවෘත්තවු විත්තයන් කාමාවචරබැවින් අප්පණ්ණබවට පැමිණියේ ප්‍රතිපදාදි පොදුයෙන් අනෙකවිධබවක් ඇතිකල්හිදු අධ්‍යානික්‍රමණවලයෙන් නිවෘත්තවු විතකාදිබ්‍යනාබ්‍යප්‍රභෙදයෙන් පවිත්‍රකාර වේ.

එසේ ම අරූපාවචරකුශලවිත්තය ද කායාදිවාරයෙහි නොපවත්නාගෙයින් මනාකම් මැයි, ඒ අරූපාවචරකුශලවිත්තය ද භාවනායෙන් සඤ්ජානවුයේ අප්පණ්ණබවට පැමිණියේ කාලෙසනාදසාවරභාකායාදි චතුර්විධප්‍රභෙදගෙයින් චතුර්විධ වේ.

(කියනලද මැයි;—

"කසිනුක්ඛාරිමාකාසමාකාසවිසයං මනො,
තදහවො තදලඛිවිස්සුණන්ති චතුර්විධං"—යි.)

මේ විපාකස්ථානවලයෙන් චතුර්විධවු කම්මයන් අතුරෙහි ඖඛිත්‍ය සහගත වෛතනාරතිතවු එකාදශවිධවු අකුශලකම්මය චතුර්විධවු අපායභූමියෙහි ප්‍රතිසන්ධි ය උපදවන්නේය; ප්‍රවෘත්තියෙහි වනාහි ඖඛිත්‍ය සහගතවිත්තය හා සමන සියලු වාදශවිධවු ම අකුශලවිත්තය විපාක දෙන්නේයි;—මෙහි වනාහි කවරකාරණයෙකින් අභිමොක්‍ෂ චිරගයෙන් සම්පූර්ණවු විවිකිත්‍යාසහගත විත්තය ප්‍රතිසන්ධිය දේ ද ? අභිමොක්‍ෂසමප්‍රයෝගයෙන් ඕහට ද වඩා බලවත්වු ඖඛිත්‍ය සහගත විත්තය හා ප්‍රතිසන්ධි නොදේ ද යත්?—ප්‍රතිසන්ධිදූතසම්භාවයක් නැතිගෙයින්, එසේ මැයි, බලවත්තැනැත්තේ ම ප්‍රතිසන්ධි දෙන්නේය, පූර්ණයේ නොදෙන්නේය, යන මේ විවාරණය ප්‍රතිසන්ධිදූතසම්භාවයෙන් ම නැත්තාවු බම්මිප්පයෙහි මය; යමක්කුගේ වනාහි ප්‍රතිසන්ධි දූතසම්භාවයෙන් නැද්ද, ඔහුගේ බලවත්බව ප්‍රතිසන්ධිදූතයට කාර

ණ් නොවේ,—ඉබ්බාසහගතවිත්තයාගේ ප්‍රතිසන්ධිදාසිභාවය නැතැයි කෙසේ දන්නාලැබේ ද යත්?—දශීනගෙන් ප්‍රභාතව්‍යධම් යන්කෙරෙහි නොඅහෙයි.

(කිසනලද මැයි—

“උඩවරහිතා සෙසා’කුසලා’පායසාධකා,
සබ්බෙ සුගතියමාපි පටන්තිඵලදාකා.
දසානෙන පභාතබ්බෙසිවුත්තනතා’ව නාදිනා,
උඩවං සන්තිඵලදං න ගොතෙවා’ති නිව්සයො.
පටන්තිඵලදානමපි නෙනෙ’කෙ නං න සුඤ්ඤා,
උඩවං පාකපඤ්ඤා හි වුත්තත්තපටිසමතිදා.”—සී.)

අකුසලවිපාකයෝ සද්දෙන සුගති-දුග්ගතිවශයෙන් සියලු ම කාමහවයෙහි ද රූපහවයෙහි ද වාරලඹනානුරූපවශයෙන් විපාක දෙත්,—මෙහි අපායෙහි දු නාග-සුපණ්ණාදිත්ව මහාසමපත්තිවිෂයවූ යම් විපාකවිෂයකයෙක් උපදි ද, නිරයවාසීත්ව මහාමොදනලාභය න සම්ප්‍රදශිතාදි යම් යම් විපාකවිෂයකයෙක් උපදි ද, ඒ කුසලකම්මයා ගේ ම විපාකය, යම්හෙයකින් අකුසලවිපාකයාගේ ම ඉෂ්ටවිපාකයෙ ක් සමිතව නොවේ ද, එසේහෙයිත් කුසලකම්මය අපායෙහිදු අහෙ තුකම්පාකයන් උපදවන්නේදි, අනාගතකම්මයාගේ ද අනාගතකම්ම විපාකයන් නොවනහෙයිනි,—කාමච්ඡිදහ්‍යාවනාවගේ කාමතෘෂ්ණා විෂයවූ විෂයොත්තරාත්මය හා යොගයක් නැතිහෙයිත් මහදාන-ලොකොත්තරකුසලයන්ගේ එකානන්තසද්දශවිපාකබවක් හෙයිත් ද රූපාවරකම්මයෙන් අහෙතුකම්පාකොත්තරාත්මයක් නැතිහෙයිත් රූපලොකයෙහි සුදුසුපරිද්දෙන් රූපාදිවිෂයවූ ම ඒ අකුසලවිපාකයන් උපදවානුයි“සියලු කාමහවයෙහිදු”යනාදි කියනලදි.

කාමාවරකුසලය ද සප්තකාමසමිතයෙහි ම ප්‍රතිසන්ධි දෙත් තේය, එසේ ම ප්‍රවෘත්තියෙහි ද මහාවිපාකයන් ද උපදවන්නේදි,— අහෙතුකම්පාකයෝ අවිදෙන වනාහි සි ලු කාමහවයෙහි ද රූපහව යෙහි ද සුදුසුපරිද්දෙන් විපාක දෙත්,—මෙසේ විපාක දෙත්නාවූ කුසලකම්මය භොධක-වාදක-අභවකවිපාකවශයෙන් තුන්පරිද්දේ කින් දෙත්තේය යි දක්වනුපිණිස “ඒ කුසලකම්මයන් අතුරෙහි ද” යි කියනලදි.

මෙසේ විපාක දෙත්නාවූ ඒ කුසලකම්මයන් අතුරෙහි ද කුසල පරිවාරලාභයෙන් හෝ පසුව අසෙවනප්‍රත්‍යයෙන් හෝ විශිෂ්ටවූ අලොභ-අවෙෂ-අමොහගෙතු වශයෙන් ත්‍රිගෙතුකවූ කුසලකම්මය එක ම ත්‍රිගෙතුකපිළිසද දි ප්‍රවෘත්තියෙහි සහෙතුක-අහෙතුකවශ යෙන් සොලොස්විපාකයන් උපදවන්නේදි,—මෙහි යම් කම්මයක් ක්මාගේ ප්‍රවෘත්තිකාලයෙහි දූව්-පඤ්චිමභාගප්‍රවෘත්තවූ කුසලකම් මයන්විසින් පිරිවරණිලද්දේ හෝ පසුව නැවත නැවත අසෙවනලා භයෙන් පුරුදු කරණිලද්දේ හෝ වේ ද, ඒ කම්මය උත්තෘණි නම්

මෙයින් එක ම කම්මෙක් එක ම පුරිසනියක් දෙන්නට නොගෙස්ස
 ජාතියෙහි පුරිසනිය නොදෙන්නේය, ප්‍රවෘත්තිපාක වනාහි ජාතියක
 යෙහිත් ජාතියහසුයෙහිත් දෙන්නේ මැයි, — නිසන්තලදමැයි, — “ගිර
 ව්‍යානතනෙදානං දන්වා සතගුණ දක්කණ පාවිකංඛිතබ්බා” යි.

මෙහි සම්මතෙකින් ප්‍රඥා ජාතියකටදී ප්‍රත්‍යක්ෂව නිවිතනට මො
 හයට හෝ සම්මතයන්ට හෝ ප්‍රතිපක්ෂ ද, එහෙයින් ඥානමිප්ප
 ස්සකාවු ඥානමය ජාතියකටදී ප්‍රත්‍යක්ෂව කාරණ නොවේනුයි; —
 ත්‍රිභවකඥානමය අභිප්පිලයට ද විභවකවු පුරිසනිය ම
 ආකම්මය කරන්නේය, අභවකපුරිසනිය නොදෙන්නේය, යම්
 යෙ ඥානමය අලොපයමිප්පයාගාභාවයෙන් අලොපප්පොත්තා
 දනගෙහි අසමනී ද, එමෙන් විභවකඥානමය ද අභිප්පිලයට
 වූයේ ද ඥානමිප්පයාගාභාවයෙන් ඥානප්පොත්තාදනගෙහි අසමනී
 වූයේ විභවකපුරිසනිය ම දෙන්නේය, ත්‍රිභවකපුරිසනිය
 නොදෙන්නේය යි දක්වන්නාහු “ලාමකවු ත්‍රිභවකඥානමය ද” ය
 නාදී කිතු.

අඥානප්පිලයෙන් හෝ මාමිසින් මේ නපුරුකොට කරණ
 ලද්දි පසුව ජිපිප්පිල ඉපදවීමිවශයෙන් හෝ ලාමකවු ත්‍රිභවක ඥා
 නම ද අලොප-අලෙපගෙවුමයෙන් විභවකවු උත්තාපිකඥා
 නම ද විභවකවු එක ම පිපිසදක් දී ප්‍රවෘත්තියෙහි ඥානමිප්පසක
 ත්‍රිභවකපිපාකරහිතවු ඥානමිප්පසකපිපාකයෝ සතරදෙනය, අභ
 වකපිපාක අවදෙනය, යි මෙසේ වාදගම්පාකයන් දෙන්නේය; විභ
 වකවු ලාමකවු ඥානමය වනාහි අභවකවු ම එක පිපිසදක් දෙන්නේ
 ය; පුරිසනියෙන් මත්තෙහි ප්‍රවෘත්තියෙහි ද ත්‍රිභවක-විභ
 වකපිපිප්පිල අභවකපිපාකයන් ම දෙන්නේය; — මෙසේ ත්‍රිභව
 කාදිකම්මයන් අතුරෙහි එක ම වෙනනාවෙන් ත්‍රිභවකපිපාකයෝ
 සොළසක් ද, විභවකපිපාකයෝ සොළසක් ද, අභවක පිපාක
 යෝ අවෙක් ද, වන්නෝය යි ප්‍රවෘත්තවු ක්‍රිමිකවුලකාශයටවිදවාද
 වශයෙන් පිපාකප්‍රවෘත්තිය දක්වා දුන් ඒ එක ම වෙනනායෙන්
 ත්‍රිභවකසොළසක් ද, විභවකපිපාකසොළසක් ද, අභවකපිපාක
 යෝ අවෙක් ද, වන්නෝය යි මෙසේ ප්‍රවෘත්තවු මොරවාසිවාසි මනා
 බිම්මරුකිසසම්මරවාදවශයෙන් සංසාරගෙදය දක්වනුපිණිස “අස
 බාරං” යනාදී කිතු.

[අසංඛාරං සංඛාරපිපාකානි න පච්චති,
 සංඛාරමසංඛාරපිපාකානිති කෙවන.]

අසංසාරිකඥානමය සංසාරිකපිපාකයන් නොදෙන්නේ
 ය, සංසාරිකඥානමය අසංසාරිකපිපාකයන් නොදෙන්නේය
 යි, සමහරආචාර්යවරුන්කෙතෙක් කියත්; — යම්යෙ දඨණතලයෙන් මුහු
 ණ බලනකල මුඛය වලිත කලකල්හි දඨණතලයෙහි මුඛනිමිතය
 ත් වලිත මේ ද, එපරිද්දෙන් අසංසාරිකඥානමයෙන් තත්සද්දශ්‍ය

අසංඝාරිකවිපාකය ම වෙයි, සසංඝාරිකවිපාකය නොවන්නේය යි, මෙසේ අගමනවශයෙන් සංඝාරිකභෙදය වන්නේය යනු අහි ප්‍රායයි.

[තෙසං වාදසපාකානි දසා'ඨි ව යථාකතමං,
යථාචුත්තානුසාරෙන යථාසම්භවිමුද්දසෙ.]

ඔවුන්ගේ මතයෙහි ත්‍රිගෙතුකොත්තාථොදිත්තේ අනුක්‍රමයෙන් ත්‍රිගෙතුකොත්තාථොදසංඝාරිකකම්මයාගේ වශයෙන් ත්‍රිගෙතුක සසංඝාරිකවතුනාවච්ඡිතවූ ද එසේ ම ත්‍රිගෙතුකොත්තාථොදසංඝාරිකකම්මයාගේ වශයෙන් අසංඝාරිකවතුනාවච්ඡිතවූ ද වාදය විපාකයන් ද, ත්‍රිගෙතුකනිකාථො-විගෙතුකොත්තාථොදසංඝාරික කම්මයාගේ වශයෙන් විගෙතුකසසංඝාරිකවාවච්ඡිතවූ ද ත්‍රිගෙතුකනිකාථො-විගෙතුකොත්තාථොදසංඝාරිකකම්මයාගේ වශයෙන් විගෙතුකඅසංඝාරිකවාවච්ඡිතවූ ද දශවිපාකයන් ද, එසේ ම විගෙතුකනිකාථොදසංඝාරික-සසංඝාරිකකම්මයාගේ වශයෙන් විගෙතුකවිපාකවාවච්ඡිතවූ අගෙතුකවිපාකයන් අවදෙනා ද, “උපතාථො වූ ත්‍රිගෙතුකභූතලය ත්‍රිගෙතුකප්‍රතිසන්ධිය ද” යනාදියෙන් පූර්වයෙහි කියනු ලැබුණු අනුව සමරණය කිරීමෙන් ඒ ඒ කම්මයට ලැබෙන පරිද්දෙන් කියන්නේය.

රූපාවචරභූතලය වනාහි උපපාදිතමාත්‍රව අතායෙව්නවූ බැවින් පරිත්තවූ ප්‍රථමධ්‍යානය වඩා බ්‍රහ්මපාරිඤ්ඤාවතාවන්තෙරෙහි උපදිත්, අභිසුභාවිත නුවූ අපරිපූර්ණවශිභාව ඇතිහෙයින් මධ්‍යමවූ එම ප්‍රථමධ්‍යානය වඩා බ්‍රහ්මපුරෝගිතයන්තෙරෙහි උපදිත්, අභිසුභාවිත නුවූ සම්මුද්ධාරයෙන් පරිපූර්ණවූ වශිභාවයෙන් ප්‍රකාශවතාවය ව පැමිණිහෙයින් පුර්ණවූ එම ප්‍රථමධ්‍යානය වඩා මහාබුද්ධියන්තෙරෙහි උපදිත්, එසේ ම යථොක්කක්‍රමයෙන් පරිත්තවූ විතියධ්‍යානය ද නාගියධ්‍යානය ද වඩා පරිත්තාභයන්තෙරෙහි ද, මධ්‍යමවූ එම ධ්‍යානයන් වඩා අප්‍රමාණභයන්තෙරෙහි ද, උත්තමවූ එම ධ්‍යානයන් වඩා අභාසවරයන්තෙරෙහි ද, උපදිත්, එසේ ම පරිත්තවූ චතුර්ධ්‍යානය වඩා පරිත්තභූතයන්තෙරෙහි ද, මධ්‍යමවූ එම ධ්‍යානය වඩා අප්‍රමාණභූතයන්තෙරෙහි ද, පුර්ණවූ එම ධ්‍යානය වඩා භූතකාන්තයන්තෙරෙහි ද, උපදිත්, පරිත්ත-මධ්‍යම-පුර්ණවශයෙන් ත්‍රිවිධවූ අභිසුභාවයට අසම්ප්‍රාප්තවූ පච්චධ්‍යානය වඩා වෘතත්ථලයන්තෙරෙහි උපදනාහයි, මෙහි අභිසුභාවප්‍රාප්තවූ පච්චධ්‍යානය වනාහි අවිපාකස්ථතාවයි, එම පච්චධ්‍යානය සංඝවීර්ගවශයෙන් වඩා හෙවත් “සංඝඤ්ඤාධර්මො සංඝඤ්ඤාගරුණො” යනාදින් හෝ “භි විත්තං, භි වතෙදං විත්තං” යනාදින් හෝ අරුපප්‍රවෘත්තියෙහි අරුතවද්දීන යෙන් ද තදභාවයෙහි ද පුර්ණතාවය සනිටුහන් කිරීමෙන් ද අරුපයාගේ අනුත්තරාභිසුභාවාදනවශයෙන් අරුපවීර්ගභාවතාව වඩා අසංභවයන්තෙරෙහි කම්ම-ක්‍රියාවාදිවූ තිඤ්ඤාගේ උපදිත්, ඔ

හු යම් ර්‍යයාපර්භයින් මෙහිදී ණයෙද්ද එම ඉරියව්වෙන් එහි උපද නාහයි දතයුතු.

අනාගාමිහු වනාහි පච්ඡවායාසයෙහි උපදිත්,—මෙහි අනාගාමි ආර්යයෝ ම පාර්ශ්වනාදිකාලයෙහි හෝ පසුව හෝ පච්චිකානාය හින-මධ්‍යම-ප්‍රණීතවශයෙන් වඩා ශ්‍රඩාදී ඉන්ද්‍රියනානාඤානුමයෙන් පච්ඡවායාසයෙහි උපදිත්.

ආසාසනඤ්චායනනාදිවූ අරුපාවරකුශලය ද අනුමයෙන් වඩා ප්‍රථමාරුපඤ්චයෙහි අනුමයෙන් උපදනාහුයි.

(කියනලද මැයි);—

[ඉභං මහගතං පුඤ්ඤං යථාභූමිවච්ඡිතං,

ජනෙහි සද්දසං පාකං පටිසන්ධිපාවතතියං.]

මෙකී ප්‍රකාරයෙන් භූමිවූ පරිද්දෙන් නියමිතවූ (හෙවත්—ඒ ඒ භූමියට නියමකරණලද) මහද්ගතකුශලයතෙම ප්‍රතිසන්ධියෙහි ද ප්‍රවෘත්තිකාලයෙහි ද ඒ ඒ භූමියෙහි ඒ ඒ බ්‍යානසට සුදුසුච්චාකය උපදවන්නේයි.

මෙසේ යථොක්තවූ සියල්ල ඒ ඒ බ්‍යානසාගේ අවේනිකභූමිවශයෙන් කියනලද, හවනිකානරිය ඇතිකල්හි වනාහි පාර්ශ්වනාදිහු යථාලබ්ධිබ්‍යානසාගේ භූමිභූතවූ පච්ඡවායාසවජ්ජිත යම්කිසි බ්‍යානලයෙක්හි උපදනාහ; එසේ කාමහවයෙහි කාමාවචරකමිබලයෙන් උපදිත්, එසේ මැයි,—“ඉරුකැති හිතවිටෙ සිලවතො වෙතොපණ්ඨි ඵසුබ්බතා”යි කියනලදී;—අනාගාමිහු වනාහි කාමරාග සථිවප්‍රකාරයෙන් ප්‍රතිණ්භෙසින් කාමහවයෙහි නිකානරිය නොඋපදවන්නුයි කාම ලොකවජ්ජිතවූ යථාලබ්ධිබ්‍යානසට භූමිවූ යම්කිසි බ්‍යානලයෙක්හි උපදිත්;—ශ්‍රඩ්වායාසයෙහි වනාහි අනාගාමිහු ම උපදනාහ යි නියමය; ඒ අනාගාමිහු වනාහි අනිස්සන්ධි නොඋපනාහ යි නියම නැති.

(එහෙයින් ම කියනලදී;—

“සුඛවාසෙසවනානාමිදුග්ගලා ‘වොපපජ්ජරෙ,

කාමධාතුදිහි ජයනති අනාගාමිච්චජ්ජිතා”—යි.)

ඥානවිදඝිකවූ ඒ අනාගාමිහු වනාහි මරණකාලයෙහි සමාධියෙහි පරිපූර්කාර්බාවිත් එකානතයෙන් ම බ්‍යාන උපදවා බ්‍රහ්මලොකයෙහි උපදනාහ යි දතයුතු;—අභිසමාපතතිලාහිවූ ද ආර්යවූ හෝ අනායවූ හෝ සත්‍රිහු වනාහි බ්‍රහ්මපාරිඤ්ඤාතලයෙහි ම උපදිත්යයි අටුවාහි කියනලදී;—නවද මෙහි වෘතත්පල-අකනිෂ්ඨ-වතුච්චාරුපා හවයන් තමන් ශ්‍රෙෂ්ඨහවයන්ගෙයින් එහි උපත් ආර්යයෝ අනිස්සන්ධි නොඋපදිත්;—එසේම අවිඤ්චවූ මතුමත්තෙහි බ්‍රහ්මලොකයෙහි උපත්තාවූ ආර්යයෝයට යට බ්‍රහ්මලොකයෙහි නොඋපදිත්.

(හෙද කියනලද මැයි;—

“වෙහළුවල අකනිටෙයි හවතෙත ව පතිට්ඨිතා,
න සුතං ඤායාමි ජයන්ති සබ්බෙ අරියසුභලා;
බ්‍රහ්මලොකතතා හෙට්ඨා අරියා නොපපජ්ජරෙ—”යි.)

මේ විවිධකතාසංක්‍රමයෙහි මේ
කථිතවතුමයයි.

ඤානානුභාවයක් ඇතිකල්හි ද ඒ ඒ ගතියෙහි යථාපරිච්ඡින්නාඥා සුසංයමයෙන් සිටින ද; ඒ ඒ ගතියෙහි පරිච්ඡින්නවූ අස්‍රයෙන් අත ද ගති-කාලාදි ප්‍රත්‍යයසාමාන්‍යයක් ඇත ද ඒ ඒ භවසාධකකම්මයාගේ පරිනිෂේධවූ විපාක ඇතිබැවින් කම්මසිටින ද; අස්‍රය-කම්මදෙදෙනාගේම පරිනිෂේධවගෙයින් උපපන්නයින් ද; ඒ විප්‍රකාරවූ අස්‍රය-කම්මදෙදෙනා ඇතිකල්හි ද සුචිතවගෙහි සිටිනු කිසි උපවේදකකම්මයක් නුගේ බලයෙන් ද, යසාගාරණදිවූ උපක්‍රමයෙන් සිදුනාලද සන්නාන ඇත්තවූත්ගේ වශයෙන් ද (නොහොත්—ගුණමහතුන්කෙරෙහි කරණලද්දවූ කිසි උපක්‍රමයකින් එලවනලද්දවූ උපවේදකකමය යම්කිසි ප්‍රතිබාහතය කරණලද සාමාන්‍යය ඇති කම්මයාගේ, නොහොත්—ප්‍රත්‍යක්ෂආත්මතාවයෙහි ගුණමහතුන්කෙරෙහි කරණලද්දවූ කිසි උපක්‍රමයෙකින් කල්‍යාණාරාමයින්ට මෙන් එලවනලද්දවූ උපවේදකකම්මවශයෙන් දැයි, මරණෝත්පත්ති නම් වතුමිබ වේ.

යථොත්තවූ අස්‍රයෙන් මියන්නාවූත්ව විනාහි මරණසන්නාකාලයෙහි ඒ ඒ ගතියෙහි උපදනාවූ සත්‍යයන්ට අනුරූපවශයෙන් ගුණාදිවිෂයෙන් මනෝවාරයෙහි අභිවූතවූ අනන්තරභවයෙහි ප්‍රතිසංස්පන්ධකවූ කාමාවචරකම්මයෙන් හෝ ඒ කම්මය කරණවේලෙහි චෛත්‍යදැනාදිවශයෙන් වික්ෂේපාරයෙන් උපලබ්ධවූ ද, සුපාදි වශයෙන් උපකරණවූ ද, රූපාදිවූ ප්‍රත්‍යක්ෂප්‍රත්‍යාදි හෙදඇති කම්මනිමිත්තයෙන් හෝ ඉන්කිහිට ඉපැද්දසතු සුභතී-දුෂ්ඨතීභවයෙහි ලැබියයුතු දිව්‍යධනනා-කල්‍යාණ-නරකාගනිආදිවූ අනුභව කවසුතු ගතිනිමිත්තයෙන් හෝ ප්‍රතිසංස්පන්ධකකල්‍යාණකල්‍යාණානුභවයෙන් මතු වස්‍රයමාණක්‍රමයෙන් යම්භවවූ පරිද්දෙන් මිඬවිබවූ උත්තරාගාරයන් අතුරෙන් එක්තරා වාරයෙකිහි වැටගෙන්ගේදී, මෙහි දිව්‍යධනනා-විමාන-කල්‍යාණ-මාතෘකුණිආදිගතවූ රූපායතන සුභතීනිමිත්ත නම් වේ; නරකාගනි-නිරයපාලාදිගතවූ රූපායතන දුෂ්ඨතීනිමිත්ත නම් වේ; කිසිනැතෙකත් උත්පත්තියක් නැති ක්ෂණිකවශයෙන්ව යථොපද්ධිතවූ නාම-රූපධර්මය ම ව්‍යුතිමිත්තයට විෂය වෙයි, කම්මනිමිත්තාදිහු විෂය වන්නාහු නොවෙත්.

එයින් මත්තෙහි එසේ කම්මනිමිත්තාදිවශයෙන් එලබ සිටියාවූ එම රූපාදිඅරමුණ අරබයා ප්‍රතිසංස්පන්ධක කල්‍යාණකල්‍යාණකම්මයට අනුකූලව කුලෙච්චනප්‍රවෘත්තිවශයෙන් පිරිසිදුවූ හෝ අකුලෙච්චන ප්‍රවෘත්තිවශයෙන් කිලිටුවූ හෝ ඉපැද්දසතු සුභතී-දුෂ්ඨතීභවයට අනුරූපවූ විත්තසන්නාතිය ඒ ඉපැද්දසතු භවයෙහි නම්න වූවාක්

මෙන්, නොහොත්—ඒ ඉපැද්දසතු හවයෙහි නම්නව ම බහුලවශයෙන් අනවරතයෙන් පවත්නේයි, නොහොත්—ප්‍රතිසන්ධිපතනවූ එම කම්මය වනාහි අභිනවකරණවශයෙන් ඒ සෂණයෙහි දත් දෙනත්තක් මෙන් පූජා කරන්නක් මෙන් වාරප්‍රවාහනවූයේ වේ.

එකවිච්ඡිත්තප්‍රමාණවූ අසුචියෙන් හෝ එයට මදක් අභිකාසුචියෙන් හෝ අසනාමරණඥානි ඕනව නදුලභනාචසානවූ ද චිත්තිත්තයන්ගේ අවසානයෙහි හෝ එකපවනවිච්ඡේදයේ අභිකාරවූ අඤ්ඤාය අඥානි කල්හි හවාධ්‍යාසෂණයෙහි හෝ ව්‍යුතිවශයෙන් වර්තමානභවයාගේ අවසානවූ ව්‍යුතිච්ඡිත්තය ඉපිද නිරුච වන්නේයි. —එහි කාමභවයෙන් ව්‍යුතව කාමභවයෙහි ම උපදනවූත්ව ව්‍යුතිච්ඡිත්තය නදුලභනාචසානය, සෙස්සවූත්ව ජවනාවසානය යි කියනලදි.

ඒ ව්‍යුතිච්ඡිත්තය නිරුචවූ අනතයෙහි ඒ ව්‍යුතිච්ඡිත්තයාව ඉස්කිහි ව ම ඡඛිවාරයන් අතුරෙන් එක්තරා වාරයකින් එසේ ගන්නාලද හෙවත්—කාමාවචරප්‍රතිසන්ධිවිනම් කම්ම-කම්මිනිමිත්ත-ගතිනිමිත්තයන් අතුරෙන් අනතරවූ ද මහදගතවූ ප්‍රතිසන්ධි විනම් ඒ ඒ කුලභනයට අරවුණුවූ කසිනාදිපොදවූ කම්මිනිමිත්ත ම වූද අලභනය ජිමය කොට හඳුයවයනුව හා සමග උපදනාගෙයිත් සවයනුකවූ හෝ අරුපාවචරප්‍රතිසන්ධිවශයෙන් අවයනුක ම වූ හෝ කම්මකරණකාලයට ද විපාක දෙනකාලයටද අනුරූපවශයෙන් නොහොත්—විපව්‍යමානකම්මානුරූපවූ අනුග්‍රහවශයෙන් හෝ ජවනසහජවශයෙන් හෝ ප්‍රවෘත්තියට අනුරූපවෙයිත් අවිදකනුග්‍රහ විසින් පිරිවරණලද නාෂණානුග්‍රහ ම සහකාරිකාරණ කොට අඥානුලාභකුලකම්මයා විසින් උපදවනුලබන්නාවූ තමා හා සමප්‍රසන්නවූ සප්තාදිධම්මයන්විසින් සමප්‍රසන්නප්‍රත්‍යාදිවශයෙන් පිරිවරගන්නාලබන්නාවූ තමා හා සහජතබ්මයන්ව පිහිටබැවින් ප්‍රධානවූ පූර්වභවනතරයාගේ ද පශ්චිමභවනතරයාගේ ද ඔවුනොවූත් හා එකාබවයක් මෙන් ගැලපිම්මයෙන් ප්‍රතිසන්ධියයි කියනලද විත්තය උපදනේ ම අනතවයෙහි පිහිටන්නේය, මෙයින් ගොස් පිහිටා නොගන්නේය, යන අභිප්‍රායයි. —පූර්වභවපශ්චාතනවූ කිසිධම්මයෙන් හවනතරයට යන්නේ නොවෙයි, පූර්වභවපරිශාපනාගෙනුවක් නැතිව කිසිධම්මයක් උපදනේ නොවෙයි.

මෙහි වනාහි මරණාසනාවිච්ඡේදය මඤ්ඤා ප්‍රවාහනවූ ජවනයෝ පස්දෙනෙක් ම කැමතිවිසසුකනානුයි, එහෙයින් මනොවාරයෙහි ගතිනිමිත්තවශයෙන් පව්වාරයෙහි කම්මිනිමිත්තවශයෙන් වර්තමානාලභනයක් ගවුනු කල්හි ඒ වර්තමානාලභනයන් ධර්මමානකල්හිම ඉදින් මරණ වේ ද, එකල්හි ප්‍රතිසන්ධි-හවාධ්‍යයන්ගේ ද වර්තමානාලභනයට ලැබේනුයි කියා කාමාවචරප්‍රතිසන්ධියට ඡඛිවාරයෙන් ගන්නාලද කම්මිනිමිත්තය ද සවන මනොවාරයෙන් ගන්නාලද ගතිනිමිත්තය ද වර්තමානාලභනවූයේ ද අනිතාලභනවූයේ ද ලැ

බේ, —මේසඳහා අභිබව්වාසීසම්ප්‍රහපාසියෙහි කියනලද “ජවාර ගහිතං” යනු “ජවාරච ජට්ඨවාරච = ජවාරං” යි එකඟෙය කොට “ජවාර කො ගහිතං = ජවාරගහිතං” කියා වේ, ජට්ඨවාර නම් මනෝවාර යයි; — “ජවාරගහිතං කමමනිමිත්තං ජට්ඨවාරගහිතං ගහිනිමිත්තං” යි යථාලාභවශයෙන් යෙදියයුතු; — සමහර අවයවවරකෙනෙක් ව නාහි සාමාන්‍යයෙන් වණිණි නා කෙරෙහි; සත්‍යසංකෂ්පයෙහි ද “පච්චාරෙ සියා සන්ධි විනා කමමං විනොවරෙ” යි මෙම අභිප්‍රායෙන් කියනලදී; — අසාධාරණයෙහි වනාහි “ගහිනිමිත්තං මනෝවාරෙ අපාථ මාගච්ඡති” යි කියනලදහෙයින් ද තදාලම්භිකවූ ප්‍රතිසන්ධි තමා නොදක්වනලද, මූලවිකාදියෙහි ද කමිබලයෙන් ඵලවනලද ව ණිණියනනය සාධන දක්නාහට මෙන් ද දිව්‍යවක්‍ෂ්‍යව මෙන් ද ම නෝවාරයෙහි ම ගොවරබවට පැමිණෙන්නේය යි නියම කොට කිය ලදබවහෙයින් ඔවුන්ගේ වචනය නොගතයුකෙක්කයි; — “පච්චන්ධි හට ඩ්‍යානමයි පච්චුප්පනාලම්භනා ලබ්‍හති” යන මෙහි මනෝවාර යෙහි ප්‍රතිසන්ධියෙන් මත්තෙහි හට්ඨවිත්තයන් සතරදෙනෙකුට වර්තමානාලම්භනිකය ලැබෙයි, පච්චාරයෙහි වනාහි ප්‍රතිසන්ධියට ම වර්තමානාලම්භනිකය ලැබේ; එසේ මැයි, කිසිවක්හට මනෝවාරයෙ හි අපාථගතවූ වර්තමානවූ ගහිනිමිත්තය අරබයා උපන්නාවූ තදා ලම්භනාවසානකොට ඇති විත්තවිජිතව ඉක්බිතිව ව්‍යුතිවිත්තය උපන් කල්හි ව්‍යුතිවිත්තයට ඉක්බිතිව පස්සිතකට අයුරු ඇති අරමුණු විෂය කොට ප්‍රවිත්තවූ ප්‍රතිසන්ධියෙන් මත්තෙහි හට්ඨවිත්තයන් සතර දෙනෙකුගේ වර්තමානාලම්භනයෙහි ප්‍රවිත්තිය ලැබෙන්නේයි, පච්චාරයෙහි ද ඥානාදීන්විසින් ඵලවනලද්දවූ වසා-සුභාදීවූ දෙය බමිණියෙහි වණිණිදිය අරබයා සුදුසු පරිද්දෙන් උපන්නාවූ විත්තවිජි තයට ද ව්‍යුතිවිත්තයට ද අනතුරුව එකවිත්තසංකෘතියකවූ අලම්භනයෙහි ප්‍රවිත්තවූ ප්‍රතිසන්ධියෙන් වර්තමානාලම්භනයෙහි ප්‍රවිත්තිය ලැබෙන්නේය යනු භාවයි.

රූපාවචරකමිභවනාහි අනිත්‍යයේ ම ලැබෙයි, හෙද මනෝ වාරයෙන් ගන්නාලද්දේ ම අරමුණුවේ; ඒ සියලු අලම්භනයෝ ම කා මාවචරබමිභව ම අලම්භනයෙහි කියා දනුනෙක්කයි; — රූපාවචරප්‍රතිස න්ධියට වනාහි කසිනාදි ප්‍රඥාතිවූ කුශලකමිභව අලම්භනයෙයින් කමිභිමිත්තය ම අරමුණු වේ, එසේ ම අරූපාවචරප්‍රතිසන්ධියට ද විනිශ්චය-වතුභාරූපය ප්‍රතිසන්ධිත්ව ප්‍රථම-තානියාරූපබාහන සංඛ්‍යත මහදගතවූ ද, ප්‍රථම-තානියාරූපප්‍රතිසන්ධිත්ව කාතෙසනාදිසාවර්ත කාශමිභුනාසාවසංඛ්‍යත ප්‍රඥාතිවූ ද, කමිභිමිත්තය ම විනිශ්චය-ව තුභි-ප්‍රථම-තානියාරූපය ප්‍රතිසන්ධිත්ව අනුරූපපරිද්දෙන් අරමුණු වන්නේයි.

අසංඝසන්ධියන්ට වනාහි ඒවිතෙක්‍ෂිප්‍රධානතවකය ම ප්‍රතිස න්ධිභාවයෙන් පිහිටන්නේයි, එහෙයින් ඔහු රූපය ම ප්‍රතිසන්ධි කො ට ඇතිබවහෙයින් රූපප්‍රතිසන්ධියෙහි නම් වෙත්, අරූපාවචරයෝ

අරුපාවචරප්‍රතිසංස්කෘතිය නම් වෙත්; අවසිංහයෝ රුපාරුපදෙකින් පිළිසදවනගෙයින් රුපාරුප්‍රතිසංස්කෘතියෝයි.

(කියනලද මැයි);—

[අරුපාවචරප්‍රතිසංස්කෘතිය නොහැකි ගෙයින්ම රුපාවචරප්‍රතිසංස්කෘතිය ව නරා කාමෙ නිගෙනුකා.

රුපාවචරප්‍රතිසංස්කෘතිය අගෙනුකුනිසා සිසු, සබ්බා කාමෙ නිගෙනුකා කාමෙයෙව පනෙතරු.]

අරුපාවචරප්‍රතිසංස්කෘතියෙන් පරව මතුමත්තෙහි අරුපිබ්බුගමයත්ව යව අරුපකමමයාගේ අසුභනයක් නැතිගෙයින් යව යව අරුපකමමයාගේ අරුපාවචරප්‍රතිසංස්කෘතිය ද එසේ ම කාමතවයෙහි උපචාර ධර්මයාගේ බලවහාවයෙන් ත්‍රිගෙනුකප්‍රතිසංස්කෘතිය ද වෙත්;—රුපාවචරප්‍රතිසංස්කෘතියෙන් පරව උපචාරධර්මයාගේ අගෙනුකප්‍රතිසංස්කෘතියෙන් පරව ත්‍රිගෙනුකප්‍රතිසංස්කෘතියෙන් පරව කාම-රුපාරුපතවපයාපනාව අගෙනුකාදි සියලු ප්‍රතිසංස්කෘතිය සුදුසුපරිද්දෙන් වත් නාග; විගෙනුක-අගෙනුකප්‍රතිසංස්කෘතියෙන් පරව කාමතවයෙහි ම සියලු ත්‍රිගෙනුකාදි ප්‍රතිසංස්කෘතිය වෙත්.

මේ විච්ඡින්නසංග්‍රහයෙහි මෙහෙම
ව්‍යුති-ප්‍රතිසංස්කෘතියයි.

මෙසේ ගත්තාලද ප්‍රතිසංස්කෘතිය ඇත්තවුන්ගේ ප්‍රතිසංස්කෘතියෙන් නිශ්චයානුකාරයෙහි පවත් ප්‍රතිසංස්කෘතියෙන් අරමුණුවූ කමොදි හෙදවූ එම අරමුණ අරබයා තත්සංග්‍රහයෙන් තදව්‍යවහාරයට පැමිණියාවූ එම අගෙනුකාදි හෙදවූ විපාකවිත්තය ව්‍යුතිවිත්තයාගේ උත්පත්තිය දක්වා අතරතුරෙහි විවිධිත්තයන්ගේ උත්පත්තියක් නැති කළහි ඒ ඒ කාමතව්‍යවහාරයට උත්පත්තියෙන් අවිච්ඡින්නප්‍රතිසංස්කෘතියට කාරණාවයෙන් හවාධර්මයන්හි සි කියනලද්දේ ගබ්බා ප්‍රවාහයක් මෙන් අවිච්ඡින්නව පවත්නේයි;—හවාධර්මයන්ගේ අවසානයෙහි ද ව්‍යුතිව්‍යයෙන් ව්‍යුතිවිත්තව නිරුඛ වන්නේයි;—ඒ ව්‍යුතිවිත්තයෙන් මත්තෙහි දු ප්‍රතිසංස්කෘතිය රචනායක් මෙන් පිළිවෙළින් මෙසේ ම වෘත්තමූලයවූවේදය දක්වා පෙරලෙමින් පවත් නානුයි.

(මෙම කිය);—

[පටිසංඛි-හවාධර්මය වූහි වෙහ නරා හවත්තර, පුත් සන්ධි-හවාධර්මය පරිවත්තති විත්තසන්ධි.]

මේ හවාධර්මය ප්‍රතිසංස්කෘතිය ද, හවාධර්මය ද, විවිද්‍ය ද, ව්‍යුතිවිත්තය ද, යන මොනු යම්සේ ද එසේ ම නැවත් අත්‍යභවයෙහි ප්‍රතිසංස්කෘතිය ද, හවාධර්මය ද, යනාදිවූ මේ විත්තසන්ධිගොම පෙරලෙන්නිසි.

[පටිසංඛි පනෙතරුට අභිනන්ධා පදමිදුක්තං බුබ්බා, සුසමුච්ඡින්නාදිනෙහිනිධා සමමෙය්‍ය නති විරය සුබ්බතා.]

මේ සථානවල වෘත්තප්‍රවෘත්තිය වනාහි අනිත්‍යය යි හෙවත්—
නස්තාස්සලය යි ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කොට ප්‍රාඥයෝ විරුත්තාලයක් සුවයේ
අවවාද කටයුතුබැවින් ද යොග්‍යවූ චූතයෙන් සමන්විතබැවින් ද
සුවතව අවවිනසිතාවට නිව්‍යාණපදය මාණි-ඵලඥනයෙන් ප්‍රත්‍ය
ක්‍ෂ කොට එහෙයින් ම මොනවට සමුවන්නාවූ සෙනඟනඩනනයන්
ඇත්තානු නිරූපකයෙහිවිවිච්ඡාදනවට පැමිණෙන්නානුයි.

මෙතෙකින් “නාමව රූපව” යන මෙයින් නාමය ප්‍රකාශකරණ
ලදී මින් මතු රූපය දක්වනුලැබේ.

(විවිධාකාරසංග්‍රහවිභාග නම වූ සස්වත පරිච්ඡේදවර්ණනාව නිමි.)

ශ්‍රමුයේ විතන-වෛතසිකවශයෙන් විප්‍රකාරවූ අභිධම්මානි
යන් දක්වා දුන් රූපය ද තදනනතරව නිව්‍යාණය ද දක්වන්නානු “එ
තතාවතා” යනාදී කිතු—

[එතතාවතා විතතතා හි සප්පහෙදපවනනිකා,
විතන-වෛතසිකා බමමා රූපනදානි පවුට්ති.]

උදෙස-නිදෙස-ප්‍රතිනිදෙසවශයෙන් තුන්පරිච්ඡේදයකින් කි
යනලද ප්‍රභේද ඇත්තාවූ ද ප්‍රවෘත්ති-ප්‍රතිසන්නිවශයෙන් පරිච්ඡේද
දෙකකින් නියනලද්දවූ ප්‍රවෘත්ති ඇත්තාවූ ද විතන-වෛතසිකබමි
යෝ මෙපමණෙකින් (හෙවත් පස්පරිච්ඡේදයෙකින්) යමනෙයකින්
විභාග කරණලද්දවූ ද එහෙයින් දුන් යථානුපාපවූ රූපය කියනු
ලැබේ.

දුන් යථාප්‍රතිඥනරූපය විභාග කරණ්ණපිණිස මාතෘකා තබන්
නානු “සමුදෙසා” යනාදී කිතු—

[සමුදෙසා විභාගා ච සමුට්ඨානා කලාපතො,
පවනතිකමතො චෙති පච්චා තථ සඛගගො.]

සංක්‍ෂේපොදෙසගෙයින් ද, එකවිධාදී විභාගගෙයින් ද, ක
මිමාදිවූ රූපජනකප්‍රත්‍යයගෙයින් ද, වක්‍ෂ්‍යඥානාදී කලාපගෙයින්
ද, හව-කාල-සන්ධිගෙයින් රූපයන්ගේ උපපත්තිකමගෙයින්
දැයි, ඒ රූපයෙහි සංග්‍රහය පඤ්චප්‍රකාර වේ.

පෘථිවිධාතෘදී මහාභූතරූපයෝ සතරදෙන ද, සතරමහා භූත
යන් ම නිසා පවත්නාගෙයින් වක්‍ෂ්‍ය-ශ්‍රොත්‍රාදිවූ සුචිසි උපාදයරූපය
දැයි, ඵ්‍රකාර වූ ද මේ රූපය වක්‍ෂ්‍යමාණ්‍යමයෙන් එකාදෙප්‍රකාරයෙ
කින් සංග්‍රහබවට යේ—මෙහි—“උපාදිනතා-නුපාදිනතාසන්නානෙ
සු සසංහාරවාතුවසෙන මහනතා හුත්වා භූතා පානුභූතා’ති=මහා
භූතා,” යි, දිව්‍ය-බ්‍රහ්මාදීන්ගේ ත්‍රිගව්‍යුත්තාදිප්‍රමාණ්‍යතමාවවශයෙන්
මහත්ව පහලවූනුයි=මහාභූත නමි වේ;—නොහොත්, අනෙකප්‍ර
කාර අද්භූතවූ විශේෂදැනියා හෙතු කොට ගෙන හෝ අනෙකප්‍රකාර
අභූතදැනියා හෙතු කොට ගෙන හෝ “මහනතානි අභූතානි,
අභූතානි චා දස්සනානි එතෙසු’ති=මහාභූතා—මායාකාරදයෝ, හෙ

හි සමානා සංයං අතිලාදිසභාවානෝච නිලාදිලපාදයරූපදසනාදි
 තො:හි=මහාභූතා;”-නොහොත්, මනෝඥවු වර්ණ-සංස්ථානාදිවශ
 යෙන් සත්වයන් වචා කරන්නාවූ යජ්ඣේ අදින් මෙන් මනාපසාදි-
 පුරුෂරූපදිනාදින් සත්වයන් වචා කරන්නෙයින් “මහනතානි
 අභූතානි රූපදසනාදිනි එතෙසු:හි=මහාභූතා”යි ගතයුතු.

(මේ කියනලද මැයි,-

“මහනතා පාභූභූතාහි මහාභූතසමාහි වා,
 වචකතතා අභූතෙන මහාභූතාහි සමමතා;”-යි)

නොහොත්-මහත්ව පහල වනහෙයින් මොවුන්කෙරෙහි උපා
 දය-භූතරූපයෝ මහත් වෙන්නුයි-“මහාභූත”නම් වේ; මහාභූත
 යන්නියා පැවතී රූපය “උපාදයරූප”නම් වේ.

(කියනලද මැයි,-

“මහාභූතානි නිසායා අවුච්චා පවත්නිතො,
 උපාදරූපමිවාහ නිරූපාදනමානසො”-යි.)

එකාදශප්‍රකාරයෙන් රූපසංග්‍රහය කෙසේද යත්? -සන්ධිල
 ස්‍රස්තවු පෘථිවිබාහුව ද, ද්‍රවලස්‍රස්තවු ආපොබාහුව ද, උෂ්ණිකිල
 ස්‍රස්තවු තෙජොබාහුව ද, සමුද්ර්ණ ලස්‍රස්තවු වායුබාහුව ද, “අහරූ
 ප” නම් වේ.

ද්‍රව්‍යකාමනාසංඛ්‍යාත රූපතෘණාව නිදන කොට ඇති කමි
 යෙන් සමුද්භූත භූතප්‍රසාදලස්‍රස්තවු වස්තුප්‍රසාදය ද, ශ්‍රෝතූකාම
 තාසංඛ්‍යාත ශබ්දතෘණාව නිදන කොට ඇති කමි යෙන් සමුද්භූත
 භූතප්‍රසාදලස්‍රස්තවු ශ්‍රෝතූප්‍රසාදය ද, අස්‍රාතූකාමනාසංඛ්‍යාත ගන්ධ
 තෘණාව නිදන කොට ඇති කමි යෙන් සමුද්භූත භූතප්‍රසාදලස්‍රස්
 තවු ස්‍රාණප්‍රසාදය ද, රසසාධිතූකාමනාසංඛ්‍යාත රසතෘණාව
 නිදන කොට ඇති කමි යෙන් සමුද්භූත භූතප්‍රසාදලස්‍රස්තවු ජ්‍යෝ
 ප්‍රසාදය ද, සප්තව්‍යාකාමනාසංඛ්‍යාත සප්තව්‍යාතෘණාව නිදන
 කොට ඇති කමි යෙන් සමුද්භූත භූතප්‍රසාදලස්‍රස්තවු කායප්‍රසා
 දය ද, මහාභූතයන්ගේ ප්‍රසන්නභාවයට ගෙනෙයින් “ප්‍රසාදරූප”
 නම් වේ;-එහි,-

වස්තුප්‍රසාදය සසම්භාරවස්තුස්ථි ගෙවතමණිලමබ්‍යගත කා
 සණ්ඨමණිලමබ්‍යයෙහි සුකාශිම්ප්‍රමාණවු අභිවුබ්‍යෙහි සිටිනවුන්ගේ
 ශරීරයංසානොප්‍රතිප්‍රදේශයෙහි සප්තකාප්‍රාසපවලව්‍යාප්තතෙ
 ලයක් මෙන් සප්තාසිපවලයෙහි අභිව්‍යාප්තව සකාරණ-සනා
 පන-මණින-ව්‍යප්තකායා ඇති කිරිමවුන් සතරදෙනෙකුන්විසි
 න් සංරක්ෂිතරූකමාරයක්හු මෙන් සන්ධාරණ-බන්ධන-පරිපාචන-
 සමුද්ර්ණකායා ඇති වතුභීතූන්විසින් කෘතොපකාරිව සෘතු-වි
 න්‍යා:භාරයන්විසින් උපසාමනාමානව ජීවිතෙජ්ඣයෙන් සංරක්ෂ්‍ය
 මානව වණිභාදින්විසින් පරිවෘතව වස්තුභිඤ්ඤාදින්ව: වසතු-වාරභාව
 සාදමින් පවත්නේයි;-ශ්‍රෝතූ-ස්‍රාණ-ජ්‍යෝ-කාය යන මේ සතර
 තත්ත්ව සන්ධාරණ-සනාපනයන්ගෙහි පවත් වණිභාදින් පරිවෘතව

යන නැත් දක්වා මතු කියන අළු හා එක් කොට සුදුසු පරිද්දෙන් යොදා කියවුතු.

ශ්‍රෝත්‍රසාදය ශ්‍රෝත්‍රබිලය ඇතුළත සිත් තබමින්දක් වැනි තුනිවු තාමුලොමයෙන් ගැවසිතත්හි අභිවෘත්තව ශ්‍රෝත්‍රවිද්‍යාදීන් ව වසතු-වාරභාව සාදමින් පවත්නේයි.

සූත්‍රසාදය නාසිකාබන්ධනාරයෙහි අරපදසංස්ථානප්‍රදේශයෙහි අභිවෘත්තව සූත්‍රවිද්‍යාදීන් ව වසතු-වාරභාව සාදමින් පවත්නේයි.

ජිහ්වාසාදය ජිහ්වමධ්‍යයෙහි උත්ප්‍රදලාග්‍රසංස්ථානප්‍රදේශයෙහි අභිවෘත්තව ජිහ්වාවිද්‍යාදීන් ව වසතු-වාරභාව සාදමින් පවත්නේයි.

කාශසාදය වනාහි කම්මරතෙරේධාතුව පිහිටන ස්ථානය ද කෙශාග්‍ර-ලොමාග්‍ර-නබාග්‍ර-ශුෂ්කවර්ණයන් ද හැර අවශෙෂසකල ශරීරයෙහි වෘත්තව පවත්නේයි.

විද්‍යානොත්පත්තියට ගෙනුභාවයෙන් වක්‍රාප්‍රග්‍රහනනාස්ථිභාවවූ විච්ඡේදයතනය ද, විද්‍යානොත්පත්තියට ගෙනුභාවයෙන් ශ්‍රෝත්‍රප්‍රග්‍රහනනාස්ථිභාවවූ ශබ්දයතනය ද, විද්‍යානොත්පත්තියට ගෙනුභාවයෙන් සූත්‍රප්‍රග්‍රහනනාස්ථිභාවවූ ගන්ධයතනය ද, විද්‍යානොත්පත්තියට ගෙනුභාවයෙන් ජිහ්වාප්‍රග්‍රහනනාස්ථිභාවවූ රසයතනය ද, සුක්‍ෂ්මබැවින් අබ්ධාතුව සාශියට අසමනලව ගෙනු කොට ගෙණ අබ්ධාතුවප්‍රිතවූ තුනතුය යි කියනලද ස්‍රූෂ්ටව්‍යය ද, පච්චිද්‍යාතයන් ව විෂයබැවින් “ගොචරපද” නම් වේ;—“ගොචර” යයි ද අරමුණ ව නම්.

මෙහි, අභිධම්මානිසංග්‍රහ පාඨයෙහි (අභි-27-පිටි-14-පෙල බලනු.) “අපොධාතුවජ්ජිතං” යනු අබ්ධාතුව සුක්‍ෂ්මබැවින් සාශියට අසමනලවෙයි කියනලදි;—කිසියෙක් ශිතතාතොමෝ සාශියට ගන්නාලැබෙයි, ගෝතොමෝ වනාහි තෙරේධාතුව මැයි; එසේ මැයි, උප්‍රණ්ඩය මදකල්හි ශිතතාසංඛත කිසිගුණයක් නැති බවගෙයින් ශිතය යන බුඞ්‍ය වේ, ඒ මේ ශිතබුඞ්‍ය අනවස්ථිත ගෙයින් ඒ තෙරස මය යි දන්නාලැබේ; එසේ මැයි, සම්මාකාලයෙහි අවුටෙහි සිටලා සෙවනට වන්නාවූන්ට ශිතය යන බුඞ්‍ය වෙයි, එහි ම විරකාලයක් සිටියවූන්ට උප්‍රණ්ඩ යන බුඞ්‍ය වේ, දිගින් අපොධාතුව ශිතතා වේනම් උප්‍රණ්ඩය හා සමග එක් කලාපයෙහි ම ලැබුනමැනට, එසේත් නොම ලැබෙයි, එසේගෙයින් අබ්ධාතුව ශිත නොවන්නේයි හැරේ;—ලොකයා වනාහි “ද්‍රව්‍යය අබ්ධාතුව, ගෙද සාශිය කොට ගන්නාලැබෙයි” කියති; ඒ ඔවුන්ගේඅභිමාන මාත්‍රයෙකැයි දතයුතු.

(සුරතතයන්විසිනුදු කියනලද මැයි;—

“ද්‍රව්‍යසහවුනනි නිති භූතානි සමුද්ධං,
ද්‍රව්‍යං සමුද්ධාමිති ලොකොගමහිමස්සද්ධි.

භූතෙ පුළිච්චා සණ්ඨානං මනසා ගණනො යථා,
පච්චකඛතො පුසාමි'ති විකේශකයා දචතා තථා"-යි.)

සත්‍රිකිය ද, පුරුෂකිය ද, "භාවරූප" නම් වේ;—මේ භාවරූපය වනාහි කායප්‍රසාදයක් මෙන් සකලශරීරය ඵරණය කොට සිටී; මෙහි,—සත්‍රිලිඛන-නිමිත්ත-කාත්‍යාකලායත්ව ගෙනුකිය ලක්ෂණ කොට ඇත්තේ සත්‍රිකිය නම් වෙයි, පුරුෂලිඛනාදීගෙනුකිය ලක්ෂණ කොට ඇත්තේ පුරුෂකිය නම් වේ;—එහි,—සත්‍රිත්තේ අධ්‍යාත්මය සත්‍රිලිඛන නම් වෙයි, ස්වරූපාය යන මොහු සත්‍රිනිමිත්ත නම් වෙයි, මෝ සත්‍රි යයි දැන්මට කාරණබැවින්ද අවිජ්ජා ස්ථාන-ගමන-නිෂද්ධිය සත්‍රි කාත්‍යා නම් වෙයි; සත්‍රිසංස්ථානාදිය සත්‍රිකාලප නම් වේ; පුරුෂලිඛනා දිගු ද මෙසේම දතපුත්තානුයි;—අභිකරායෙහි වනාහි සත්‍රිලිඛනාදිගු අනික් පරිද්දෙකින් විච්ඡින්නා කරණිලදහු.

(යේ මෙසේ සඛිත්‍රග කොට කියත්;—

"ලිඛනං ගණාදිසණ්ඨානං නිමිත්තං මිහිතාදිකං,
කුත්තං සුප්පාදිනා කිලා ආකප්පො ගමනාදිකං"—යි).

හාදයවසනුව "හාදයරූප" නම් වේ;—මෙහි,—හාදයවසනුව හාදය කොශාබ්‍යානාරයෙහි අධිපත්තක් පමණ රුචිරයෙහි සතරමහාභූත යන් නිසා පැවති වක්‍රවිභූතාදින්ට වක්‍රරුදින් මෙන් මනෝබාහු-මනෝවිභූතබාහුන් දෙදෙනාට වසනුභාව සාදමින් පවත්නේයි.

(කියනලද මැයි;—

"යං නිසසාය මනෝබාහු මනෝවිභූතූණ්ඩාහු ව,
වත්තනති පච්චොකාරෙ තං වතද්දා'ති පච්චිවිති.

මරෙකි හදයකොසමිති අධිපාසනලොගිතෙ,
භූතරුපමුපාදය වක්‍රබාදි ඵල වත්තති"—යි).

මෙහි රූපකාණ්ඩයෙහි නොකියනලද්දු හාදයවසනුවෙන් අයහි කිය අගමගෙයින් ද සුක්තිගෙයින් ද දතපුකෙත්තයි;—එහි;—"යං රූපං නිසසාය මනෝබාහු මනෝවිභූතූණ්ඩාහු ව පච්චත්තති, තං රූපං මනෝබාහුයා මනෝවිභූතූණ්ඩාහුයා තං සමපසුත්තකානම් බමමා නං නිසසාපච්චයෙන පච්චයො"—යි මෙසේ ආවාදු ප්‍රස්ථානපාලිව්ව නග. "අගම" නම් වෙයි.

සුක්ති වනාහි මෙසේ දතපුත්තු;—

"නිප්පනභූතිකාබාධ වෙ බාහු කාම-රූපිනං,
රූපානුබ්බුත්තත්තා වක්‍ර-සුණ්දයො ඵය.

වක්‍රබාදිනිසිතා නෙතා තසසසුඛාරභාවතො,
නා'පි රූපාදිකෙ තෙසං බහිබා'පි පච්චත්තතො.

න වා'පි ජිවිතං තසස කිව්වත්තරනිපුත්තතො,
න වා'පි භාවිතං තසමි අසනෙතා'පි පච්චත්තතො.

නසමා නදඤ්ඤං වතදුතනං භූතීකන්ති චිත්තියං,
වතාලබ්දිකානනතු දෙසනාභෙදනො ඉදං;
බමමසධනණිපාඨසමං න අකතාතං මහෙසිනා"—සී.)

උතපලාදියව දර්ශනතරලයක් මෙන් තමා දික්මානස්සණයෙහි
සහජාන කම්මරුප පරිපාලනයෙහි අවිපත්‍යය කරණ ජීවිතෙත්‍රිය
තෙමේ "ජීවිතරුප" නම් වේ.

කබලිඛිකාරණාතෙම "අභාරරුප" නමැයි කියා ද වෙයි;
ඔදනාදිවස්තුවයි;—මේ සවස්තුක කොට අභාරය දක්වනුපිණිස කිය
නලද, සෙත්‍රියකායොපසාදිතයව හෙතැන අඩනප්‍රත්‍යාසාදිතසාර
රසසාරසසිඛිතවූ අනුභවකවස්තු අභාරයාගේ සොහොනවූ ඔරා
තොමෝ මෙහි අභාරරුප නම් වේ.

(කියනලද මැයි;—

"යාය ඔජ්ඣ යාපෙනති යථි යථි ව පාණිනො,
අයනතු කබලිඛිකාරණ අභාරොති"පවුට්ඨති"—සී.).

මෙසේ පෘථිවිබාධාදිසවරූපහෙයින් අභොදප්‍රභෙදවූ මේ රූපය
කණිකාභාදිවූ තමතමන්ගේ ස්වභාවයෙන් ම ලැබෙනබව හෙයින්
ස්වභාවරූපය යි කියා ද, උපපාද්දිවූ ද අනිත්‍යතාදිවූ ද ලක්‍ෂණයන්හා
සහිතනුයි සලක්‍ෂණරූපය යි කියා ද, පරිච්ඡේද්දිවූ ස්වභාවයක් නැ
තිව තමන්ගේ ස්වභාවයෙන් ම කම්මාදිවූ ප්‍රත්‍යයන්විසින් නිපානන
බවහෙයින් නිපානනරූපය යි කියා ද, රූපවිකාර-පරිච්ඡේද-ලක්‍ෂණ
මාත්‍ර තොව රූපස්වභාව ඇතිහෙයින් ම රූපරූපය යි කියා ද,—මෙහි
"රූප" ශබ්දය රූපීහෙයින් අත්‍යස්වභාවයෙහිදු පවතිනුයි අනිස "රූ
ප" ශබ්දයකින් වෙසෙසා "රූපරූපය" යි කියනලදි;—පරිච්ඡේද්දි ස්ව
භාව නොඉක්ම ස්වභාවයෙන් ම ලැබෙනහෙයින් "හුට්ඨා අභාවටෙසි
න අනිච්චා" යනාදින් ලක්‍ෂණත්‍රයාණ්‍යොපනවශයෙන් සමමයුතයව
අභිහෙයින් සමමයුතරූපය යි කියා ද, ව්‍යවහාරයව යේ.

කම්මාදි එකිඑකි ප්‍රත්‍යයෙන් සමුත්ථිතවූ වක්‍ෂ්ඨකාදිකල්‍යාණයන්
කල්‍යාණානුරයන් හා සංකර නොවනපරිද්දෙන් පිරිසිදුනා ස්වභාවවූ
අභාසාධාතූතොම "පටිච්ඡේදරූප" නම් වේ.

අභික්‍රම-ප්‍රතික්‍රමාදිපනකම්තතරවායුබාහුවගේ රූපසාමාන-
වලන-බාරණිකාත්‍යයම සහකාරිකාරණවූ වායුබාධිකම්තතරම
හාභූතයන්ගේ ආකාරවිශේෂය යි කියනලද කායච්ඡේද්දි ද, වාග්චි
ශේෂපනකම්තතරපෘථිවිබාහුවගේ අක්‍ෂරොත්‍රපනිසානසංඝාතක
මිථරූපයන්ගේ ස්ථිතකාත්‍යයම සහකාරිකාරණවූ පෘථිවිබාධික
ම්තතර මහාභූතයන්ගේ චිකාරය යි කියනලද වාග්ච්ඡේද්දි ද
"විඤ්ජනරූප" නම් වේ.

(මේ කියනලද මැයි;—

"අභික්‍රමාදිපනකම්තතරස්සාතිලසස සො,
චිකාරො කායච්ඡේද්දි රූපභික්‍රමාදිකාරණං,

විවිභෙදකවිතෙතන තුත-භූමිවිකාරනා,
විවිච්ඡෙදකතු'පාදිනකසට්ඨකසෙ'ව කාරණං"—(2).

සත්‍යාසංයුත-විතා'භාරප්‍රත්‍යයප්‍රතිලාභයෙන් ලක්‍ෂ්‍යවෘත්තවූ නිපානනරූපයාගේ චෛත්‍ය දිව්‍යසත්‍යතාවය අයංකානධයක් මෙන් සැඟලිලබවය සි කියනලද ලක්‍ෂ්‍යය ද, සුභර්මදිදිතවමිච්ඡා මෙන් නොදිව්‍යබවය සි කියනලද රූපමාද්‍රව්‍යය ද, සුතප්‍රකාශකායක් මෙන් ශරීරයෙන් කවසුතු ක්‍රියාවට අනුකූලබවය සි කියනලද රූපකමිච්ඡා නාව ද, කායවිඥාන-විච්චේදනවය ද, ලක්‍ෂ්‍ය-මාද්‍ර-කමිච්ඡා රූපයන් ගේ ද විතතර්ථානු-පෘථිවිධාතූන්ගේ ද විකාරයක් හෙයින් "විකාර රූප" නම් වේ.

රූපයාගේ නදිතිරයෙහි බහකූපයාගේ උදකොදනමනයෙන් පරිපූර්ණතාව මෙන් උත්පාදමාන අකොදකරූපායතනයන්ගේ මතුමත්තෙහි උත්පත්තිවශයෙන් අභිවෘත්තිය සි කියනලද උපවය ද, පරිපූර්ණකූපයෙන් ඉතිරි උදකයාගේ බහිෂ්මතයක් මෙන් උත්ත ක්‍රමයෙන් උපවිතරූපයන්ගේ පුනරුත්ථානවශයෙන් උත්පාදව ස්ථායෙන් මත්තෙහි පඤ්ඤානුබ්‍රාවස්ථාවය සි කියනලද පරතාව ද, රූපයන්ගේ පරිභෙදසවසාවූ අනිත්‍යතාවය ද, පරිපව්‍යමාන-භිද්‍රමා නවූ සංඝාතබලයන්ගේ සංඝාතසම්භාවලක්‍ෂණය කරණහෙ යින් "ලක්‍ෂණරූප" නම් වේ;—මෙහි වනාහි ජාතිරූපය ම උපවයය සත්‍යතාවය යන නමින් කියනු ලැබේ.

(කියනලද මැදි;—

"රූපානමාවයො යො හි චූතො උපවයො'හි යො,
අනුපාබන්ධා නෙසං සත්‍යනි'හි පවුච්චි.
අත්තො උපයමෙපතං ජාතිරූපනි දිපිතං,
වුත්තමාකාරනානතතා වෙතෙසකනං වසෙන වා.
දුච්චා'යං පරං නාම පාකවා'පාකවා'හි ව,
පාකවා රූපබමෙමසු අරූපෙසු අපාකවා"—(2).

මෙසේ සභාසසඤ්ඤානවශයෙන් එකාදශප්‍රකාරවූ මේ රූපය ස්ව භාවරූපවශයෙන් අවිච්චිවිද්‍යුරුම් වේ;—කෙසේද?—

[නුතප්‍රසාද-විසයා භාවො හදයමිච්චා'පි,
ජීවිතා'භාරරූපෙහි අවිද්‍යාරසමිච්චං තථා.

පරිච්චේදය ව විඤ්ඤානං විකාරෙ ලකුණිකානි ව,
අනිපටිතතා දය වෙ'හි අවිච්චිසම්චං හවෙ.]

සතරමභාභුතයහ, පච්චසාදයහ, රූප-ශබ්ද-භක්‍ර-රසසංඛක වතුච්චි ආලම්බනයහ, යන මොහු ද; විච්චිවූ භාවය ද, හෘදයරූපය ද, යන මේ, ජීවිතා'භාරරූපවය හා සමග අවලෝකවිද්‍යුරුම් වේ;—එසේ ම පරිච්චේදරූපය ද, විච්චි විඥානිය ද, ත්‍රිවිධ විකාරය ද, වතුච්චි

ලක්ෂණරූපය ද, යන මේ රූපයන්ගේ පරිච්ඡේද-විකාරදිව්‍යය ඒනා වෙන ප්‍රත්‍යයන්විසින් අනිප්‍රාණතාවයෙන් අනිප්‍රාණතරූපයේ දස දෙන දැයි, අවමිසිවැද්දුම් වේ.

මේ රූපාධිකාරයෙහි මේ රූපයන්ගේ උදෙසෙයි.

මේ සියලු රූපය වනාහි අලෝභාදිසහජ්‍යානුචරතයෙන් අභේතුකය, කම්මාදිප්‍රත්‍යයන් හා සමග පවත්නාගෙයින් සප්‍රත්‍යයය, කාමාශ්‍රවාදි චතුර්විධආශ්‍රවයන්ට විෂයබැවින් සාශ්‍රවය, ප්‍රත්‍යයන්විසින් එක්ව කරණලදබවගෙයින් සංස්කෘතය, උපාදනසාන්ධසංඛ්‍යාත ලෝකයෙහි අන්තර්ගතබවගෙයින් ලෝකිකය, කාමනාප්‍රණීවිච්චි විෂයබැවින් හෝ පරිත්‍යක්ෂවිසිභාවගෙයින් හෝ කාමාවචරය, අරූප බවීමෙන් මෙන් කිසි අරමුණක් නොගන්නාගෙයින් අන්‍යාමමණය, කෙලසෙන් මෙන් ප්‍රභාතව්‍ය නොවනගෙයින් අප්‍රභාතව්‍ය ම යයි, යන මේ ප්‍රකාරයෙන් අභේතුකාදිවශයෙන් එකවිධ වූයේ ද අධික නම්කරූප-බාහ්‍යරූපාදිවශයෙන් බහුප්‍රකාරයෙන් හෙදයට යන්නේ ය; මෙතැන්හි අභිධම්මානුසංග්‍රහපාඨයෙහි “අප්‍රභාතබ්බමෙවානි” යන මෙහි (අභි-28 පිටුව-2 පෙළ බලනු.) “ඉති” ශබ්දය ප්‍රකාර නිශේධ වැටෙනගෙයින් “අවිකතං” යනාදී සියලු එකවිධාදිකය සංග්‍රහ කෙරේ.

ඒ බහුප්‍රකාරවූ හෙදය කෙසේද?—ප්‍රසාදසංඛ්‍යාවූ පච්චිධවූ රූපය ආබ්‍යානමිකරූප නම් වේ; අවශෙෂවූ තෙවිසි රූපය පච්චසාදයෙන් සුක්‍රතාවයෙන් බාහිරරූප නම් වේ.

පච්චසාද-භාදයවසාදසංඛ්‍යාවූ භවප්‍රකාර ද වූ රූපය සප්තවිෂ්‍යනයන්ට නිශ්‍රයගෙයින් චක්කරරූප නම් වේ; අවශෙෂ දෙවිසි රූපය අවසංකරූප නම් වේ.

ප්‍රසාද-විඤ්ඤානසංඛ්‍යාවූ සප්තප්‍රකාරවූ රූපය පච්චිකයන්ගේ ද කාය-වාක්කමිකයන්ගේ ද ප්‍රවිෂ්‍යතීයව වාරගෙයින් මාරරූප නම් වේ; අවශෙෂ එක්විසි රූපය අමාරරූප නම් වේ.

පච්චසාදය හා භාවවය හා ජීවිතෙත්‍රියසංඛ්‍යාවූ අභවප්‍රකාරවූ රූපය දඤ්ඤාදී විඤ්ඤාපච්ඤායෙහි ද සත්ති-සුරුමලිධ්‍යාදිවූ කම්මරූපයෙහි ද යථාක්‍රමයෙන් ආධිපත්‍යය කරණගෙයින් ඉන්ද්‍රියරූප නම් වේ; ඉතරවූ විංශතිරූපය අනිඤ්ඤරූප නම් වේ.

වක්කරුදිපච්චසාදයන් හා රූප-ශබ්ද-ගන්ධ-රස හා සප්තව්‍යය වී කියනලද භූතත්‍රයසංඛ්‍යාවූ මාදශප්‍රකාරරූපය විෂය-විෂයි භාව ප්‍රාප්තිවශයෙන් සුච්ඡගෙයින් ඛාදුර්ගරූප නමුදු වෙයි; ඛාදුර්ග ගෙයින් ම විෂයග්‍රහණය සුවසේ කටයුතුබැවින් අසංකරරූප නමුදු වෙයි; විෂය-විෂයිසංඝට්ඨනය වී කියනලද ප්‍රතිගතනය හා සමග පවත්නාගෙයින් අප්‍රතිගරූප නමුදු වේ; අන්‍යවූ භොග්‍යවිධ රූපය

මැදිරිකතොදි සටනාවයක් නැතිහෙයින් සුසන්තිරූපය යයි ද; දුරරූපය යයි ද, අප්‍රතිසරූපය යයි ද කියනු ලැබේ.

කමමයෙන් ජනවූ අවලෝච්ඡා රූපය තෘණා-දෘටියෙන් උපෙනවූ කමමයාපියින් තමාගේ ඵලත්යෙන් ගත් නාලදබවගෙයින් උපාදිනතරූප නම් වේ, ඉතරවූ දශවිචරූපය අනුපාදිනතරූප නම් වේ.

විශුද්ධතාපතනියව හෙතෙතාවයෙන් වක්‍රාප්‍රතිගතනාසමතාවවූ වර්ණ දෘටව්‍යාප්තවසංකතනිදශිකය හා සමග පවත්නාහෙයින් සති දශිනරූප නම් වේ, මෙයින් ඉතිරිවූයේ අනිදශිනරූප නම් වේ.

වක්‍රාදිප්‍රසාදවය තමගව අසම්ප්‍රාප්තතොවරවශයෙන් ද ප්‍රාණ දිත්‍රය තමගව සම්ප්‍රාප්තතොගේ තොවරවශයෙනුයි පව්‍යුකාරවූ මේ රූපය තමතමාගේ විශුද්ධය ලවා තොවරය ගත්වනහෙයින් ගොමර ග්‍රාහිකරූප නම් වේ.

මෙහි, - වක්‍රා-ශ්‍රෝත්‍රදෙදෙන සාන්තරධිකග්‍රාහිතෙයින් අප්‍රාප්ත තොවරග්‍රාහිතයි දතයුතු, සාන්තරධිකග්‍රාහිතයි කියනුදු වක්‍රස්ත්‍ර නමා කෙරෙත් විවර්ණාදෙශයෙහි තමගව අධිකප්‍රමාණ වක්‍ර-තාරකා දිත්‍රය ස්විකාදින් ව්‍යවහිත රපාකුසුමාදිත්‍රය ගත්වනහෙයින් ශ්‍රෝත්‍රය ද තමාකෙරෙත් විවර්ණාදෙශයේ මෙසඟ්‍රද්ධින් ද උදරවර්ථිත දින් ව්‍යවහිත කුසුමාදිත් ද දන්වනහෙයින්; - සමහර ආවායයි කෙනෙන් ශ්‍රෝත්‍රේෂ්‍ය ද ප්‍රාප්තග්‍රාහිත යි යෙත්, එසේ වනම් බාහ්‍යයෙහි විතර්කශබ්දයත්‍ර උපදනාහෙයින් විතර්කශබ්දය ශ්‍රෝත්‍රවිශුද්ධතාව විෂය නොව “න සද්දායනනං සොහවිස්සුණ්ඛාතායා නං සමප්‍රසන්නකානව බමමානං ආරමමණ්‍යප්‍රවට්‍යෙන පවට්‍යො” යි සාමාන්‍යයෙන් අරවුණු නොවෙයි යනුදු නැති, අනිකෙකුදු, - ගතධ්‍ය මෙන් සවිප්‍රදේශයෙහි උපලභ්‍යමානබැවින් ශබ්දයාගේ දිග්-දේශ ව්‍යවස්ථා ද නොවිසුතු, ශබ්දය උත්තරාසානකයෙහි ම සිටි හවුබේ යි දතයුතු.

(මෙම කීත්‍ර, -

“ වක්‍රා-සොනං පඤ්ඤානොග්‍රාහිතොසමප්‍රසන්නාහනං,
විස්සුණුප්‍රසන්නාහනං සන්තර්ධිකතොවරො.

තථා හි දුරදේසවිධං ප්‍රිකාදිතිරුහිතං,

මහනතම නතාදිනං වර්ණං වක්‍රා උදිකති.

ආසාදිතතො කුච්ඡි-වමාදනාරිතොපි ව,

මහනතො ව සනාදිනං සද්දං සොහසං ගොවරො.

ගතතො විසසදේසනං ඵරිතො ගණනිති වෙ,

අභිධිනවිධානොපි තසං සො ගොවරො සියා.

භූතප්‍රබන්ධතො සො වෙ සාති ඉක්ඛසන්තිති,

කමම-විනොතාර්ථවිශුද්ධතො වර්ණං සද්දං ව විතරො.

න තෙසං නොවරා හොනති න හි සමෙහානති තෙ බ්භි,
 චුතතා ව අපිසෙසෙන පායෙ නං ඵසයා'ව තෙ.
 යදි වෙනං වයං අත්තසම්පදෙඤ්ඤව ගණ්හති,
 අකම්මණ්ණං තථාමුලං පසෙසයා හමුකයා ව,
 දිසා-දෙසවච්ඡානං සද්දසා න භවෙයා ව,
 සියා ව සරවෙසියා සකණ්ණං සරපාතනං"—(2).

අවිශිෂ්ටවූ තෙවිසිවැද්දැම්වූ රූපය ගොවරග්‍රහණභාවයෙන්
 අගොවරග්‍රාහිකාරූප නම් වේ.

වණ්ණිකද, ගන්ධකද, රසකද, ඔජාවද, පෘථිවිකදී භූතචතුෂ්කක
 දැයි, අවිප්‍රකාරවූ රූපය සියලු කම්මාදිවූ චතුසමුට්ඨානරූපකලාපයෙ
 හි ඔවුනොවුන් හා ඵනා ප්‍රචාන්තිකත්ව නැතිහෙයින් අවිනිශ්චිතාරූප
 නම් වේ; අනාප්‍රාප්ත-ඉන්ද්‍රිය-ප්‍රාණ-ශබ්ද-රූප-කම්මාදිචතුසක
 මුඛානාදිත්වයෙන් කිසිතැනෙක්හි කිසිකලෙක්හි කිසිකෙනෙකුත්ව
 ම සම්භවවනහෙයින් විනිශ්චිතාරූප නම් වේ.

[ඉලෙවච්ඡමට්ඨවිසතිඵ්ඨමපි ච විවකකණ්ණ,
 අජකිතතිකාදිනෙදෙන විභජනති යථාරහං.]

මේ උත්තප්‍රකාරයෙන් අවිසිවැද්දැම්වූ මේ රූපය ප්‍රාඥයෝ ආ
 ඛ්‍යාතවිකාදිනෙදෙනෙයින් සුදුසු පරිද්දෙන් විභාග කෙරෙත්.

මේ රූපාධිකාරයෙහි මේ රූපයන්ගේ
 විභාගයයි.

චිත්තික කම්මකද, ජයමානචිත්තකද, චතුසමුට්ඨානවූ ස්විතිප්‍රා
 පතවූ ශිතො'ණ්ණසංඛත සංචුට්ඨද, කබලිඬිකාරාහාරනිශ්පිත ස්විතිප්‍රා
 පත ඔජසංඛත අහාරකදැයි, යන මේ සතරදෙන රූපජනකහෙතු
 හු නම් වෙත්.

ඒ කම්මාදි චතුසමුට්ඨානකත්ව අතුරෙහි,—කුශලා'කුශලචේතනා
 සංඛතවූ විංශතිඵ්ඨ කාමාවචරය, උච්ඡිධ රූපාවචරකුශලය දැයි,
 පස්විසිවැද්දැම්වූ කුශලා'කුශලකම්මක අනිතභවයෙහි සකස් කොට
 කරණිලද්දේ ඉන්ද්‍රියබවවූ ස්වකිය-ස්වකියසන්තානකෙහි ඉන්ද්‍රියාණව
 ක-විසතුදකොදි කම්මසමුට්ඨානරූපය කාම-රූපභවයෙහි ලා ප්‍රති
 සන්ධියෙන් උත්පාදකණ්ණයෙහි පවත් කණ්ණ-කණ්ණයෙහි හෙවත්—
 එකි-එකි චිත්තයාගේ උත්පාද-ස්විති-භවනසංඛතකණ්ණයෙහි ව්‍යු
 තිය දක්වා නිරන්තරයෙන් ම රූප උපදවන්නේයි.

කම්මරූපාශ්‍රයක් නැතිහෙයින් රූ චූපදවනහෙයින් අරූපාවච
 රවිපාකයන් ද, ඵකඤ්ඤාදි අඛණ්ඩාභිලාශ හෙතු කොට ගෙණ රූ
 චූපදවනහෙයින් දෙපස් විඤ්ඤානන් ද, චරිතකොට ඇති කුශලා
 'කුශලයෝ තෙතිසය, ක්‍රියාචිත්තයෝ විස්සය, දෙපස්විඤ්ඤානන්කෙ
 රෙන් අවිශිෂ්ට විපාකචිත්තයෝ දෙවිස්සය, යන මේ පත්සැත්තැ

ප්‍රකාරවූ චිත්තය ශුඛාභවක-ශබ්දනවකාදිහෙදවූ චිත්තසමුට්ඨානරූපය ප්‍රතිසන්ධිචිත්තයට අනන්තරව ප්‍රථමභවාඛනචිත්තයෙහි පවත් චිත්තයාගේ ස්ථිති-භවකස්‍රණයෙහි රූපරනකතියක් නැතිහෙයින් උත්පාදස්‍රණයෙහි ම රූපරනකතෙයින් උපදනේ ම රූප උපදවත් නේයි, -මෙහි පුරෙණතභාදයවසතුප්‍රත්‍යයක් නොලදහෙයින් ද උත්ත නතිභවයට අගනතුකතෙයින් ද කම්මරරූපයන්විසින් වැලඳගෙණ සිටිනෙයින් ද ප්‍රතිසන්ධිචිත්තයා රූ නූපදවනහෙයින් ප්‍රතිසන්ධි චිත්තය හරණපිණිස “ප්‍රථමභවාඛනචිත්තයෙහි පවත්” යි කීහ, -චිත්තයා නමාගේ උත්පාදස්‍රණයෙහි ම රූපොත්‍යාදනායෙහි ශක්ති ඇතිවෙමුත් ස්ථිති-භවකස්‍රණයෙහි රූපොත්‍යාදනාව ශක්ති නැතිව නහෙයින් “රූපරනකතෙයින් උපදනේ ම” යි කීහ, -ඒ පත්සැත්තැ වුව චිත්තයන්කෙරෙහි සම්පි මහදගත-ලොකොත්තරවූ අපිණිකා වචනචිත්තය සමීන-නිෂද්ධවශයෙන් ප්‍රවිනතවූ ඊයඹාපථය ද පවත් වන්නේයි, -ව්‍යවසාපන, එකුත්තිස් කාමාවචරරවන, කුශල-ක්‍රියාව ශයෙන් ප්‍රත්‍යභිඥචිත්තවය ද යන මේ දෙවිස් චිත්තයෝ වනාහි කා ය-වාග්චිඥත්‍යය ද උපදවත්, මේ කාමාවචරරවනයන් අතුරෙහි කුශ ලා-කුශල-ක්‍රියාවශයෙන් සොම්නස් සහගතරවනයෝ තෙලෙස්දෙ නා සිනා ද උපදවත්, මෙහි කුශලයන්කෙරෙන් සතරදෙනෙක, අකුශලයන්කෙරෙන් සතරදෙනෙක, ක්‍රියාවන්කෙරෙන් පස්දෙනෙ කැයි, තෙලෙසක් වෙත්, මොවුන්කෙරෙන් පාර්ශ්වනායෝ කුසල් අකුසල් අවිසිතින් සෙති, ශ්‍රේෂ්‍ෂයෝ දැවිසහගත සිත්දෙක හැර අතික්සිතින් සෙති, අශ්‍රේෂ්‍ෂයෝ වනාහි ක්‍රියාසිත්පසින් සෙති ඉනුත් බුදුහු සහෙතුකක්‍රියාසිත් සතරින් ම සිනා පහල කෙරෙන්.

ශ්‍රී සංඥා-උපණ්‍යාසාදි නිසනලද ඒ උතුසමුට්ඨානිකවූ තෙ රේඛාතුභොගෝ නමාගේ ස්ථිතිස්‍රණප්‍රාප්තවී ශුඛාභවක-ශබ්දනව කාදිහෙදවූ සංඥාරූපය ඉන්ද්‍රියබ්ධසන්තානායෙහි ද අනිත්‍රියබ්ධවූ පා විචි-පචිත-විමාන-කප්‍රාපාක්‍ෂාදිගෙහි ද අනුරූපපරිද්දෙන් උපදවත් නේයි, -මෙහි ඉන්ද්‍රියබ්ධසන්තානායෙහි ශුඛාභවකය ලක්‍ෂ්‍යාදිත්‍රයය, අනිත්‍රියබ්ධසන්තානායෙහි ශබ්දය නවවනු කොට ඇති ශුඛාභවකය උපදිය යි සේයි.

සොහගශක්තිවූ ඔජ්‍යසි නිසනලද අභාරයතෙමේ ශුඛාභවකාදි හෙද අභාරරරූපය කාමධාතුයෙහි ම අනුභව කරණලද කාලයෙහි ම කම්මරරූපයන් නිසා ස්ථිතිප්‍රාප්තවූයේ ම උපදවන්නේය.

ඒ චතුසමුට්ඨානිකරූපයන් අතුරෙහි භාදගරූපය ඉන්ද්‍රියරූපය යන මොහු නවදෙන හුදු කප්‍රයයෙන් ම උපදනාහෙයින් කම්මරසෝමැයි.

කාය-වාග්චිඥත්‍යදෙක චිත්තරවික්‍ෂු-පාරිච්ඡිත්තේ විකාරයක්තෙ යින් විනාස් මැයි.

සම්ඥනක-අවිඥනක වචනාශතියෙදිහෙදවූ ශබ්දයතෙමේ යථානුමයෙන් චිත්තයෙන් ද සංඥයෙන් ද ජනගෙයින් විනාස්-සංඥා යි.

ලුණු-මාදු-කමිසම යන රූපයන්ගේ මිකාරවූ ලුණුමාදුත්‍රය සතප්‍රා
ය සතුස ප්‍රසන්න මිත්තය සතප්‍රාය ආභාරය යන මෙයින් වන්නේයි.

ඥානවිකාශය නිසා අවිනිශේෂානරූපයේ ද, පරිවේදරූපය ද,
යන මොහු කමිසාදී වතුම්ප්‍රත්‍යයෙන් වෙත්.

උපවයාදි ලක්ෂණරූපයේ කමිසාදී කිසි ප්‍රත්‍යයකිනුදු නූපදනානුයි.
(කියනලද මැයි.)—

[අදිසාරය පණ්ණරස තෙරස මාදසා'නි ව,
කමිස-විවේභා'තුකා'භාරජාති ගො'නති යථාකමං.
ජායමානාදිරූපානා සභාවතතා හි නෙවලං,
ලක්ඛණාති න ජායනති කෙණ්ඩි'ති පකාසිතං.]

මෙයේ කමිස-විතතර-සායුජ-අනාරජරූපයේ පිළිවෙළින්
හැදූයවයන-ඉන්ද්‍රියාවක-අවිනිශේෂානරූප-ආකාශවාතුවශයෙන් අව
ලෝකයක් ද, මිශ්‍රජාති-ලුණුමාදුත්‍රය-ශබ්දය-විතතරඥානවිකාඅවි
නිශේෂානරූප-ආකාශවාතුවශයෙන් පසලෝකයක් ද, ශබ්ද-ලුණුමාදු
ත්‍රය-අවිනිශේෂානරූපා'කාශ වශයෙන් තෙලෝකයක් ද, ලුණුමාදුත්‍රය-
අවිනිශේෂානරූපා'කාශ වශයෙන් පෙළෝකයක් ද, වෙන්;—නුදෙක් ජාය
මාන-පරිපව්‍යමාන-හිදුමානරූපයන්ගේ ස්ථාවරයක් බැවින් බෙවත්-
ස්වභාවමාත්‍රය මිනා තමන්ගේ ජාත්‍යාදි ලක්ෂණයක් නැති හෙයින්
ලක්ෂණරූපයේ කමිසාදිවූ කිසි ප්‍රත්‍යයකින් නූපදනානුයි ප්‍රත්‍යාකරණ
ලදී;—එසේ මැයි, උපාදිත් සුක්කවූ වක්කුරුදින්ගේ ජාත්‍යාදි ලක්ෂ
ණයේ පැණෙන් නාහ; ඔවුන්ගේ මෙන් ලක්ෂණරූපයන්ගේ ජාත්‍ය
ාදි ලක්ෂණරූපයක් නැති; ඉතින් මොවුන්ගේ ද ජාත්‍යාදිත්‍ර වෙන් නම්
ඔවුන්ගේ “ජාත්‍යාදිත්‍ර වෙති”යි මෙසේ අනවස්ථිතිය පැමිණෙන්නේයි.

**මේ රූපවිභාගයෙහි මෙතෙම රූපජනන
ප්‍රත්‍යය විභාගයයි.**

ධ්‍රැමි හෙයකින් ඒ රූපයේ කමිසාදිවූ ප්‍රත්‍යයෙන් උපදනානු එකෙ
කිදෙන නූපදිද්ද සමුහවශයෙන් ම උපදිද්ද එහෙයින් ඒ බමිසමුහ
යාගේ සංඛ්‍යාව ද පරිවේද්‍යදී ස්වරූප ද දක්වනුපිණිස “එක්ව උපප
නති ඇත්තාවූ ද” යනාදි කියනලදී.

එක්ව උපපතති ඇත්තාවූ ද, එක්වම නිරෝධ ඇත්තාවූ ද, පෘථිවි
බාහුසංඛ්‍යත එකාධිප්‍යානවශයෙන් ගෝ ජිවේතන්ද්‍රියාදීන් අතුරෙහි
එකක් ප්‍රධානකොට ඇති හෙයින් ගෝ; එකනිශ්‍රයවූ ද, වෙන වෙන
කලාපගත රූපවශයෙන් එක්ව පවත්නාවූ එක්විස්ස රූපකලාපයෝ
නම් වෙත්.

ඒ එක්විසිරුපකලාපයන් අතුරෙහි,—ජිවේතන්ද්‍රිය ද, ඥානවිකාය
ද, වක්කුප්‍රසාදය හා සමග වක්කුද්‍රියකය ධීකියනුලැබේ;—එසේ ම
ශ්‍රෝත්‍රප්‍රසාදයත් හා සමග ජිවිත-අවිනිශේෂානරූපය ශ්‍රෝත්‍රදයකය,
ශ්‍රාණදයකය, ජීවමාදයකය, කායදයකය, සමුහාවදයකය, සුමානවද

නසන්නිවේදන අනුරූපවශයෙන් පරිපූර්ණවුවාහු ප්‍රවෘත්තිකාලයෙහි ලැබෙයි, උපද්‍රවී සි සේයි;—ප්‍රතිසංස්කරණයෙහි විනාශී සංයෝගයන්ව ද උපපාද්‍යාසයන්ව ද වක්‍ර-ශ්‍රෝත-ශ්‍රාණ-ජීවි-කාය-භාව-විකල්පයක සංවිධානව සපයනු ලබන්නේ උපපාද්‍යාසයෙන් පහළුවෙන්, අනන්තපරිපූර්ණයෙන් විනාශී වක්‍ර-ශ්‍රෝත-ශ්‍රාණ-භාවයක සේ ජායා රට-ජාති රට- ජායාශ්‍රාණ- නිදාසනාදි කල්පිතයන්ගේ වශයෙන් නිසිකලෙක්හි නොලබන්නාහු ද වෙත්, එහෙයින් ඔවුන්ගේ වශයෙන් කල්පනානී දහස්කිසි;—මෙකැත්හි අතිමමෝහය ධ්‍රැවණයක සේ “උපලබ්ධාන්ති” යන (අභි-30-පිටි-10-පෙළ) මෙහි “උප” ශබ්ද විෂිෂ්ටවිවේභයින් උපපාද්‍යාසයෙහි පරිපූර්ණයෙන් විෂිෂ්ට උපපායය ගත්තාලදී, “අතිරූපයක කණ්ණ දහබිබා” යනු මෙහි.

ගබ්හිකාසිකසත්‍යයන්ව විනාශී කාය-භාව-විකල්පයක සංවිධානව තුන්දසකතෙතෙත් පහළුවෙන්;—එහි ද භාවයක කාය අභාවකසත්‍යයන්ගේ වශයෙන් නිසිකලෙක්හි නොලැබෙන්නේයි.

ඒ ප්‍රතිසංස්කරණයෙන් මත්තෙහි විනාශී ප්‍රවෘත්තිකාලයෙහි ලැබෙත්—සත්වනසරියෙහි (විකාසාරම්භයෙන් එකොලොස්වන සරියෙහි හෝ) අනුක්‍රමයෙන් හෙවත්—වක්‍ර-ශ්‍රෝතය පහළු තැන් පටන් සාධාරණත් ගිහකල්පි ශ්‍රෝතයකය, එතැන් පටන් සාධාරණත් ගිහකල්පි ශ්‍රාණයකය, එයින් සාධාරණත් ගිහකල්පි ජීවිකාදයකය යි, මෙසේ අනුක්‍රමයෙන් වක්‍ර-ශ්‍රෝතයෙහි ද පහළුවෙන්.

මෙසේ ප්‍රතිසංස්කරණයෙහි පටන් කම්මරවු ද, දෙවෙහි භවාධිකර්ම නතයෙහි පටන් විනාශවු ද, ප්‍රතිසංස්කරණයෙන් ස්වීකාලයෙහි පටන් සංතුරවු ද, රසහරණීඅනුසාරයෙන් ඔරුව ශරීරයෙහි ස්වරණිකාලයෙහි පටන් ආහාරපච්ඡේදය, යන. විකල්පයන්ගෙන් රූපකල්පය නතවීමෙන් කාමභාවයෙහි ප්‍රතිපත්තියෙන් මෙන් ද ගබ්හාප්‍රවාහයක් මෙන් ද අනුපමණින් අවිධිනතව පවත්නීයි;—මෙහි ඔරුවෙන් ඵරණයෙන් ගබ්හකාසිකසත්‍යයන්ව මව්පියන් අනුභව කරණලද ආහාරඅනුභවයෙන් රසහරණීඅනුසාරයෙන් ශරීරයෙහි පැතිරීම; සංයෝගය-ඔපපාතිකයන්ව උන් තමන්ගේ ම මුඛගත ලෙලාදි අශ්‍රිත ඔරුවෙන් රසහරණීඅනුසාරයෙන් ශරීරයෙහි පැතිරීමයි.

මරණිකාලයෙහි විනාශී ව්‍යුතිච්ඡිතයා උපරිම කොට ඇති ස්වසනලොස්වන චිත්තයාගේ ස්වීකාලයෙහි පටන්ගෙන කම්මරරූපයේ නූපදනානුයි;—සනලොස්වන චිත්තයාගේ ස්වීකාලයෙන් පළුටු උපපාද්‍යාසයෙහි උපන් කම්මරරූපයේ ද සනලොස්වන චිත්තය ඇතිතාක් පැවත ව්‍යුතිච්ඡිතය හා සමකාලයෙහි ම නිරුඬ වෙත්;—ඒ කම්මරරූපයෙන් නිරුඬයෙන් මත්තෙහි විනාශරූපය ද ආහාරරූපය ද සිඳෙන්මෙයි; ඒ විනාශ-ආහාරරූපයන්ගෙන් මත්තෙහි සංතුරවු නතපරිපූර්ණව ම මාතකලෝරූප නිසා පටන් නිසි.

(මේ කියනලද මැයි);—

[ඉඳෙව්වි මනසනාතානං පුනඳෙව හවිනතරෙ,
පටිසන්ධිවුපාදය තථා රූපං පටිග්ගහි.]

මේ උත්තත්‍රමයෙන් මෑතකාලයන්ගේ නැවත හවිනතරයෙහි ප්‍රතිසන්ධියෙහි පවත් එපරිද්දෙන් ම රූපය පවත්නේයි.

රූපලොකයෙහි වනාහි සූර්ණ-ජීව්‍යා-කාය-භාවදශකය යන මොහු ද, ආහාරරක්‍ෂාපඤ්ඤා ද, නොලැබෙත්;—එහෙයින් ඒ බ්‍රහ්මයන්ගේ ප්‍රතිසන්ධිකාලයෙහි වක්‍ර-ශ්‍රෝත-විසූරණයෙන් වශයෙන් තුන් දශකකෙතෙක් ද, ජීවිතනවකය දැයි, කම්මපවු කලාපයෝ සතරදෙන ද, ප්‍රවෘත්තිකාලයෙහි විතර-සංතුර්කලාපයෝ ද ලැබෙත්.

අසංඝසයයන්ට වනාහි වක්‍ර-ශ්‍රෝත-විසූරණය යන මොහු ද, එසේ ම සියලු විතරරූපයෝ ද, නොලැබෙත්;—එහෙයින් ඒ අසංඝසයයන්ගේ ප්‍රතිසන්ධිකාලයෙහි ජීවිතනවකය ම ලැබෙයි; ප්‍රවෘත්තිකාලයෙහි ද ශබ්දනවකවිජිතවු භෞතරූපය ප්‍රතිසන්ධිකාලයෙහි උපදනා කම්මරූපයෙන් ඉතිරිව පවත්නේයි;—අවශේෂ බ්‍රහ්මයන්ගේ ප්‍රතිසන්ධිකාලයෙහි ද ප්‍රවෘත්තිකාලයෙහි ද ලැබියයුතු රූපයන්කෙරෙන් අවිෂිෂ්ට වන්නේයයි සේයි.

මෙසේ කාමහව-රූපහව-අසංඝසවසංඛ්‍යාවු තුන්තන්හි ප්‍රතිසන්ධි-ප්‍රවෘත්තිවශයෙන් රූපයන්ගේ ප්‍රවෘත්තිතොමෝ දෙපරිද්දෙකින් දතයුතුකි.

(එසේ ම කියනලදි);—

[අවිසිසිති කාමෙසු ගොතති තෙව්ස රූපිසු,
සත්තරස්වාසස්සදිනං ආරූපො නත්ති නිව්චි.]

කාමහවයෙහි අවිසිසි රූපයෝ ම වෙති; රූපිබ්‍රහ්මයන්කෙරෙහි සූර්ණදිත්‍රය හා භාවවය හැර තෙව්සි රූප වෙයි; අසංඝබ්‍රහ්මයන්ගේ ජීවිතනවකය, ලක්‍ෂ්‍යාදිත්‍රය, උපවය-සන්තති-පරතා-අනිවිච්ඡාය, ආකාශඛාතය, යන සතළොස්දෙන ම වෙති; අවශේෂ පව්‍රසාද-භාවවය-විඤ්ඤානිවය-භෞතවය-ශබ්දය යන එකොළොස්දෙන කොටසදිනිසි සේයි; අරූපාවචරයෙහි කිසි රූපයක් ම නැති.

දැන් සවිසාධාරණවශයෙන් දක්වන්නාවු “සද්දො, විකාරො” යනාදී කිතු,—

[සද්දො, විකාරො පරතා මරණමොපපත්තිං,
න ලබ්භාති පටිකෙතා තු න නිව්චි න ලබ්භාති.]

ශබ්දය ද, ලක්‍ෂ්‍යාදිත්‍රය-විඤ්ඤානිවය යන මේ විකාරරූපය ද, පරතා යන ද, පටිකෙතා යන ද, යන මොහු උත්තරානුකාලයෙහි නොලැබෙත්; ප්‍රවෘත්තිසංඛ්‍යාවිජිතවු කාල-හවිතකාලයෙහි වනාහි කිසිකෙතෙක් නොලැබෙන්නේ නොවේ; හැම රූපයෝ ම සම්බවෙති යි සේයි.

[මෙතෙකින් “නාවච රූපම” යන මෙහි රූපය දක්වනලදී;—
මෙතැන් සිට නාමරූපයන්ගෙන් විනිවිදිකතවූ නිව්වාණයද, ඉන් මතු
මිත්‍රකසබ්ග්‍රහයක් ද, දක්වනුලැබේ.]

මේ රූපසබ්ග්‍රහමිහාගසෙහි මෙතෙම
රූපසන්ගේ ස්වභාවමුසෙයි.

නිව්වාණය වනාහි අනාත්‍රවහාවයෙන් භෞද්දමිකවසාසංඛ්‍යත
ලෝකය ඉක්මෙනගෙයින් ලෝකොත්තරයයි කියනලද වතුභිමාණිත
ශුන්‍යයෙන් ප්‍රතිවේධකවස්තුමාණිත-ඵලයන්ට අරමුණුමු(තණ්හාය)
වාණිසයි කියනලද තෘෂ්ණාවෙන් පිළසාතික්‍රමණවශයෙන් ඉක්මුණු
බවගෙයින් නිව්වාණයයි කියනුලැබේ;—මෙහි අභිධම්මානුසංගහපා
ළයෙහි (අභි-31-පිච්ච-17-පෙල) “වතුමනසංකේත සච්ඡිකාත
බ්බං” යන්නෙන් ඒ ඒ ආර්ථද්‍රවණයන්ගේ මාණිකසම්ප්‍රදානත
ආර්ථිකවකුසිත් දක්නුගෙයින් නිව්වාණයාගේ ප්‍රත්‍යක්ෂසිඛිත්වය
දැක්වේ;—“ම ඤජලානමාල මබනතුතං”(අභි-31-පිච්ච-18-පෙල)
යන්නෙන් කලකණ්ඩපාඨග්‍රන්ථයන්ට නිව්වාණය අනුමානසිඛයයි දැක්
වේ.

ඒ මේ නිව්වාණය සච්ඡිකාවූ ශාන්තලක්ෂණයෙන් එකවිධවූයේ ද
කාරණව්‍යවහාරයෙන් කෙලකව්‍යානතමානුසාගේ පරිනිව්වාණයට කාර
ණවූ උපාදානසාධකයෙහි සච්ඡිකව පවත්නාගෙයින් සොපාදිගෙ
සනිව්වාණධාතුය, සාධකයෙහි ද නැතිකල උපාදිගෙහි නැතිගෙ
යින් අනුපාදිගෙහි නිව්වාණධාතුයයි කියා විද්‍යකාර වේ.

එසේම ශුන්‍යතාදි ආකාරවෙදයෙන් ආරම්භවශයෙන් ද, සම්ප්‍ර
යෝගවශයෙන් ද, රුත-වෙප-මොහයන්ගෙන් ශුන්‍යබැවින් ගෝ,
සියලු සංඝාරයන්ගෙන් ශුන්‍යගෙයින් ගෝ සුඤ්ඤාභ්‍ය; රුතාදිනිමි
තාරභිතගෙයින් ගෝ, සියලු සංඝාරනිමිතාරභිතගෙයින් ගෝ
අනිමිතභ්‍ය; රුතාදි පුණ්ඩ්රභිතගෙයින් ගෝ, සංඝාරපුණ්ඩ්රභිත
ගෙයින් ගෝ අපණ්ණිකභ්‍යයි ත්‍රිප්‍රකාරවේ.

(කියනලද මැයි);—

[පදමද්වුතම විවනමසංඛතමනුතාරං,
නිබ්බාණමිති සාසනාති වාණමුතතා මගෙසගො.]

තෘෂ්ණාවෙන් මුක්තවූ බුබාදිමු මහමිත්‍ර ව්‍යුතිරභිතගෙයින් අවස්‍ථ
තවූ උත්පාදනා-ව්‍යායානතාතික්‍රාන්තගෙයින් අත්‍යන්තවූ ප්‍රත්‍යයසම්‍මු
තපනන නොවනගෙයින් අසංඝාතවූ තමගට අභිකයක්නු නැතිගෙ
යින් නිරුත්තරවූ ශාන්තපදය නිව්වාණයයි කියති.

[ඉති විතතං චෙතසිකං රූපං නිබ්බාණමිවෙපි,
පරමනං පකාසෙනාති වතුභාව තථානනා.]

මෙසේ විතතය, චෙතසිකය, රූපය, නිව්වාණයයි, කියාද පරමා
භූත සන්තප්පද්දෙකින් ම සම්පූර්ණයේ ප්‍රකාශ කෙරෙත්.

(රූපසබ්ග්‍රහමිහාගනමිමු සමන සමිච්ඡදස නිමි.)

(ව)සන්නාදිධා වූයා වනද්විමා සලකන්න,
තෙසනද්වි යථායොනං පවිතතාමි සමුවවයං.]

විත්තනාදිසංස්කරනවූ හෙවත්—සසම්පාදිත දෙපණස් ලෙව නසිකාය, අවිජ්‍යාස් නිසා ආරූපය, චිත්තය, නිව්‍යාණය, යන වා සප්තාදිසංස්කර අති වස්තුහුව යම් පරමානුබව්විකෙතෙක් කියන ලදහ ද, ඔවුන්ගේ සප්තානුබව්විකෙතෙක් කරන්නාවූ අකුලසංග්‍රහාදි හෙදවූ සමුවවය (නිකිස) යෙදෙන පරිද්දෙන් දැන් කියමි.

අකුලා'ව්‍යාකාශයන්තෙරෙන් අමිත්‍රගෙයින් අකුලයන්ගේ ම සප්තානුබව්විකෙතෙක් සංග්‍රහය, අකුලාදිත් හා මිත්‍රගෙයින් මිත්‍රකස සංග්‍රහය, සත්‍යනිසංස්කරනිසංග්‍රහය ආයතනිකයාගේ පක්ෂයෙහි වූ ගෙයින් බොධිපාසනික නම්වූ සතිපට්ඨානාදිහෙදවූ බව්විකෙතෙක් සප්තානුබව්විකෙතෙක් සංග්‍රහය, සාන්ධාදිවිකෙතෙක් අකුලාදිත්ගේ සංග්‍රහය දැයි, සමුවවයසංග්‍රහය සතරපරිද්දෙකින් දනුයෙත්.

කෙසේද යත්?—අකුලසංග්‍රහයෙහි වනාහි කාමාශ්‍රවය, භවාශ්‍රවය, දෘෂ්ට්‍යාශ්‍රවය, අවිද්‍යාශ්‍රවය දැයි, අනුමානෝ සතරදෙනෙකු,—"අ සව" යන මෙහි "අ" කාරය අවිධි අනුමාන,—"මෙහි අවිධිය මයනිදා—අභිච්ඡිද්‍යාශ්‍රවයත් චිත්තාර වේ; "අපාචලිප්පතං වට්ඨාං දෙවො"යනාදියෙහි මෙන් ක්‍රියාව පිටත් කොට ප්‍රවිත්තවූයේ මයනිදා නම් වේ; "අභවිකාං සද්දො අභ්‍යාසනො" යනාදියෙහි මෙන් ක්‍රියාව ව්‍යාප්ත කොට ප්‍රවිත්තවූයේ අභිච්ඡි නම් වේ;—"මෙහි වනාහි අභිච්ඡියෙහි වැටෙයි දනුනු,—"යම්ගෙයකින් භවාශ්‍රවය දක්වා ද ගොනුහුව දක්වා ද පවත්නාවූ වානාදිවූ අවශ්‍යෝග්‍යව්විකෙතෙක් විද්‍යානිකත්වය අනුමානෝග්‍රහණවශයෙන් පැහැර පවත්නාගෙයින් මදකරණයාගේත් අකුලසංග්‍රහයෙහිත් ඒ කාමාදිහ ම අකුලානුබව්විකෙතෙක් දනුනු.

කාමෝඝය, භවෝඝය, දෘෂ්ට්‍යෝඝය, අවිද්‍යායෝග්‍යය සභ්‍යයන් යට කොට හැරගන්නා බැවින් ද, හානුපසින් පෙළනගෙයින් ද, යට කොට පෙළනබැවින් ද, සසරාශ්‍ර හිල්ලවනබැවින් ද, බසයෝ සතර දෙනෙකි.

කාමයෝග්‍යය, භවයෝග්‍යය, දෘෂ්ට්‍යෝග්‍යය, අවිද්‍යායෝග්‍යය, සසර දුකෙහි හෝ භවනමැති මිත්‍රකණ්‍යානුගෙය හෝ සභ්‍යයන් යොදනගෙයින් හෝ කමය විපාකය සමග ද, භවානාරයන් භවානාරයන් සමග ද, සභ්‍යය දුක සමග ද, යොදනගෙයින් හෝ සොගයෝ සතරදෙනෙකි.

අභිධ්‍යානෝ (නාමකය සමග රූපකය හෝ, වර්තමානකය සමග අනාගතකය හෝ, නොමිදිය හැකියේ වෙළුනගෙයින්) කාය ග්‍රහණය, ව්‍යාපාදයද කායග්‍රහණය, (ගොනිලාදි ක්‍රියාගෙන් අධ්‍යය, වූතයෙන් අධ්‍යය, තද්‍යාගෙන් අධ්‍යය, හානුපසින් ග්‍රහණය කිරීම

හෝ කුඩාදේවයෙක් ගැනීමට) ශිල-ව්‍යාපාරමය කායග්‍රන්ථයකි; (මේ ශාස්ත්‍රය ම සත්‍යය, අනිත්‍යය අසත්‍යයයි, දැඩිකොට ගැනීමට) ඉදං සත්‍යය නිවේශය ද කායග්‍රන්ථයකි, මෙසේ ශ්‍රීරේණි සතර දෙනෙකි.

කාමොපාදානං, දෘඪපාදානං, ශිල-ව්‍යාපාරාදානං, (චක්‍රානුකූලයන් වැනි රික්තාචාර්යයන්ගෙන් “රූපං අතතො සමක්‍රාප සංග්‍රහ” යනාදීන් විසිපරිද්දෙන් පරික්‍රාමයට පවත්නා) ආත්මයාදො, පාදානං දූධි, මෑඩයෙකු දූධියේ අල්වා ගන්නා ලද ස්වයංසන්ධි මගින් ආරම්භයන්ගේ දෘඪග්‍රහණයෙන් පවත්නා උපාදානෝ සතර දෙනෙකි.

(චක්‍රාමයෙන් කෙරෙහි අවිමානුරාගයට නිසි කාමය ම ඊසාන රණාචාර්යයෙක් ජයසිංහ ද ගන්නා ලද) කාමවිෂ්ණු නිවරණය, (විනාශයෙහි යථාස්ථාව ඉක්මවා විනාශයට පත්වීමට පවුරක් නොවූ) විෂ්ණු නිවරණය, වින-මිඛනිවරණය, උඛිල-කුක්කුල නිවරණය, විචිකිත නිවරණය, අවිද්‍යා නිවරණය දූධි, බ්‍රහ්මාදියෙන් උපදින්නාවූ කුශල්විතය උපදින්නා නොදිවලක්වනගෙයින් හෝ, ප්‍රඥාප්තිය අවුරණයෙන් හෝ නිවරණ නම් වූයේ සදෙනෙකි;—මෙහි විෂ්ණු දායකි “අනන්තං මෙ අවරි වරුනි වරිසංග්‍රහ” යනාදීන් පවත්නා නව විධ ආසානවස්තුව හෝ, අසානකොපය සමග දැන ම හෝ ගන්නා ලැබේ.

ශිවනබලිවූ වින-මිඛ, උඛිල-කුක්කුල, යන මොවුන් දෙදෙනා දෙදෙනා එක් කොට එකෙහි නිවරණයාවගෙන් කුමක් පිණිස කිහිපයක්?—කාමාශාර-ප්‍රතිපක්ෂයන්ගේ සමානතායෙන් එක් කොට දක්වන ලදී;—මෙහි විනාශයෙන් විනබව කිරීම වින-මිඛ දෙදෙනාගේ කාමය; විනාශයෙන් නොසන්සුන්ව කිරීම උඛිල-කුක්කුල දෙදෙනාගේ කාමය;—එසේ ම තද්-විපරිකාදිය වින-මිඛ දෙදෙනාගේ ආභාරය, ගෙණුයයි සේදී, පුනර්වසන-විපරිකාදිය උඛිල-කුක්කුල දෙදෙනාගේ ආභාරය;—එසේ ම විශ්ව වින-මිඛ දෙදෙනාට ප්‍රතිපක්ෂය; සමාසය උඛිල-කුක්කුල දෙදෙනාට ප්‍රතිපක්ෂයයි.

(කියන ලද මැයි;—

“කිවිංශාර-විපක්ෂානං එතතකා එකමෙත්ති හි,

කතමුඛිල-කුක්කුලං වින-මිඛිල තාදිනා,

ලිනානා-සත්‍යතා කිලිං තද්-සුනිවිතයනානං,

නෙතු චරිත-සමථා ඉමෙ තෙසං විරෝධිනො” — යි).

කාමයානුශ්‍රය, භවයානුශ්‍රය, ප්‍රතිසානුශ්‍රය, මානානුශ්‍රය, දෘඪයානුශ්‍රය, වචිකිතානුශ්‍රය, අවිද්‍යානුශ්‍රය දූධි, අනුශ්‍රයෝ සද්දෙනෙක් වෙත්;—මෙහි අප්‍රතිශ්‍රයෙන් සත්ති අනුව සයනා කෙරෙත් නුයි—අනුශ්‍රය නම්, අනුරූපකාරණයන්ගේ ලාභයෙහි නැවත උප

දිත් යන අතීත; එසේ මැයි, අප්‍රතිණ්ඩු කෙලයෝ හෙතුලාභය ඇතිකල්හි ඉපදීමට සුදුසුවුවේ සිතෙහි අනුයයිතයන් මෙන් වෙති යි ඒ අවස්ථාව අනුයය නම් වෙයි, ඔහු වනාහි නිපසයායගෙයින් අනාතරකෙලයෝ මය; අනිත-වර්තමානකෙලයෝ ද තත්ත්ව භාවගෙයින් එමෙන් කියනුලැබෙති; එසේ මැයි, කාලගෙදවලයෙන් ඛණ්ඩවිභාවගෙදයක් ඇත්තේ නොවේ;—ඉඳින් අප්‍රතිණ්ඩුයෙන් අනුයය වෙත් නම්, අප්‍රතිණ්ඩු සකලකෙලයෝ අනුයය නොවෙත් ද? කාමර්භාදිත්ව ම අනුයය ව්‍යවහාරය කෙසේ ලැබේ ද යත්?—අප්‍රතිණ්ඩුතාමාත්‍රයෙන් අනුයය යයි කියනු නොලැබෙත්; එසේ ද වුවත් අප්‍රතිණ්ඩුයෙන් විශ්වාසීකායට පැමිණි කෙලයෝ අනුයය යයි ව්‍යවහාරයට යෙහි; විශ්වාසීකායට පැමිණීම ද කාමර්භාදිත්ව ම අවේනිකාවිභාගයක, අනායත්ව සාධාරණ නොවේ;—එසේ ම කිය තලදී, අභිබම්බයෙහි, “ථාමගතෙ කිලෙසෙ පරහති” — යි.

කාමර්භසංයෝජනය, රූපර්භසංයෝජනය, අරූපර්භසංයෝජනය, ප්‍රතිසසංයෝජනය, මානසංයෝජනය, දෘෂ්ටිසංයෝජනය, ශීල-ව්‍යාපාරමිභිසංයෝජනය, විචිත්තසංයෝජනය, මාධ්‍යාසංයෝජනය, අවිද්‍යාසංයෝජනයයි, සුත්‍රාන්තරයෙහි සංඝෝජනසෝ දසදෙ තෙකි;—මොහු සසර සන්ධන් යොදවති බඳිති යන අතීතයෙන් හෝ, සාතතයන් සමග සාතතයන් ද, එලය සමග කම්මය ද, දුක සමග සන්ධන් ද, යොදවන්නෙන් හෝ=සංයෝජන නම් වෙත්.

කාමර්භසංයෝජනය, භවර්භසංයෝජනය, ප්‍රතිසසංයෝජනය, මානසංයෝජනය, දෘෂ්ටිසංයෝජනය, ශීල-ව්‍යාපාරමිභිසංයෝජනය, විචිත්තසංයෝජනය, උප්පාසංයෝජනය, මාත්‍රසංයෝජනය, අවිද්‍යාසංයෝජනයයි, අභිබම්බයෙහි අන්‍යවූ සංඝෝජනසෝ දසදෙ තෙකි.

ලොභය, වේසස, මොහය, මානස, දෘෂ්ටිය, විචිත්තය, සාතනස, මාධ්‍යය, අභිජාය, අනිප්‍රපායයි, කෙලයෝ දසදෙ තෙකි;—මොවුන් කරණකොට සිත කිලුවුවේ, තැවුවේ, පිඩාකරණ්‍යුලැබේ යි හෝ, තුළු ම කිලිවු වෙත් නුයි හෝ, සම්ප්‍රසන්නාවම්මයන් කිලිවු කෙරෙත් නුයි හෝ=කෙලය නම් වෙත්.

මේ පාපසම්ප්‍රගයෙහි අනුචාදිත්කෙරෙහි වනාහි කාම-භවයං ධ්‍යානවූ අලඛනයන්ගේ නාමයෙන් තවසතුකවූ නාස්ඤානොමෝ අභිමතය;—ශීලසංතපරමාස යයි ද, ඉදංසච්චානිතීවේස යයි ද, අනතවාද යයි කියා ද, එසේ ම ශීල-ව්‍යාපාරයන්ගේ විපරිතත්‍රණණ්ඩුව යෙන් ප්‍රවිත්තවූ දෘෂ්ටි ම කියනුලැබේ.

(පිටුකොට මෙසේ දක්වනලදී);—

[අසලෝඝා ව යොගා ව නයො ගඨා ව චිත්තං තො,
උපාදානා දුට්ඨෙ බම්මා අධිසි භිවරණා සිද්ධා.

ජලෝවා, කුසලා, හොනනි නව සංකෘත රනා මනා,
කිලෝසා දස වූනොනා'යං නවබා පාපසංහරණො.]

ආශ්‍රව-ඔහු යන මොහු ද යොග්‍ය යන මොහු ද බව්ව්ගෙයින්
කාම-භවාශ්‍රවයන් ලොහස්වතාවබැවින් ලොහ-දූෂි-මොහවිශ
යෙන් බව්ව්ගෙයින් තුන්දෙනෙක් වෙති; අභිජ්ඣාකායගන්‍යාදී ග්‍රන්ථයෝ
ද බව්ව්ගෙයින් අභිදූ-ව්‍යාපාද-දූෂිවශයෙන් බව්ව්ගෙයින් තුන්දෙ
නෙක් වෙති; උපාදානබව්ව්ගෙයින් බව්ව්ගෙයින් ලොහ-දූෂිවශයෙන්
දෙදෙනෙක් වෙති; කාමව්‍යන්‍යාදී නිවරණබව්ව්ගෙයින් සත්‍යාන-මිඛ,
මාඛිතා-කොතාතා, යන මොවුන්දෙදෙනා වෙන වෙන ගන්නා
ලදබව්ව්ගෙයින් අවදෙනෙක් වෙති.

කාමරතානුශාසන කාමරත-නවරතානුශාසන තාපණස්වභාව
යෙන් එක් කොට ගන්නාලදබව්ව්ගෙයින් බව්ව්ගෙයින් සදෙනෙක් ම
වෙති; සූත්‍රා'භිබව්ව්ගෙයෙන් දෙතැන්හි කිහිපද්දවු සංයෝජන
යෝ තාපණස්වභාව-දූෂිස්වභාවයන් එක් කොට සමග්‍රහකරණලද
බව් ගෙයින් බව්ව්ගෙයින් ලොහ-වෙෂ-මොහ-දූෂි-මාන-විචිකි
තසා-මාඛිතා-ඊෂ්ඨා-මාතසය්විවශයෙන් නවදෙනෙක් දන්නාලදහ,
සූත්‍රා'භිබව්ව්ගෙයින් කෙලයයෝ දසදෙනෙක් ම වෙති, සි මේ අකුශ
ලසමග්‍රහයතම නවප්‍රකාරයකින් කිහිපද්ද.

කුලෝ'කුලෝව්‍යාකාතයන් හා මිශ්‍රගෙයින් මිශ්‍රක නම්වු සමග්‍රහ
යෙහි,—හෙකුහු ලොහය, වෙෂය, මොහය, අලොහය, අවෙෂය,
අමොහය දැයි, සදෙනෙක් වෙති.

බ්‍යානාඛගයෝ විතර්කය, විවාරය, ප්‍රිතිය, එකාග්‍රතාය, සොමන
සාය, දොමිනසාය, උපෙක්‍ෂායයි, සන්දෙනෙක් වෙත්,—මෙහි-අර
මුණු කරා පැමිණ සිටිමි සංඛ්‍යාත උපනිබ්‍යානාභිග්‍රහයන් ද, යෙදෙන
පරිද්දෙන් ප්‍රතිවිරුධබව්ව්ගෙයින් දැව්ම කරණ අභිග්‍රහයන් ද=බ්‍යාන
නම් වෙත්, අවයව භාවයෙන්. සංස්ථානනාය කෙරෙන්නුයි=අඛ
නම් වෙත්, බ්‍යාන වූවෝ ද ඔහු මය අඛන වූවෝ ද ඔහු ම නුයි=
බ්‍යානාඛන නම් වෙත්,—අවයවවිනිමිමුක්තවු ද සමුහයාගේ අඛන
භාවය ඇතිකල්හිදු එක්වත් බ්‍යාන කරණගෙයින් සෙනාඛන-රථා
බ්‍යාදිය මෙන් වෙන්-වෙන් වශයෙන් අඛනභාවයෙන් කිහිපුලා
වෙත්,—මෙහි දොමිනසාය අකුලෝව්‍යාකාතය, සෙස්සෝ කුලෝ
'කුලෝ'ව්‍යාකාත බ්‍යානාඛගයෝයි.

මාගිනාඛගයෝ සමාගදූෂිතය, සමාස්සඛකාලපය, සමාගව්‍යනාය,
සමාගකමිනානාය, සමාගාප්ඵය, සමාගව්‍යායාමය, සමාස්සමාගිතය,
සමාස්සමාගිතය, මිථ්‍යාදූෂිතය, මිථ්‍යාසඛකාලපය, මිථ්‍යාව්‍යායාමය, මිථ්‍යා
සමාගිතය, දෙලසෙක් වෙත්,—මෙහි,—සුගත-දුගිතනිත්ව ද නිව්‍යා
ණයව ද අභිමුඛවා පමුණුවනගෙයින් ඔවුන්ව මාගිනවු අඛනගෝ,
මාගිනාඛන නම් වෙත්, අභ්‍යවිකිකමාගිතය සමාග අඛනගෝ හෝ
මාගිනාඛන නම් වෙත්,—ඔවුන් අතුරෙන්,—අප්පරිතස්වභාවයෙන්

මොනවට දකී නුයි=සමයන්දැන නම්, ඕනෙමෝ වනාහි “අපේ දිනනං” යනාදී නමින් දශපබ් වෙයි, පරිඤ්ඤි කෘත්‍යවශයෙන් සිව් වැදූරුම් ද වෙයි,—මෙයින් මොනවට සඛකලා කෙරේ නුයි=සමයක් සඛකලා නම්, හේ නෛෂ්‍යමය-අවකාශ-අවිනිසාවශයෙන් තුන් වැදූරුම් වෙයි,—මුසාවාදයෙන් දුරුවීම සමයත්වවන නම්,—ප්‍රාණ තීපාසාදියෙන් දුරුවීම සමයකමොනන නම්,—මර්තජවයෙන් දුරුව දිව්පැවැත්ම සමයතාජව නම්,—නූපත් අකුශලවිතතයන් නූපදවන උත්සාහාදිවශයෙන් සමයත්වකයාමය සිව්වැදූරුම් වේ;—සමානිප්‍රසාරා න සතර සමයක්සමානි නම් වේ;—පුරුමධ්‍යානාදීන් විසින් පව්වබ්බු විතතයාගේ එකාග්‍රතාව සමයක්සමානි නම් වේ;—මර්තදූෂවකදිය දුහිත තිහමනගව මාහිතබැවින් මාහිතාධිත නම්,—මෙහි මර්තසඛකලා නම් කාමවිතකික-වකපාදවිතකික-විනිසාවිතකිකය යන මේයි, මර්තවකයාම නම් අකුශලවිතතසමප්‍රසන්නවූ විශ්වයයි, මර්තසමානි නම් අකුශලවිතතසමප්‍රසන්නවූ සමාබියයි.

ඉන්ද්‍රියයෝ වක්‍රාන්ද්‍රියය, සොභිත්‍රියය, භාණිත්‍රියය, ජීවිතිත්‍රියය, කායිත්‍රියය, ඉප්පිත්‍රියය, පූර්විත්‍රියය, ජීවිතිත්‍රියය, මනිත්‍රියය, සුඛිත්‍රියය, දුක්ඛිත්‍රියය, සොමනස්සිත්‍රියය, දෙමනස්සිත්‍රියය, උපෙක්ඛිත්‍රියය, සචිත්‍රියය, චිරිධිත්‍රියය, සතිත්‍රියය, සමාබිත්‍රියය, පඤ්ඤිත්‍රියය, අනඤ්ඤනඤ්ඤසාමිතිත්‍රියය, අඤ්ඤිත්‍රියය, අඤ්ඤනාමිත්‍රියයයි, දෙ විස්සෙක් වෙති,—මෙහි—වක්‍රාන්දි පස්දෙන දැනිනාදිගෙදවූ ස්වකීය විශ්වයෙහි අභිපත්‍යය කරණි—හෙයින් ඉන්ද්‍රිය නම් වෙත්, සත්‍රි-පුරුෂ ලිඛිතාදිගෙදයෙහි ඵෙසවියනි කරණි—හෙයින් සත්‍රිත්‍රිය-පුරුෂෙත්‍රිය නම් වෙත්, ජීවිතය සහජතරුපාරුපබව්වානුපාලනයෙහි අභිපත්‍යය කරණි—හෙයින් ඉන්ද්‍රිය නම් වේ, මහස පමප්‍රසන්නාවම්භයන් කෙරෙහි ඵෙසවියනි කරණි—හෙයින් ඉන්ද්‍රිය නම් වේ, වෙදනාපවිකය සමප්‍රසන්නාවම්භයන්ගේ උපබ්‍රුහණි-මිලාදිකරණියෙහි ඵෙසවියනි කරණි—හෙයින් ඉන්ද්‍රිය නම් වේ, ශ්‍රවාදිපවිකය සඳහනාදි කෘත්‍යවශයෙන් සහජතබව්වාන්කෙරෙහි ඵෙසවියනි කරණි—හෙයින් ඉන්ද්‍රිය නම් වේ, අවශෙෂ ඉන්ද්‍රියත්‍රිකය ලොකොත්තර ප්‍රඥාකෘත්‍යවශයෙන් කියනලදී,—මොවුන්කෙරෙහි ප්‍රඥෙත්‍රියග්‍රහණිය බව්විසරුපවිභාවනයපිණිය, අනඤ්ඤනඤ්ඤසාමිතිත්‍රියයාදීන්ගේ ග්‍රහණිය පුද්ගලාධ්‍යය-කෘත්‍යවශෙෂවිභාවනයපිණියයි,—මෙහි සත්‍රිප්‍රඥාත්‍රියව විශෙෂතිශ්‍රතබැවින් අධ්‍යතමික අයන නගෝ අදිකොව කියනලදහ, මනිත්‍රිය වනාහි අධ්‍යතමිකාය තනහාවසාමානායෙන් මොවුන්කෙරෙහි ම කියවුකෙත් ද අරු පෙත්‍රියයන් හා (සමම) දක්වනුපිණිය ජීවතෙත්‍රියව ඉක්බිති කොට කියනලදී, ඒ මේ ප්‍රඥාත්‍රියමෝ සත්‍රිත්‍රිය-පුරුෂෙත්‍රියයන්ගේ වශයෙන් සත්‍රි-පුරුෂයයි යන විභාගයට යත්තියයි දක්වනුපිණිය අධ්‍යතමිකායතනගත්ව ඉක්බිති කොට හාපවය කියනලද, ඒ මේ උපාදිනතරුපබව්විසරු මෙසේ ජීවතෙත්‍රියයාගේ වශයෙන් සිව්

නාහසි දක්වනුපිණිස ඒ ගාථාවයට ඉක්බිතිව ඒවිතෙකුය දක්වන ලදී; සඤ්ඤානු ධර්මපුද්ගලය ප්‍රතික්ෂේපයෙන් පවත්නේ මේ වෙදනාවන් කරණකොට ගෙණ කිලුටු වන්නේයයි දක්වනුපිණිස ඒ මනික්ඛයට ඉක්බිති කොට වෙදනාපටකය දක්වනලදී, ඒ වෙදනාවන් කරණකොට ගෙණ වනාහි විශුද්ධි කැමැත්තවූන්ගේ ව්‍යවදාන යට ගෙතු දක්වනුපිණිස ඒ වෙදනාපටකයට ඉක්බිතිව ශ්‍රව්‍යාදි පටකය කියනලද; සම්මතවූ ව්‍යවදානසම්භාර ඇත්තානු ද මොවුන් කරණකොට ගෙණ ශුඛ වෙත් නුසි විශුද්ධියට පැමිණියානු නිෂ්ඨි තවූ කෘතිය ඇත්තානු ම වන්නාහසි දක්වනුපිණිස අනායෙහි ලොකොත්තාර ඥානයෝ තුන්දෙන කියනලදහුයි;—මෙපමණේ කින් අභිප්‍රේතවූ අභිසිඬි නුසි සෙස්සවූන්ගේ නොගැන්මයයි මේ මොවුන්ගේ අනුක්‍රමයෙන් දෙශනාවට කාරණයයි දතයුතු.

බලයෝ ශ්‍රව්‍යබලය, විශ්කිබලය, සමාතිබලය, සමාසිබලය, ප්‍රඥබලය, භීරිබලය, ඔත්තාපාබලය, අභිරිකබලය, අනොත්තාපාබලයයි, නවදෙනෙක් වෙත්;—මෙහි ශ්‍රව්‍යාදි සත්දෙන පිළිවෙළින් අස්සඤ්ඤා, කොසල්ලය, ප්‍රමාදය, උඛච්චය, අවිජ්ජාය, අභිරිකය, අනොත්තාපය, යන මේ පුරිපක්ඛවේයන්විසින් අකමපක්ඛයෙන් ද සම්ප්‍රසන්නව මේයන් විෂයෙහි සර්වබවගෙයින් ද බල නම් වෙති; අභිරික—අනොත්තාපදෙදෙන වනාහි සම්ප්‍රසන්නවේයන්කෙරෙහි සර්වබවගෙයින් ම බල නම් වෙති; සම්ප්‍රසන්නවේයන් විෂයෙහි සර්වබව ම මෙහි බලාභිසි.

අභිසංකිත ජන්දාසිපතිය, චිත්තාසිපතිය, චිරියාසිපතිය, විමංසාසිපතියයි, සතරදෙනෙක් වෙත්;—මෙහි—තමන් පිළිබඳ ඛණ්ඩයන්ට අසිප්තය කරණ ඛණ්ඩයෝ අසිපති නම් වෙති; යම් කලෙක ජන්දාදින් අතුරෙන් එක්තර එකෙකු අසිපති කොට සිත උපදි ද එකල්හි ජන්දාසිපති අදිනු වෙතැයි දතයුතු.

(මේ කියනලද මැයි;—

“ජඤ්ඤා රෙට්ඨකං කතො ජඤ්ඤා කතො ධුරුමපන,
චිත්තසසුපා තතිකාලසමං ජන්දාසිපති නාම සො”-සි.)

අනාසු අසිපතිවේයන්ගේ අසිපතිතාව නිවාරණවශයෙන් පවත්නා චෙත්සවය අසිපතිතා නම්; ඉඤ්ඤානාරයන් ඇතිකල්හිදු භුදෙක් දැනාදියෙහි වස්තුච්ඡාදාදින් අනුව පැවැත්විම්මාත්‍රය ඉඤ්ඤා නම්; මේ අසිපති—ඉඤ්ඤා දෙදෙනාගේ විෂයයි;—මෙහි විමංසා නම් ප්‍රඥයි.

ආහාරයෝ කාලිච්ඡාදාහාරය, දෙවනුවූ ඵසාහාරය, තුන්වනුවූ මනොසමෙතනාහාරය, සතරවනුවූ විඤ්ඤාණහාරය දයි, සතරදෙනෙක් වෙත්.

මේ මිත්‍රකසබ්බතයෙහි ඉඤ්ඤායන්කෙරෙහි වනාහි ශ්‍රොතආපාතිමානිකයා අනඤ්ඤාතඤ්ඤාසාම්භිජිතයයි කියනුලැබෙයි; අභිත්ථලයා අඤ්ඤාසාම්භිජිතයයි කියනුලැබෙයි, සෝවාත්ථල

සුනායෙහි පවත් අතීත්සුනාය අවසන්වූ මධ්‍යයෙහි පබ්බතසුනායෝ අක්කුඤ්ඤායාගති කියනු ලැබෙත්;—ඒ විතෙකුඤ්ඤා ද රුප්ඵතෙකුඤ්ඤා ද රුප්ඵතෙකුඤ්ඤා වශයෙන් විප්‍රකාර වේ; දෙපස්විසුනායන් කෙරෙහි විතකිකාදි ධ්‍යානාචාරයෝ නොලැබෙත්;—විපච්චිකුඤ්ඤා-මනොධාතු ත්‍රික-සත්තරිකුඤ්ඤා වශයෙන් පොඬුපුකාරවූ විශිෂ්ටතවිතතයෙහි බලයෝ නොලැබෙත්; අවශ්‍රෝස් අග්‍රොක්‍යන් කෙරෙහි ද ගෙතු විරහයෙන් මානිකාචාරයෝ නොලැබෙත්; එසේ ම විචිත්තසාසන ගතවිතතයෙහි විතතයාගේ ස්වර්ගානුභූත ඵලානුභූතයාගේ මේ මොක්කවිරහයෙන් මිථ්‍යාසමාසි-සමාසිකුඤ්ඤා-සමාසිකල ව්‍යවහාරයට නොයන්නි; විග්‍රහක-ත්‍රිග්‍රහකපථනායන් කෙරෙහි ම සමභ වූ පරිද්දෙන් එකම අධිපතියෙක් ලැබේ;—මෙහි විග්‍රහකපථනායන් කෙරෙහි විමංසාවගේ අසමභවයෙන් ජන-විත-විර්ග යන මොවුන් කෙරෙහි එක්තරා අධිපතියෙක් ලැබේ;—එහෙයින් ම “සමභ වූ පරිද්දෙන්” යයි කියනු ලැබේ.

(කියනු ලද මැයි;—

“ඒවනෙ’තිපතීන නතු යො කොටෙකො නිග්‍රහකො,
විග්‍රහකො වා ඒවනෙ විමංසා නොපලබ්‍ධතී,
ලොකියෙසු විපාකෙසු මොහමුලෙ අග්‍රොක්‍යො,
යථාසමභවමු නතිනතා නත්තා’තිපතී කොවි’පි”-සී.)

විග්‍රහක-ත්‍රිග්‍රහකග්‍රහණයෙන්, වනාහි මොහමුල අග්‍රොක්‍ය කුසාසංඛ්‍යාතවිතතයෙහි අධිපතීන්ගේ අසමභවය දක්වනු ලැබේ;— “අධිපතී එකො’ව ලබ්‍ධතී” යන මේ අභිධම්මානිසංඛ්‍යාපාඨයෙහි (අභි-34-පිච්ච-8-පෙල) යම්සේ එක ම රුපයෙක්හි රුපය ව අතීති රුපරූපින් සතරදෙනෙකු ඇතිකල්හි එකෙක් ම රුපය අනුශාසනා කෙරේ ද, සියල්ලෝ ම එකවිට රුපය අනුශාසනා නොකෙරෙද්ද, එපරිද්දෙන් ම සතරදෙනා විදුමානකල්හිද එකෙක් ම අධිපතීභාවයෙන් පවත්නේ යයි දනනු ලැබේ.

(මෙහි විතාහි;)

[ජ ගෙතු පච්ඡානාචාරා මහාචාරා නව වත්තුවො,
සොලසිකුඤ්ඤා ව බලබ්‍ධමා නපෙරතා.

වත්තාරො’තිපතී වුත්තා තථා’ගාරො’ති සත්තාරා,
කුසලාදිසමාකිණිණි වුත්තො මිසාකසංඛ්‍යාගො.]

බම්බෙයින් ලොකාදිවූ ගෙතුබම්බෙයෝ සදෙනෙක් කියනු ලදහ; විතකිකාදි ධ්‍යානාචාරයෝ සොමනස-දොමනස-උපෙක්ඛාන-පඤ්ඤානාමයන් වෙදනාවශයෙන් එක් කොට ගන්නා ලදහෙයින් පස්දෙනෙක් කියනු ලදහ; සමයන්ද්‍රවකදිවූ මානිකාචාරයෝ බම්බෙයින් මිථ්‍යාසංඛ්‍යාත-මිථ්‍යාසමාසිකුඤ්ඤා යන මොවුන් තුන්දෙනා විතකික-විශිෂ්ට-විතෙකකුඤ්ඤා යන මොවුන් හා සමාගතයෙන් සමයන්ද්‍රවකදිවූ හා එක් කොට ගන්නා ලද බම්බෙයින් නවදෙනෙක් කියනු ලදහ; වක්කුරුදි ඉක්කුබම්බෙයෝ ද බම්බෙයින් සුඛිකුඤ්ඤා

යවය-සෞම්‍යය-දෝමිනියන්-පෙරෙරිය යන මොවුන් පස් දෙනා වෙදනාසාමාන්‍යයෙන් ගෙණ ලොකොත්තරෙකුයෙන් තුන් දෙනා හා ප්‍රඥෙත්‍යය හා ඥානසාමාන්‍යයෙන් එක් කොට ගෙණ රූපා'රූපජීවිතෙත්‍යය වෙන-වෙන සොලොස්දෙනෙක් කියනලදහ; බලබම්මියෝ නම් යථොක්තත්‍යයෙන් නවදෙනෙක් කියනලදහ.

අභිපතිබම්මියෝ සතරදෙනෙක් කියනලදහ; අභාරයෝ මෙසේ ම සතරදෙනෙක් කියනලදහ; කුසලාදිවූ තුනින් සමානිතෝ වූ එහෙයින් ම මිශ්‍රණ නම්වූ සංග්‍රහය සත්පරිද්දෙකින් කියනලදි.

බොධිපාක්‍ෂිකබම්මියසංග්‍රහයෙහි,—සමානිප්‍රසාදයෝ කායානුදැනිතාසමානිප්‍රසාදය, වෙදනානුදැනිතාසමානිප්‍රසාදය, චිත්තානුදැනිතාසමානිප්‍රසාදය, බම්මානුදැනිතාසමානිප්‍රසාදය දැයි, සතරදෙනෙක් වෙත්;—අශ්‍රිතග්‍රහණදිවශයෙන් අනුප්‍රවිෂ්ටව කායාදිවූ ආලංඛනයෙහි පවතිනුයේ—ප්‍රසාද නම් වේ.

සමානිප්‍රසාදයෝ උපන් නාවූ කාමචිතකිකාදි පාපබම්මියන්ගේ අශ්‍රිතභවනසාරාදිවශයෙන් ප්‍රභාණ්ඩපිණිස ව්‍යායාමය ද, අනුත්‍යන්තාවූ කාමචිතකිකාදි පාපබම්මියන්ගේ අශ්‍රිතමනසාරාදිවශයෙන් අනුත්‍යන්තයපිණිස ව්‍යායාමය ද, අනුත්‍යන්තාවූ ශමථ-විදැනිතාදි කුසලබම්මියන්ගේ උත්‍යාදයපිණිස කම්මසානාදියෙහි යෙදිම්වශයෙන් ව්‍යායාමය ද, උත්‍යන්තාවූ ශමථ-විදැනිතාදි කුසලබම්මියන්ගේ අභිවෘත්තියපිණිස ව්‍යායාමය දැයි, සතරදෙනෙක් වෙත්.

සාධිපාදයෝ ජනපිපාදය, විතතිපිපාදය, විරිසිපිපාදය, විමසිපිපාදය දැයි, සතරදෙනෙක් වෙත්.

ඉන්ද්‍රියයෝ ශ්‍රවණේන්ද්‍රියය, චීර්මේන්ද්‍රියය, සමානිත්‍රියය, සමාසිත්‍රියය, ප්‍රඥේන්ද්‍රියය දැයි, පසෙක් වෙත්.

බලයෝ ශ්‍රවාබලය, චීර්මබලය, සමානිබලය, සමාසිබලය, ප්‍රඥබලය දැයි, පසෙක් වෙත්.

බොධාබ්‍යවහිමියෝ සමානිසංඛොධාබ්‍යය, බම්මිවිවහසංඛොධාබ්‍යය, චීර්මසංඛොධාබ්‍යය, ප්‍රිතිසංඛොධාබ්‍යය, ප්‍රසුබ්ධිසංඛොධාබ්‍යය, සමාසිසංඛොධාබ්‍යය, උපෙක්‍ෂාසංඛොධාබ්‍යය දැයි, සතරදෙනෙක් වෙත්.

මානිකාබ්‍යයෝ සමසන්ද්‍රවිසය ද, සමසන්සංකල්පය ද, සමසන්චනය ද, සමසන්කම්මානනය ද, සමසන්තර්ථය ද, සමසන්තකායාමය ද, සමසන්සමානිය ද, සමසන්සමාසිය දැයි, අවදෙනෙක් වෙත්.

මේ බොධිපාක්‍ෂිකබම්මියසංග්‍රහයෙහි වනාහි සතර සමානිප්‍රසාදය යි එක ම සමානිසමානිතොමෝ කියනුලැබේ;—එසේ ම සතර සමසන්ප්‍රධානයෙහි සමසන්තකායාමය කියනුලැබේ.

ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ-ਆਰਥਿਕ-ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕਾਂ, ਸਨ
 ਨਿਸ਼ੇਸ਼, ਰੁਪਯਾਨ, ਵੇਦਨਾਨ, ਸੰਘਾਨ, ਸੰਘਾਨ
 ਨਿਸ਼ੇਸ਼, ਰੁਪਯਾਨ, ਵੇਦਨਾਨ, ਸੰਘਾਨ, ਸੰਘਾਨ

ආයතනවිමර්ශ ව්‍යවස්ථාපිතය, සෞභාග්‍යනීති, සාමාන්‍යනීති, ජිවිතාග්‍යනීති, කාශාග්‍යනීති, මනාග්‍යනීති, රූපාග්‍යනීති, සප්තාග්‍යනීති, නන්ධාග්‍යනීති, රසාග්‍යනීති, පොට්ඨාභාග්‍යනීති, ඛම්මාග්‍යනීති දැයි, විඤ්ඤාදී පරිවර්තන ආචක්‍යනීතිකොශයන්ගේ ද රූපාදි බාහ්‍යව පරිවර්තනයන්ගේ ද වශයෙන් දෙදෙනාස්ථෙතෙන් වෙන්

(කිසිවලදී මැඩි:—

සර්වසංචාරාදියට බාධකයක් විය බාධකයක්”-සි.)

ආසියාතිකයෝ දූතායතනයන් ද, දූතවිමුද්‍රායතනයන් ද, දූත
නිරේවායතනයන් ද, දූතනිරේවායතනයන් ද, සහ
රජෙකුගේ චක්‍ර.

(මෙහි සත්‍යායී මෙසේ දතයුතුය—

“නා’බාධකං යතො දුක්ඛං දුක්ඛා අසුඤ්ඤා න බාධකං,
බාධකතනනිසාමෙන තතො සච්චිදං මතං.

තං චිතා නා’සුඤ්ඤා දුක්ඛං න භොති න ච තං තතො,
දුක්ඛගෙගුනිසාමෙන ඉති සච්චං විසතතිකා.

නා’සුඤ්ඤා නිබ්බාණිතො සත්ති සන්තං න ච න තං තතො,
සත්තභාවනිසාමෙන තතො සච්චිදං මතං.

මය්‍යා අසුඤ්ඤා න නිසංසා අනිසංසො න වා’පි සො,
තච්ඡතිසංසාතභාවනා ඉති සො සච්චසම්මතො.

ඉති තච්ඡාපිපලොසභුතභාවං චතුස්ථි,
දුක්ඛාදිස්ථිසෙසෙන සච්චිදං ආනු පණ්ණිතා”—සී.)

මේ සථිසංග්‍රහයෙහි වනාහි චෛතසිකයන්ගේ ද සොළොස් සුක්‍ෂමරූපයන්ගේ ද නිව්වාණයාගේ ද වශයෙන් එකුත් සැත්තැව මේසෝ බම්බාසතනයයි ද, බළබාතුයයි ද, ව්‍යවහාරයට යෙදේ— මනාසතනය ම සප්තවිද්‍යාබාහුවශයෙන් හෙදයට පැමිණෙන්නේය.

(මේ කියනලද මැයි)—

[රූපව වේදනා සසුඤ්ඤා සෙසා චෛතසිකා තථා,

විසුඤ්ඤාමිති පච්චෙතෙ පච්ඡනිතධා’ති භාසිතා.

පච්චපාදනකම්මධා ‘ති තථා තෙහුමකා මතා,

තෙදා’භාවෙන නිබ්බාණං බන්ධසංඛතනිසංච.]

රූපය ද, වේදනාව ද, සංඥාව ද, වේදනා-සංඥා දෙකින් අවශෙෂව පනස් චෛතසිකයෝ ද, එසේ ම විද්‍යාන ද, යන මොහු පස්දෙන පච්ඡනනිසංඛධා කියනලදහු, එසේ ම පච්චපාදනකම්මකම්මයයි කියා තෙහුමකම්මයෝ දන්තාලදහ, නිව්වාණය අනිතාදි හෙදයක් නැතිහෙයින් සාන්ධසංග්‍රහයෙන් වෙන් කරණලදි.

[වාරා’ලභිනභෙදෙන භවන්තා’යතනාති ව,

වාරා’ලභි-තදුප්පනපරිසාරයෙන බාහුයො.]

අභිචාරයන්ගේ ද අභිලභිතයන්ගේ ද හෙදභෙයින් වාදශ්ච්ච ආශතනයෝ ද වන්තාහ, අභිච්ච වාරයන්ගේ ද අභිලභිතයන්ගේ ද ඒ වාරා’ලභිනභෙදෙන නිසා උපත් අභිච්චවිද්‍යාතයන්ගේ ද ක්‍රමයෙන් අවශ්‍රොස් බාහුහු වෙත්.

[දුක්ඛං තෙහුමකං වට්ඨං, තණ්හා සමුදයො භවෙ,

නිරොධො නාම නිබ්බාණං, මය්‍යා ලොකුත්තරෙ මතො.]

තෙහුමකවෘත්තය දුඃඛසත්‍ය නම් වෙයි, අවෙතනනරහන හෙදවූ තෘෂ්ණාතොමෝ සමුදයසත්‍ය නම් වෙයි, මාෂ්ණ-ඵලා’ලභි නිකවූ අසංඝාතබම්මිකතෙම නිරෝධසත්‍ය නම් වෙයි, නිරෝධතා මිනිසුනිපදනාමයෙන් කියනලද්දවූ මාෂ්ණයතෙම ලොකොත්තර

මාහිතයයි දන්නාලදි;—දූෂ්ටත්ව ගෙනු වූ සෙසු බවින්ද ඇතිකල් හිදු තෘෂ්ණාව සමුදයසත්තයයි කුමක්පිණිස කියනලද ද යත්?—ඒ ප්‍රධානකාරණයෙන් කියනලදි; එසේ මැයි, කම්මවිචිත්‍රතාවට ගෙනුබැඳීන් ද කම්මයාගේ සමායාපොපමනගෙන් ද දූෂ්ටවිචිත්‍රයට කාරණබැඳීන් තෘෂ්ණාව දූෂ්ටත්ව විශේෂකාරණයි.

[මහසුත්තා ඵලමෙව චතුසවත්තියංවා,

ඉති පච්ඡාගෙදෙන පවුතො සබ්බසංගො.]

මාහිතසමුප්පන්න සංඝාදිබව්ග්ගෝ ද සමුප්පන්නබව්ග්ගෝ සහිත වු චතුර්වත්තිය ද යන මොහු චතුසත්තයෙන් වෙන් කරණලද හුයි; මේ උත්තමයෙන් පච්ඤානාදි වු පච්ඡාකාරයෙන් සම්බව්ග්ගයන්ගේ සංග්‍රහය කියනලදි.

(සමුච්චසංඛ්‍යාසමුග්ගාන නම්වු සත්වන පටිච්චස්ස නිමි.)

දැන් සරෝපන නාම-උපබව්ග්ගයන්ගේ ප්‍රතිත්‍යාසමුත්පාදනසංප්‍රසාරනායවශයෙන් ප්‍රත්‍යයන් දක්වනුපිණිස “ගෙසං” යනාදි කියනලදි.

[ගෙසං සංඛතබව්ග්ගානං ගෙ බව්ග්ගා පච්චයා යථා,

තංචිත්තාග්ගිහොදානි පච්චකාමි යථාරහං.]

ප්‍රත්‍යයන්විසින් කරණලදගෙනින් සංඝාත නම්වු ප්‍රත්‍යයසමුත්පාදනබව්ග්ගයෙන් නව යම් ප්‍රත්‍යයබව්ග්ගයෙන් සහජාතොපනි ශුද්ධාදි යම් ආකාරයකින් ස්ථිතියට ද උප්පත්තියට ද ප්‍රත්‍යයවෙද්ද, ඒ ප්‍රත්‍යයබව්ග්ගයන්ගේ ප්‍රත්‍යයවන ආකාරවිභාග මේ සමුච්චසංඛ්‍යා හා ‘නතතරස්ථානගෙහි සුදුසු සුදුසු පරිද්දෙන් දැන් කියමි.

ප්‍රතිත්‍යාසමුත්පාදනය, ප්‍රසාරනායය, ප්‍රත්‍යයසංග්‍රහය දෙපරිද්දෙකින් දැක්වෙතැයි.

(එහි ප්‍රත්‍යයානි මෙසේ දක්වනු.)—

“පච්ච පන එතස්මා ඵලමෙති”හි පච්චයො,

සමුග්ගො පච්චො ගෙනු කාරණං පච්චයො මනො.

යො බමෙමා යසං බව්ග්ගා සිතිස්සානානි පි ව,

උපකාරකො හි යො තස්ස පච්චයො”හි පවුච්චති”—යි.

ඒ ප්‍රතිත්‍යාසමුත්පාදන ප්‍රසාරනාය යන නවයෙහි,—ඒ ප්‍රත්‍යය බව්ග්ගයෙන් භාවයෙහි වනසුදු වු ප්‍රත්‍යයසමුත්පාදනායාගේ විමසයි යන ආකාරමාත්‍රයෙන් උපලක්ෂිතවූයේ ප්‍රතිත්‍යාසමුත්පාදනය නම් වේ;—ප්‍රසාරනාය වනාහි වෙසෙසා ප්‍රත්‍යයසංග්‍රහකාරණිය නිසා කියනුලැබේ;—ප්‍රතිත්‍යාසමුත්පාදනය-ප්‍රසාරනාය යන දෙක වනාහි ප්‍රසාරනාය ද ප්‍රතිත්‍යාසමුත්පාදනයෙහි ම බහා තබාලා තබනාවහා විභාවයෙන් ද, ගෙනුද ප්‍රත්‍යයවශයෙන් ද මුහුකොට සංග්‍රහකාරණි ආවාසවරයෝ විසාර කෙරෙත්, අපි වනාහි වෙන් වෙන් කොට දක්වමින් යනු අතිප්‍රායයි.

ඒ ප්‍රත්‍යයාභිකාරයෙහි අවිද්‍යාප්‍රත්‍යයෙන්, හෙවත්—අවිද්‍යාව කරණ කොට ගෙණ ලෝකිකකුශලා'කුශලවේතනාවෝ වෙත්;—මෙහි—“අචිරාපව්‍යාසංඛාරා” යනාදි පාඨයෙහි මත්තෙහි “සමනවනති” යනු අධ්‍යාතාර කොට යෙදියයුතුයි;—සංඝාරප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රතිසන්තිව යෙයන් එකුත්විසිවැදූරුම්වූ ප්‍රවෘත්තිවශයෙන් දෙහිස්වැදූරුම්වූ විපාකවිඤ්ඤාන වේ;—විඤ්ඤාප්‍රත්‍යයෙන් වේදනාදි ස්කන්ධත්‍රය සංඛ්‍යාත නාමය ද, භූතොපාදායභෙදයෙහිත් විප්‍රකාරවූ කම්මරුපය ද වෙයි;—නාම-රූපප්‍රත්‍යයෙන් වක්‍රුරුද් අවිච්චි අධ්‍යාතමිකආයතනය වෙයි;—අධ්‍යාතනප්‍රත්‍යයෙන් වක්‍රුරුසංසාරාදිවශයෙන් අවිච්චිකාවූ සායය වෙයි;—සායප්‍රත්‍යයෙන් සුඛ-දුඃඛ-උපෙක්‍ෂාවශයෙන් ත්‍රිවිධවූ වේදනාව වෙයි;—වේදනාප්‍රත්‍යයෙන් කාමතෘෂ්ණාදිවශයෙන් ත්‍රිවිධවූ අධ්‍යාලම්භනාදිවශයෙන් අවේශනාරහිතප්‍රභේද තෘෂ්ණා වෙයි;—තෘෂ්ණාප්‍රත්‍යයෙන් කාමුපාදානාදිවශයෙන් චතුර්විධවූ උපාදාන වෙයි;—උපාදානප්‍රත්‍යයෙන් නවවිධවූ උත්තනිභව වන්නේය;—කම්මභව ප්‍රත්‍යයෙන් ස්කන්ධයන්ගේ පහලවීම වෙයි;—ජාතිප්‍රත්‍යයෙන් ජරා-මරණද, ශෝක-පරිදේව-දුඃඛ-දෝමේනස්ස-උපායාශ්‍ය යන මොහු වෙත්;—මේ යථොක්තවූ ප්‍රත්‍යයපරමපරවශයෙන් ම සුඛාදීන් අමිත්‍රවූ, නොහොත්—සියලු මේ වෘත්තදුඃඛසංඛ්‍යාවූ දුඃඛයාගේ උත්තනිය වෙයි;—ඊළෙරනිමිමාණාදිවශයෙන් උත්තනිය නොවෙයි යනු අභිප්‍රායයි.

මෙහි,—අවිද්‍යානුශයෙන් පුනතවූ සත්‍යානයෙහි කුශලා'කුශලයන් විපාකදානවිභාවයෙන් පවත්නාහෙයින් අවිද්‍යාව හෙතු කොට ගෙණ සංඝාරයෝ උපදිති.

ප්‍රතිසන්තිවිඤ්ඤාන ද සංඝාරයන්විසින් උපදවනලදුව විපාක භවයෙහි පිහිටන්නේය, එසේ මැයි, ජනකවූ කුශලා'කුශලයන් නැති කල්හි ඒ විපාකවිඤ්ඤානයාගේ උත්තනිය නොවන්නේය, එසේහෙයින් සංඝාරයන් හෙතු කොට ගෙණ ප්‍රතිසන්තිවිඤ්ඤාන වන්නේය.

නාම-රූපය ද පුච්චිකමත්වයෙන් පිහිටවූ විඤ්ඤානවිසින් පිරිව හල් ලදින් ප්‍රතිසන්ති-ප්‍රවෘත්තිදෙය්හි පිහිටානුයි විඤ්ඤාන හෙතු කොට ගෙණ නාම-රූපදෙක වන්නේය.

අධ්‍යාතනය ද නාම-රූපදෙක උපනිශ්‍රය කොට ඇත්තේ ම අභිච්චිවූ වක්‍රුරුසංසාරව වාරතයෙන් සුදුසු පරිද්දෙන් ම පවතිනුයි නාම-රූප හෙතු කොට ගෙණ අධ්‍යාතනය වෙයි.

සායය ද අධ්‍යාතනයන්ගේ සමනවයන් ඇතිකල්හි ම ආලම්භසායය කරන්නේය, වාරයාගේ අසමනවයෙහි සායයාගේ උත්තනිය නැත්නුයි අධ්‍යාතනය හෙතු කොට ගෙණ සායය වන්නේය.

ඉත්වා'නිභව-මධ්‍යස්ථාලම්භනයෝ සායීකරන්නාහු ම සුඛාදිවේදනාව අනුභව කෙරෙහි, අනික් ලෙසක අනුභව නොකෙරෙන්නුයි සායීප්‍රත්‍යයෙන් ම වේදනාව වෙයි.

අනුභව කටයුතු වූ බව්විසන්කෙරෙහි ආඥාදවශයෙන් බලන්නා හට වෛද්‍යාව ගෙනු කොට ගෙන ම තෘෂ්ණාව උපදිනුයි වෛද්‍යාප්‍ර ත්‍යයෙන් ම තෘෂ්ණාව වෙයි.

තෘෂ්ණානාමරී සෙනහයෙන් පිපාසිතවූ සත්ත්වයෝ ම උපාදාන යන්ත්‍ර භිතවූ බව්විසන්කෙරෙහි උපාදානයන්ගේ දෘඩත්වය පිණිස ප වත්නාහුයි; එසේ මැයි, තෘෂ්ණාව ගෙනු කොට ගෙන රූපාදීන් අසිං ද කොට කාමයන් අනුභව කටයුතුවට පැමිණේ නුයි තෘෂ්ණාව ක් මොපාදානයට ප්‍රත්‍යය වේ;—එසේ ම රූපාදිප්‍රභේද ඇත්තාවූ ශ්‍රීරාශ්‍ර ඔනගෙහි හිස්සු සත්ත්වයෝ “නථි දිනනං” යනාදීන් මිථ්‍යාදර්ශනය ද, සංසාරයෙන් මිදෙනු කැමැත්තේ නිව්‍යාණප්‍රාප්ත නොවූ අශුචිමානික යෙහි දෘඩග්‍රහණය ද, පටිසංසාරයෙහි ආත්ම-ආත්මය ග්‍රහණවශයෙන් ප්‍රවිෂ්ටවූ ආත්මවාදදර්ශනය ද, ගන්නේය; එසේ ගෙයින් දෘඪවූ පාදානාදීන්ට ද ප්‍රත්‍යය වේ නුයි තෘෂ්ණාප්‍රත්‍යයෙන් ම උපාදාන වේ.

සමප්‍රයෝග-අනුශ්‍යවශයෙන් සුදුසු සුදුසු පරිද්දෙන් උපාදාන යන්කෙරෙහි පිහිටියාවූ ම සත්ත්වයෝ කම්මයාගේ රාශිකරණය පිණිස පවතින්නුයි උපාදාන ම භවයට ප්‍රත්‍යය වේ.

උත්පත්තිභවසංවෘත ජාතිතොමෝ ඕරයෙන් අඤ්ඤාප්‍රත්‍යය මෙන් කම්මභවය ගෙනු කොට ඇත්ති ම ඒ ඒ භවයෙහි ලැබේ නුයි භවය ම ජාතියට ප්‍රත්‍යය වේ.

ජාතිය ඇතිකල්හි ජරා-මරණදෙදෙනාගේ සම්භවය වන්නේය, ජාතීර්භවයන්ට ජරාවෙන් වත් මරණයෙන් වත් නොවෙන්නුයි ජාති තොම ජරා-මරණයන් දෙදෙනාට ප්‍රත්‍යය වේ නුයි; මෙසේ අවිද්‍යාදි ප්‍රත්‍යයන් හා ප්‍රත්‍යයසමුත්පන්නයන්ගේ තද්භාවභාවිභාව දතසු කෙත්ති;—මෙහි වස්තූ-ලභිතාදි ප්‍රත්‍යයානන්‍යයන් ඇතිකල්හිද අවි ද්‍යාදිවූ එකෙකි ප්‍රත්‍යයන්ගේ කිම ප්‍රභානාවයෙන් ද ප්‍රකටතාවයෙන් දී සි දතසුතු.

මේ ප්‍රත්‍යයසමුත්පාදකාරයෙහි මෙහෙම ප්‍රතිභාසමුත්පාදනයයි.

ඒ ප්‍රතිභාසමුත්පාදනයෙහි අනිතාදිකාලගෙයින් තුන් අවධියෝ ද, අවිද්‍යාදිවූ වාදශාසනයෝ ද, එම අවධයන් සම්බන්ධවූ විංශතිආකාරයෝ ද, ගෙනු-එලයන්ගේ සන්ධානවශයෙන් ත්‍රිසාර්ථය ද, එම සන්ධිත්තේ ආදානවශයෙන් ව්‍යවස්ථිතවූ සතරකොට්ඨාසයෝ ද කෙල-කම්ම-විපාකවශයෙන් ත්‍රිවිධවූ වෘත්තයෝ ද, සුචාරිත-අප රාත්තමූලගෙයින් මූලයෝ දෙදෙන ද, දතසුකතාහුයි.

ඒ අවිද්‍යාදීන් අනුරෙහි අවිද්‍යා-සංසාරයෝ අනිතභවපෑසාපනාගෙන තුන්ගේ ම මෙහි ග්‍රහණයගෙයින් අනිතඅවට නම් වෙති,—මෙහි අවට ග්‍රහණයෙන් අවිද්‍යාදිකම්මයන්කෙරෙන් විනිවිදිතවූ නිසිකාලයන්හු

නොලැබෙනහෙයින් අවිද්‍යාදිකම්මයන්ගේ ම ග්‍රහණයයි, එසේ මැයි, නිර්බවු අනුත්තරතාව දුටු බවටයෝ අතීතානාගතකාලයෙහි ද උපපාදාදි සෘණිත්‍යපසංඝාපනාවු බවටයෝ වර්තමානකාලවශයෙන් ද ව්‍යවහාර කරණුලැබෙත්;—ඡාති-ඡරා-මරණය වර්තමානගෙනුයෙන් අනාගතයෙහි උපදනාගෙයිත් අනාගතඅබව නම් වේ;—අතීත-අනාගත දෙදෙනාගේ මධ්‍යයෙහි විඥනාදී අවධානයෝ අතීත ගෙනුයෙන් මෙහි උපදනා ඵලසම්භාවය ඇතිබැවින් අනාගතඵලයට මෙහි ගෙනුසම්භාව ඇතිබැවින් ද ප්‍රත්‍යක්ෂතනාඅබව නම් වේයි, කියා අබවයෝ තුන්දෙනෙක් වෙත්.

- | | | |
|--------------|--------------|----------------|
| 1-අවිද්‍යාය, | 5-අධ්‍යයනතය, | 9-උපාදාතය, |
| 2-සංස්කාරය, | 6-සාසිය, | 10-භවය, |
| 3-විඥානය, | 7-වේදනාය, | 11-ඡාතිය, |
| 4-නාම-රූපය, | 8-තෘෂණිය, | 12-ඡරා-මරණයයි, |

කියා අබවයෝ දෙළඟසෙක් වෙත්;—මේ අවිද්‍යාදිත්තෙරෙහි ශෝක-පරිදෙවාදිවචනය වනාහි ඡාතියගේ අවුබ්‍රාඵල දුක්වීමයි, එහෙයින් ම ශෝකාදිය අබවයන්තෙරෙහි නොකියනලද්දී දතසුතු.

අවිද්‍යා-සංස්කාරග්‍රහණයෙන් තෘෂණි-උපාදාන-භව යන මොහු ද ගන්නාලද්දහු වෙත්; මෙහි අවිද්‍යාග්‍රහණයෙන් නෙලනසාමාන්‍යයෙන් තෘෂණි-උපාදාන යන මොහු ගන්නාලදහු, සංස්කාරග්‍රහණයෙන් කම්මවිනාශාමාන්‍යයෙන් කම්මභවය ගන්නාලද්දී දතසුතු;—තෘෂණි-උපාදාන-භවග්‍රහණයෙන් අවිද්‍යා-සංස්කාර යන මොහු එසේ ම ගන්නාලදහු, මෙහි තෘෂණි-උපාදානග්‍රහණයෙන් අවිද්‍යා ද ගන්නාලද, අවිද්‍යාවගේ අභාවයෙහි තෘෂණි-උපාදාන යන මොවුන්ගේ අසම්භවය වනහෙයිනි, භවග්‍රහණයෙන් ද සංස්කාරයෝ ද ගන්නාලදහු, සංස්කාරයන්ගේ අභාවයෙහි කම්මාපවයලසෘණවූ ම භවයාගේ සම්භවයෙක් නැතිහෙයිනැයි දතසුතු;—ඡාති-ඡරා-මරණයෙන් ද විඥන-නාමරූප-අධ්‍යයන-සාසිය-වේදනාවන්ගේ වශයෙන් විඥනාදී ඵලපචක්‍ය ම ගන්නාලද්දී කියායි, මෙහි විඥන-නාමරූප-අධ්‍යයන-සාසිය-වේදනා යන මොවුන්ගේ ඡාති-ඡරා-නාමයෝ ම ඡාති-ඡරා-මරණයයි කියනලදහු හුයි “ඡාති-ඡරා-මරණයෙන් ද” යනාදි කිනු.

(මෙම කිහි);—

[අතීතෙ ගෙනවො පව, ඉදානි ඵලපචක්‍ය,
ඉදානි ගෙනවො පව, අයතීං ඵලපචක්‍ය.]

සාරූපගෙයිත් කියනලද්දවූ අවිද්‍යා-සංස්කාර දෙදෙනාගේ ද සසග්‍රහවශයෙන් කියනලද්දවූ තෘෂණි-උපාදාන-භව යන තුන්දෙනාගේ ද වශයෙන් වර්තමානඵලයට ප්‍රත්‍යයගෙයිත් අතීතභවයෙහි නිවිෂ්‍යතාවු ගෙනුනු පස්දෙනය, අතීතගෙනුප්‍රත්‍යයෙන් දුන් වර්තමානභවයෙහි නිවිෂ්‍යතාවූ විඥනාදී ඵලපචක්‍ය, සාරූපගෙයිත් කියන

ලද්දැවූ තෘෂ්ණාදී තුන්දෙනාගේ ද සංග්‍රහවශයෙන් ගත්තාලද්දැවූ අවිද්‍යා-සංස්කාර දෙදෙනාගේ ද වශයෙන් අයතිඵලයට ප්‍රත්‍යයගෙන සිත් වර්තමානභවයෙහි නිව්‍යානවූ ගෙනුනු පස්දෙනාය, ජාති-ජරා-මරණ ග්‍රහණයෙන් කිසිනලද විෂ්‍යාදඵලපවකය, වර්තමානගෙනු ප්‍රත්‍යයෙන් අනාගතභවයෙහි උපදනාවූ ඵලපවකයයි, මෙසේ අතීත ගෙනාදිවූ විංශතිප්‍රකාරයෝ ද, ගෙනු-ඵලාදීන්ගේ අනතරවශයෙන් ත්‍රියත්‍ය ද, අතීතගෙනාදි සතරකොටසාසයෝ ද, වන්නානුයි.

මෙහි **භුතාරාමෝ** නම් අතීතයෙහිවූ අවිද්‍යා-සංස්කාර-තෘෂ්ණා-උපාදාන-භව යන මේ ගෙනුපස ද, වර්තමානයෙහිවූ විෂ්‍යාන-නාම රූප-ශ්‍රවණ-සංඝ-වේදනා යන මේ ඵලපස ද, වර්තමානයෙහි වූ තෘෂ්ණා-උපාදාන-භව-අවිද්‍යා-සංස්කාර යන මේ ගෙනුපස ද, මතු භවයෙහි උපදනාවූ විෂ්‍යාන-නාමරූප-ශ්‍රවණ-සංඝ-වේදනා යන මේ ඵලපස ද, යන මේ විස්සයි.

මෙහි **සන්ධි** නම් අතීතගෙනුන්ගේ ද වර්තමානඵලපවකයාගේ ද අතුර එක් සන්ධියෙක; වර්තමානඵලපවකයාගේ ද වර්තමානගෙනුන්ගේ ද අතුර එක් සන්ධියෙක; වර්තමානගෙනුන්ගේ ද අයතිඵලපවකයාගේ ද අතුර එක් සන්ධියෙකැයි දතයුතු.

මෙහි **සංකෂ්ප** නම් අතීතගෙනුය, වර්තමානවිපාකය, වර්තමානගෙනුය, අයතිවිපාකයයි, වනුවිධ වේ.

අවිද්‍යාද තෘෂ්ණා-උපාදාන යන මොහු ද කෙලෙසවෘත්තය; කල්මි භවයයි කිසිනලද භවයාගේ එකදෙයෙ ද සංස්කාරයෝ ද කල්මිවෘත්තය; උපපත්තිභවයයි කිසිනලද භවයාගේ එකදෙයෙ ද විෂ්‍යාදාදි පවක-ජාති-ජරාමරණවශයෙන් සප්තප්‍රකාරවූ අවශෙෂයෝ ද විපාක වෘත්තයයි; **වෘත්තයෝ** තුන්දෙනෙක් වෙත්.

අවිද්‍යා-තෘෂ්ණාවන්ගේ වශයෙන් **මූලයෝ** දෙදෙනෙක් දතයු කතානුයි.—මෙහි—අවිද්‍යාව සුච්චානතයට මූලය; තෘෂ්ණාව අපරානතයට මූලයි.

(එසේ මැයි)—

[තෙසමෙව ච මූලානං නිරෝධෙන නිරුජ්ඣති,
ජරා-මරණමුත්ථාය පිට්‍රිතානමභිණ්ණසො,
ආසවානං සමුප්පාද අවිජ්ජා ච පට්ඨති.]

එම අවිද්‍යා-තෘෂ්ණාසංඛ්‍යතවූ වෘත්තමූලයන්ගේ සත්‍යප්‍රතිවේධයෙන් සිඛවූ අප්‍රවෘත්තියෙන් වෘත්තය නිරුධ වන්නේය; නිරන්තරයෙන් ජරා-මරණසංඛ්‍යතවූ මූල්‍යාවෙන් ශෝකාදීන් පිහිනවූ සත්‍යයන්ට කාමාශ්‍රවාදී ආශ්‍රවයන්ගේ උතානතිය ගෙනු කොට ගෙණ නැවත අවිද්‍යා ද වඩනියි.

[වට්ඨමාබ්බිමිච්චෙවං තෙනුමකමනාදිකං,
පට්ඨෙසමුප්පාදෙ ‘ති පට්ඨපෙසි මහාමුති.]

මේ උත්තප්‍රකාරයෙන් අවිච්ඡින්නවූ ආදර්ශිතවූ ත්‍රිභූමිකපයොපනාහෙයින් භෞතුමකවූ කේලය-කම්ම-විපාකවශයෙන් ත්‍රිවිධවූ වෘත්තය ප්‍රතිත්‍යසමුත්පාදයයි සමසස්සමුඛතෙම පැණිවි.

මෙසේ ප්‍රතිත්‍යසමුත්පාදනය විභාගවශයෙන් දක්වා දුන් ප්‍රස්ථානනය දක්වනු පිණිස “භෞතුප්‍රත්‍යය” යනාදී කියනු ලැබේ.

- | | | |
|-----------------------|------------------------|-------------------------|
| 1-භෞතුප්‍රත්‍යය, | 9-උපනිශ්‍රයප්‍රත්‍යය, | 17-ඛනප්‍රත්‍යය, |
| 2-ආරම්මණිප්‍රත්‍යය, | 10-පුරෙණනප්‍රත්‍යය, | 18-මාහිතප්‍රත්‍යය, |
| 3-අභිප්‍රතිප්‍රත්‍යය, | 11-පඤ්චාණිකප්‍රත්‍යය, | 19-සමප්‍රසන්නප්‍රත්‍යය, |
| 4-අනන්තරප්‍රත්‍යය, | 12-ආසෙවනප්‍රත්‍යය, | 20-විප්‍රසන්නප්‍රත්‍යය, |
| 5-සමනන්තරප්‍රත්‍යය, | 13-කම්මිප්‍රත්‍යය, | 21-අසනිප්‍රත්‍යය, |
| 6-සහජනප්‍රත්‍යය, | 14-විපාකප්‍රත්‍යය, | 22-නාසනිප්‍රත්‍යය, |
| 7-අනෙකනප්‍රත්‍යය, | 15-ආහාරප්‍රත්‍යය, | 23-විගතප්‍රත්‍යය, |
| 8-නිශ්ක්‍රයප්‍රත්‍යය, | 16-ඉන්ද්‍රියප්‍රත්‍යය, | 24-අවිගතප්‍රත්‍යයයි, |

මේ ප්‍රත්‍යයසංඛ්‍යා විභාගයෙහි මෙතෙම ප්‍රස්ථානපාසයි.

ඒ ප්‍රස්ථානාධිකාරයෙහි,—

[ජඩා නාමනතු නාමයස, පච්ඛා නාම-රුපිනා,
එකධා පුන රූපයස, රූපං නාමයස චේතධා,
පඤ්ඤානි නාම-රූපානි නාමයස දුච්ඛා, වසං
වයසං නවධා චෙති, ජබ්බිධා පච්චයා—කරං]

වෙදනාදි වතුසංකාරය-නිව්‍යාණසංඛ්‍යානාමය වනාහි එසේ ම වූ නාමයව භවිප්‍රකාරයකින් ප්‍රත්‍යය වේ, ඒ (නාමය) නාම-රූපයන්ට පස් පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වෙයි; රූපයහට වනාහි එක් පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වෙයි; රූපයතෙම නාමයහට ද එක් පරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වේ.

පුඤ්ඤා-නාම-රූපයෝ නාමයාහට දෙපරිද්දෙකින් ප්‍රත්‍යය වෙති; නාම-රූපවය නාම-රූපවයට නවප්‍රකාරයකින් ප්‍රත්‍යය වෙති යි, ප්‍රත්‍යයෝ භවිප්‍රකාරවෙති—භේ කෙසේද?

අනන්තර-රූපවූ චිත්ත-වෛතසිකධර්මයෝ වර්තමානවූ චිත්ත-වෛතසිකධර්මයන්ට අනන්තර-සමනන්තර-නාසනි-විගතප්‍රත්‍යයවශයෙන් ද, පුට්ඨකොට්ඨිකා උපන් ජවනායෝ පඤ්ඤාවූ ජවනායන්ට ආසෙවනප්‍රත්‍යයවශයෙන් ද, සහජනවූ චිත්ත-වෛතසිකධර්මයෝ ඔවුනොවුන්ට සමප්‍රසන්නප්‍රත්‍යයවශයෙන් දැයි, භවිප්‍රකාරයෙකින් නාමයතෙම නාමයහට ම ප්‍රත්‍යය වේ.

භෞතු-ඛනන-මාහිතාඛන යන මොහු සහජනවූ නාම-රූපයන්ට භෞතාදිවශයෙන් ද, භෞත-භෞතුප්‍රත්‍යය-ඛනප්‍රත්‍යය-මාහිතප්‍රත්‍යයවශයෙන් ද, සහජනවූ චේතනාකොමෝ සහජනවූ නාම-රූපයන්ට ද අනිතවූ නානාසංඛ්‍යෙහි සිටිනු කුලා-කුලභවනනාමෝ කම්මයෙන් නිව්‍යාණවූ නාම-රූපධර්මයන්ට ද කම්මප්‍රත්‍යයවශයෙන් ද, ප්‍රතිසන්ධිඥානාදි විපාකසංකාරයෝ ඔවුනොවුන්ට ද සහජනවූ

රූපබවීමයන්ට ද විපාකප්‍රත්‍යයවශයෙන් දැයි, පස්පරිද්දෙකින් නාමය තෙම නාම-රූපයන්ට ප්‍රත්‍යය වේ.

පඤාචාර්‍යතවු චිත්ත-වෛතසිකබවීමයෝ ප්‍රත්‍යයබවීමයන්කෙ රෙන් පුච්ඡිකොට උපන්නාවු මේ රූපත්‍යයට පඤාචාර්‍යතප්‍රත්‍යයවශයෙනැයි, එක්පරිද්දෙකින් නාමයතෙම රූපයට ප්‍රත්‍යය වේ.

ඡේදිවසතුහු ප්‍රචිතතියෙහි සප්තවිෂ්‍යනධාතුන්ට ද රූපාදි පචාල මහතයෝ පච්චිෂ්‍යනවිජිතයට ද පුරෝච්ඡාදප්‍රත්‍යයවශයෙනැයි, එක්පරිද්දෙකින් ම රූපයතෙම නාමයහව ප්‍රත්‍යය වේ.

ආලම්භප්‍රත්‍යයවශයෙන් ද, උපනිශ්‍රයප්‍රත්‍යයවශයෙන් දැයි, දෙපරිද්දෙකින් ප්‍රඥාන-නාම-රූප යන මොහු නාමයහව ම ප්‍රත්‍යය වෙත්;—ඒ ආලම්භ-උපනිශ්‍රයප්‍රත්‍යයෙහි රූපාදිවශයෙන් ඡේදිකාරවු ආලම්භය ආලම්භ නම් වේ.

උපනිශ්‍රය වනාහි ආලම්භොපනිශ්‍රයය අනන්තරූපනිශ්‍රයය, ප්‍රත්‍යානුපනිශ්‍රයයයි කියා ද, ත්‍රිවිධ වේ, ඒ ත්‍රිවිධවු උපනිශ්‍රයප්‍රත්‍යයන් අතුරෙහි රූපාදිආලම්භය ම ගරුකොට ගෙවත්—ප්‍රධානකොට සිතනලද්දේ ආලම්භොපනිශ්‍රය නම් වේ; අනන්තරූපනිශ්‍රය නම් වේ, රූපාදි බවීමයෝ ද, (“ආදි” ශබ්දයෙන් වෙළ-මොහ-මාන-දෘෂ්ටි-ප්‍රාථමිකා යන මෙතෙක්දෙනා සබ්‍රහ්මකරණලදහු;) මෙකී රූප-වෙළාදින් කරණකොට ගෙණ දන්දීම ද, සිල්සමාදන්වීම ද, පෙහෙවීම ද, බ්‍යාන-විද ඡිනාද, මානික ද, අභිෂ්‍ය ද, සමාපත්ති ද, උපදවනබැවින් ප්‍රාණභාන-අදහසාදන-මානව්‍යාදි කොට ඒ ප්‍රාණභානාදින් සංසිදුවනුසදහා ද, නාදි කුශල් කරණබැව්නුදු රූපාදින් උපනිශ්‍රය කොට කුශලාදි බවීමයෝ උපදින්; ශ්‍රවණබවීමයෝ ද, (“ආදි” ශබ්දයෙන් ශිල-ව්‍රිත-තක්‍ෂ-ප්‍රඥ යන මොවුන් ගත්තු;) විපාක-ව්‍යාකෘතවු කායිකසුඛය ද, එබදු කායිකදුඃඛය ද, සන්තොසාදි පුද්ගල ද, සත්‍යප්‍රායාදි භෞර්න ද, සත්‍යප්‍රායාදි සෘතු ද, එසේ ම වූ සෙනසුන් ද, ගත වේ සුදුසුපරිද්දෙන් රූපාදි-ශ්‍රවණ-සුඛ-දුඃඛවශයෙන් අධ්‍යාත්මික වූයේ ද, පුද්ගල-භෞර්න-සෘතු-සයනා-සන්තොසවශයෙන් බාහ්‍යවූයේ ද, කුශලා-කුශලා-ව්‍යාකෘත බවීමයන්ට ද, කුශලකමීමයතෙම ඒ විපාකයන්ට දැයි, බහුප්‍රකාරයෙන් ප්‍රත්‍යානුපනිශ්‍රය වේ.

අධිපතිප්‍රත්‍යය-සහජතප්‍රත්‍යය-අනෙකනාසප්‍රත්‍යය-නිශ්‍රයප්‍රත්‍යය-ආහාරප්‍රත්‍යය-ඉඤ්ඤප්‍රත්‍යය-විප්‍රසක්කප්‍රත්‍යය-අසතිප්‍රත්‍යය-අවිගත ප්‍රත්‍යයවශයෙනැයි, සුදුසු සුදුසු පරිද්දෙන් නවපරිද්දෙකින් නාම-රූපබවීමයෝ නාම-රූපබවීමයන්ට ප්‍රත්‍යය වෙත්.

ඒ අධිපතිප්‍රත්‍යයාදින් අතුරෙහි ප්‍රත්‍යවේෂාදිවශයෙන් ගරු කොට සිතනලද ආලම්භය ආලම්භාධිපතිප්‍රත්‍යයවශයෙන් නාමයන්ට ජංගු-චිත්ත-විශිෂ්ට-විමංසාවශයෙන් වතුච්චවු සහජතාධිපතිවශයෙන් සහජතනාම-රූපයන්ට චිත්තප්‍රචිතතියෙහි ම සහජතාධිපතිවශයෙන් ප්‍රත්‍යය වන්නේයයි ද, අධිපතිප්‍රත්‍යයතෙම විප්‍රකාර වේ.

චිත්ත-ලේඛනසිකඩමිඳයෝ ඔවුනොවුන්ව ද, සහජනරූපයන් වද, පෘථිවිකදි මහාභූතයෝ ඔවුනොවුන්ව ද, චරිතාදි උපාදයරූපයන්ව ද, ප්‍රතිසන්ධිසෂණ්‍යයෙහි වසන-පිපාකයෝ හෙවත්-හෘදයව සතුව හා ප්‍රතිසන්ධිවිෂ්ණාදිය යන ඔවුනොවුන්ව දැයි, සහජනප්‍රත්‍යයනෙම ත්‍රිවිධ වන්නේයි.

චිත්ත-ලේඛනසිකඩමිඳයෝ ඔවුනොවුන්ව ද, මහාභූතයෝ ඔවුනොවුන්ව ද, ප්‍රතිසන්ධිසෂණ්‍යයෙහි හෘදයවසතුව හා ප්‍රතිසන්ධිවිෂ්ණාදිය ඔවුනොවුන්ව දැයි, අනෙකනසප්තයනෙම ත්‍රිප්‍රකාර වේ.

චිත්ත-ලේඛනසිකඩමිඳයෝ ඔවුනොවුන්ව ද, සහජනරූපයන් ව ද, මහාභූතයෝ ඔවුනොවුන්ව ද, උපාදයරූපයන්ව ද, අඛිවසනුහු සප්තවිෂ්ණාදියනාවුන්ව දැයි, නිශ්ක්‍රියප්‍රත්‍යයනෙම ත්‍රිවිධ වේ.

කබලිඬිකාරභාරයනෙම මේ රූපකායව ද, සාහසිදි අරූපාභාරයෝ සහජන නාම-රූපයන්ව දැයි, ආහාරප්‍රත්‍යයනෙම චිප්‍රකාර වේ.

ප්‍රසාදරූපයෝ පස්දෙන දෙපස් විෂ්ණායන්ව ද, රූප-ජීවිතෙක්‍රියා කම්මරූපයන්ව ද, අරූපඉක්‍රියායෝ සහජනවූ නාම-රූපයන්ව දැයි, ඉක්‍රියාප්‍රත්‍යයනෙම ත්‍රිවිධ වේ.

ප්‍රතිසන්ධිසෂණ්‍යයෙහි හෘදයවසන-ප්‍රතිසන්ධිවිෂ්ණාදියන්ව සහජනප්‍රත්‍යයවශයෙන් ද චිත්ත-ලේඛනසිකඩමිඳයෝ සහජනරූපයන්ව සහජනප්‍රත්‍යයවශයෙන් ද, ප්‍රත්‍යයන්කෙරෙන් පුච්ඡියෙහි උපන්නාවූ මේ රූපකායව පඤ්චාස්තකප්‍රත්‍යයවශයෙන් ද, අඛිවසනුහු ප්‍රවෘත්තිසෂණ්‍යයෙහි සප්තවිෂ්ණාදියනාවුන්ව පුරෙජනප්‍රත්‍යයවශයෙන් දැයි, විප්‍රසූතප්‍රත්‍යයනෙම ත්‍රිවිධ වේ.

(මේ නිශ්චලද මැයි);—

[සහජනං පුරෙජනං පච්ඡාස්තකම සබ්බථං,
කබලිඬිකාරෙ ආහාරෙ රූප-ජීවිතමිව්චයං;
පච්චිඬො හොති අත්ථිපච්චයො අචිත්තපච්චයො ච.]

සච්චිප්‍රකාරයෙන් සහජනනාමවශයෙන් නිශ්චලද ත්‍රිවිධවූ සහජනකය ද, චිවිධවූ පුරෙජනකය ද, එකච්චිවූ පඤ්චාස්තකය ද, යන ප්‍රත්‍යයජනකය ද, චතුර්විධවූ ආහාරයන් අතුරෙහි කබලිඬිකාරභාරය ද, රූප ජීවිතෙක්‍රියා ද, යන මේ පච්චිකාරවූ ප්‍රත්‍යයනෙම අසච්චිප්‍රත්‍යය ද, වෙයි, අචිත්තප්‍රත්‍යයද වේ.

ආලම්භනප්‍රත්‍යය-උපනිශ්ක්‍රියප්‍රත්‍යය-කම්මිප්‍රත්‍යය-අසාප්‍රත්‍යය යන මේ ප්‍රත්‍යයන් සතරදෙනාකෙරෙහි වනාහි සියලු ප්‍රත්‍යයෝ ම සංග්‍රහවේ යෙත්;—ඒ කෙසේ ද යත්?—සුච්චි ප්‍රත්‍යයන් අතුරෙහි අරමුණු නොවන ප්‍රත්‍යයක් නැතිබැවින් ආලම්භනප්‍රත්‍යයෙහි ම ඇතුළත් වෙහි; තමතමත් වහලින් උපදනාවූන්ව උපනිශ්ක්‍රිය නොවන ප්‍රත්‍යයක් නැතිබැවින් උපනිශ්ක්‍රියප්‍රත්‍යයෙහි ඇතුළත් වෙහි; කම්මිය ඉඤ්චානිඤ්ච සියලු ප්‍රත්‍යය උපදවනබැවින් කම්මිප්‍රත්‍යයෙහි ඇතුළත් වෙත්;—සියලු ප්‍රත්‍යයෝ ම පරමානිගෙයින් ලොකසම්මුතිවශයෙන්

විද්වත්වරයන් ම නුසි අසතිප්‍රත්‍යයෙහි ඇතුළත් වෙත්.—සභ්‍යතරුප
ය යන වෙනම වනාහි හැමතැන්හි ම ප්‍රායෝගිකත්වයෙහි විතර්කරුප
යන්ගේ වශයෙන් ද ප්‍රතිසංස්කරණයෙහි කම්පරුපයන්ගේ වශ
යෙන් ද විප්‍රකාර වන්නේයයි දකුණෙන්යි.

(මේ කියනලද මැයි)₁—

[ඉති තෙකාලිකා බමමා කාලමුත්තා ව සමනවා,
අරක්කනම බහිබා ව සංඛ්‍යාසංඛ්‍යා නරා.

පඤ්ඤානි-නාම-රූපානං වසෙන තිව්ඛා සිත්තා,
පච්චයා නාම පච්චානෙ වතුච්ඡති සබ්බරා.]

මේ උත්තප්‍රකාරයෙන් ලැබෙන ලැබෙන පරිද්දෙන් අනිත්‍යානා
ගත වර්තමානවශයෙන් භෞතාලිකවූ හෙවත්—අනන්තර-සමන
නන්තර-සෙවනා'යනි-චිත්තප්‍රත්‍යයවශයෙන් පවත්වනු ලබන අනිත්‍යාලිකවූ
ප්‍රත්‍යයන්ගේ ද, අනිත්‍ය-වර්තමානකාලවශයෙන් විකාලිකවූ කම්ප
ත්‍යයාගේ ද, අලංකාර-භිංගි-උපතිශ්‍රයප්‍රත්‍යයන්ගේ වශයෙන්
භෞතාලිකප්‍රත්‍යයන්ගේ ද, මෙකී ප්‍රත්‍යයන්කෙරෙහි අවශ්‍යවනු
වර්තමානකාලිකවූ භෞතප්‍රත්‍යයාදි පසලොස් ප්‍රත්‍යයන්ගේ ද, වශ
යෙන් කාලත්‍රයන් ඇත්තාවූ ද, නිව්‍යාණ-ප්‍රඥාත්වයෙන් කාලවිනි
මිවූකනවූ ද, වස්තු-රූ-රහ-ශ්‍රවණ-ප්‍රභවයෙන් අබ්‍යන්තරවූ ද, දුග්‍රහ-
සංඛ්‍යා-භෞතප්‍රත්‍යයෙන් බාහ්‍යවූ ද, ප්‍රත්‍යයසමුත්පන්නවූ වින් සං
ස්කෘතවූ ද, එසේ ම ප්‍රත්‍යයසමුත්පන්න නොවනවූ වින් අසංස්කෘ
තවූ ද, බමුණේ ප්‍රඥාත්-නාම-රූප යන මොවුන්ගේ වශයෙන් සං
ස්කෘතයෙන් භූප්‍රකාරයෙන් සිටිනාහු සම්ප්‍රකාරයෙන් අනන්තරය
සමන්තප්‍රසාරානුකරණයෙහි සුච්ඡේදකයෙකුයි කියනලද ප්‍රත්‍යයෝ නම්
වෙත්.

ඒ ප්‍රඥාත්-නාම-රූප යන මොවුන් අතුරෙහි හුණොපාදයහෙද
සියලු රූපබමුණේ රූපසංකතියෙහි ම කියනුලැබෙයි; විතර-සෙව
නසිතයෙහි කියනලද සතර අරූපසංකතියෙන් ද නිව්‍යාණය දැයි පව
ප්‍රකාරවූ මේ බමුණ අරූපයෙහි කියා ද නාමයෙහි කියා ද කියනුලැබේ; -
ඒ නාම-රූපයෙකින් අ ශිච්චි ප්‍රඥාත්ය වනාහි පණ්ඩිතලබ්‍ධි බව
හෙයින් ප්‍රඥාත්යෙහි කියා ද පණ්ඩිතලබ්‍ධින් ප්‍රඥාත්යෙහි කියා ද වා
ච්‍යා-වාචකහෙදහෙයින් විප්‍රකාර වේ.

මෙහි (අභි-40-පිච්ච-15-පෙල.) “පඤ්ඤාපියත්තා” යන්නෙන් “ප්‍රඥ
ාත්” ශබ්දයා කම්මසාධනබව දැක්වුණු; “පඤ්ඤාපනතො” යන්නෙන්
“ප්‍රඥාත්” ශබ්දයා කාලසාධනබව දැක්වුණු; මෙහි කම්මසාධන “ප්‍රඥ
ාත්” ශබ්දයෙන් රූපාදිබමුණන්ගේ සමුහ-සන්තානාදි අවස්ථාවල
පාදිහෙද ඇති සංචාරිකත්‍ය නම්වූ උපාදිප්‍රඥාත්සංඛ්‍යාත අනිප්‍රඥාත්
දක්වන; කාලසාධන “ප්‍රඥාත්” ශබ්දයෙන් සංචාරි-පරමානුබමුණ
යන්ගේ අනිත්‍යතාව කියනලද නාමප්‍රඥාත්ය උත්තයෙහි දකුණ.

ඒ විප්‍රකාරවූ ප්‍රඥානිය කෙසේ ද යත්?—ප්‍රබන්ධවශයෙන් පවත්නා පෘථිව්‍යදිමහාභූතයන්ගේ පත්ව-සංගතාදිහෙද ඇති ඒ ඒ පරිනාමාකාරය නිසා භූමිය පථිතය වෘක්කය කෙශය ලොමය යනාදීන් ඒ ඒ ප්‍රකාරයෙන් ප්‍රඥප්තවූ භූමි-පථිතාදිවූ සන්තානප්‍රඥානිය ද, (යම් ප්‍රඥානියෙක් නිවිකයන්විසින් ගුණීයව්‍යයයි කල්‍යානා කරණු ලැබේ ද ඒ ප්‍රඥානියයි සේයි,)—දර-මෘත්තිකා-තනතුරුද වූ සම්භාරයන්ගේ, ගෙවත්-උපකරණයන්ගේ සංචිවේශාකාරය, ගෙවත්-රවනාදිවිශිෂ්ටවූ සංසාරානාකාරය නිසා රථ-සකව-සව-පවාදිව සමූහ ප්‍රඥානිය ද, (යම් ප්‍රඥානියෙක් නිවිකයන්විසින් සංයෝගය අවයවය අවයවියයි කියා කල්‍යානා කරණු ලැබේ ද ඒ ප්‍රඥානියයි සේයි,)—ගෙතු-ඵල-සන්තානාදිවශයෙන් පවත්නාවූ ප්‍රඥානියෙක්වසින් උපලක්ෂිතවූ රූපාදිසකන්ධපවකය නිසා පූර්ණය පුද්ගලය දිව්‍යා මත්‍රය යනාදිවශයෙන් කියනලද යනිප්‍රඥානිය ද, (යම් ප්‍රඥානියෙක් ලොකයාවිසින් ලොමකයයි කල්‍යානා කරණු ලැබේ ද ඒ ප්‍රඥානියයි සේයි,)—වජ්‍ර-සුය-නසත්‍රයන්ගේ මෙර පුද්ගලිකවශයෙන් උදයාදි අවත්තනාකාරය නිසා පණ්ඩතලද්දවූ පුච්චිකාදිහෙදවූ දිශාප්‍රඥානිය ද, පුච්චානාදිවූ කාලප්‍රඥානිය ද, මාස-සෘතු-සංවත්සරාදිවූ තත්තනාම විශිෂ්ටවූ නාමප්‍රඥානිය ද, (යම් ප්‍රඥානියෙක් නිවිකයන්විසින් දිශාදව්‍ය-කාලදව්‍යයයි කල්‍යානා කරණු ලැබේ ද ඒ ප්‍රඥානියයි සේයි,)—ඒ ඒ රූපකල්‍යාපයන්විසින් අසංස්ථාවූ ශ්‍රේණිදිශාකාරය නිසා පණ්ඩතලද්දවූ කුප-ගුනා-විචර-කාශාදිවූ ආකාශප්‍රඥානිය ද, (යම් ප්‍රඥානියක්තොමෝ නිවිකයන්විසින් ආකාශදව්‍යයයි කල්‍යානා කරණු ලැබේ ද ඒ ප්‍රඥානියයි සේයි,)—ඒ ඒ කයිණිම මුලාසනාදි හෙද ඇති මහාභූතනිමිත්තවූ ද පරිකම්බාදිහෙද භාවනාච්ඡෙශය ද නිසා ශෝභාවචරයහව උපසම්පන්නවූ උදග්‍රහ-ප්‍රතිභාගනිමිත්තාදිවූ ශාසනශෙති නිමිත්තප්‍රඥානිය ද, යන මේ අද්වූ කයිණිකාමිමාකාස-නිරෝධකයිණිද්වූ ප්‍රභෙද ඇති පරමානිතෙයින් අපිද්‍රැමානවූ ද පරමානිවයනුගේ ප්‍රතිබිම්බාකාරයෙන් වෙදනාදි වතුසකන්ධවූ විනේනා න්‍යාදයන්ව ආලම්බවූ ඒ ඒ පරිණම-සනච්චිකාදි ආකාරය කරණ කොට ගෙණ ඒ ඒ ආකාරයෙන් ලොකයෙහි ද ශාසනයෙහි ද ශරීරය සන්ධ්‍ය නිරෝධය යනාදි ක්‍රමයෙන් කල්‍යානා කරණු ලබන් නි කියනු ලැබේ නුයි=සංඛා යි කියා ද, දත්තාලැබේ නුයි=සමස්ස යි කියා ද, ව්‍යවහාර කරනු ලැබේ නුයි=ව්‍යවහාර යයි කියා ද, පණ්ඩනු ලැබේ නුයි=ප්‍රඥානියයි කියනු ලැබේ, සංඛාදි වතුච්චිකාදියෙන් ප්‍රකාශ කරණු ලද අනිප්‍රඥානියංඛකතවූ සමූහසන්තානාද නාමාවසරා ච්ඡෙශාදි-දිශා-කාලා-කාශ-නිමිත්ත-නිරෝධාදිවූ මේ උපාද්‍යප්‍රඥානි තොමෝ පණ්ඩනු ලබනගෙයින් ප්‍රඥානි නම් වේ.

පණ්ඩනගෙයින් ප්‍රඥානි වනාහි නාමය නාමකමය නාමබෙයය නිරිකතිය ව්‍යංග්‍යාන අභ්‍යුපය යන මේ ශබ්දවූ නාමයෙන් ප්‍රකාශ කරණු ලද, ඒ ප්‍රඥානිතොමෝ පිද්‍රැමානප්‍රඥානිය, අපිද්‍රැමාන

ප්‍රඥාත්‍යය, විද්‍යාමානයෙන් අවිද්‍යාමානප්‍රඥාත්‍යය, අවිද්‍යාමානයෙන් විද්‍යාමානප්‍රඥාත්‍යය, විද්‍යාමානයෙන් විද්‍යාමානප්‍රඥාත්‍යය, අවිද්‍යාමානයෙන් අවිද්‍යාමානප්‍රඥාත්‍යය දැයි, අවිද්‍යාකාර වේ.

ඒ අවිද්‍යාකාරවූ ප්‍රඥාත්‍යයේ අතුරෙහි යම් කලෙක්හි ස්වභාවයෙන් විද්‍යාමානවූ රූප-වේදනාදිය මැ කරුණු කොට ගෙන රූපය වේදනාය සංඥය යනාදීන් ප්‍රකාශ කෙරෙද්ද, එකල්හි මෝතොමෝ විද්‍යාමානප්‍රඥාත්‍යය කියනු ලැබෙයි.—යම් කලෙක්හි වනාහි ස්වභාවයෙන් අවිද්‍යාමානවූ භූමි-පච්චිනාදිය මැ කරුණු කොට ගෙන භූමිය පච්චිතය සත්වය බාලය තරුණය වෘඩය අකාශය දිශාය කාලය යනාදීන් ප්‍රකාශ කෙරෙද්ද, එකල්හි මෝතොමෝ අවිද්‍යාමානප්‍රඥාත්‍යය කියනු ලැබේ;—පරමාසීමෙහි අවිද්‍යාමාන-විද්‍යාමානප්‍රඥාත්‍යය දෙදෙනාගේ අන්තර්ගතයෙන් දෙදෙනෙක් දැයි ව්‍යතිෂ්ටවශයෙන් අවිද්‍යාමානවූ ප්‍රඥාත්‍යය පිළිවෙළින් අවිද්‍යාත්‍යය ද, සත්‍යවශයෙන් ද, ව්‍යාප්තවශයෙන් ද, රූපප්‍රභූතය කියා ද, දතප්‍රභූතය කියා ද,

අවිද්‍යාත්‍ය නම් පවිද්‍යාත්‍ය හා අශ්‍රවණයකරුන්ගෙන්, මෙහි අභිඥා වන් විද්‍යාමානවශෙයින් ද තත් ප්‍රතිලාභී පුද්ගලයාගේ අවිද්‍යාමානවශෙයින් ද මෝතොමෝ විද්‍යාමානවශෙයෙන් විනිශ්චිතවූ අවිද්‍යාමානප්‍රඥාත්‍ය නම් වෙයි;—සත්‍යයෙන් අවිද්‍යාමානවශෙයින් ශබ්දයාගේ විද්‍යාමානවශෙයින් “ශබ්දය” යනු අවිද්‍යාමානයෙන් විද්‍යාමානප්‍රඥාත්‍ය නම් වෙයි;—ප්‍රසාදවක්‍ෂ්‍යයෙන් ද තනතුරුවූ විද්‍යාමානයෙන් ද විද්‍යාමානවශෙයින් “වක්‍ෂ්‍යය” යනු විද්‍යාමානයෙන් විද්‍යාමානප්‍රඥාත්‍ය නම් වෙයි;—රූපයෙන් ද ප්‍රභූතයෙන් ද සංවිතියෙන් ද “රූපප්‍රභූතය” යනු අවිද්‍යාමානයෙන් අවිද්‍යාමානප්‍රඥාත්‍ය නම් වේ.

(මේ කියතලද මැයි);—

[විවිධාසාත්‍යසාරණ සොතවිඤ්ඤාණවිවිධා,
පච්චිනාත්තනාදිපනාමනොවාරසා ගොවර්.

අභිංගසාත්‍යසාරණ විඤ්ඤාණනිකතොපරං,
සායං පඤ්ඤානි විඤ්ඤාණා ලොකසංකතනිවිතා.]

භූමි-පච්චින-රූප-වේදනාදි වාච්චිකවූ සම්මතාත්‍යවිද්‍යාමානවශයෙන් අනුසාරයෙන් ගෙවත්—අලභිතකරණයෙන් ප්‍රවෘත්තවූ ශ්‍රෝත්‍රවිද්‍යාත්‍යවිවිධයෙන් ප්‍රවෘත්තාත්‍යනාදියෙහි උත්තරනාදි නාම විකාරයෙන් ප්‍රවෘත්තවූ මනොවාර්තවිද්‍යාමානවශයෙන් ගෙවත්—මෙබඳු අභිංගයෙන් මේ නාම යයි පුච්චියෙහි මගන්නාලද සංකතනොපනිකයෙහි යම් නාමප්‍රඥාත්‍යයාම අරමුණු වූ ද,

ඒ නාමග්‍රහණයෙන් මත්තෙහි යම් නාමප්‍රඥාත්‍යයකගේ අනුච්ඡාදවත්මෙන් සංවිතිය-පරමාසීමෙහි භූමි-පච්චින-රූප-වේදනාදි අභිංගයන් දන්නාලැබෙද්ද, ඒ මේ අනිභිංගවූ නාමප්‍රඥාත්‍යයා

මෝ ලොකසංකේතයෙන් ලොකවාචනාරයෙන් සිබිවි මනෝවා
රිකපිඤ්ඤායෙන් හත්තාරද අක්ෂරවිලිසංකේත නාමප්‍රඥාප්තියි දත
සුක්කතියි.

මෙහි--ශ්‍රෝත්‍රපිඤ්ඤාවිවිධව අනන්තරව භාවිතවූ මනෝවාචන
විවිධ ද ශ්‍රෝත්‍රපිඤ්ඤාග්‍රහණයෙන් ම සංග්‍රහ කොට “සොතව් සුඤ්ඤා
විවිධා”යි කියනලදී; එසේ මැයි, සවාද්වු ශබ්දය අසන්නාහට එකෙකි
ශබ්දයක් අරභයා ප්‍රත්‍යක්ෂානුමාන-අනිත්‍යානුමාන-ශබ්දයෙන් ජවන
වාරයෝ දෙදෙන බුද්ධියෙන් හත්තාරද නාමප්‍රඥාප්තියි අක්ෂරවලිය
නිසා එක් ශබ්දයකැයි, මෙසේ ශ්‍රෝත්‍රපිඤ්ඤාවිවිධව අනන්තරවූ අනිත්‍ය
ශබ්දය අරමුණු කොට ඇති ජවනවිවිධව අනන්තරවූ නාමප්‍රඥාප්තියි
යගේ හැත්මයි, එයින් මත්තෙහි අභිභවබෝධය වන්නේයයි ආවායයි
වරයෝ කියත්.

(ප්‍රත්‍යයසංග්‍රහවිභාග නමිදු අවමන පරිච්ඡේදය නිමි.)

[සීමිත ඵලසාදනානං භාවනානම්නො පරං,
කමමධිකානං පථකතාමි දුප්ඛමපි යථාකතමං.]

මේ ප්‍රත්‍යයනිදේශයෙන් මත්තෙහි නිවරණයක් ගේ ශමනානි
යෙන් ශමපසංකේතාද ද අනිත්‍යදි වස්තූකාරයෙන් දැකිනාදියෙන්
විදැකිනාසංකේතවූ ද විප්‍රකාරවූ භාවනාවන්ගේ විප්‍රකාර ද වූ විච්ඛ
භාවනාදිවූ කමමධියෙන් ප්‍රවෘත්තියට ස්ථානබැවින් කමමධියාන නමිදු
ආලම්බන ශමප-විදැකිනානුක්‍රමයෙන් කියමි.

විප්‍රකාරවූ භාවනාවන් අතුරෙහි ශමපභාවනාසංග්‍රහයෙහි
පළමුකොට වහාන කියනුලැබේ.

දශකසිණියග, දශඅභුතග, දශානුසම්මානියග, සතර අප්‍රමාණිය
ග, එක ම සංඥා, එක ම ව්‍යවස්ථාපෙන, සතර ආරූපයෝ දැයි,
කසිණදිනෙදගෙයින් සප්තප්‍රකාරයෙකින් කමමධියානසංග්‍රහය ද.

රූපප්‍රකාරිය, වෙෂප්‍රකාරිය, මොහප්‍රකාරිය, ශ්‍රාප්‍රකාරිය, බුඛි
ප්‍රකාරිය, මතකීතප්‍රකාරිය දැයි, විප්‍රකාරයෙකින් මූල වර්තකයෙකින්
පුද්ගලසංග්‍රහය ද, දතසුභුදි, සංසර්ගවශයෙන් වනාහි තෙසෑව
වය්‍යාකේතෙන් වෙති.

(කියනලද මැයි,-

“රූපාදිකේත නිකේ සත්ත සත්ත සඛාදිකේ නිකේ,
එක-වි-තිකමූලමිති මිසාතො සත්තසත්තකං”—යි.)

මෙහි-රූපවර්තා, දෙසවර්තා, මොහවර්තා, රූපදෙසවර්තා,
රූපමොහවර්තා, දෙසමොහවර්තා, රූපදෙසමොහවර්තා;-යි මෙ
සේ රූපාදිත්‍රිකයෙහි එක්සත්තකයෙක.

එසේ ම-සඛාවර්තා, බුඛිවර්තා, විතක්කවර්තා, සඛාබුඛිවර්තා,
සඛාවතක්කවර්තා, බුඛිවිතක්කවර්තා, සඛාබුඛිවිතක්කවර්තා;-යි

ශ්‍රමාදිත්‍රිතයෙහි එක්සප්තයෙකැයි මෙසේ ත්‍රිකව්‍ය මිශ්‍ර නොකොට තුදුස් වර්ගයකෙනෙක් වෙති.

රහාදිත්‍රිකය වනාහි එකමූලක-ඵමූලක-ත්‍රිමූලකවශයෙන් ශ්‍රමාදිත්‍රිකය හා එක් කොට—රහසඛාවර්තා, රහබුඬිවර්තා, රහඵතතකවර්තා; රහසඛාබුඬිවර්තා, රහසඛාඵතතකවර්තා, රහබුඬිඵතතකවර්තා; රහසඛාබුඬිඵතතකවර්තා;—සී මෙසේ යොදා රහමූලකන යෙහි එක් සප්තකයෙක.

එසේ ම—දෙසසඛාවර්තා, දෙසබුඬිවර්තා, දෙසඵතතකවර්තා; දෙසසඛාබුඬිවර්තා, දෙසසඛාඵතතකවර්තා, දෙසබුඬිඵතතකවර්තා; දෙසසඛාබුඬිඵතතකවර්තා;—සී මෙසේ වෙමූලකන යෙහි එක් සප්තකයෙක.

මොහසඛාවර්තා, මොහබුඬිවර්තා, මොහඵතතකවර්තා; මොහසඛාබුඬිවර්තා, මොහසඛාඵතතකවර්තා, මොහබුඬිඵතතකවර්තා; මොහසඛාබුඬිඵතතකවර්තා;—සී මෙසේ මොහමූලකන යෙහිදී එක් සප්තකයෙකැයි මෙසේ එකමූලකන යෙහි සප්තකත්‍රයෙක් වෙති.

ඵමූලකන යෙහිදී, —රහදෙසසඛාවර්තා, රහදෙසබුඬිවර්තා, රහදෙසඵතතකවර්තා; රහදෙසසඛාබුඬිවර්තා, රහදෙසසඛාඵතතකවර්තා; රහදෙසබුඬිඵතතකවර්තා; රහදෙසසඛාබුඬිඵතතකවර්තා;—රහමොහසඛාවර්තා, රහමොහබුඬිවර්තා, රහමොහඵතතකවර්තා, රහමොහසඛාබුඬිවර්තා, රහමොහසඛාඵතතකවර්තා; රහමොහබුඬිඵතතකවර්තා; රහමොහසඛාබුඬිඵතතකවර්තා;—දෙසමොහසඛාවර්තා, දෙසමොහබුඬිවර්තා, දෙසමොහඵතතකවර්තා; දෙසමොහසඛාබුඬිවර්තා, දෙසමොහසඛාඵතතකවර්තා, දෙසමොහබුඬිඵතතකවර්තා; දෙසමොහසඛාබුඬිඵතතකවර්තා;—සී මෙසේ ඵමූලකවශයෙන් සප්තකත්‍රයෙක.

ත්‍රිමූලකන යෙහි වනාහි, —රහදෙසමොහසඛාවර්තා, රහදෙසමොහබුඬිවර්තා, රහදෙසමොහඵතතකවර්තා; රහදෙසමොහසඛාබුඬිවර්තා, රහදෙසමොහසඛාඵතතකවර්තා, රහදෙසමොහබුඬිඵතතකවර්තා; රහදෙසමොහසඛාබුඬිඵතතකවර්තා;—සී මෙසේ එක්සප්තකයෙකැයි මෙසේ මිශ්‍රකරෙයිත් සප්තසප්තකවශයෙන් එකුත්පනස් වර්ගයකෙනෙක් වෙති. මේ එකුත්පනස් වර්ගයෙන් හා පළමු හි තුදුස්වර්ගයෙන් එක් කොට තෙසැටවර්ගයෙහි දනසූකතා හුයි;—සමහරකෙනෙක් දෘඪය හා එක් කොට සූසැටවර්ගයෙහි කියත්.

පරිකම්භාවනාය, උපවාරභාවනාය, අභිභවනාය ද්වි, තුන් භාවනාවෝ ද, —මෙහි—පරිකම්භාවනා නම් භාවනාවට අදිකම්භවු පුට්ඨභාවනාවනායි; කාමප්පාදාදිතිපරණයන්ගේ විනාමිතයෙහි පවත් ගොහුගුණතයා අවසන් කොට ඇති අභිභවව පුට්ඨභාව යෙහි ප්‍රත්‍යක්‍ෂව කාමාවචරභාවනාවනාවෝ අභිභවව සම්පවාරි

හෙයින් ග්‍රාමොපවාදයින් මෙන් උපමාරූපවනා නම් වේ; මහදත්ත හභාවප්‍රාප්තවූ භාවනාතොමෝ අප්‍රාණිකාවනා නම් වේ.

පරිකල්පිතත්වය, උද්‍යුග්‍රත්වත්වය, ප්‍රතිහානිත්වත්වය දැයි, තුන් නිමිත්තයෝ දතූප්‍රකාශය.

දසකසිණදිය කෙසේද?—පස්විකසිණය, අපොකසිණය, තෙ රේකසිණය, වායොකසිණය, නිලකසිණය, පිතකසිණය, ලොහිත කසිණය, ඔදුතකසිණය, අකාසකසිණය, අලොකකසිණය දැයි, මොහු දශකසිණයෝ නම් වෙත්; එහි පස්විකසිණදිවූ සතරදෙනා භූතකසිණයහ, නිලාදිවූ සතරදෙනා වණිකසිණයහ; පරිවිජිතා කාශය අකාසකසිණය; චක්‍රාලොකාදිවූ අලොකය අලොකකසිණ යයි, දතූහ.

උඩුමාතකය, විනිලකය, විපුබ්බකය, විවිද්දකය, විකබ්බිතකය, විකබ්බිතකය, හතච්ඡින්නකය, ලොහිතකය, පුලවකය, අයථික ය දැයි, මොහු දශඅශුභයෝ නම් වෙත්.

බුඛානුසමාතිය, බම්මානුසමාතිය, සංඝානුසමාතිය, සිලානුසමාතිය, ත්‍යාගානුසමාතිය, දෙවතානුසමාතිය, උපමානුසමාතිය, මරණනුසමාතිය, කාශගතාසතිය, අණපාණසතිය දැයි, මොහු දශඅනුසමාතීහු නම් වෙත්.

මෙමග්‍රිය, කරුණය, මුදිතාය, උපෙක්‍ෂා ද, යන මොහු සතර දෙන අප්‍රාමාණ්‍යයෝ නම් වෙත්; බ්‍රහ්මචිහාරයහ සි නිසා ද කියනු ලැබෙත්.

කබලිඛිකාරගාරයෙහි ප්‍රතිකුලසංඥයයි ප්‍රවාහනවූ සංඥතොමෝ එක ම සංඥ නම් වේ.

පෘථිවිඝ්‍රාහාදි චතුර්විධානුන්ගේ ස්වරූපයන්දිගෙයින් නිශ්චය කිරීම එක ම ව්‍යවස්ථාන නම් වේ.

අකාසානවායනනාදිවූ සතරදෙන ආරූපය නම්හ සි, සච්චිප්‍රකාරයෙන් ශමථභාවනානිදේශයෙහි සමසතළිස් කල්මසථානයෝ නම් වෙත්.

දැන් ඒ රහවරිතාදි පුද්ගලයන්ගේ වර්තානුකූලකල්පිතභාවය දක්වනුපිණිස “වර්තාවන්කෙරෙහි” යනාදි දක්වත්.

වර්තාවන්කෙරෙහි වනාහි දශඅශුභයෝ ද, කාශගතානුසමාතිය සංඛ්‍යතවූ කෙසාදි කොට්ඨාසභාවනා ද, යන මොහු රහවරිතලයහට රහගව අශුභය ඉදුරු ප්‍රතිපක්‍ෂබැවින් සැපයහ;—සතර අප්‍රාමාණ්‍යයෝ ද, නිලාදිවූ වණිකසිණයෝ සතරදෙන ද, යන මොහු වෙප්බහුලයහට සැපයහ;—අභවාස-ප්‍රාණවාසනිමිත්තාලමිනිකවූ සෛනි බොහෝමෝ බ්‍රහ්මචරයහටයෙන් මොහගව ප්‍රතිපක්‍ෂබැවින් මොහබහුලයහට ද විතක්කසන්ධානසංචාරණය කරණහෙයින් විතක්කබහුලයහට ද සැපයහ;—බුඛානුසමාතියදිවූ සදෙන ශ්‍රධාහිවෘත්තියව හෙතුවූ ස්වභාවයක් බැවින් ශ්‍රධාබහුලයහට සැපයහ;—මරණනුසමාතිය-

උපමානුෂ්‍යමාන-අභාරයෙහි ප්‍රතිකූලසංඥ-වතුභාවයානන්ධය යන මොහු ගමිතිරභාවයෙන් බුද්ධිම ම විෂයබැවින් ප්‍රදානත්‍රයහට සැපයහ;—අවශේෂ වතුච්චිත භූතකසිණ-අකාශා ‘ලොකකසිණ-ආරු පාවතු කාවශයෙන් දශප්‍රකාරවූ සියලු කමිසානගේ වනාහි රහ වර්තාදිවූ සියල්ලවූත් ම සැපයෙයි.

ඒ භූතකසිණාදි දශප්‍රකාරවූ ද අශ්‍රුතාදි අවශේෂවූ ද කමිසානගේ අතුරෙහි මොහවර්තයහට සමාධිවූ අවකාශයෙහි විතතායෙන් බොහෝසේ මොහනය වනගෙයින් කසිණයෙහි පාඨුලත්‍රය සැපය;—විතකිකබ්‍රහ්මයහට මහාතාලයනය විතකිකසන්ධානයට කාරණබවගෙයින් කසිණයෙහි ක්ෂුද්‍රත්‍රය සැපයයි,

මෙසේ මේ වර්තයෙහි මේ නොම

සහසාසහෙදසයි.

මෙහි රතාදිත් විෂකමහනය නොකරත්තාවූ ද ශ්‍රමාදිත්ව ද ආපකාරිවූ ද කසිණභාවනා නම් නැත, දශඅශ්‍රුතාදිත් රතවර්තාදිත්ව සැපයහ, යනාදිත් කිම රතාදිවූ ඒ ඒ බමිමයත්ව ඉදර ප්‍රතිපක්ෂබව ගෙයින් හා අභිසන්ප්‍රායභාවගෙයින් කිසනලදයි දතයුතු.

ථාචනායෙහි වනාහි සියලු සමයනුසිස් කමිසානගෙහි ම පරිකමිභාවනා ලැබේ මැයි; බුධානුෂ්‍යමානිආදිවූ අවප්‍රකාරවූ අනුෂ්‍යමානියෙහි දු අභාරයෙහි ප්‍රතිකූලසංඥ-වතුභාවයානන්ධය යන මේ දෙන්නි ද යන මේ දෙප්ච කමිසානගෙහි උපවාරභාවනානොමෝ සිඛ වන්තිය; අපිණ්ණසමාධි නැති;—මෙහි—බුධගුණාදිත්ගේ පරමානුභාවයෙන් ද ඒ බුධගුණාදිත් තමන් අනෙකප්චගෙයින් ද එකත්තුගේ ද ගමිතිරභාවයෙන් ද බුධානුෂ්‍යමානිආදිවූ දශකමිසානගෙහි අපිණ්ණවශයෙන් සමාධිත්‍ර පිහිටත්තව අසමාධිබවගෙයින් අපිණ්ණභාවයට නොපැමිණි උපවාරභාවයෙන් ම සමාධි පිහිටත්තේයි; මොහු සදෙදන කාමාවචරකමිසාන නම් වෙත්; ලොකොත්තරසමාධි ද චිත්ත-වතුභාරුපසමාධි ද යන මොහු සභාවධමි යෙහි දු භාවනාච්ඡේෂවශයෙන් අපිණ්ණබවට පැමිණෙත්තානුයි; එසේ මැයි; විශුද්ධිභාවනාත්‍රමබලයෙන් ලොකොත්තරසමාධි අපිණ්ණබවට පැමිණෙත්තේය; අලභිතසමතිත්‍රමණ්ණභාවනාවශයෙන් අරුපාවචරසමාධි අපිණ්ණබවට පැමිණේ; යම් ගෙයකින් අපිණ්ණප්‍රාප්තවූ ම වතුභාවකනසමාධිත්‍රගේ අලභිතසමතිත්‍රමණ්ණභාවය වේ ද, එසේ ගෙයින් නැයි සේයි.

අවශේෂවූ අශ්‍රුතාදිවූ සමහිස් කමිසානගෙහි වනාහි අපිණ්ණභාවනා ද සිඛවත්තේයි;—ඒ සමහිස් කමිසානගේ අතුරෙහි දු පඨවිකසිණාදිවූ දසකසිණයෝ ද, අණපාණ්ණියෝ ද, යන මොහු ප්‍රථමාදිවූ බ්‍රහ්මපඨකයෙහි නිසුනතයහ; දශඅශ්‍රුතයෝ ද, කායගනානුෂ්‍යමානිය ද, යන මොහු ප්‍රථමබ්‍රහ්මආත්තයහ; මොහුන්දිවූ තුන් දෙනා බ්‍රහ්මවතුන්තය ඇත්තාහ; උපෙක්ෂානොමෝ පඨවිකනික

යයි, මේ සවිස්ස රූපාවචරකත ඇති කමිසානගේයි;—මෙහි—
අභූතභාවතාව නමා ප්‍රතිකුලද්‍රි අරමුණැවින් සිඳු වූ ජලප්‍රවාහ ඇ
ති නදියෙහි අරිතබලයෙන් රැදුනාවූ නොකාව මෙන් විතකිකබල
යෙන් ම අභූතයෙහි විතතය පවති නුයි, අභූතකමිසානගෙහි අවි
තකිකකතය සමඟව නොවනහෙයින් ප්‍රථමකිකතයෙහි කියනලදී;
මෙමු—කරුණ—මුදිතා යන මොවුන්ගේ දෙමනස්සඟනන ව්‍යාපාද-
විභංසා-අනාභිතී යන මොවුන් ප්‍රභාණය කළහෙයින් දොළි නයා
ප්‍රතිසෞභයෙන් සොමනසාසඟනනවය යුක්ත ම නුයි, මෙමු
දිවු තුන්දෙන වතුකකතකිකයෙහි කියනලදහු; “සියලු සත්තු සුව
පත් වෙත්වා යි, දුකින් මිදෙත්වා යි, ලදසුව-සල්පතීන් නහමත් ප
හවෙත්වා” යි මෙසේ මෙමුදිවශයෙන් ප්‍රවෘත්ත ව්‍යාපාරත්‍රය හැර
කමිසාසකතාදිනගෙන් සත්‍යයන්කෙරෙහි ලා මධ්‍යස්ථාකාරයෙන්
ප්‍රවෘත්තවූ භාවතායෙන් නිවෘත්තවූ තත්‍රමධ්‍යසෝපෙක්‍ෂාවගේ
බලවත්බව හෙතු කොට ගෙන උපෙක්‍ෂාබ්‍රහ්මභාරයාගේ සුබස
ඟනනවය සමඟව නොවන හෙයින් උපෙක්‍ෂානොමෝ පවමධ්‍ය
නිකයයි ම කියනලදු.

සාමාන්‍යාදහාරප්‍රකාශාදිවූ වතුබිබ අරූපාවචරලකිතයෝ වනාහි
අරූපාවචරයෙහි කියනලද පවමධ්‍යනිකයි.

**මේ ශමධ්‍යාවතාධිකාරයෙහි මේ නොම
භාවනාප්‍රභේදයයි.**

පිරිකමිසාදිනිමිත්තයන් අතුරෙහි උනාහි පිරිකමිසානගේ ද,
උද්ග්‍රහනිමිත්තය ද, සියලු සමසනාසුස් කමිසානගෙහි ම ඒ ඒ අ
ලභිතාවට අනුරූපපරිද්දෙන් පරිණාමයෙන් ලැබේ මැයි;—මෙහි “පරි
ණාමයෙන්” යනු සමහර අලභිතකෙනෙකුන්ගේ අපරිවෘත්තබව හඟ
වනපිණිස කියනලද, වෘත්තබව වනාහි දශකසිණය, දශඅභූතය,
කොට්ඨාසභාවතාය, අණ්‍යාණසතිය, යන මේ අලභිතයෙහි ම
ලැබේ.

ප්‍රතිභාගනිමිත්තය වනාහි කසිණය, අභූතය, දෙතිස්කොටසය,
අණ්‍යාණසතිය, යන මෙහි ම ලැබේ;—ඒ කසිණදියෙහි ප්‍රතිභාගනි
මිත්තය අරබයා උපචාරසමාධි ද, අප්පණසමාධි ද, යන මොහු
පවතින්.

කෙසේ ද ගත්?—අදිකමිසානගේ පඨවිකසිණමුමකුලාදියෙහි
“පඨවි-පඨවි” යනාදින් ඒ ඒ භාවනානුක්‍රමයෙන් පඨවිකසිණදිවූ
ඒ ඒ අලභිතයෙහි නිමිත්තග්‍රහණය කරන්නාහට හෙවත්—අදියෙ
හි වනාහි වතුපාරිසුඛිසිලය ශුඛ කොට අවාසාදි දශව්‍ය පළිබෝ
ධොපචේදය කොට ප්‍රිය-හරු-භාවනියාදි ගුණයෙන් සමන්විතවූ
කල්‍යාණමිත්‍රයෙකු සමීපයට ඵලභි තමාගේ වර්තයට අනුකූල කමි
සානගෙන් ගෙන මහාවාසාදි අභ්‍යාදශව්‍යවූ අනනුරූපභාරය දුරු
කොට නාහිදුර-නාග්‍යාසනනාදිවූ පවාඨනයෙන් සමන්විතවූ අනුරූප

විහාරයෙහි වසමින් කෙශ-නඟහරණදිවු සුදුසුපළිබෝධ. දුරු කොට එක්වියත්සතරඟුල් පලල ඇති වටවු කිසුණුමඩුල්ල අහිමුව කොට දෙරියන්වියත් හසනපාසිවප්‍රමාණස්ථානයෙහි මනා කොට පණවනලද වියත්සතරඟුල්පමණ උස ඇති අස්නෙහි සුවෙන් හිඳ “අපසාසාද, කාමා” යනාදින් කාමයෙහි ආදිනව ප්‍රත්‍යාවේක්‍ෂා කොට සම්මුද්‍රාවසමනික්‍රමයට කාරණවු නොප්‍රමාණයෙහි සඤ්ඤාතානිලා හය ඇතිව බුඩ-බමි-සංඝගුණනුසමරණයෙන් ප්‍රිති-ප්‍රමෝද උපදවා මේ ප්‍රතිපත්තියොමෝ සියලු බුඩ-ප්‍රත්‍යාකබුඩ-ආර්‍යශ්‍රාවකයන්පිසි න් ප්‍රතිපත්තවු නොප්‍රමාණප්‍රතිපත්තිය සි ප්‍රතිපත්තියෙහි සඤ්ඤාත ගෞරව ඇතිව සිත් පිහිටුවා “අඩා ඉමාය පටිපත්තියා පටිවේකසුඛ රසස්ස භාගි භවිස්සාමි”යි මෙසේ උත්සාහඋපදවා සමවු ආකාරයෙන් ඇස දල්වා කිසුණෙහි වර්ණය ප්‍රත්‍යාවේක්‍ෂා නොකොට ලක්‍ෂණය මනාකාර නොකොට වර්ණය නොහැර ම උත්සදවශයෙන් ප්‍රඥාති බමිමෙහි සිත් පිහිටුවා එකතවු සිතින් “පඨවි-පඨවි” යනාදින් ඒ ඒ භාවනානුක්‍රමයෙන් පෘථිවිකෘත්‍යනාදිවු ඒ ඒ අරමුණෙහි නිමිත්ත ග්‍රහණය කරන්නාහට යයි සේයි.)—ඒ ආරමුණය පරිකමිනිමිත්ත යයි කියනුලැබේ; ඒ භාවනා ද පරිකමිනිමිත්ත නම් වේ.

යම් කලෙක්හි වනාහි ඒ පරිකමිනිමිත්තය සිතින් මනාකොට ගන්නාලද්දේ වේ ද, ඇතින් බලන්නක්හට මෙන් ම මනෝවාරික විත්තයට හමු වූයේ වේ ද, (හෙවත්—ඇස පියාලා හෝ අන්‍යස්ථාන යකට ගොසින් හෝ මනසකාර කරන්නාහට කසිණමණ්ඩලය සදා ශව මනෝවාරිකපවනයන්ට ප්‍රයෝජ්‍ය වූයේ ද,) එසමයෙහි එම අරමුණ උද්ග්‍රහනිමිත්ත නම් වෙයි; ඒ භාවනා ද සමව හෝ මනාට හෝ එකාලභිනායෙහි පිහිටන්නිදි, (විශේෂයෙන් විනේතකාග්‍රහාප්‍රාප්තිය හෙතු කොට හෙණ විත්තසමාධානවිශයෙන් සුදනලයා ද සමාගිත වන්නේය යි සේයි.)

එසේ විත්තසමාධානවශයෙන් සමාගිතවු ඒ යොගාවචරයහට වනාහි එයින් මත්තෙහි ඒ උද්ග්‍රහනිමිත්තය විෂය කොට පරිකමිනිමිත්තයෙන් භාවනායෙහි යෙදෙන්නාහට හෙවත්—භාවනා කරන්නාහට යම්කලෙක්හි ඒ උද්ග්‍රහනිමිත්තසදාශවු උද්ග්‍රහනිමිත්තය ව වඩා පරිශුද්ධව පරමානුබලයෙන් විමුක්තවු නොහොත්—කසිණ මණ්ඩලක කසිණදෙයෙහි විමුක්තවු ප්‍රඥාතියයි කියනලද භාවනායෙන් නිවිකතවු අරමුණ විත්තයෙහි මනාකොට පිහිටුවන ලද්දේ වේ ද, එකල්හි ප්‍රතිභාගනිමිත්තය උපනැයි කියනුලැබේ; ඒ ප්‍රතිභාගනිමිත්තොප්‍රාප්තියෙහි පවත් කාමවජ්‍යාදිනිවරණසංඛ්‍යත පරිපඤ්ඤාත්මකයෙන් විශේෂයෙන් පරිකිනවු කාමාවචරසමාධියයි කියනලද උපවාරභාවනායොමෝ නිප්පත්ත නම් වේ.

ඒ උපවාරසමාධියෙන් මත්තෙහි එම ප්‍රතිභාගනිමිත්තය උපවාරසමාධියෙන් නැවත නැවත ආසෙවනය කරන්නාහට රූපාවචරප්‍රථමධ්‍යානසංඛ්‍යත විත්තාදිපවාධනයෙන් සමනිතවු ප්‍රථමධ්‍යාන

චිත්තය පිහිටන්නේදී, මෙහි යථාතී පරිද්දෙන් නිමිත්තග්‍රහණය කොට භාවනා කරණ යොග්‍යාවචරයාවිසින් කලෙකින් ඇස දල්වා කලෙකින් ඇස පියාලා ආවර්ජනා කොට උදග්‍රහනිමිත්තය ඉපදවී යයි; උදග්‍රහනිමිත්තය යම්තාක්කල් නොඋපදී ද, එතාක්කල් කා ලශ්‍යයකු දු කාලසහස්‍රයකු දු එයට වඩා ද මෙම ක්‍රමයෙන් භාව නා කටයුත්තේය; එසේ බවත්නාහට යම්කලෙක්හි ඇස පියා ද ආ වර්ජනා කරන්නාහට ඇස දල්වූ කල්හි මෙන් අරමුණු ආපාර්ග්‍ය වූයේ වේද, එසමයෙහි උදග්‍රහනිමිත්තය උපන්නා නම් වේ; ඒ උ දග්‍රහනිමිත්තය ලද්දාන් පටන් ඒ ස්ථානයෙහි නොහිඳ නමා වසන් නාවූ ස්ථානයට වැද එහි හුන්නුමිසින් බැවියයුතු; ඉදින් තරුණවූ සමාධි සිසි අසහස්‍රාංකීන් නවුයේ විනම් නැවතත් ඒ ස්ථානයට ගොස් ප්‍රතිභාගනිමිත්තය උපදවා නැවත අවුත් සුවසේ උත්ත හුමිසින් නැවත නැවත බැවියයුතු; මෙසේ බවත්නාවූ යොග්‍යාව චරයාහට අනුක්‍රමයෙන් කාමච්ඡාදිනිවරණයෝ විනාමිතිත වෙ ති, කෙලශොත්තනික නොවන්නිය, උපචාරසමාධිත් චිත්තය මනාව පිහිටන්නේය, ප්‍රතිභාගනිමිත්තය ද උපදනේයි.

එහි උදග්‍රහනිමිත්ත-ප්‍රතිභාගනිමිත්තයන්ගේ වෙනස මෙසේ ද තසුතු;—උදග්‍රහනිමිත්තයෙහි කසිණයෙහි ඇති දෙප්‍රය පැණෙන් නේය, ප්‍රතිභාගනිමිත්තය වනාහි එවිකාවෙන් පිටත් කොට මදනා ලද දඪණලයක් මෙන් ද, සුබොනසංඛයක් මෙන් ද, මෙසවුබ යෙන් නිෂ්‍රාග්‍යාන පුණ්ණවක්‍රමණ්ණලය මෙන් උදග්‍රහනිමිත්තය ප්‍රද, ලනය කොට නික්මුනාක් මෙන් ඒ උදග්‍රහනිමිත්තයට ශතගුණ යෙන් සහස්‍රගුණයෙන් සුපරිශුඛව වැටහෙන්නේයි; ඒ ප්‍රතිභාගනි මිත්තය පටන් යොග්‍යාවචරයාහට පමනිවරණයෝ විනාමිතිත වූවා හු ම වෙති; කෙලශයන්ගේ උත්තනික ද නොම වන්නිය; උපචා රසමාධිත් චිත්තය සමාහිත වන්නේයි;—එහි සමාධිතමේ උපචාර සමාධි අභිප්‍රාණසමාධියෙහි විප්‍රකාර වෙයි; ඒ උපචාර සමාධිනුගේ ප්‍ර තිලාභයෙන් පමනිවරණයන්ගේ ප්‍රභාණියෙන් චිත්තය සමාහිත වන්නේය; අභිප්‍රාණසමාධිප්‍රතිලාභයෙහි විකාශනාදිඅඛයන්ගේ පහ ලවීමෙන් චිත්තය සමාහිත වන්නේය; ඒ සමාධිත් දෙදෙනා අතුරෙ හි උපචාරසමාධියෙහි අඛයෝ යථිථව පවත්නාහු නොවෙති; අභි ප්‍රාණචිත්තයෙහි අඛයෝ යථිථව පවත්නාහ; එසේ හෙයින් අභි ප්‍රාණචිත්තය දවසක් මුලුල්ලෙහින් සිටින්නේයි; එහි උපචාරසමාධිය හා සමග යම් ඒ ප්‍රතිභාගනිමිත්තයෙක් උපන්නේ වේ ද, ඒ යොග්‍යා වචරතම එමපරිචිතයෙන් ඒ ප්‍රතිභාගනිමිත්තය වඩා අභිප්‍රාණවට පැමිණෙන්නට ඉදින් සමත් විනම් යහපත, ඉදින් අසමත් විනම් චක්‍රවර්තනභීතියක් මෙන් ද දුලිලගරත්තයක් මෙන් ද තිරනතර යෙන් අප්‍රමත්තයාවිසින් රක්ෂා කටයුතු.

(කියනලද මැයි.)—

“සත්‍යය අප්‍රමතෙතන රක්ෂිතබ්ධි සතිමතා,
නිමිත්තං රක්ෂිතො ලබං පරිභාණී න විජ්ජති.

ආරක්ෂිතේ අසත්‍යසමං ලබං තස්ස විනයසති,
රක්ෂිතබ්ධිං හි තං තස්මා තත්‍වායං රක්ෂිතං ඵ්ඨි.

ආවාසො ගොවරං සස්සං පුත්‍යලො භොජනං උතු,
ඉරියාපථොති සත්‍යතෙන අසප්පායෙ විවජ්ජයෙ.

සප්පායෙ සත්‍ය සෙවෙථ එවං හි පටිපජ්ජතො,
න විරෙතොව කාලෙන ගොති හික්ඛස්ස අප්පණං”—යි.

මෙසේ දැනට අප්‍රමතකොශලාය සම්පාදනය කරන්නාවූ යොග්‍යාවචරයාගේ පුරිලබ්ධි පුරිගාගනිමිත්තය විෂය කොට අප්‍රමණ පවත්නේ; ඉතින් මෙසේ අප්‍රමණව නොඋපදනේ විනම් නූ වනාන්තරාවූ යොග්‍යාවචරතෙමේ තමාගේ විත්තප්‍රවෘත්තිආකාරය සලකා නැවත නැවත විෂයයාගේ සමත්තිය යොදන්නේය; අතර රබ්ධිවිෂය හැර ලිනොඩතභාවයෙන් විත්තය මුදු සම් කොට පවත්වා පුරිගාගනිමිත්තානිමුදු කොට සිත මෙහෙයන්නේය; පුරිගාගනිමිත්තානිමුදු කොට සිත මෙහෙයන්නාගේ දැන්ම අප්‍රමණසමාධි උපදනේයයි කියමයෙහි හවාඩතවිත්තය සිදුගෙන එම පෘථිවිකාසිණය අරමුණු කොට මනොවාරවිටියෙහි මනොවාරවිජ්ජනවිත්තය උපදනේය; තදනන්තරව එම අරමුණ විෂය කොට ජවනයේ සතරදෙනෙක් හෝ පස්දෙනෙක් හෝ උපදනාහ.

ජවනයන් සතරදෙනා වාරයෙහි ප්‍රථමජවනය අප්‍රමණවට පරිකම්භව සිටිගෙයින් පරිකම්භවයෙහි කියා ද, සම්පවාරිගෙයින් උපවාරයෙහි කියා ද, කියනුලැබෙයි; දෙවනවිත්තය පුරිගාගයෙහි පරිකම්භවයෙන් ද මත්තෙහි අප්‍රමණවට ද අනුකූලබවගෙයින් අනුලොම නම් වේ; තුන්වනවිත්තය පරිත්තගොත්‍රයද පාරිත්තගොත්‍රයද අභිග්‍රහණය කරණගෙයින් මහදත්තගොත්‍රය ද වඩනගෙයින් ගොත්‍රතු නම් වෙයි; සතරවැනිව අප්‍රමණවිත්තය උපදනේයි; ජවනයන් පස්දෙනෙකු උපදනා වාරයෙහි ප්‍රථමජවනය යට කී පරිදි දෙවන පරිකම්භව නම් වෙයි; දෙවනවිත්තය උපවාර නම් වෙයි; තුන්වනවිත්තය අනුලොම නම් වෙයි; සතරවනවිත්තය ගොත්‍රතු නම් වෙයි; පස්වැනිව අප්‍රමණව උපදනේයි; මෙසේ අප්‍රමණවිත්තය සතරවැනිව හෝ පස්වැනිව මුත් සවැනිව හෝ සත්වැනිව හෝ නොඋපදනේයි; කුමක්හෙයින් ද යත්?—යම්සේ අලබ්ධිවූ අසෙවන ඇති අනුලොමවිත්තය ගොත්‍රතු විත්තය උපදවන්නට අසමත් වූයේ මේ ද, ලබ්ධිවූ අසෙවනප්‍රත්‍යය ඇත්තේ ද, සවැනිව සත්වැනිව හවාඩතයට අසන්නබැවින් ප්‍රපාතාසන්නපුරුෂයා මෙන් අප්‍රමණව ශුද්ධත් පිහිටන්නට අසමත් වේ ද, එසේ හෙයින් සතරවන්නෙන්

මෑත ගෝ පස්වත්තෙන් මත්තෙහි ගෝ අප්පණ නොවන්නේයයි දතයුතු.

(කියේ මැනු);—

“බාවනෙතා හි යථා කොච්ඡි නරෙ ජිනනතවාට්ඨිනො,
 ණතුකාමොපි පරිසනෙන ණාතුං සකෙකාහි නෙව සො.
 එවමෙව පනවජ්ඣෙසි සත්තමෙ වාපි මානසෙ,
 නසකෙකාහිති අපොතුං චෙදිතංඛං චිත්තාචිනා” —සී.

එයින් මත්තෙහි එම පුර්විකානුකූල ආවර්ජනාවකිතාය, සමාපත්තී නාවකිතාය, විද්‍යානාවකිතාය, අභිජ්ඣානාවකිතාය, ප්‍රත්‍යාවේක්ෂාවකිතාය, යන මේ වචනිකායෙන් වැඩිදුරටත් කොට (ගෙවත්—විනිශ්චයාප්ත කොට,—මෙහි විනිශ්චයාදී බ්‍රහ්මචරියෙන් පස්දෙනාකෙරෙහි එකක් එකක් අරුණු කොට උපන් නාවු ආවර්ජනයන්ට අනතුරුව ජාතයන් සතර—පස්දෙනෙකෙකෙරෙන් පවාඩනයින් සිටියකින් මත්තට නොගොස් නැවත නැවත බ්‍රහ්මචරියෙන් ආවර්ජනය කරන්නට සමත්වීමට අවස්ථාවක් වේ;—බ්‍රහ්මචරිය සමත්වීමට කැමති සිතට ඉක්බිතිව සිටිනවාඩනයකින් මත්තට නොගොස් උපන් ආවර්ජනයට ඉක්බිතිව බ්‍රහ්මචරිය සමත්වීමට සමත්වීමට සමාපත්තී නාවකිතා නම් වේ;—සමාපත්තී නාවකිතාය නොඉක්මවා බ්‍රහ්මචරියෙන් නැගෙන්නට සමත්වීමට විද්‍යානාවකිතා නම් වේ; නොගොත්—සමාපත්තී නාවකිතායෙන් ම නැගෙන්නට සමත්වීමට විද්‍යානාවකිතා නම් වේ;—සිද්ධිප්‍රසාදය ඇති නිදසුනේ ජලප්‍රවාහය රඳවා සිටි සෙතැනකට මෙන් හවාඩනයෙන් සිදු අසුරුසනක් පමණ කලක් ගෝ දසඅසුරුසනක් පමණකලක් ගෝ බ්‍රහ්මචරිය පිහිටුවන්නට සමත්වීමට ගෙවත්—පවාඩනයෙන් රක්ෂණයට ගොස් සමත්වීමට අභිජ්ඣානාවකිතා නම් වේ; නොගොත්—සමාපත්තී නාවකිතායෙන් මත්තට නොයාදී බ්‍රහ්මචරිය පිහිටුවන්නට සමත්වීමට අභිජ්ඣානාවකිතා නම් වේ;—විනිශ්චයාදී අවසන් විෂය කොට සිදුවීමට ප්‍රත්‍යාවේක්ෂාවකිතායෙන් ලක්ෂ්‍ය කොට පවත්නට සමත්වීමට ප්‍රත්‍යාවේක්ෂාවකිතා නම් වේ.

විනිශ්චයාදී ආදර්ශයකින් මත්තෙහි ප්‍රත්‍යාවේක්ෂාවකිතාය පිණිස සම්මාර්ග දීක්ෂණයක් ලෙසින් පිළිවෙලින් කරන්නේ, ගෙවත්—මත්තෙහි බ්‍රහ්මචරිය පරිකල්ප කරන්නේ පිළිවෙලින් විනිශ්චයාදීන් කර කසිණ, ඉන්ද්‍රියාදී තත්ත්වයන්කල්පයට සුදුසු සුදුසු පරිද්දෙන් පිහිටන්නේය, ගෙවත්—විනිශ්චයාදීන් කර පැමිණෙන්නේයයි සේය.

මෙහි,—ආවර්ජනාදී පව්වකිතාවෙහි වැඩිදුරටත් ප්‍රකාශයට පුර්විකානුකූල නැගීමේ සමාපත්තියෙන් අසනාතිවරණය බ්‍රහ්මචරියෙන් ඇත්තියදී, විනිශ්චයාගේ ආදර්ශයෙන් අවසන්වීමයි ද, ඒ පුර්විකානුකූල දෙයක විනිශ්චයාගේ

ගෙයින් මනසකාර කොට ප්‍රථමවිකනයෙහි නිකානි දුර කොට විනිශ්චයනාධිකමය පිණිස භාවනාශෝක කටයුතෙක්ය.

ඉක්බිති ප්‍රථමවිකනයෙන් නැගී සමෘතිසම්ප්‍රයුතයෙන් යුක්තවූ බිහිනාඩනයන් ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරන්නාවූ ඒ යොග්‍යවර්තමාන සම් කලෙක්හි විතකිකයා ඔදැරිකගෙයින් වැටගේ ද, විවාර-ප්‍රිති-සුඛ ද විතේනකාග්‍රතාව ද යන මොහු ශාන්තගෙයින් වැටගෙද්ද, එසමයෙහි ඕනව ඔදැරිකාඩනප්‍රභාණ්‍ය පිණිස ශාන්තාඩනප්‍රතිලාභය පිණිස ද එම ප්‍රතිභාගනිමිතනය “පඬවි-පඬවි”යි නැවත නැවත මනසකාර කරන්නා ම විනිශ්චයනය උපදෙන්නේ යයි යන සමයෙහි හව්‍යාඩනය සිදුකෙණ එම පෘථිවිකයීණ්‍ය අරවුණු කොට මනෝවාරවර්ජනය උපදෙන්නේය.

ඉක්බිති එම අරවුණ නිමිතන කොට ගෙණ යව කිපරිද්දෙන් සතර-පස් ජවනකෙනෙක් පරිකම්බාදිනාමයෙන් උපදිති, ඔවුන්ගේ අවසානයෙහි විතකිකවර්ජිතවූ විවාර-ප්‍රිති-සුඛ-විතේනකාග්‍රතායෙන් යුක්තවූ එකම රූපාවර්ජිතවිනිශ්චයනය උපදෙන්නේ; සෙස්ස යව කිපරිද්දෙන් දනසුකෙක්ය.

යම්යේ ප්‍රථමවිකනයාගේ උපවාරක්ෂණයෙහි නිවර්ණයෝ ප්‍රතිණ වෙද්ද, එපරිද්දෙන් විනිශ්චයනයාගේ උපවාරක්ෂණයෙහි විතකිකය ප්‍රතිණ වන්නේ නොවෙයි, අධිපණයෙහි ම විතකිකර්මතවූ විවාරවිචාරවිකනයෙන් යුක්තවූ විනිශ්චයනය උපදෙන්නේය.

මෙයේ විනිශ්චයනය අධිගතකල්පි යව කිපරිද්දෙන් ම අවර්ජනාදි පච්චස්කතයෙහි කරණලද පරිවය ඇති යොග්‍යවර්තමානසින් ප්‍රභූණ්වූ විනිශ්චයනයෙන් නැගී මේ සමාපාතිතොමෝ අසන්න විතකිකයාබ්‍යත ප්‍රතිපක්ෂයා ඇත්තියයි ද, විවාරයාගේ ඔදැරිකත්වයෙන් අඩනුදව්වලයයි ද ඒ විනිශ්චයනයෙහි දෙප දක නෘතියවිකනය ශාන්තගෙයින් සලකා විනිශ්චයනයෙහි නිකානික දුර කොට නෘතියවිකනාධිකමය පිණිස භාවනාශෝක කටයුතෙක්ය.

එහි යෙදෙන්නාවූ සමෘතිසම්ප්‍රයුතයෙන් යුක්තවූ යොග්‍යවර්තමාන විනිශ්චයනයෙන් නැගී බිහිනාඩනයන් ප්‍රත්‍යවේක්ෂා කරන්නාවූ විවාරය ඔදැරිකගෙයින් වැටගෙන්නේය, ප්‍රිති-සුඛ ද විතේනකාග්‍රතාව ද ශාන්තගෙයින් වැටගෙන්නේය, එසමයෙහි ඔදැරිකාඩනප්‍රභාණ්‍ය පිණිස ද ශාන්තාඩනප්‍රතිලාභය පිණිස ද එම ප්‍රතිභාගනිමිතනය “පඬවි-පඬවි” කියා නැවත නැවත මනසකාර කරන්නාවූ දැන් නෘතියවිකනය උපදෙන්නේ යනාදීන් යව ප්‍රථමවිකනයෙහි කිපරිද්දෙන් විවාරවර්ජිතවූ ප්‍රිති-සුඛ-විතේනකාග්‍රතාවයෙන් හුඹිතිකවූ නෘතියවිකනය ද, එයේ ම යව කිපරිද්දෙන් ප්‍රිතිවර්ජිතවූ සුඛ-විතේනකාග්‍රතායෙන් යුක්තවූ වතුසිවිකනය ද, සුඛවර්ජිතවූ උපෙක්ෂා-විතේනකාග්‍රතායෙන් යුක්තවූ පච්චස්කතය ද, උපදෙන්නේ;—මෙහි දු ප්‍රිතකදි ඔදැරිකාඩනයන්ගේ ප්‍රභාණ්‍ය උපවාරක්ෂණයෙහි නොව අධිපණයෙහි වන්නේයයි දනසුතු.

මෙසේ පෘථිවිකෘත්‍යභාද්‍රි දෙවිසි කම්මසානයෙහි ප්‍රතිභාගති-
 මිත්ත ලැබෙන්නේදී, අවශ්‍යෙහි බුද්ධානුභූතියෙහි අද්විතීය කම්මසානයන්
 අතුරෙහි වනාහි අප්‍රාමාණ්‍යයෝ සතරදෙන සප්තපුඤ්ජානීය චිත්ත
 කොට පවතින, ආකාශකෘත්‍යභාවපිටිත කසිණයෙහි වනාහි යම්කිසි
 කසිණයක් මනසකාර නොකිරීමිවශයෙන් උග්‍රඵලා හෙවත්—දුරු
 කොට ප්‍රතිලබ්ධි කිසුණුභූතවූ ආකාශය අනන්තවශයෙන් හෙ-
 වත්—“අනන්තො ආකාශො—අනන්තො ආකාශො”කියා ආකාශය
 අරභයා භාවනා කරන්නාහට (හෙවත්—කෙටිලව “අනන්තො”යි
 කියා පරිකම්මනාකරන්නාහටයයි සේදී,) එම අරමුණු චිත්ත කො-
 ට ආකාශානව්‍යායනාසංඛ්‍යතවූ ප්‍රථමාරූපාච්ඡාය පිහිටන්නේදී, —
 ආකාශකසිණිය උද්ඝාටනයට අසමත්වුවේ “ආකාශකෘත්‍යභාවපිටිත
 කසිණයෙහි”යි කියනලදී.

මෙහි, —අරූපාවචරඛ්‍යත උපදවනු කැමති යොගාවචරතෙම
 රූපය නිසා දර්ශ්‍යද, න-ශක්‍යාද, න-කලහ-චිත්‍රහ-විවිද යන මොවු-
 න්ගේ ද වක්‍රානුරෝපිතවූ ආබාධසහසුයන්ගේ ද වශයෙන් කර
 ජකායයෙහි අදිනව දූක මෙකි අදිනව අරූපායෙ සතිවිප්‍රකාරයෙන්
 නැතැයි රූපයාගේ සමතික්‍රමණය පිණිස පරිවර්තනාකාසකසිණිය
 හැර පස්විකසිණිද්වි නවකසිණියන් අතුරෙන් එක්තරා කසිණයෙ
 ක්හි චතුර්ධ්‍යත උපදවා ඒ ඛ්‍යතයට අරමුණු කසිණරූපයෙහි
 උචෙත ඇතිව ඒ එයින් දුරුවනු කැමැත්තේ පවිත්‍රකාරයකින් පුරුදු
 කරණලද වසිතා ඇතිව පුඤ්ණවූ රූපාවචරචතුර්ධ්‍යතයෙන් නැ-
 ගි මාච්ඡිත් කලකිරණලද මේ රූපය අරමුණු කරන්නේයයි නිසා
 ද, අසන්තසොමනසසංඛ්‍යත ප්‍රතිපක්‍ෂයා ඇත්තේයයි කියා ද,
 ශාන්තවිමෝක්‍ෂහෙයින් ඔදාරිකයයි කියා ද, ඒ ඛ්‍යතයෙහි අදිනව
 දූක එහි නිකාන්තිය දුරු කොට ආකාශානව්‍යායනාය ශාන්තහෙ-
 යින් මනසකාර කොට ඒ කසිණය චක්‍රවාටපයභින්න කොට ගෝ-
 නමා කැමති යම් කට්ඨලයකට ගෝ පතුරුවා එයින් සෑදවූ ආකා-
 ශය අරභයා “ආකාශො—ආකාශො”යි ද, “අනන්තො ආකාශො—
 අනන්තො ආකාශො”යි ද, නැවත නැවත මනසකාර කරන්නාහට
 නිවර්ණයෝ ප්‍රතිණ් වෙති, උපචාරයා සමත චිත්තය මනාකොට
 පිහිටන්නේය, එම නිමිත්ත නැවත නැවත අසෙවනය කරන්නා-
 හට පස්විකසිණිද්වයෙහි රූපාවචරනිමිත්තය මෙන් ආකාශය චිත්ත
 කොට ආකාශානව්‍යායනාචිත්තය පිහිටන්නේයයි.

මෙහි දු පුච්ඡිභාගයෙහි කාමාවචරචිත්තයෝ පරිකම්මාදිනාම
 යෙන් තුන්දෙනෙක් ගෝ සතරදෙනෙක් ගෝ උපෙක්‍ෂාවේදනා
 සමප්‍රසන්නවූවාහු ම වෙති, සතරවැනිව ගෝ පස්වැනිව අරූපාවච-
 රචිත්තය උපදනේදී, සෙස්ස පස්විකසිණියෙහි කිපරිද්දෙන් දන-
 යුක්තේදී, මේ වනාහි වෙනසයි, —මෙසේ අරූපාවචරචිත්තය උපත්
 කල්හි ඒ යොගාවචරතෙම පුච්ඡිගෙහි කසිණමණ්ඩලය ඛ්‍යතවක්‍ෂු-
 සිත් බලමින් වැස “ආකාශො—ආකාශො” යි පරිකම්මනාකාර

යෙන් ඒ නිමිත්තය වහා දුරුකරණලදකල්හි ආකාශය ම බලමින් වසන්නේයි.

එම ප්‍රථමාරූපවිභ්‍යාසය අනන්තවශයෙන් පරිනමි කරන්නා හට හෙවත්—“අනන්තං විඤ්ඤාණං—අනන්තං විඤ්ඤාණං”යි හා වනා කරන්නාහට විනිශ්චාරය පිහිටන්නේයි;—මෙහි දු “අනන්තං” යි නොකියා “අකාසො—අකාසො”යි කියා ද, “විඤ්ඤාණං—විඤ්ඤාණං”යි කියා ද, මනසකාර කරන්නට වටිනි යි කියා ආවායවරයෝ කියත්.

මෙහි,—විඤ්ඤානවායගනබ්‍යතය උපදවනු කැමති යොනාව වරතෙම පස්ආකාරයකින් ආකාසානවායගනසමාපත්තියෙහි දුරු කරණලද වසිතා ඇත්තේ මේ සමාපත්තියොමෝ අසන්නාරූපා වචරබ්‍යතාසංඛ්‍යත ප්‍රතිපක්‍ෂයන් ඇත්තියයි ද, විඤ්ඤානවායගනාය මෙන් නොම ශාන්තයයි කියා ද, ආකාසානවායගනායෙහි අඳිනව දූක එහි නිකාන්තිය දුරු කොට විඤ්ඤාණවායගනාය ශාන්තයෙහි මනසකාර කෙරෙයි, ඒ ආකාශස්ථරණය කොට සිටියාවූ විඤ්ඤාණය “විඤ්ඤාණං—විඤ්ඤාණං”කියා නැවත නැවත මනසකාර කරන්නාහට (එම නිමිත්තයෙහි නැවත නැවත චිත්තය හසුරුවන්නාහට) නිවරණයෝ ච්ඡාමතිත වෙති, සමායිය එහි ම පිහිටන්නේය; උපචාරය හා (සමග) චිත්තය සමායිත වන්නේය; එම නිමිත්තය නැවත නැවත අසෙවනවශයෙන් බහුල කරන්නාහට ආකාශය විෂය කොට ආකාසානවායගනාය මෙන් ආකාශයෙහි පතලාවූ විභ්‍යාසය විෂය කොට විඤ්ඤානවායගනාචිත්තය පිහිටන්නේයි;—අපි ණුමය පෙර කිපර්ද්දෙන් දතයුයෙත්යි.

ප්‍රථමාරූපවිභ්‍යාසයෙන් අභාවය වනාහි “නත්ති කිච්චි”යි කියා වනා කරන්නාහට නානිසාරූපය පිහිටන්නේයි.

මෙහි,—තෘතීයාරූපය උපදවනු කැමැත්තාවූ යොනාවවරතෙ මේ යට කිපර්ද්දෙන් පව්වසිතාප්‍රාප්තවූයේ මේ සමාපත්තියොමෝ අසන්නාරූපානවායගනාසංඛ්‍යත ප්‍රතිපක්‍ෂයන් ඇත්තියයි ද, අභි ච්ඤ්ඤාගනනසමාපත්තිය මෙන් ශාන්ත නොවන්නියයි කියා ද, විඤ්ඤානවායගනායෙහි අඳිනව දූක එහි නිකාන්තිය දුරු කොට අභි ච්ඤ්ඤාගනනා ශාන්තයෙහි මනසකාර කොට විඤ්ඤානවායගනා යට අරමුණුවූ ආකාසානවායගනාවිඤ්ඤාණයාගේ අභාවය “නත්ති-නත්ති”කියා හෝ “සුඤ්ඤං—සුඤ්ඤං”කියා හෝ “ඛි චිත්තං—ඛි චිත්තං” කියා හෝ නැවත නැවත මනසකාර කරන්නාහට (ඒ නිමිත්තයෙහි ම චිත්තය හසුරුවන්නාහට) නිවරණයෝ ච්ඡාමතිත වෙති, සමායිය එහි ම පිහිටන්නේය; උපචාරය හා (සමග) චිත්තය සමායිත වන්නේය; මෙම නිමිත්ත නැවත නැවත අසෙවනාය කරන්නාහට (බහුල කරන්නාහට) ආකාශයෙහි පතලාවූ මහාගතවිඤ්ඤාණයෙහි විඤ්ඤානවායගනාය මෙන් ආකාශස්ථරණය කොට ප්‍රවෘත්තවූ මහ දහතවිභ්‍යාසයෙන් සුඤ්ඤ-ඛිචිත්ත-නාසත්තිය විෂය කොට අභිච්ඤ්ඤා

සංස්කෘතානුමතය පිහිටන්නේය;—මෙහි දු අප්‍රාණිකත්වය යටි කීප ර්ද්දෙන් දනුදෙනෙයි; එහි අප්‍රාණිකත්වය උපන්කල්හි ඒ යොගා වචරතෙමේ විනිශ්චාර්‍යවිද්‍යානාගේ අපගමසංඛ්‍යාවූ අභාවය ම දකිමින් වසන්නේයි.

තෘතීයාරූපය (“සනාමෙතං—පණීතමෙතං”) “මේ ශාන්ත ය—මේ ප්‍රණීතය”යි භාවනා කරන්නාහට චතුර්ථාරූපවිද්‍යාන පිහි වන්නේයි.

මෙහි,—චතුර්ථාරූපවිද්‍යාන බැව්සේ යොගාවචරතෙම අභිච සංස්කෘතනාසමාපන්නියෙහි පුරුදු කරණලද පච්චික්ඛනා ඇත්තේ මේ සමාපන්නතොමෝ අසනාවිසංස්කෘතවාසනාසංඛ්‍යාත පුරිපක්‍ෂයන් ඇත්තියයි ද, නොවසංස්කෘතාසංස්කෘතනාස මෙන් ශාන්ත නො වන්නියයි කියා ද, අභිචසංස්කෘතනාසෙහි අභිච දැක නොවසංස්කෘතාසංස්කෘතනාසෙහි අභිචසංස්කෘතනාස දැක අභිචසංස්කෘතනාසෙහි නි කාන්තිය දුරු කොට නොවසංස්කෘතාසංස්කෘතනාස ශාන්තතෙයින් මනසකාර කොට විනිශ්චාර්‍යවිද්‍යානාගේ නාසංඛ්‍යාත ව්‍යය කොට පුළුන්තාවූ අභිචසංස්කෘතනාසෙහි “සනාමෙතං—පණීතමෙතං” කියා නැවත නැවත අවර්තනා කරන්නාහට (එම නිමිත්තයෙහි වින්තය නැවත නැවත හසුරුවන්නාහට) නිවරණයෝ විෂ්කම්භිත වෙත්; එහි ම සමාසය පිහිටන්නිය; උපචාරය හා (සමග) වින්තය සමාගිත වන්නේයි;—මෙසේ ඒ නිමිත්තය අසංවිත-බුද්ධිකරණය කරත් කරත් විසංස්කෘතපගමය ව්‍යය කොට උපත් අභිචසංස්කෘත නාස මෙන් අභිචසංස්කෘතනාසංඛ්‍යාත චතුර්ථාරූපවිද්‍යාන ව්‍යය කොට නොවසංස්කෘතාසංස්කෘතනාස පිහිටන්නේයි; මෙහි දු අප්‍රාණි ක්‍රමය යටි කීපර්ද්දෙන් දනුදෙනු.

අප්‍රාණිවහවු කසිණදී තිස්කම්භිසංඛ්‍යාතයන්කෙරෙත් අවශෙෂවූ බුධානුසාරී අදිවු අව හා චතුර්ථාරූපවිද්‍යාන හා අභාරයෙහි පුරි කුලසංඝට ද යන මේ දශවිධ කම්භිසංඛ්‍යාතයෙහි බුධගුණදිවු හෙව න්—බුදුන්ගේ අනිත්‍යාදිපොදු නවවිධගුණය ද, “අදි” ශබ්දයෙන් බම්ම-සංඝ-සීල-තෘත-දෙවතා-උපසම්මය යන මොවුන්ගේ ගුණය ද, අභාරයෙහි පුරිකුල-පෘථිවිධාතෘදි සතරධාතෘන්ගේ කසිකශ්‍යො දිගුණය ද, යන අරවුණු අරභයා හෙවත්—අරවුණු කොට “සො හගවා ඉති”පි අරහං, ඉති”පි සමමාසවිබුඛො”යනාදි ක්‍රමයෙන් හා වනා කොට ඒ බුධගුණදී නිමිත්තය සිහින් මනාකොට ගන්නාලද කල්හි ඒ ම ව්‍යය කොට පරිකම්මය ද සමාගිතව නිෂ්පන්න වන් නේය; නිවරණයන් විෂ්කම්භිත කෙරෙමින් උපචාරසම්මය ද උපදනෙයි.

මේ සහස්‍රස් කම්මසංඛ්‍යාතයයි.

—o:x○+o—

හවසම්පන්නාසංස්කෘතං දිට්ඨිමත්තසංඛ්‍යා ව,
පිපසනාස මාත්‍රය ක්‍රමානං පාචෙති යොගිනො.

විශේෂයෙන් ජාතනාථියෙන් “අභිඥ” යයි කියන ලද සෘඪිවිධාදි ප මලොකිකාභිඥවන්ගේ වශයෙන් පවත්නාවූ උපෙක්ෂා-විනේයකා ග්‍රහණයෙන් ද අනාරුප්‍යබවගෙයින් ද රූපාවචර වූ පමමධ්‍යන්‍ය වනාහි අභිඥවට පිහිටවූ පෘථිවිකායසනාදිය අලමින කොට ඇති පම මධ්‍යන්‍යයෙන් නැති (ගෙවත් අභිඥවට පිහිටවූ පමමධ්‍යන්‍යයට සමවැද එයින් නැති) අභිජයානවක්‍යදිය අවජ්ජනා කොට (ගෙවත් සෘඪිවිධාදි නය ව පරිකමිකාලයෙහි අභිජයානවක්‍යදි ද චික්ඛාණ්ණය කටයුතු වූ ද ශතාදි කෝමාරරූපාදිය ද, දිව්‍යශ්‍රෝත්‍රයට පරිකමිකාලයෙහි සුළු-සුක්ෂම හෙද වූ ශබ්දය ද, චෙතනාපරිශුද්ධතාවට පරිකමිකාලයෙහි මෙරමා ගේ හෘදයගත වණිශ්‍රද්ධිනගෙන් සර්ගාදිහෙද වූ චිත්තය ද, පුළුච්ඡි නිවාසානුසාරිකාදිය නග්‍යට පරිකමිකාලයෙහි පුළුච්ඡිතවගෙහි ව්‍යුහිච්ඡි ත්‍යාදිහෙද වූ පෙරවිසූ කදපිළිවෙල ද, දිව්‍යවක්‍යසව පරිකමිකාලයෙ හි අනාරුප්‍යරණය කොට සිටි ස්ථානගතරූපය ද, අවජ්ජනා කොට) “සතං ගොමි-සතං ගොමි” යනාදින් භාවනා කරන්නාහට පරිකමි යට විෂය වූ රූපපාදකධ්‍යන්‍ය-ශබ්ද-පරිචිත්තාදිහෙද වූ අලමිතයන් විෂය කොට ඒ ඒ පරිකමි යට අනුරූපපරිද්දෙන් ගොභුභුචිත්තා නතරව සතරවැනිව ගෝ පස්වැනිව ගෝ රූපාවචර පමමධ්‍යන්‍ය සංඛ්‍යාත ජවනචිත්තය එකවාරයෙක ඉපිද පිහිටන්නේ යි.

මෙහි, -ලොකිකපචාහිඤ උපදවනු කැමැත්ත වූ අදිකමිකා යොග්‍යාවචර සෘඪිවිධාදි අවදානකායසනා කෙළවර කොට ඇති අව කසිණයෙහි අභිඥසමාපත්ති උපදවා “කසිණානුලොමතො-කසිණ පටිලොමතො” යනාදින් දක්වන ලද තුදුස්ථානාරයෙන් චිත්තය දමා “එවං සමාගිතො විනේත පරිසුඛො” යනාදින් දක්වන ලද අභිඥ ධ්‍යානයෙන් සමයිත වූ චිත්තයෙහි අභිඤ ඉපදවිය යුතුය.

මෙහි, -එකදෙශයකින් සෘඪිවිධාදි නග්‍යට මතු භාවනාවිධි දක්වනු ලැබේ. -එහි, -යට කී පරිද්දෙන් පඨවිකසිණය විෂය කොට රූපාවචර අභිඥසමාපත්ති උපදවා කසිණානුලොමතාදි වූ තුදුස්ථානාරයෙකින් චිත්තය දමා අභිනිගාරක්ෂම කොට අභිඤ්ජාදක පමමධ්‍යන්‍යයට සම වැද එයින් නැති ඉදින් ශතයක් ම වනු කැමැත්තේ විනම් “සතං ගොමි-සතං ගොමි” යි භාවනා කොට නැවත පාදකධ්‍යන්‍යයට සම වැද එයින් නැති අභිජයාන කටයුත්තය, -අභිජයාන චිත්තය හා (සමග) ම ශතයෙක් ම වන්නේය, සහස්‍රාදිගෙහි දු මෙසේ මැයි.

අභිඤ නමුදු:-

[ඉඪිවිධා දිඛධිසොතො පරිචිත්තවිජ්ජනනා,
පුබ්බෙතිවාසානුසාරි දිඛධිකඤ්ඤාති පඨමා.]

අභිජයානාදි සෘඪිප්‍රභේද ඇති සෘඪිවිධි, දිව්‍යශ්‍රෝත්‍රය, පරිචිත්ත විජ්ජනන, පුළුච්ඡි නිවාසානුසාරිකාදිය, දිව්‍යවක්‍යසය පටිප්‍රකාර වේ.

මේ සමස්ත දේශයෙහි මෙතෙම අභිඤ්ජාගේ අලමිත හෙදයයි.

සමාධිකමිසානතය කියා නිමවන ලදි.

විදුෂිතාකම්බසානගෙහි වනාහි,—අනිත්‍යදිවශයෙන් අනෙක ප්‍රකාරයෙන් දකිනුයි=විපස්සනා නම් වේ; අනිවච්ඡානුපස්සනාදිව හා වනාප්‍රඥවයි; විදුෂිතාවගේ කම්බසානගෙ හෝ විදුෂිතා ම වූ කම්බසානගනුයි=විදුෂිතාකම්බසාන නම් වේ.

එහි,—ශීලවිශුඬිග, චිත්තවිශුඬිග, දෘෂ්ටිවිශුඬිග, කාමසන්තරණ විශුඬිග, මානිකාමානිකයනදුෂිතවිශුඬිග, ප්‍රතිපද්දෙනදුෂිතවිශුඬිග, යුනදුෂිතවිශුඬිග දුධි, සප්තප්‍රකාරයෙකින් විශුඬිගඛ්‍යාතය ද;—අනිත්‍යාලසන්නය, දුෂ්ලසන්නය, අනාත්මලසන්නය, ගතා නුත්ලසන්නය ද;—අනිවච්ඡානුපස්සනාය, දුෂ්කානුපස්සනාය, අනත්තානුපස්සනාය, ගතා නුත් අනුපස්සනාවෝ ද;—සමමයනිකයනාය, උදයවිසයයනාය, නාමකයනාය, නාමකයනාය, අදිනවයනාය, නිවේදකයනාය, මුච්ඡානාමානායනාය, උපිසංඛායනාය, සංඝාතානුපස්සනාය, අනුලෝමයනාය දුධි දශවිදුෂිතායනායෝ ද;—ශුන්‍යතාවමොක්ඛය, අනිමිත්ත විමොක්ඛය, අප්‍රණීතිතවිමොක්ඛය දුධි, නුත්විමොක්ඛයෝ ද;—සුඤ්ඤ තානුපස්සනාය, අනිමිත්තානුපස්සනාය, අප්‍රණීතිතානුපස්සනා දුධි, නුත්විමොක්ඛයෝ ද; දතප්‍රකාශයයි.

දුත් උදෙසානුක්‍රමයෙන් විශුඬිකදිත්ගේ නිදේශය දක්වනු පිණිස “ශීලවිශුඬිකදි” යනාදි කිනු.

1-ශීලවිශුඬිකදි විමොක්ඛය අනත කොට ඇති පටිප්‍රකාරවූ අභි විපාකය කෙරෙහි ද;—ප්‍රාතිමොක්ඛසංවරශීලය, ඉන්ද්‍රියසංවරශීලය, අප්‍රච්චාරශුඬිශීලය, ප්‍රත්‍යයයනිශ්චිතශීලය දුධි, ප්‍රාතිමොක්ඛසංවරදිවශයෙන් වතුච්ච බැවින්ද දෙශනා-සංවර-පරිමිත-ප්‍රත්‍යවේක්ෂා වශයෙන් පරශුඬි බැවින් ද මේ වතුච්චපාරශුඬිශීලය අකත්තව්‍යවර්තී-කතීතව්‍යකරණවේදනාදිහෙද ශීලය ම දෙශනාවශයෙන් විශොධිත බැවින් ද, හෙලශමලයෙන් විශුඬි බැවින් ද, විශුඬිනුයි=ශීලවිශුඬි නම් වේ.

2-නිවරණවිරහිතවූ අපිපණ්ණාචයට අප්‍රාප්තවූ කාමාවචරසමාධි සංඛ්‍යාතවූ උපචාරසමාධිය ද, රූපාවචරසමාධිසංඛ්‍යාත අපිපණ්ණාචය දුධි, විප්‍රකාරවූ සමාධිය ම නිවරණමලවිශොධිතය කරණහෙයින් චිත්තවිශුඬි නම් වේ.

3-ලසන්න-රස-ප්‍රත්‍යපස්සනාවශයෙන් නාම-රූපයන්ගේ පිරිසිදු දුන්ම (හෙවත් දුෂ්ලසන්නය නික්ම කිරීම) නාම-රූපමාත්‍රයෙන් පිටත් අන්‍යයක්නු නොදක්මෙන් ආත්මදෘෂ්ටිමලය ශුඬි කරණහෙයින් දෘෂ්ටිවිශුඬි නම් වේ.

4-ඒ භෞතුමක නාම-රූපයන්ගේ ම අපිදු-තෘණාදිවූ ප්‍රත්‍යයන්ගේ පරිශ්‍රහය (හෙවත් ප්‍රතිසන්ධියෙහි වනාහි නාම-රූපදෙක අපිදු-තෘණ-උපාදාන-කම්බය යන මේ භෞතුන්ගේ වශයෙන් උපදනෙය; ප්‍රවිනිතියෙහි දු රූපය කම්බි-චිත්ත-සංත-ආහාරප්‍රත්‍යයවශයෙන් ද නාමය ද වික්ෂර්ථ නිශ්ක්‍රයප්‍රත්‍යයවශයෙන් හා රූපාදි අල

බන්ධනයට ලක්වීමෙන් ද විශේෂයෙන් යෝනියොමනසිකාර්ථ වතුකව ක්‍රියාත්මකයෙන් කුලය ද, අයෝනියොමනසිකාර්ථ වශයෙන් අකුලය ද, කුලය කුලයෙන් විපාකය ද, භවාධිකාරිවශයෙන් ආවර්ජනාදිය ද, ස්වභාවිකවශයෙන් ක්‍රියාත්මක ද, උපද්‍රවය මෙසේ සාධාරණ සාධාරණවශයෙන් අනිකුත් අවධානයෙන් නාම-රූපව්‍යාප්තියට ප්‍රත්‍යක්ෂයක් සිටින කල්මාදිප්‍රත්‍යයාගේ පරිග්‍රහය, — සමුදයසත්‍යයාගේ නිශ්චය කිරීම) “අහොසිං නු බො අහමතිතමධානං” යනාදි ක්‍රමයෙන් (හෙවත් අහොසිං නු බො අහමතිතමධානං, නු බො අහොසිං අතිතමධානං, නිත්‍ය බො අහොසිං අතිතමධානං, කර්තෘ බො අහොසිං අතිතමධානං, කිං හුන්වා කිං අහොසිං නු බො අහං අතිතමධානං, භවිස්සාමි නු බො අහං අනාගතමධානං, න නු බො භවිස්සාමි අනාගතමධානං, කිත්ත බො භවිස්සාමි අනාගතමධානං, කර්තෘ බො භවිස්සාමි අනාගතමධානං, කිං හුන්වා කිං භවිස්සාමි නු බො අහං අනාගතමධානං; අහං නු බො ‘සම්, නො නු බො ‘සම්, කිං නු බො ‘සම්, කර්තෘ බො ‘සම්, අයං නු බො සතො කුතො ආතො, සො කුභිං ගාමි භවිස්සාමි” යි මෙසේ අනිකුත් කාලයක් විෂය කොට) පවත්නා භාවයෙන් කාලයෙන් ද “සන්තිං කංඛති” යනාදිත් ප්‍රවේශනවූ අවධිවල කාලයෙන් ද එතරට සිටි සුභයෙන්ම අනෙකුත් විෂයයෙන් දැනටමත් විශේෂයෙන් කර්තෘගෙන් කාලයෙන් විතරණවලට නම් වේ.

5-ඒ කාලයෙන් විතරණවලට ප්‍රතිපාදනයෙන් මත්තෙන් වනාහි පෙර කී පරිද්දෙන් වෙන වෙන ලක්ෂණ-රසාදි ව්‍යවස්ථාවලයෙන් ද ප්‍රත්‍යයව්‍යවස්ථාවලයෙන් ද පරිග්‍රහ කරණලද “යං කිම් රූපං අතිතානාගතපවුප්පනං අප්‍රකිත්තං වා බහිමං වා මුද්‍රාකං වා සුඛං මං වා හිතං වා පණීතං වා, යං දුරෙ සතතකෙ වා, යා කාමි වෙදනා අතිතානාගතපවුප්පනං” යනාදි නයගෙන් එකාදිප්‍රකාර හෙදයෙන් හිතනු අවිද්‍යාදි ප්‍රත්‍යයසතිතවූ ලෝකොත්තර වර්ජිතවූ කාමාවචර-රූපාවචර-අරූපාවචරසංඛතවූ ඒ භෞත මනසංස්කාරයන්කෙරෙහි පවසනාධි-සම්චාර-සම්චාරයෙන් ප්‍රවේශනවූ බල්මාදිත්ගේ වශයෙන් ආවාදි ස්කන්ධාදිනා අරබයා ස්කන්ධාදිකල්පයෙන් සංකේත කොට (හෙවත් “යම් රූපයෙන් අතිතයෙහි ජාත ද, ඒ අතිතයෙහි ම නිරුඛය; යම් රූපයෙන් අනාගතයෙහි විනසුල ද, හෙද එහි ම නිරුඛ වන්නේය; යම් රූපයෙන් වර්තමානයෙහි උපදි ද, ඒ අනාගතයට අප්‍රාප්තව එහි ම නිරුඛ වන්නේය; එසේ ම අඛණ්ඩතවූ ද බාහ්‍යවූ ද සුක්ෂ්මවූ ද ඛාද්‍යවූ ද හිතවූ ද පුණීතවූ ද රූපාදිහු ඒ ඒ කාලයෙහි ඉපද නිරුඛ වන්නාහ” යනාදිත් රූපවශයෙන් හඳුන්වා “ස්වයං පැමිණෙන අතීතයෙන් අතීතය, (අතීතයෙන් අනුප්‍රාප්තව්‍යය; හෙවත් කාරණ ගෙන් ප්‍රතිපාදන, අනුප්‍රාප්තවූ අනාගතයෙන් අනාගතයයි ද”); — එසේ ම “වත්තං අතිතං — පෙ — මනො අතිතං; රූපං අතිතං — පෙ —

බමමා අනිවා, වකඩුපිණ්ණුණං අනිවා—පෙ—මනොවිණ්ණුණං අනිවං දුකඛං අනාතා” යනාදීන් අනිතාදී අබවයයෙන් ද, රූප යනාති—අරූපසන්නතිවයයෙන් ද, අනිතාදී ඝෂණවයයෙන් ද, හුනිං අභාව—උදයවයය—පතිපිළින—අවසව්‍යතනාකාරයං බික්ඛන ලක්ෂණත්‍රය සමමඝිකතවයයෙන් ප්‍රවින්නාවූ කලාපසමමඝිකතයෙන් අනි තාදී ලක්ෂණත්‍රය පරිමද්දිනාය කරන්නාහව,—

මෙහි රූපසන්නති—අරූපසන්නතිවයයෙන් කලාපසමමඝිකය නම්,

“අද, නතිකෙඛපනතො වයොවුඛතතාමිතො,
ආහාරතො ච උතුසො කමමතො වාපි විතතතො,
බමමතාරූපතො සත්ත විතාරොන විපසසිති”-යි.

කියනුලබන මේ සත්පරිද්දෙන් කරණ විදැසිනායි.

(1)-මෙහි—ආද, නතිකෙඛපනතො විදැසිනා නම්, “විදුහි—ප්‍රතිසත්ති වයයෙන් පරිවර්තනා එකෙකි හවයෙහි රූපයෝ අනාතවයට නො ගොස් ඒ ඒ හවයෙහි ම නිරුඛ වෙති, ඉතිබැවින් අනිත්‍යය, අනිත්‍ය හෙයින් ම දුඃඛය, දුක්භෙයින් ම අනාතමය”යි විදැසිනා කිරීමයි.

(2)-වයොවුඛතතාමිතො විදැසිනා කෙසේ ද යත්?—හවුරුදු සියයක් දවස් ප්‍රථම—මධ්‍යම—පඤ්චිම අවසාවාහෙයින් තුන් කොටසක් කොට “තෙතිස් හවුරුද්දෙකින් පරිවර්තනාවූ පළමුවන අවසාවාවෙහි පැවැති රූපයන් විනිශ්චයාවට නොපැමිණ එහි ම නිරුඛ වන බැ වින් ද සූරිය හවුරුද්දෙකින් පරිවර්තනාවූ විනිශ්චයාවාවෙහි පැවැති රූපයන් තෘතීයාවසාවට නොපැමිණ එහි ම නිරුඛ වන බැවිනුදු තෙතිස් හවුරුද්දෙකින් පරිවර්තනාවූ පඤ්චම අවසාවාවෙහි පැවැති රූපයන් මරණින් මත්තට නොගොස් එහි ම නිරුඛ වන බැවිනුදු අනිත්‍යය, දුඃඛය, අනාතමය”යි, වයොවිච්ඡිතාමිතො විදැසිනා කෙරෙයි.

නැවත එම වර්ණනා,—

“මන්‍ය ඛිඩ්ධා ච වණ්ණො ච බලා පණ්ණො ච භායනා,
පබ්භාරා ච පට්ඨකා ච මොඛ්ඛා සයනා දස”-යි.

කියනුලද දැකවයයෙන් දස කොටසක් කොට, නැවත පස්හවු රුද්දෙයින් පිළි කොටසක් කොට, නැවත සතරහවුරුද්දෙයින් පස්පිළිකොටසක් කොට, තුන්හවුරුද්දෙයින් තෙතිස්කොටසක් කොට, දෙහවුරුද්දෙයින් පනස්කොටසක් කොට, එකෙකි හවුරුද්ද බැවින් සියයකොටසක් කොට, එකෙකි හවුරුද්දෙහි මත්—ගිමත්—වසන්තය නැත තුන් සෘතුහෙයින් තුන්කොටසක් කොට, නැවත ගිම—ශිශිර-වසන්ත-ශ්‍රවණ-වර්ෂා-ශරත් යන සෘතුවෙයින් සකොටසක් කොට, නැවත එකෙකි මස්බැගින් දෙලොස්කොටසක් කොට, නැවත එකෙකි මස් කාළණ්පඝ්‍ය-ශුක්ලපඝ්‍යහෙයින් දෙකොටසක් කොට, නැවත එක්අඛමසක් දවස්හෙයින් පසලොස්කොටසක් කොට, නැවත එක්දවසක් රුහුණුවෙයින් දෙකොටසක් කොට, නැවත

යාමවශයෙන් සකොටසක් කොට, යට කිපර්ද්දෙන් විදැනා කෙරෙයි; නැවත අභිනතම-පරික්ෂාම-ආලෝකිත-විලෝකිත-සමමිශ්‍රිත-පසාරිතභෙයින් පිරිසිදු “අභික්‍රමණයෙහි පැවැති රූපයෝ ප්‍රතික්‍රමණයට නොපැමිණ එහි ම නිරුඳි වෙති”යි යනාදින් වෙන් වෙන් කොට කියු සෙයින් ම මෙතෙහි කෙරෙයි; නැවත එක්පදවාරයක් උඩරණ-අභිහරණ-වීභිහරණ-වොස්සාඡන-සනතිකෙඛපන-සනති රුමිහනවශයෙන් සකොටසක් කොට “උඩරණයෙහි පැවැති රූපයෝ අභිහරණයට නොගොස් එහි ම නිරුඳි වෙති” යනාදින් වෙන් වෙන් කොට කිහෙයින් ම විදැනා කෙරෙයි; මෙකිනාස් පර්ද්දෙන් විදැනා කරන්නේ වයොවෘඪිත්වභෙයින් සමවිෂිතය කරන්නා නම් වේ.

(3)-“සුනිතකාලයෙහි පැවැති රූපයෝ ක්‍ෂුධාදූෂිතයන් පිහින අවසාංවට නොපැමිණ ඒ ඒ තැන ම නිරුඳි වෙති, ක්‍ෂුධාදූෂිතයන් පිහිනඅවසාංවෙහි පැවැති රූපයෝ සුනිතකාලයට නොපැමිණ ඒ ඒ තැනම නිරුඳි වෙති, ඉති බැවින් අනිත්‍යය දූෂිත අනාත්මය” යි ආභාරපරුපවශයෙන් මෙතෙහි කරන්නේ ආභාරභෙයින් මෙතෙහි කරන්නා නම් වේ.

(4)-“ශිතකාලයෙහි පැවැති රූපයෝ උණකාලයට නොපැමිණ හුණුකල පැවැති රූපයෝ සිහිල්කලට නොපැමිණ එකල්හිම නිරුඳි වෙති”යි සෘතුසමුත්තාවශයෙන් මෙතෙහි කරන්නේ සෘතුවිභෙයින් මෙතෙහි කරන්නා නම් වේ.

(5)-“වක්‍ෂුචාරයෙහි පැවැති කම්පරුපයෝ අනික්තැනකට නොගොස් එතනම නිරුඳි වෙති, ශ්‍රෝත්‍ර-ස්ත්‍රණ-ජිහ්වා-කාශවාර-හෘදය වස්තුයෙහි පැවැති කම්පරුපයෝ ඔබ්බට නොගොස් ඒ ඒ තැනම නිරුඳි වෙති, ඉති බැවින් අනිත්‍යය” යනාදින් අනිත්‍යතාවයෙන් මෙතෙහි කරන්නේ කම්භෙයින් මෙතෙහි කරන්නා නම් වේ.

(6)-සොම්නස්කල්පි පැවැති රූපයෝ දෛමිනස්කල්පට නොපැමිණ දෛමිනස්කල්පි පැවැති රූපයෝ සොම්නස්කල්පට නොපැමිණ එතනම නිරුඳි වෙති”යි විතතපරුපවශයෙන් මෙතෙහි කරන්නේ විතතභෙයින් මෙතෙහි කරන්නා නම් වේ.

(7)-“අමුච්ඡාදිගෙහි අභිකුර්දි නොයෙක් අවසාංගෙන් වැටෙන අනිත්‍යප්‍රතිබිම්බසන්තානයෙහි වැටෙන රූපයන් අතුරෙන් ඒ ඒ අවසාංවෙහි පැවැති රූපයෝ අනාත්‍ය අනාත්‍ය අවසාංවිකට නොපැමිණ ඒ ඒ තැනම නිරුඳි වෙති”යි මෙසේ බමුණාරූපවශයෙන් මෙතෙහි කරන්නේ බමුණාරූපභෙයින් සමවිෂිතය කරන්නා නම් වේ;—මෙසෙයින් රූපසප්තකවශයෙන් විදැනා කෙරෙයි.

අරුපසප්තකවශයෙන් කෙසෙයින් විදැනා කෙරෙයි යත්?—

“කලාපතො යමකතො ඛණතො පටිපාටිතො,
දිට්ඨිඋත්තාචනා මානසමුක්ඛාතනතො’පි ව,
නිකනතිපරියාදානා සත්තා’රූපපිපසානා”-යි.

කිසිවලද මේ සප්තප්‍රකාරයෙන් විදැනුණ කෙරෙයි.

(1)-මෙහි, යට රූපසප්තකයෙහි ආදානනිකේතපාදිවශයෙන් සත්තනිති පැවති විදැනුණයින් එක්කොට අනිත්‍යය දුටුව අනාත්මය යි මෙනෙහි කරන්නේ කල්‍යාණවශයෙන් විදැනුණ කරන්නා නම් වේ.

(2)-ආදානනිකේතපවශයෙන් රූපයන් අනිත්‍යභේදයෙන් විදැනුණ කොට ඒ රූපයන් විදැනුණ කළ සිතුවු අනිත්‍යභේදයෙන් විදැනුණ කොට එයින් වයොවංඛිතයාමිආදී එකෙකි රූපයන් විදැනුණ කොට ඒ රූපයන් විදැනුණ කළ සිතුවු විදැනුණ කිරීම්වශයෙන් මෙසේ රූපා රූපවිදැනුණවත් සුඛල කොට පවත්නේ සුඛවශයෙන් විදැනුණ කරන්නා නම් වේ.

(3)-ආදානනිකේතපවශයෙන් රූපවිදැනුණ කොට එයින් දෙවන සිත් තුන්වන සිත් සතරවන සිත් පස්වන සිත් විදැනුණ කොට මෙසෙයින් ම වයොවංඛිතයාමිආදී එකෙකි රූපවිදැනුණ කොට ඒ ප්‍රතිවිදැනුණ කළසිත් විදැනුණ කෙරෙමින් සතරවන සිත් දක්වා විදැනුණ කරන්නේ කල්‍යාණවශයෙන් විදැනුණ කරන්නා නම් වේ.

(4)-මෙකී පරිද්දෙන් ම ආදානනිකේතපාදී විදැනුණ කොට පිළිවෙළින් දසවන චිත්තය දක්වා විදැනුණ කරන්නේ පටිපාටිවශයෙන් විදැනුණ කරන්නා නම් වේ.

(5)-අනාත්මානුදැනුණවිසින් ආත්මයයි නොදන්නාගෙයින් ආත්ම දැනී උග්‍රඵවන විදැනුණ කරන්නේ දෘෂ්ටිදෘෂ්ටවශයෙන් විදැනුණ කරන්නා නම් වේ.

(6)-අනිත්‍යානුදැනුණවිසින් මානසයට වසනුමු මානසය නොදන්නා බැවින් මන් නසනවිසින් විදැනුණ කරන්නේ මානසමුද්‍යානවශයෙන් විදැනුණ කරන්නා නම් වේ.

(7)-දුඃඛානුදැනුණවිසින් පැහැයසුභවය නොදන්නා බැවින් නිකානනිකේතය කරණවිසින් විදැනුණ කරන්නේ නිකානනිකේතවශයෙන් විදැනුණ කරන්නා නම් වේ.

මෙසේ සමමයනිකයෙකුට උපත්තල්හි නැවත ඒ භෞතමය සංස්කාරයන්කෙරෙහි ම උදය-වායදෙක “අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයො, තණ්හාසමුදයා රූපසමුදයො, කමමසමුදයා රූපසමුදයො, ආහාරසමුදයා රූපසමුදයො” යි රූපසංඛාරයාගේ නිව්‍යානලක්ෂණ දක්නේ ද උදය දක්නේයි;—එසේ ම “අවිජ්ජානිරෝධා රූපනිරෝධො, තණ්හානිරෝධා රූපනිරෝධො, කමමනිරෝධා රූපනිරෝධො, ආහාරනිරෝධා රූපනිරෝධො” යි රූපසංඛාරයාගේ විපරිණමලක්ෂණ දක්නේ ද වාය දක්නේයි; මෙසේ රූපසංඛාරයෙහි දු ආවශෙෂ වේදනා-සංඝ-සංස්කාර යන සාන්ධතූයෙහි සතරවන ආහාරප්‍රත්‍යය හැර “ඵසසමුදයා වේදනාසමුදයො, ඵසනිරෝධා වේදනානිරෝධො” යනාදීන් “ඵස” බහාලා; විඤ්ඤානසංඛාරයෙහි දු සාමය හැර “නාම-රූපසමුදයා විඤ්ඤානසමුදයො, නාම-රූපනිරෝධා

[ඔහාසෙ: පිරි පසසඩි අඩිමොකෙතා ව පගහො,
සුඛං සුභ්‍රව්‍රට්ඨානවුපෙතතා ව තිකනන් ව.]

අවතාසාදිවූ පිදැසිනොපකෙලයෙන් තෘෂ්ණා-දූෂිත-මානසව වසාබැවින් මානිකයව පරිපෝෂනයයි යනගෙන් පරිශ්‍රවවයගෙන් මානිකාමානිකයන්ගේවිචාරවසාව (තෙවැනි “අවතාසාදිවූ දඟටුපකෙලයගේ” මානිකයෝ නොවෙති, පිදැසිනාවට උපකෙලයගේමය, හදිවි නිමිවූකතා විවිච්ඡිතවනනවූ පිදැසිනායුතය ම මානිකයයි” මෙසේ මානිකවිචාරවසා නිකිය කරන්නාවූ යුතව මානිකාමානිකයාගේ යුතයව ගෙනගෙයින් ද අමානිකයෙහි මානිකයයි යන සංයු යුධ කරණගෙයින් ද මානිකාමානිකයනදැසිනවිශ්‍ය නම් වේ.

[illegible]

දැනටමුද්‍රිතයට ප්‍රතිපත්තිබැවින් ද භූලක්ෂණයන්ගෙන් ප්‍රතිපක්ෂයන් කෙරෙන් මුද්‍රිතබැවින් ද ප්‍රතිපද්‍යාදැනටමුද්‍රිත නම් වේ.

එහි නවමුද්‍රිත නම්,—

(7)-සාකාශයන්ගේ උදය-ව්‍යය පිරිසිදු දත්තාඩු උදයව්‍යයය, නිස ද,

(2)-ඒ උදයව්‍යයයෙන් උදය-ව්‍යය පරිග්‍රහ කොට අනිත්‍යව්‍යයෙන් මුද්‍රිත නරත් කරත් උදය ඉක්ම හඬය ම වැටහෙයි, මෙසේ හඬය වැටහුණුකල ප්‍රත්‍යක්ෂකාරකාදි එකෙහි අරමුණු හඬය බලා ඒ ඒ අලංකාරයන්ගේ හඬය බලා සිත්තෙන් ද හඬය බලා “මෙසෙයින් ම අනිත්‍යසංකාරයෝ ද බිඳෙත් මය, අනාගතසංකාරයෝ ද බිඳෙත් මය” යි ප්‍රත්‍යක්ෂවිච්ඡාද අප්‍රත්‍යක්ෂවිච්ඡාද එකෙක් කොට හඬමාත්‍රය අරමුණු කෙරෙමින් සියලු සංකාරයන්ගේ හඬමාත්‍රය පරිග්‍රහණය කරන්නාඩු හඬමාත්‍රදර්ශනසූත්‍රය ද,

(3)-මෙසෙයින් උපන් හඬමාත්‍රදර්ශනයෙන් මුද්‍රිත නරත් කරත් හුණුහුණුවන් දවන අඟුරුවලින් සෙයින් තුන්තවයෙහි අනිත්‍ය සංකාරයෝ හඬවශයෙන් හය ඇතිතාව වැටහෙත්, මෙසෙයින් තුන්තවයෙහි සංකාරයන් හඬවශයෙන් දත්තාඩු හඬමාත්‍රදර්ශනසූත්‍රය ද,

(4)-එසෙයින් උපන් හඬමාත්‍රදර්ශනය භාවනා කරත් කරත් වණසත්තන් ඇති චන්ද්‍රිකාණයක් සෙයින් තුන්තවයෙහි සියලු සංකාරයෝ තමන් තමන් ගත්තවුන්ට උපද්‍රව ඵලවනුව ආදිනව වශයෙන් වැටහෙත්, මෙසෙයින් “සියලු සංකාරයෝ ආදිනව ඇත් තාහ” යි ආදිනවවශයෙන් දත්තා ආදිනව්‍යානුදර්ශනසූත්‍රය ද,

(5)-එසෙයින් උපන් ආදිනව්‍යානුදර්ශනය මෙනෙහි කරත් කරත් චිත්‍රකූටපච්චිතයෙහි ගුණ දුටු ස්වභාවිකයා දෙස දුටු ගවර වලෙහි නොඇලෙනාසෙයින් තමාවිසින් අසුණු දුටු සංකාරයන් කෙරෙහි නොඇලී උපතණ්ඩු වෙයි, මෙසෙයින් නිවන් ශාන්තයෙයින් දුටුවාහට ස්වසංකාරයන්කෙරෙහි උකටලි වෙමින් උපදනා නිව්දනුදර්ශනසූත්‍රය ද,

(6)-ඒ සංකාරයන්කෙරෙහි උකටලි වූ යොගාවචරයා මහාමත්‍යයෙකැයි සලකා ආශීෂයාගත් තැනැත්තනු තුන්සෝවාත්ත දෑක ආශීෂයෙකැයි දනිමින් ම ග්‍රහණයෙහි චිරන්තව ගැරපියනු කැමැත්තා සේ මුද්‍රිතයෙන් තුන්ලකුණු දෑක සියලු සංකාරයන්කෙරෙහි ස්භාව දත්මින් ම සියලු සංකාරයන් ගැරපියනු කැමති වෙයි, අනෙකාසලගතමත්‍යයා දැරින් මුක්තවනු කැමැත්තා සේ සියලු සංකාරයන්කෙරෙත් මුද්‍රිත කැමති වෙයි,—මෙසෙයින් සංකාරයන්කෙරෙහි නොඇලී ඔවුන් හරතා කැමතිව උපදනා මුඛිකාමාත්‍රයාය, නිස ද,

7—එසෙයින් සියලු සංඝාරයන්කෙරෙන් මුක්තවනු කැමතිව මුක්තවන්නව උපායවූ විදුෂිතාඥනය සර්ව කරණුපිණිස සියලු සංඝාරයන් නැවත ආගතතුක කොට තුන්ලකුණු ඵලවා අනිත්‍යදිව්ශයෙන් විදුෂිතා කෙරෙයි, මෙසෙයින් අනිත්‍යදිව්ශයෙන් සියලු සංඝාරයන් පරික්‍ෂා කෙරෙමින් උපදනා සංඝාරොපෙක්‍ෂාඥනය ද,

8—එසෙයින් සංඝාරයන් පරිග්‍රහ කෙරෙමින් ම දෛශ දෑක හරණ්‍යලද භාග්‍යාවකෙරෙහි උපෙක්‍ෂා කරණ පුරුෂයා මෙන් දෙස් දුටු සංඝාරයන්කෙරෙහි මැදහත් වෙයි, ගිනි දුටු කුකුළුවන් සෙයින් සංඝාරයන්කෙරෙන් හැකිලෙයි, මෙසෙයින් සංඝාරයන්කෙරෙහි මැදහත් වෙමින් උපදනා සංඝාරොපෙක්‍ෂාඥනය ද,

9—එසෙයින් උපන් සංඝාරොපෙක්‍ෂාඥනය මෙනෙහි කරන් කරන් මාණිනාපසානාය විසුකුචාරයෙහි අනිත්‍යයයි කියා වේවයි දුෂ්ඨයයි කියා වේවයි අනාතමයයි කියා වේවයි සංඝාරයන් අරමුණු කොට ආවර්ජනා උපදී, තදනනාරව පැවතූ විදුෂිතාවට ද මතු ඉපැද්දුකු ආර්‍යමාණිකයට ද ප්‍රතිපක්‍ෂ නොවනබැවින් අනුලෝමයයි නම් ලද, ඥානසම්ප්‍රසන්න කාමාවචරවිත්තයෝ දෙදෙනෙක් හෝ තුන්දෙනෙක් හෝ උපදිත්, “මඤ්චිකයනව වනාහි සතරකුල උපදිති”යි කියත් මැයි, මෙසෙයින් උපදනා අනුලෝමඥනය ද; යන මොහු නවදෙනයි.

මේ උක්තකමයෙන් භාවනා කරන්නාවූ ඒ යොගාවචරයාහට වනාහි විදුෂිතාවයේ මිහි කිරීමට පැමිණ දැන් අභිනිසංඛත ලෝකොත්තරමාණිකය උපදියි කියුකු කල්හි හවාචකසන්නතිය හවාචක චලන-හවාචකපටෝදවශයෙන් සිදුගෙණ උපන්නාවූ මනෝ වාග්වර්ජනයට අනතුරුව දෙ-තුන් විදුෂිතාවිත්තකෙනෙක් සංඝාරොපෙක්‍ෂාඥනයෙන් ගන්නාලද යම්කිසි අනිත්‍යදිව්ශයෙන් අරභයා පරිකල්ප-උපවාර-අනුලෝමනාමයෙන් පවත්නාහුයි, යම් විදුෂිතාකෙනෙක් විදුෂිතාවයේ මසාකප්‍රාප්තියෙන් ශිවාප්‍රාප්තවිදුෂිතායයි කියා ද, අනුලෝමඥන සහිතබැවින් සානුලෝමවිදුෂිතායයි කියා ද, සංඝාරයන්කෙරෙහි උදයිනබැවින් සංඝාරොපෙක්‍ෂායයි කියා ද, ඒ ඒ මාණිකයට සුදුසුපරිද්දෙන් අපායදිදුෂ්ඨයෙන් ද සංඝාරනිවිත්තයෙන් ද නගනහෙයින් ව්‍යුත්පාදිතසංඛතවූ මාණිකයට පැමිණේ නුයි ව්‍යුත්පාදිතමිතිවිදුෂිතා යයි කියා ද, කියනුලැබෙද්ද, එසේවූ දෙ-තුන් විදුෂිතාවිත්තකෙනෙක් පවතීත්යයි දතයුතු.

ඒ අනුලෝමවිත්තයෙන් මත්තෙහි තුන්වැනිව හෝ සතරවැනිව භාවනාබලයෙන් නිව්වාණය අරමුණු කොට මාණිකසම්බන්ධයෙන් පෘථග්‍යත්වාවහාරය ඉක්මවමින් ආර්යව්‍යවහාරයට ද පමුණුවමින් මාණිකයට අනන්තරදිප්‍රත්‍යයවූ ගොත්‍රය නම් විදුෂිතාවිත්තය උපදනෙයි.

ඒ ගොත්‍රයවිත්තයට අනතුරුව ම අපවාසිකාආර්යමාණිකයකෙම

තෙතනුමකසානධසංඛකත ප්‍රාභසතාස කාන්තාගෙයිත් ප්‍රාභසෙහි සමමානසත් නැතිබැවින් අසමමානප්‍රතිවේදිතයෙන් දැනිමින් ප්‍රාභෝත්තාත්‍රිත්වකාරණයෙයිත් තාපණසංඛකත සමුදයසතාස පුරු කෙරෙමින් නිව්වාණසංඛකතවු නිරේඛසතාස අලභිතකරණවල යෙන් ප්‍රත්‍යක්‍ෂ කෙරෙමින් සමප්‍රසන්නමානිතසංඛකතවු සතරවන ස තාස තමා හා සහජතවමිසත්ව සහජතාදිප්‍රත්‍යය වැඩ්මිවලයෙන් එක ම යුතයායේ එකක්‍ෂණයෙහි සතරත්‍යාසය සිඛ කෙරෙමින් අපිණ්ණිවිසි කියනලද සතරවනුටු හෝ පස්වනුටු ජවනසාතයට බස්නෙයි.

ඒ මානිව්ත්තයෙන් මත්තෙහි මානිතාත්‍රිත්වයට අනුරූප පද්ධතේ එලව්ත්තයේ දෙදෙනෙක් හෝ තුන්දෙනෙක් හෝ අප නිතව්හි ඇත්තාවු ස්වභාවයෙහි උපණ්ණිවිත්වාපණ්ණිස සව යෙන් නමනුබන ජලය මෙන් සවුච්ඡිනාවු කෙලයෙන් ඇති සත්‍යාතයෙහි කෙලයදර එ සන්සිද්ධිවලයෙන් ඉපිද නිරුඛ වෙති; එකවර්ජනවිසි තමා සත්වන ජවනය පරම කොට ඇතිබැවින් ඉන් මතු හවාසතපාත වන්නෙයි.

එහි සමස්තව පස්වැනිව මානිව්ත්තය උපදනේ චිතම් ඕහව මානිත හා සදුනු එම නිරේඛය අරවුණු කොට එලයින් දෙකෙක් උපදනෙයි; සමස්තව සතරවැනිව මානිව්ත්තය උපදනේ චිතම් ඕහව එලයින් තුනෙක් උපදනෙයි; නැවත හවාසතපාතය සිදු ගෙණ මානි-එලාදිය විජය කොට ඇති කාමාවචරයුතයෝ වක්‍ෂ්‍ය මාණ්ක්‍රමයෙන් උපදනාහුයි.

දන් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂාවට හුමි දක්වනුපිණිස “මහං එලව” යනාදි කියනලද්.

[මහං එලව නිබ්බාණං පට්ටවෙකඛිති පණ්ණිනො,
තිනෙ කිලෙසෙ සෙසෙ ව පට්ටවෙකඛිති වා න වා.
ජබ්බිසුඛිතකමෙතොවං භාපේතඛොඛා චතුබ්බධො,
සුණ්දසුනච්ඡුඛි නාම මහො පට්ටවති.]

අභිත මානි-එල ඇතිගෙයිත් ප්‍රාභු අය්ශ්‍රාවකතෙමේ “මම මෙනම් මානිතයකින් අම” යි මානිතය ද ඉක්බිති “මාවසින් මෙනම් අනිසංසයෙක් ලබනලද්” මානිතයාගේ එලය ද එයට ඉක්බිතිව “මෙනම් බව්මයෙක් මාවසින් අලභිතකරණවලයෙන් ප්‍රත්‍යක්‍ෂ කර ණලද්” නිව්වාණය ද ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කෙරෙයි; ඉක්බිති “මෙනම් කෙල යකෙනෙක් මාවසින් ප්‍රතිණ කරණලද්” යි ප්‍රතිණවු ලෙලයෙන් ද “මෙනම් කෙලයෙන් අවසිභ්වය” යි මත්තෙහි මානිතයෙන් වඩාවු කෙලයෙන් ද සමහර ලෙලයෙක් ප්‍රත්‍යවේක්‍ෂා කරන්නේ හෝඨ, සමහර ලෙලයෙක් නොකරන්නේ හෝඨ; එහි කාමාවාරගෙයි නි යන අනිප්‍රායයි; එසේ හෙයින් ම මහානාමයානාගෙමේ “කොසු නාම මෙ හතොත ධමමො අපකිත්තං අපනිණේ” යි අප්‍රතිණකෙල

ශ්‍රේෂ්ඨ සම්මානයක් ලෙසින්, රාජ්‍යයේ විවිධ ක්ෂේත්‍රයන්හි ප්‍රති-
භේදයක් හේතුකොටගෙන, අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයෙන් ප්‍රධාන වශයෙන් නැත,
එසේ හෙයින් සෞඛ්‍යයෙන් තුන්දෙනෙකුගේ එකක් හට ප්‍රධාන
වශයෙන් පසක් පසක් බැගින් පසලොස්ක, රාජ්‍යයේ සහරෙකැයි
මෙසේ එකතුවී ප්‍රධාන වශයෙන් දැනුවත් කළාය.

මෙසේ සිලවිශුද්ධ-විනිශ්චිතවශයෙන් මුලින්ම පිළිගනු ලැබ
ලදා ද දැනටමත් අතින්ම පිළිගනු ලබන පිළිගනු ලබන සහර
ලදා ද යන මේ අතින්ම අනුමතයෙන් උපායදායකවශයෙන්
ශ්‍රේෂ්ඨ නිවැරදිවශයෙන් වනුවීමට අවශ්‍ය නිවැරදිවශයෙන්ම
විකල්පයක් හෝ අවබෝධ කරගෙන සිටින ද නෙලනු ලබන
විකල්පයක් ද සැලකිය යුතුය නම් එය නිවැරදිවශයෙන්.

මේ විද්‍යාත්මක මතය මෙතෙම

සපයාගෙන ගෙන යාමයි.

ඒ උදෙසාම මෙතෙම සංස්කාරයක් කෙරෙහි අනුමතයක්
ප්‍රධානව අනුපයනායකයාගේ “යො අනුමතයක් වෙසො කමමයා
කාරකො ඵලයා ව වෙදකො, එසො මෙ අනුමතය” යි මෙසේ ප්‍රධා-
නව අනුමතයක් වෙසො දැනටමත් හරිනි අනුමතයකාරය
ම අනුමතයක් වෙසො සංස්කාරයක් වෙසො නම්ම අනුමතයක-
රයාගේ ප්‍රතිපත්තියක් කෙරෙහි විකල්පයක් අනුමතයක් වෙසො
නම් විකල්පයක් ද ඵලයා වෙසො කාරකයක් ඵලයා වෙසො ද වාර-
වක් වෙසො.

එසේ ම සංස්කාරයක් කෙරෙහි අනුමතයක් ප්‍රධානව අනුපයන-
ායකයාගේ අනුමතයක් නිවැරදිව ප්‍රධානව සංස්කාරයක් වෙසො-
යනුමතයක් වෙසො හරිනි ඵලයා වෙසො සංස්කාරයක් වෙසො
කාරය ම අනුමතයක් වෙසො අනුමතයක් වෙසො නම්ම විකල්පයක්
වෙසො.

දුර්වලයක් නම් ප්‍රධානව අනුපයනායකයාගේ සංස්කාරයක් කෙ-
රෙහි “එක මම, එක සුඛය” යනාදී නඩත් ප්‍රධානව කාම-භවනා-
යනුමතයක් වෙසො (නිවැරදිව) දුර්වලයක් වෙසො
හරිනි ප්‍රතිපත්තියකාරයක් වෙසො අනුමතයක් වෙසො නම්ම
විකල්පයක් වෙසො.

යම් හෙයකින් මේ අනුපයනායකයන් තුන්දෙනාට විද්‍යාත්මක
යෙන් මේ නාමයෙන් තුන්දෙනා ලැබෙත් ද, එසේ හෙයින් ප්‍රධාන
දුර්වලයක් නිවැරදිව ව්‍යාපාරයක් නිවැරදිව පවතින පවතින
වනහෙයින් ව්‍යාපාරයක් විද්‍යාත්මක නම්ම සානුලොම විද්‍යාත්මක
යෙන් තුන්දෙනා විද්‍යාත්මක කෙරෙහි, මානසිකයෙන්ම විද්‍යා-
ත්මක නම්ම වෙසො යන් උද නම්ම වෙසො සංස්කාරයක් නම්ම වෙසො.

ඉදින් ව්‍යුත්පන්නාමිතිවිදගිනාතොමෝ අනිත්‍යභෙදින් විදගිනා කෙරේ ද, මාහිත්‍යතෙමේ විදගිනාගමනවශයෙන් අභිමිතතමි මොක්ක නම් වේ.

ඉදින් ව්‍යුත්පන්නාමිතිවිදගිනාතොමෝ දුෂ්ඨභෙදින් විදගිනා කෙරේ ද, එසමයෙහි මාහිත්‍යතෙම අගමනවශයෙන් අප්‍රණිකිතමි මොක්ක නම් වන්නේයයි කියා ද ව්‍යුත්පන්නාමිතිවිදගිනාගමනවශයෙන් මේ තුන්නාමයන් ලබයි, මාහිත්විදගිනාමි එලය ද මාහිත්‍යමනාවනාවශයෙන් එසේ ම තුන්නාමයන් ලබයි.

එලයමාපනතිවිදගිනාමි වනාහි පුළුල්යෙහි කියනලද අනන්‍යතානුපසාදාදි ක්‍රමයෙන් විදගිනා කරන්නාවූ අයහිප්පදග්‍රයන්ට තමනමන්ගේ මාහිත්-එලය උපදනේ ද සුඤ්ඤානානුපසාදාදි විදගිනාගමනවශයෙන් ම සුඤ්ඤානාදිවිමොක්කයයි කියනුලැබේ, (හෙවත් ශුන්‍යතවිමොක්කය අනිමිතතවිමොක්කය අප්‍රණිතිතවිමොක්කය යන තුන්නාමය ලැබෙන්නේය යන අභිප්‍රායයි.)

සියලු සංස්කාරයන්කෙරෙන් සිස්භෙදින් සුඤ්ඤාතයයි කියා ද, සියලු සංස්කාර නිමිත්තරහිතභෙදින් අනිමිතත යයි කියා ද, තෘප්ණාප්‍රණිධිරහිතයෙයින් අප්‍රණිතිතයයි කියා ද, නම් ලද නිව්වාණය අරමුණු කිරීමවශයෙන් ද අනවග්‍රහණය ද නිගානිමිත්තයෙක් ඇත සුවයෙක් ඇතයි සංස්කාරග්‍රහණය ද ගලවන්නාවූ මාහිත්‍යයෙන් කෘත්‍යවශයෙන් ද වනාහි සුඤ්ඤාතවිමොක්කයාදිවූ නාමත්‍රය සියලු මාහිත්විදි-එලවිදගිනාමි ම ද සියලු මාහිත්-එලයන්ට සාධාරණව ම ලැබේ.

මේ විදගිනාකමිමක්කානසෙහි මේනෙම ගුණානාදි

වි මො ක්ක හෙ ද ස යි.

මෙහි වනාහි ඡෙඩ්ච්ඤාතික්‍රමයෙන් ශ්‍රෝතඅපනතිමාහිත්‍ය උපදවා ශිල-වුතපරමච්ඡිද ද දෘඪවිච්ඡෙදයෙන් බැවින් දෘඪ-විච්ඡිතසාසමප්‍රසුක්කවූ පස්අකුශලවිතතයන්ගේ සමුච්ඡේදප්‍රභාණයෙන් ප්‍රතිණවූ චතුර්ධ අපාදප්‍රතිසංඛිතමන් ඇතිබැවින් ප්‍රතිණවූ අපායගමන් ඇති සත්වාරයෙක්හි කාමසුග්‍රහිතයෙහි ප්‍රතිසන්ධිග්‍රහණය පරම කොට ඇති භෙදින් සත්‍යකථනානුපරම නම් වූ අපවාසනමාහිත්සංඛ්‍යත බව්ශ්‍රෝතසට පැමිණිභෙදින් ප්‍රථමමාහිත්-එලයාවූ අයහිත්‍රාවකතෙමේ ශ්‍රෝතඅපනන නම් වේ.

සකාදගාමිමාහිත්‍ය උපදවා කාමරහයාගේ ද ව්‍යපාදයාගේ ද තදෙකසටමොහයාගේ ද විතියමාහිත්‍යයෙන් තුනිබවට පමුණුවනලදබවභෙදින් මේ මනුෂ්‍යලොකයට ප්‍රතිසන්ධිවශයෙන් එක්වරෙක එනස්ථාව ඇති විතියඑලයාවූ අයහිත්‍රාවකතෙමේ සකාදගාමි නම් වේ.

අනාගාමිමාහිත්‍ය උපදවා කාමරහ-ව්‍යපාද යන සංයෝජනයන් දෙදෙනාගේ නිරවශේෂප්‍රභාණය. ගෙතු කොට ගෙණ මේ මනුෂ්‍ය

නමහාවයව පුරිසද්ධිවශයෙන් නොඑන්නාවූ සභාව ඇති තැනිසා එලස්වූ අයහිත්‍රාවකතෙම අනාගාමී නම්වේ.

අනිත්මාසිකය උපදවා රූපරහාදිවූ පච්චිඛවූ උඛමනානිසංසො ජනසංඛතවූ සියලු කෙලයෙන්ගේ ප්‍රභාණ්‍යය හෙතු කොට ස්විණ්‍යවූ චතුර්වලාසත්‍යයන් ඇති සදෙවලොකයෙහි සදෙවලොකයාච්ඡිත් දෙනලද චතුර්විප්‍රත්‍යයව අහිවූ අග්‍රායහිසුදලවූ උපබිසෂයෙන් අප්‍රතිසන්ධිකවූ අයහිත්‍රාවකතෙමේ අග්නිත් නම් වේ.

මේ විදුෂිතාකම්මසංභයෙහි මෙතෙම

අයහිසුදලවිභාගයයි.

මෙහි එලසමාපනති වනාහි සියලු අයහිසුදලයන්ට ම නම තමන්ගේ එලවශයෙන් සාධාරණ මය, වෙනසෙක් නැත යනු අහිප්‍රායයි.

දැව්වමිමයෙහි ම විතත-වෛතසිකධර්මයන්ගේ අප්‍රවෘත්ති සංඛත නිර්මලසමාපනතිය සමිනවූ එලසමාපනති සමවැදිම වනාහි කාමනව-රූපනවයෙහි ම අවසමාපනතිලාහිවූ අනාගාමීන්ට ද රහතුන්ට ද ලැබෙන්නේය; සෙසු අයහිසන්ට නොලැබෙන්නේ යයි සේයි.

ඒ නිර්මලසමාපනතියෙහි ඒ නිර්මලසමාපනති සමවදනා කැමති අයහිසුදලයෙමේ පිළිවෙළින් වසිනුතවූ ප්‍රථමධ්‍යානාදි රූපාරූප මහදගතසමාපනතියට සමවැද එයින් නැති ඒ ඒ ඛණ්ඩයෙහි අනතර්ගතවූ විතත-වෛතසිකසංඛත සංසාරධර්මයන් ඒ ඒ ප්‍රථමධ්‍යානාදි සමාපනතියෙන් නැතිවෙලෙහි ම ස්විණ්‍යත්‍වයට අර්ථපණ්‍ය කොට අනිත්‍යදිවශයෙන් විදුෂිතා කරන්නේ යමිථ-විදුෂිතා දෙදෙනාගේ සුගත නිවහාවාපාදනවශයෙන් යමිතාක් අනිවිඤ්ඤායතන සමාපනති ද ඒතාක් ගොසින් එයින් නැති එයින් මත්තෙහි ඉවසනුතු අදි චතුර්විඛවූ පුච්ඡාකායා කොට (හෙවත් මේ සප්තාභ්‍යාසානතරයෙහි ශරීරප්‍රතිබ්බදෙය තබා වෙන තුඩු විවර්ධිපරිඤ්ඤා හා නිවාසගෙහාදිත්ගේ උපචිකා-වහනිආදිත්විසින් නොනස්නා පරිද්දෙන් අභිසංඝාන කිරිම ද, යථාපරිවර්තනකාලය ඇතුලත්හි “සංසයාගේ වචන යෙන් අවුත් කැදවීමට පුච්ඡිභාගයෙහි ම සමාපනතියෙන් නැගෙමි” යි යන අභ්‍යාගය ද, එසේ ම “බුදුන්ගේ වචනයෙන් අවුත් කැදවීමට පුච්ඡිභාගයෙහි නැගෙමි” යි යන අභ්‍යාගය ද, “සප්තාභ්‍යාස ඇතුලත්හි අසුසංසාරයෝ පවතිද්දෝ හෝ නොපවතිද්දෝ හෝයි නමාගේ අසුප්‍රභාණ්‍ය බැලීම ද, යන මේ චතුර්විඛවූ අභිසංඝානාදිවූ පුච්ඡාකායා කොට නිමවා) නෙවසංඤ්ඤානාසංඤ්ඤායතනධ්‍යානයට සමවද නේ යි.

මෙසේ සමාපනතවූ ඒ සුදලයාගේ ප්‍රබන්ධවශයෙන් පවත්නාවූ විතතප්‍රවෘත්තිය චතුර්විඛවූ සංඛතවූ කුලල ජවනයන් දෙදෙ

නාගේ හෝ ක්‍රියාපටිතයන් දෙදෙනාගේ හෝ උත්තරයෙන් මත්තෙහි නොපවත්නී; ඉන්කිත්තෙන් ප්‍රත්‍යක්ෂානම්භාවයෙහි ම චිත්ත නිරෝධසංඛ්‍යාවල නිවීමාණයට සම්පන්න නම් වේ.

නිරෝධසමාපත්තියෙන් නැගෙනකල්හි වනාහි අනාගාමිහව අනාගාමිඵලචිත්තය ද, රහත්හව අභිත්ඵලචිත්තය ද, නිවීමාණය අරමුණු කොට එකවරෙක ම පැවැත භවාධිතපාත වන්නේය.

ඒ භවාධිතපාතයෙන් මත්තෙහි නෛවසංයුතාසංයුතන චිත්තයෙහි චිත්ත-වෛතසිකබලියෙන් ප්‍රත්‍යාවේක්ෂා කරන්නේය.

**මේ විදුෂිතාකම්මස්ථානසෙඛි මේතොමේ ඵලසමාපනති-
තිරොධසමාපනතීන් දෙදෙනාගේ ප්‍රභේදයයි.**

විදුෂිතාකම්මස්ථානනය ද නිමවනලදි.

මෙසේ හෙයින් වනාහි,

[භාවෙනබ්බං පනිවෙට්ඨං භාවනාවයමුත්තමං,
පටිපතතිරසංසාදං පතියනොන සාසනෙ.]

සවිඥාසනයෙහි බ්‍යනසුඛ-ඵලසුඛාදිතෙද ශමථ-විදුෂිතාසං බ්‍යත පුභිපතතිරසංසාදය ප්‍රාථමික කරන්නාහුමිතින් ශමථ-විදුෂිතාසංඛ්‍යාවල උතුම් භාවනාවය මේ උක්තක්‍රමයෙන් නව්වන බුඛොප්පාදකෂණමාරය ලද්දහුමිතින් භාවනා කරන්නට සුදුසුයි.

මෙ ප මණේ කී න්

“වෙ නාම කිං?—නාමම රූපම”

යන මේ ප්‍රශ්නයෙහි අර්ථ දක්වනලදි.

මමකැන්පවන් “නිති නාම කිං?—නියො වෙදනා” යන මේ ප්‍රශ්නයෙහි අර්ථ මෙසේ දතයුතු.

මෙහි කීපනලද ත්‍රිවිධවූ වෙදනාව නම්,

- (1)-කයින් සිතින් විඳින්නාවූ ඤාපවෙදනාවය.
- (2)-කයින් සිතින් විඳින්නාවූ දුඛවෙදනාවය.
- (3)-සුව-දුක් දෙකෙහි මැදහත්වයෙහි විඳින්නාවූ උපෙක්ෂා වෙදනාවය.
- (4)-ශාභනිශුචිත වූ රූප-ශබ්ද-ගන්ධ-රස-සාම්-සිතිපිළි වශයෙන් අවිප්‍රකාරවූ දෙමිනස්වෙදනාවය.
- (5)-පැවිදිවීම පිළිබඳවූ ශාභනිශුචිත නොවූ පින් කැමැත්තන් විසින් සෙව්නසුතු රූපාදි අවිප්‍රකාර වසතුන් අරබයා උපදනා සතුටු සොම්නස් වෙදනාවය.
- (6)-නිතින්පිළිබඳවූ ශබ්ධ දුක්දෙමිනස්වෙදනාවය.

(7)-මහණවීම පිළිබඳආශිසකොටු කුසලපක්ෂගත භවප්‍රකාරවූ දුක් දෙමිනස් වෙදනාවය.

(8)-නෘතවැසියන් ආශ්‍රය කොට සිටි රූපාදි භවප්‍රකාර උපෙක්ෂා වෙදනාවය.

(9)-මහණවීම පිළිබඳ රූපාදිභික්ෂ්‍ය උපෙක්ෂාවෙදනාවය.

යන මේ නවප්‍රකාරවෙදනාව ආදී කොට යම් යම් වෙදනාවක් ඇත්නම් ඒ සියලු වෙදනාවෝ ම සැප-දුක්-උපෙක්ෂා යන ත්‍රිවිධවෙදනාවෙහි ම ඇතුළත් වෙත්; එහෙයින් “ගුණ නම් කීම?”—යනු සැප-දුක්-උපෙක්ෂා යන ත්‍රිවිධ වෙදනාව වන්නේය.

මෙ ස ම යෙහි කි න්

“නීති නාම කිං?—නිසේසා වෙදනා”

යන මේ ප්‍රශ්නයෙහි අභි කිසා නිමවනලදි.



මුමුනැන් පවන් “වන්හාරි නාමකිං?—වන්හාරි අරියසම්මානි” යන මේ ප්‍රශ්නයෙහි අභි මෙසේ දතයුතු වේ.

මෙහි මතුරාශ්‍රීසත්‍ය නම්,—දූෂිතසත්‍යය, සමුදයසත්‍යය, නිරෝධසත්‍යය, මාඝිතසත්‍යය, යන මේ සතරයි.

මෙයින් දූෂිතසත්‍යය කවරේ ද?—ඉපදීම ද දුක් වන්නේය, ජරාව ද දුක් වන්නේය, ව්‍යාධිය ද දුක් වන්නේය, මරණය ද දුක් වන්නේය, යොකය ද දුක් වන්නේය; වැලපීම ද දුක් වන්නේය, කයෙහි උපදනා දුක ද දුක් වන්නේය, සිත්හි උපදනා දෙමිනස් ද දුක් වන්නේය, උපායාශ්‍රය ද දුක් වන්නේය, යම් කැමැතිදෙයක් නොලැබීම ද දුක් වන්නේය, සංකෂ්පයෙන් පවසානියෝ ද දුක් වන්නේය.

මෙහි, ජාතිය නම් කවරේ ද?—සසර මුළාව ගැසිරෙණ සතෙක්ව ජාතිපිළිවෙළ නියම නොවනබැවින් සියලු සත්ත්වලාකෂ්‍ය අතුරෙන් ඒ ඒ නම්ලද යම්කිසි සත්තිකායෙක්හි ඒ ඒ සත්ත්වයන්ගේ පළමු කොට ම සම්මුතිවචනවශයෙන් යම් ඉපදීමක් ඇද්ද, සංස්කෘත වීමෙන් ඇද්ද, උපපාතිසංඛ්‍යාත අනුප්‍රච්ඡාදකාරයෙන් යම් පැමිණීමෙන් ඇද්ද, අතීතිවිෂාතරිසංඛ්‍යාත වශෙපයෙන් සත්ත්වයන්ගේ ඉපදීමක් ඇද්ද, පරමානුවචනවශයෙන් සාක්ෂ්‍යයන්ගේ පහළවීමෙන් ඇද්ද, ආයතනාන්තරයෙන් යම් ප්‍රතිලාභයක් ඇද්ද, මෝතොමෝ ජාතියෙහි කියනුලැබේ.

ජරානොමෝ කවරක් වන්නිද?—ඒ ඒ සත්තිකායෙහි උපන් ඒ ඒ සත්ත්වයන්ගේ යම් ජරාවක්නොමෝ වන්නිද, ඒ ජරාවෙන් සත්ත්වයන් දිරණබව ද සත්ත්වයා තැණිකල දත්තයෝ සවිව සුදුවෙන්, වයස මුහුකුණ යනාදිය ක්‍රමයෙන් වණිවිසාරයටත් පැමිණී ඒ ඒ තැන දත් වැටියත්නාහුය, එහෙයින් ප්‍රතික්ෂිප්‍යදන්තසම්භාවය හැර

වණ්ඤානායන් ඇතිබව ද, අනුක්‍රමයෙන් සුදුවූ කෙශ-ලොමයන් ඇතිබව ද, ජරනාමනී වාතප්‍රහාරයෙන් ශරීරයෙහි මස්-ලේ විශලීය බැවින් ඇඟසම්පිට රැලි නැතිමෙන්වූ චලිතබව ද, යම්සේ ලොකයෙහි උදක-වාත-ගිනිආදීන්ගේ වැදි සංශීච්ඡෙන් තෘණ-ව්‍යුහාදිහු සිදි බිදි ද, විනාසපත්වූකල එසේ විනාසවර්ගයන්ගේ යම්සේ ප්‍රකාශ වන්නේ ද, ඒ තෘණාදිහු ප්‍රකාශව එහි නොපැණේද්ද, එමෙන් වණ්ඤානාදිවශයෙන් සන්ධයාගේ ශරීරයෙහි පෙණීගිය ජරාව ද, ඔහුගේ ආයුසයාගේ භානිෂ්ඨිස ම වන්නේය, එසේවූ ආයුසයාගේ සංභාවය ද, සන්ධිතම ලදරුකල වක්‍රාදිඉඤ්ඤයන් ප්‍රසන්නාබැවින් තමභව විෂයවූ සැපසේ දැනිනදි ඒ ඒ ක්‍රියාවෙහි යොදන ඉඤ්ඤයෝ ජරාවට පැමිණ වුනුකුරු ගියකල ඇලලි පැහැදිමක් නොව තමාව අවසන්බැවින් පෙර විෂයවූ ද මගත් අරමුණු පවා ගත්ව යමනි නොවන්නාහුය, එසේවූ වක්‍රාදිඉඤ්ඤයන්ගේ වුනුකුරුගියබව ද, යන මේ කාරණයතෙම ලොව හැමව ප්‍රකාශව පෙණෙනහෙයින් (ප්‍රකව) ජරායයි කියනු ලැබේ.

ව්‍යාධිසන්තො කවරේ ද?—වාතසමුඛානාදි අවකාරණයෙන් උපදනාවූ වක්‍රාදිහු රෝගයෝ ද, ශීත-උෂ්ණාදි ස්වාභාවික රෝගයෝ ද, ශරීරයට පිඩා කරණහෙයින් රිදිම කරණහෙයින් ව්‍යාධි කරණහෙයින් ව්‍යාධියයි කියනුලැබේ.

මරණසන්තො කවරේ ද?—ඒ ඒ සන්ධයන්ගේ ඒ ඒ සන්ධිතායෙන් සම්මුතිවචනවශයෙන්වූ යම් මරණයකට පැමිණ ඒ සන්ධියාගේ ව්‍යුහවීමෙන් ඇද්ද, ඒ වුනවිම ම ජීවිතයාගේ තොරවීමය යන බවයි, පරමානුවචනහෙයින්-බ්‍රහ්ම-දිව්‍ය-මනුෂ්‍යාදීන්ගේ වශයෙන් එකකදෙක පස්කදෙක යන ස්ථානවශයෙන් බිදිමය, රූපස්ථානවශයෙන් අතුරුදන් විමය, සෂණිකමරණ නොව සම්මුතිමරණින් මිය යාමය, (මරණ)කාලක්‍රියාවය, කලෙබරය යන නම්ලද ශරීරයාගේ දවිමය, යන මේ කාරණයතෙම මරණයයි කියනුලැබේ.

ශොකසන්තො කවරේ ද?—නැගත්ව වන ශ්‍රීව්‍යශනය, ක්‍ෂාරවූ වෙදනා ඇති රෝගපැමිණීමෙන් වන රෝගව්‍යශනය, යනාදි නොයෙක් ප්‍රභෙද ව්‍යශනයන් අතුරෙන් එක්තරව්‍යශනයක්හුගේ වැදගත්මෙන් සමනිතවූ සන්ධයාගේ ද, සිරගෙයි බැද සිටුවාලීම් ආදි නානාප්‍රකාරවූ දුඃඛබලවශයෙන් අතුරෙන් එක්තර දුඃඛකාරණයෙන් පැමිණ යම් ශොකයෙක් සංශීච් වැලඳගන්නාහුගේ ද, ශොචනලක්ෂණවූ යම් ශොකයෙක් ඇද්ද, ඒ ශොකය වනාහි සන්ධියාගේ අසන්නාරවූ සිත්හි ඉපිද ශරීරය ඇතුළතින් විශලීම ස්වාභාවිකව ඇත්තේය, ඒ ශොචිතභාවයතෙම යම්හෙයකින් මුඛ-නාශා-කන්සිදුරු ආදි ශරීරය ඇතුළතින් විශලා උපදනේ ද, එහෙයින් ම අනෙකා සොක නම්වූ ඒ සොකය ඇතුළත විශෙෂයෙන් යම් විශලීමෙන් ඇද්ද, මේ කාරණයතෙම ශොක යයි කියනුලැබේ.

පරිදේශයෙන්ම කවරේ ද?—ඥාතිව්‍යසන-රෝගව්‍යසන-භොගව්‍යසනාදී එක්තරා ව්‍යසනයෙකින් සමන්විතවූ සත්‍යයෙන් හෝ සිරගෙයි ලිම්භාදී එක්තරා දුෂ්කාරණයෙකින් සාදිතවූ පුද්ගලයාගේ හෝ හඬන කල “මාගේ දිශනියෝග, මාගේ සුතනුවෝග” යනාදී ක්‍රමයෙන් ඒ ඒ වස්තුවෙහි නම් පමණ කියා හඬන්නාවූ අදේවය, එසේ ම කිසි දුෂ්කාරණයෙකින් හඬනකල “මාගේ දිශනියාමෝ මෙබඳුගුණ ඇත්තිය, මෙබඳු රුවක් ඇත්තිය” යනාදී ක්‍රමයෙන් අරවුණුවූ ඒ වස්තුවෙහි ගුණවර්ණනා කොට (කිය කියා) හඬන්නාවූ පරිදේවය, කියන ලද ක්‍රමයෙන් ම හඬන්නාවූ අදේවස්වභාවය ම අදේවිකත්ව නම් විය, එසේ ම පරිදේවස්වභාවය ම පරිදේවිකත්ව නම් විය, නාමමාත්‍රය සඳහන් කිරීමෙන් හැඟීම ලක්ෂණවූ අදේවනය, ඒ ඒ ගුණවර්ණනා කිරීමෙන් හැඟීම ලක්ෂණවූ පරිදේවනය, යන මේ කාරණයන්ගෙන්ම “පරිදේව” යයි කියනු ලැබේ.

දූෂ්කාර නම් කවරේ ද?—කායප්‍රසාදයට වසාවූ විරුධ-අභිනිසායී යන්ත්‍රය වැදගත්මෙන් ඉවසීම දුෂ්කාරගෙයින්=දූෂ්කාර නම් කාය කුසුබයෙන් ඇද්ද, ඒ දූෂ්කාරවනාහි කායිකවූ අමධුර-අභිසු කාරණයක හා එක්ව සාදිත වීමෙන් උපදනාවූ අභිකායිකයෙකු අමධුරකාරයෙන් ම වින්දසුනු දුකසේ ම ඉවසන අතීතයෙන්=දූෂ්කාර නම් කායෙහි උපදනා මේ කායිකකුසුබය යන කාරණයන්ගෙන්ම “දූෂ්කාර” යයි කියනු ලැබේ.

දෛවික නම් කවරේ ද?—විත්තය හා සම්පතට උපදනාවූ වින්දනෙකුකුසුබය මේ දූෂ්කාරයෙන් ඇද්ද, ඒ දූෂ්කාරවනාහි අමධුර-අමනෝඥ-නොසතුටු-විරුධකාරණයන්ගේ විත්තය හා එක්වීමෙන් ම උපදනේය, එහෙයින් ම වෛතසිකකුසුබ නම්වූ මධුර නොව අමධුරයේ වින්දසුනු මේ දෛවිකයාගෙන්ම “දෛවික” යයි කියනු ලැබේ.

උපායාසය කවරේ ද?—ඥාතිව්‍යසනාදී එක්තරා ව්‍යසනයෙකින් සමන්විතවූ සිරගෙයි පය මසාහිඹිම්භාදී ආදිකොට ඇති එක්තරා දුෂ්කාරණයෙකින් සාදිතවූ සත්‍යයෙන් ඒ දුෂ්කාර නැමති ඔසයෙහි සංසිද්ධ-විසිද්ධ-දනාකාරයෙන් පැවති විත්තයාගේ කලාපන වීමෙන් උපදනාවූ බලවත් යම් ආයාසයක් ඇද්ද, ඒ ආයාසය ම ආයාසිකත්ව නම් විය, හෙවත් එසේවූ බලවත් ආයාසයෙන් සිත එකඟ කොට ගත නොහි කලාපන වීම යන යමක් ඇද්ද, ඒ උපායාසය ම උපායාසිකත්ව නම් විය, ඒ උපායාසබවය යන මේ කාරණයන්ගෙන්ම “උපායාස” යයි කියනු ලැබේ.

යම් කැමතිදෙසක්වුණේ නොලැබීමෙන් වන දුක කවරේ ද?—සසර නොයෙක් ජාතීන්ට පිළිසිදගත්තා ජාතීස්වභාවය ඇත්තාවූ සියලුදෙනාට කාරණයෙකින්=විෂනම් ලද පටිකාමවිෂයෙහි විශේෂයෙන් ඇලී පවත්නාගෙයින් ඉතා-විශේෂතාවයෙන් සත්ව නම්වූ සියලු සත්‍යයන්ට මෙසේවූ තෘෂ්ණාවිත්තයෙන් උපදනේය, ඒ කෙසේ ද?

“අපි සියලු ම දුකට මුල්ව සිටි පැතිසිඟාව නැති වීවූ නම් ඉතා යෙහෙක, අපට එකානන්‍යයෙන් පැති නොඅයෙ වීනම් ඉතා යෙහෙකැයි” යන යම් කලානාමයක් ඇද්ද, මේ කාරණය කැමති සේ පැමිණිය යුතු නොවේ, එහෙයින් මේ ද කැමතිදෙයක්නුයේ නොලැබීමෙන් වන දුකෙක් වන්නේය.

පරයෙන් දිගයන ශරීරසිඟාවය ඇත්තාවූ සත්‍යයන්ට මෙසේවූ තණ්‍යාවිත්තයෙක් උපදනේය, ඒ කෙසේ ද?—“අපි යට කියනලද ක්‍රමයෙන් බණ්ඩන-වලිත-පලිතාදි සිටි පරසිඟාවයට නොපැමිණියමෝ නම් ඉතා යෙහෙක, අපට එකානන්‍යයෙන් එසේවූ පර නොඅයෙ වී නම් ඉතා යෙහෙකැයි” යන මේ කාරණය කැමතිපරිද්දෙන් පැමිණියයුතු නොවේ, එහෙයින් මේ ද කැමති දෙයක්නුයේ නොලැබීමෙන් වන දුකෙක් වන්නේය.

කුරුවූ වෙදනා ඇති කායික-වෛතසික දුඃඛයට ම කාරණවූ අනෙකප්‍රකාරයකින්ගෙන් පෙළෙන සිඟාව ඇත්තාවූ සත්‍යයන්ට මෙසේවූ තණ්‍යාවිත්තයෙක් උපදනේය, ඒ කෙසේ ද?—“අපි ජීවිත විනාශාදි නොයෙක්දුකට කාරණවූ වෘත්තී නැති වීවූ නම් ඉතා යෙහෙක, අපට එකානන්‍යයෙන් වෘත්තී නොපැමිණියේ වීනම් ඉතා යෙහෙකැයි” යන මේ කාරණය සත්‍යයන් කැමතිපරිද්දෙන් පැමිණියයුතු නොවේ, එහෙයින් මේ ද කැමතිදෙයක්නුයේ නොලැබීමෙන් වන දුකෙක් වන්නේය.

මරණයට පැමිණෙන සිඟාව ඇත්තාවූ සකලප්‍රාණීන්ට මෙසේවූ තණ්‍යාවිත්තයෙක් උපදනේය, ඒ කෙසේ ද?—“අපි මරණයට පැමිණෙන සිඟාව නැති වීවූ නම් ඉතා යෙහෙක, අපට එකානන්‍යයෙන් මරණය නොපැමිණියේ වීනම් ඉතා යෙහෙකැයි” යන මේ කාරණය වනාහි කැමතිපරිද්දෙන් පැමිණියයුතු නොවේ, එහෙයින් මේ ද කැමතිදෙයක්නුයේ නොලැබීමෙන් වන දුකෙක් වන්නේය.

ශෝකයට පැමිණෙන සිඟාව ඇත්තාවූ සත්‍යයන්ට මෙබඳු තණ්‍යාවිත්තයෙක් උපදනේය, ඒ කෙසේ ද?—“අපි සත්සන්තාන යෙහි නම් උපන්කල ඔහුගේ කවය දිවය තල්ලය ගලය කන්-නා සාසිදුරු යනාදි ඇතුළු ශරීරය විසල්වනකාරණයෙන්=ශෝක යයි ලද නම් ඇති දුඃඛකාරණවූ ශෝකසිඟාවයට නොපැමිණියමෝ නම් ඉතා යෙහෙක, අපට එකානන්‍යයෙන් එසේවූ ශෝකයෙන් නොපැමිණියේ වීනම් ඉතා යෙහෙකැයි” යන මේ කාරණය ද වනාහි කැමතිපරිද්දෙන් පැමිණියයුතු නොවේ, එහෙයින් මේ ද කැමති දෙය නොලැබීමෙන් වන දුකෙක් වන්නේය.

හැඬීම-වැලපීම සිඟාව කොට ඇත්තාවූ සත්‍යයන්ට මෙබඳු තණ්‍යාවිත්තයෙක් උපදනේය, ඒ කෙසේ ද?—“අපි හැඬීම-වැලපීම යන පරිද්දට සිඟාවය නැති වීවූ නම් ඉතා යෙහෙක, අපට හැඬීම-වැලපීම නොපැමිණියේ වීනම් ඉතා යෙහෙකැයි” යන මේ කාරණය

ය ද වනාහි කැමතිපරිද්දෙන් පැමිණියයුතු නොවේ, මේ ද කැමති දෙය නොලැබීමෙන් වන දුකෙන් වන්නේය.

කාසිනදුෂ්ඨස්වභාව ඇත්තාවූ සත්ත්ව මෙබඳු තණ්හාවිතතයෙන් උපදනේය, ඒ කෙසේ ද?—“අපි සත්ත්වයින් ඉවසීම දුකාරකාරණයෙන්=දුෂ්ඨ නම්වූ දුෂ්ඨස්වභාවය නැති වීවූ නම් ඉතා යෙහෙක, අපට එකාන්තයෙන් දුක් නොපැමිණියේ විනම් ඉතා යෙහෙකැයි” යන මේ කාරණය ද වනාහි සත්ත්ව කැමතිපරිද්දෙන් පැමිණිය යුතු නොවේ; එහෙයින් මේ ද කැමතිදෙය නොලැබීමෙන් වන දුකෙන් වන්නේය.

දෙමිනස්ස්වභාව ඇත්තාවූ සත්ත්ව මෙබඳු තණ්හාවිතතයෙන් උපදනේය, ඒ කෙසේ ද?—“අපි දෙමිනස්ස්වභාව නැති වීවූ නම් ඉතා යෙහෙක, අපට එකාන්තයෙන් දෙමිනස්ස්වභාව නොපැමිණියේ විනම් ඉතා යෙහෙකැයි” යන මේ කාරණය වනාහි කැමතිපරිද්දෙන් පැමිණිය යුතු නොවේ, එහෙයින් මේ ද කැමතිදෙයක් හුගේ නොලැබීමෙන් වන දුකෙන් වන්නේය.

සිත එකත විය නොහී බලවත් ආයාසවශයෙන් උපදනා උපායාසස්වභාව ඇත්තාවූ සත්ත්ව මෙබඳු තණ්හාවිතතයෙන් උපදනේය, ඒ කෙසේ ද?—“අපි සිහිවූලාව දියයට ඔබ්බොබ ගැලී යාමෙන් සිත එකත නොව වෙහෙසෙන්නෙකු සේ යම්සේ නිසිදුකකට පැමිණි විතතයාගේ කලාන්ත විමය යන උපායාසස්වභාව නැති වීවූ නම් ඉතා යෙහෙක, අපට එසේවූ උපායාසය එකාන්තයෙන් නොපැමිණියේ විනම් ඉතා යෙහෙකැයි” යන මේ කාරණය වනාහි කැමතිපරිද්දෙන් පැමිණිය යුතු නොවේ, එහෙයින් මේ ද කැමතිදෙය නොලැබීමෙන් වන දුකෙන් වන්නේය.

කවරනම් උපාදානසංකෘතියේ පස්දෙනෙක් දුක් වන්නාහු ද?—රූපොපාදානසංකර්මය, වේදනොපාදානසංකර්මය, සංඥොපාදානසංකර්මය, සංඝාතොපාදානසංකර්මය, විඤ්ඤොපාදානසංකර්මය, යන මොහු පස්දෙනායි.

මේ පච්ඤානිකයන් අතුරෙන් රූපසංකෘතිය නම්:—පඨවිධාතූ-ආපොධාතූ-තෙජෝධාතූ-වායෝධාතූ,—වත්තු—සොහ—සාණ්—ජීවනා—කාය,—රූප—ඝණිද—ගතධ—රස,—සත්ත්ව—සුරුසත්ත්ව,—හෘදයවසනා,—ජීවනෙ—ජීය,—ආහාර,—ආකාශධාතූ,—කායවිඤ්ජනි—වච්චිඤ්ජනි,—ලහුතා—මුදුතා—කමමඤ්ඤානා,—උපවය—සත්තනි—පරතා—අනිච්චතා, යයි කියා විසිඅට විධ වේ.

එයින්,—භිසංකේ—ලොම්—නිග්ගේ—සම්—මස්—නහර—ඇට—ඇටවිමුදුල—වකුනු—හෘදයවසනා—අක්මා—දලු—බඩදිවු—පඳු—බඩවැල්—අතුණුබහන්—උදර—අසුම්—භික්ෂුල් යන විසිකොටසක පඨවිධාතූ නම් වේ.

පිත්—සෙම්—සැරව—රුහිර—බහදිය—මේදතෙල්—කඳුලු—වුරු—ණුතෙල්—කෙල—සොටු—සුදුම්දුලු—මුත්ත යන දෙලොස් කොටසක ආපොධාතූ නම් වේ.

මාසයන් කුණු නොවන සේ ලුණක් මෙන් මේ ශරීරය කුණුපිය නොදී පවත්නා උපන්තියෙන් ඇද්ද, හෙවත් යම් තෙතෙතණයකින් මේ ශරීරය සන්නාපන-සොක-පරිදෙවැදිය ඇතිවූකල නැවෙද, යම් තෙතෙතණයකින් මේ ශරීරය දවා ද, යම් තෙතෙතණයකින් ශරීරය ජරාවට පවුණුවා ද, යම් තෙතෙතණයකින් කැ බී අනුභව කළ රස විදනත් සියලු ම ආහාරජාතිහු පැසෙද්ද, යන මේ සතරකොටසයනනු උපන්තියෙන් ඇද්ද, හේ නොපොඩාතු නම් වේ.

මේ ශරීරය දළකින් මෙන් සිටිය නොදී ඒ ඒ ක්‍රියාවෙහි පවත් වන්නාවූ යම් වායුගුණයෙන් ඇද්ද, හෙවත් දෙපතුල පවත් සිරස දක්වා පවත්නාවූ උෘඪ්වම නම් වාතය ද, සිරස පවත් දෙපතුල දක්වා පවත්නා අධොගම නම් වාතය ද, කුණ්ණිතව බඩවැල පිටත හැසිරෙණ් කුණ්ණිත නම් වාතය ද, බඩවැලඇතුළත හැසිරෙණ් කොටසය නම් වාතය ද, දෙඅත්-දෙපාඅදිවූ අභිප්‍රසාරයෙන් ඇසුරු කරණ් අභිප්‍රසාරය නම් වාතය ද, ඉහල-පහල නගණ් අධොස-ප්‍රාසොස නම් වාතය ද, යන මේ පඬිවිධවාතය ප්‍රධාන කොට ඇති මේ ශරීරය ගමන-පවන-භොජනාදි සියලු ක්‍රියාවෙහි පවත් වන විභ්වතක්‍රියාවායෙගුණයෙන් ඇද්ද, හේ වාසොධාතු නම් වේ.

නිල-පිතාදි රුපදශ්‍රීතයට කාරණවූ වක්‍රප්‍රසාදය ද, හෙරි-විණ-මෙහෙවර්තාදි ශබ්දශ්‍රවණයට කාරණවූ ශ්‍රොත්‍රප්‍රසාදය ද, ස්ප්‍රහනි-දුර්ගන්ධාදිය අභ්‍රාණයට කාරණවූ ස්ප්‍රාණප්‍රසාදය ද, ආහාර-පානාදි රසාසවාදයට කාරණවූ ජිහ්වාප්‍රසාදය ද, වසත්‍රා 'භරණ-සත්‍රි-පුරුෂාදි සාශ්‍රිග්‍රහණයට කාරණවූ කාශප්‍රසාදය ද, යන මේ ප්‍රසාදරූප පස ද.

වක්‍රසව ගොවරවූ රුපාලභිතය ද, ශ්‍රොත්‍රයට ගොවරවූ ශබ්ද ලභිතය ද, ස්ප්‍රාණයට විෂයවූ ගන්ධාලභිතය ද, දිවට විෂයවූ රසාලභිතය ද, කාශෙත්‍රියට විෂයවූ සාශ්‍රිලභිතය ද, යන මිෂ්‍රසරූප පස ද.

සත්‍රිභාවය, පුරුෂභාවය, මනෝවිශ්‍යානාදිත්ව ආධාරවූ හෘදය වසතුව හා දෙහසවිතියට කාරණවූ රුපජීවිතෙත්‍රිය ද.

දෙකන්සිදුරු-නාසාබිල-මුඛවාර-උගුර-මල-මුත්‍රමානිකරෝය යන අවසිදුරු හා කන-බොනදෙය පිහිටන උදරපටලය යන මේ නව ය ආකාශොතු නම් වේ.

කසින් අභිප්‍රාය අනවත්තාවූ කාශවිඥානීය ද, වචනයෙන් අභිප්‍රාය අනවත්තාවූ වාගවිඥානීය ද,

දවසක් මුළුල්ලෙහි හිත්තෙන් රත්වූ යකඩකදක් මෙන් ශරීරයාගේ සැහැල්ලුවට යයි කියනලද කාශලක්‍ෂණය ද, සුමද්දිවමවීමක් මෙන් නොදැඩිබව යයි කියනලද කාශමාදුර්වය ද, යහපත් කොට හිත්තෙන් තැවූ සවිභ්‍රමයක් මෙන් ශරීරයෙන් ඒ ඒ කවිසුත්‍රයාවට අනුකූලව යයි කියනලද කාශකම්මිණ්‍යතාව ද,

ගහබොඩ තැඳු කුපයාගේ පරිපූර්ණාදකොදනමනය මෙන් දුර-සන්නාදි එකාදශරූපයනනයන්ගේ මතුමත්තෙහි උත්තරානි

වශයෙන් අභිවෘද්ධිය යයි කියනලද උපවය ද, පරිපූරණවූ කූපයෙන් ඉතිරි උදකයාගේ පිටත ඉතිරි යාමක් මෙන් උක්තකූමයෙන් උපවිත රූපයන්ගේ නැවතනැවතත් පුබ්බොත්තකතවශයෙන් ප්‍රවෘත්ති යයි කියනලද සත්තතිය ද, රූපයන්ගේ උත්පාදවස්ථාවයෙන් මත් තෙහි ජ්‍යෙෂ්ඨතා හඬනාස්මිමාවස්ථාව යයි කියනලද ජරතාව ද, රූප යන්ගේ පරිභෝගසම්පාදවූ අනිත්‍යතාව දැයි, යන මේ අවමිසිරූපයෝ ශිතො'පණාදින් රූපතානිගෙන් විකාරයට යෙදුනි=රූප නම් වේ යි; රුකිඅභිගෙන්=රූපසංකත නම් වේ.

වේදනාසංකතය නම්.

ඉප්වා'නිච්ච-මධ්‍යස්ථාලඛනයෙන් වී නම් සවැදූරුමි වූ ත්‍රිපිට වේ දනාව උපදනේය, (නොහොත්-මනාපවූ රූපයන් දැක සැපවේද නාව උපදනේය, අමනාපවූ රූපයන් දැක දුඃඛවේදනාව උපදනේය, ප්‍රියාප්‍රියවිරහිත භූමි-පච්චිත-කැට-කැබ්ලිහි ආදි මධ්‍යස්ථරූපයන් දැක උපෙක්‍ෂාවේදනාව උපදනේය, මෙසෙයින් ම මනාපයෙහි අසා-පෙ-මනාපයකි අසුරුණය කොට-මනාපරස වලද-සම්භූතක-අවිභූතක ප්‍රියවස්තු සායී කිරීමෙන්-මනාපදෙය සිතීමෙන් සැපවේ දනාව උපදී, අමනාපවස්තු සිතීමෙන් දුක්වේදනාව උපදී, මනාප-අමනාපවිරහිතවූ විතතායෙන් උපෙක්‍ෂාවේදනාව උපදී.) මෙසේ නානාප්‍රකාරයෙන් විසාරයට ගියා වූ චක්‍ෂුර්දි සදෙරින් උපදනා වේදනාව වේදනාසංකත නම් වේ.

සංඥාසංකතය නම්.

ඇසින් දුටු නිල-පිතාදිරූපයන් "මේ අසවල්ලූපය" යනාදිවශ යෙන් හැඳිනීමය, එසේ ම කණින් ඇසු හෙරි-විණ-මාදඩ්කාදි ශබ්ද යන් වෙන් වෙන් කොට හැඳිනීමය, නාසායෙන් අසුරුණය කළ සුගඳ-දුගඳ වෙන් වෙන් කොට හැඳිනීමය, දිවින් විදර සයන් ලුණු-ඇඹුල්-පැනි-කිරි-තෙල්ලසය යනාදිවශයෙන් වෙන් වෙන් කොට හැඳිනීමය, එසේ ම කයින් සපයන්නේ සපයී කොට "මේ සුඛසායීය" යනාදිවශ යෙන් තේරුම් කොට හැඳිනීමය, මනසින් ඛම්මයන් විනතනය කොට "මේ අසවල්ලෙය මේ අසවල්ලෙය" යි යනාදිවශයෙන් වෙන් වෙන් කොට සිතීවිලි හැඳිනීමය, යන මේ අභිවිධවූ සංඥා ව සංඥාසංකත නම් වේ.

සංකාරසංකතය නම්.

"සංඛාර වෙතනා ඵසො මනනකාරා'සු-සණ්ඨිති, තනෙකා විවාග්ග වායාමො පිති ජනො'ධිමොතතිකො.

සඬා සහි ගිණේ'තනප්පං වාගො මෙතනා මති පුතා, මජ්ඣිමනිකා ව පසංඛි කාය-විතතවසා දුචෙව.

ලභ්‍යා මුදු-කමම ඤාඤා-පාගුඤ්ඤා-උද්ගා තරා, දයා මුදු සමමවාචා කමමනා'ජ්වසංවරො.

ලොභො දොසො ච මොහො ච දිට්ඨි උඛච්චමෙවච, අභිරිකමනොත්තප්පං විවිකිච්ඡිතමෙවච.

මානෝ ඉසාං ව මචෙජරං කුකකුට්ටං පීන-මිඩකං,
ඉති එතානි පක්කස සංඛාරකඛිනසක්කදිතා"යි.

1—ගොච්ඤානු නමින් යහලුවන් පනස්පස්දෙනෙකු සීයුම්-ගො
යම්කැපිම්ආදියකට නමින් කුඹුරට ගියේ සෙසු පනස්පස් දෙනාට වඩා
ඕනෑකමින් මහත් උත්සාහයෙන් යෙදී ඒ ඒ කටයුතු කෙරේ ද, එප
රිද්දෙන් සෙසු පනස්පස්වර්ගයන්ට වඩා මහත් උත්සාහවත් ලක්‍ෂ
ණයෙන් යුක්තව ඒ සියලුමගේන් ආරම්භයෙහි අසුරුවන්නාවූ
මෙහතාව ද.

2—උදයන්හි හිතාආදියෙහි පැහිර වැද සාකිවන අවුරයමියක්
සේ පුරම කොට වක්‍ර-ශ්‍රෝත්‍රාදින් රූප-ශබ්දය දැක අසා ඒ ඒ
අරමුණු සාකි කරණ සාකිය ද.

3—අජාතියඅචයන් මෙහෙයන්නාවූ සාරජියක්නු මෙන් සහ
ජාතමිගේන් ආලභිතාහිවූ කොට මෙහෙයන්නාවූ මහසකාරය ද.

4—උපපලාදින්ට ජලය මෙන් සහජාතඅරුපමිගේන් පරිපාල
නයෙහි අබිපත්‍ය කරණ අයුසංඛ්‍යත ජීවිතෙය්‍යස ද.

5—සුඛමණ්ඩලයට මහානරේන්ද්‍රයෙකු පිරිවරගෙන ගිය සෙන
ගක් ඒ මහරජ්ජරුවන් වැඩියතැනට ම යෙද්ද, ඒ සියලු සෙනග එක
රැකි කිරීමට ප්‍රධානවූ නරේන්ද්‍රයක් සේ එසාදි සෙසු සියලුමගේන්
විසිරයා නොදී එක්ආරම්භයෙක සම්ප්‍රේෂණය කරණ විනේතකා
ශ්‍රමාව ද.

6—සණ්ඨායෙහි පුරම වදින පහරක් මෙන් අරමුණට පුරම කො
ට විත්තය නැගීම ලක්‍ෂණ කොට ඇති විනාශිකය ද.

7—ඒ පහරින් නැගෙනු රුවය සණ්ඨායෙහි පවත්නා සේ විත
කිකයෙන් අරමුණට නැගී විත්තයාගේ නැවත නැවත පවත්නා ලක්‍ෂ
ණසම්භාවූ විමාරය ද.

8—සියලු කටයුතු කාර්යයෙහි පසුබට නොවන යොධහටයෙ
කු සේ හැම ක්‍රියායෙහි උත්සාහවත් ලක්‍ෂණවූ විශ්‍රිය ද.

9—පෑන් නැගී ග්‍රිහමාලයෙහි කාන්තාරමාසිකයෙහි පිපාසා
යෙන් මිරිකි යන පුරුෂයෙක්හට පස්පියුමෙන් හැටසුනු සිහිල්පෑන්
පොකුණක් දැක උපදනා විත්තපිනනය සේ ඉවාරමමණයෙහි උප
දනා විනාශිකිය ද.

10—ආරම්භයුගණයෙහි සිහින් අත දිගු කරන්නාක් මෙන්
කතභිකම්‍යතාලක්‍ෂණ ඡේදය ද.

11—නිශ්චලවූ ඉන්ද්‍රියයක් මෙන් අරමුණෙහි සන්තිසංඛ්‍යා ලක්‍ෂ
ණවූ අබිමොක්‍ෂය ද.

12—වක්‍රවේනිතරූපයේ වතුරබිහිණියෙකුනමතින් කැලඹිගිය
මඩපලයක් ප්‍රසන්න කරණ උදකප්‍රසාදමාණිකාරනනයක් මෙන්
ලොහාදිවිත්තකෙලයෙන් පහදවන ලක්‍ෂණවූ ශ්‍රමාව ද.

13—මහරජස්භව කළමනා-නොකළමනා සියලුම කටයුතු සදහන් කරවන විශ්වාසආමානායෙකු සේ අකුලලබ්ථියෙන් හරින සේ ද කුලලබ්ථියෙන් කරණ සේ ද සිහි කරවන ලක්ෂණවූ සමානීය ද.

14—අකුලලබ්ථියාවෙහි ලජ්ජාසම්පන්න වූ කිසි ද.

15—අකුලලබ්ථියාවෙහි පහසුකම්වලට බන්ධනයක් ද.

16—පිටුමපත්‍රයෙහි පතිත ජලබිඳුවක් සේ දුටු-ඇසු කිසි අරවුණේක ඇලීම නොකරන්නාවූ අලෝභය ද.

17—අනුකූලමිත්‍රයෙකු සේ අවිරෝධසම්පන්නවූ අමෙයය ද.

18—අනුකාරයෙහි රූපයන් ප්‍රකාශකරණ ප්‍රදීපයක් සේ අවිද්‍යානිකාරය විධිමත් කොට සියලු හොඳ-නොහොඳ ප්‍රකාශ කරණ ලක්ෂණවූ ප්‍රඥා ද.

19—සම්ප්‍රසන්න චෛතසිකබ්ථියෙන් සවිකීයකෘත්‍යයෙහි සම්ප්‍රවෘත්තියට හෙතෙවූ නත්‍රමඛාසම්පන්න වූ ද.

20—වේදනාදිසාත්‍යතාවයෙන් දර්ශන සිද්ධි නිසන්තර ද භාවිතයේ කෙලෙසත් සන්තිද්වන නාසප්‍රසන්නය ද.

21—විෂ්ණුසාත්‍යතාවයෙන් දර්ශන සිද්ධි නිසන්තර ද භාවිතයේ කෙලෙසත් සන්තිද්වන විනිශ්චයනීය ද.

22—එසේ ම කාමච්ඡන්දයේ කෙලෙසත් සන්තිද්වන නාසලක්‍ෂණ වූ ද.

23—විනිශ්චයනීය කෙලෙසත් සන්තිද්වන විනිශ්චයනීය වූ ද.

24—දැව්-මානාදීන් සන්තිද්වන නාසමාදික්‍ෂය ද.

25—දැව්-මානාදීන් ම සන්තිද්වන විනිශ්චයනීය වූ ද.

26—කාමච්ඡන්දයේ කෙලෙසත් සන්තිද්වන නාසකම්මණිකාව ද.

27—කාමච්ඡන්දයේ ම සන්තිද්වන විනිශ්චයනීය වූ ද.

28—අප්‍රතිපක්‍ෂයේ සන්තිද්වන නාසප්‍රාග්‍රණිකාව ද.

29—අප්‍රතිපක්‍ෂයේ ම සන්තිද්වන විනිශ්චයනීය වූ ද.

30—කායසංඛ්‍යාවල වේදනා-සංඝ-සංඝාර යන සාත්‍යතාවයෙන් කුටලතාවකරවූ මායා-සාධකයන් අකුලලබ්ථියෙන් සන්තිද්වන නාසසංක්‍ෂය ද.

31—මායා-සාධකයන් අකුලලබ්ථියෙන් සන්තිද්වන විනිශ්චයනීය වූ ද.

32—දුෂ්ඨතාවයෙන් සන්තිද්වන පහකරණ කැමැත්තාවූ කරුණක් වූ ද.

33—පරලාභ-සත්කාර-ගරුකාර-ප්‍රභංගයෙහි මොදනලක්ෂණවූ මුද්‍රණය වූ ද.

34—බොල් සුලභෙහි හැර පියක් රැස් කරණ ගොවියෙකු සේ මුසාවාදය දුරු කොට වාක්සාත්‍යය පැවැත්වීම ලක්ෂණවූ සමානීය වූ ද.

35—අශ්වි-මල-මුත්‍රාදිය අනාගත ලදරුවෙකු සේ නොකොට කළමනා සාරවත් කටයුතු කරණ ප්‍රඥාපනතයෙකු සේ සහපත් කාය කම්මසම්පන්නවූ සමානීයමානසය ද.

36—රත්තන් දවා ශුඛ කරණ සම්මත කාරයෙකු සේ ජීවිකාව පිරිසිදු කරණ ලක්ෂණවූ සමානීයමානසය ද.

37—රූප-ශබ්දදියෙහි පවෙත්‍යයන් ඇළීම ලක්ෂණ කොට ඇති ලෝභය ද.

38—දණෙක් ගැසූ නගෙක් කිපෙන්නා සේ කිපීම ලක්ෂණ කොට ඇති මෙඝය ද.

39—වතුසත්‍යය නොදන්නා මොහය ද.

40—“මෙලෝ-පරලෝනැත”යනාදින් ගන්නා මිත්‍යාදාෂ්ටිය ද.

41—සිත නොසන්තිඳුවනබව ලක්ෂණවූ උබ්බවය ද.

42—ග්‍රාමශුන්‍යය අකුච්ඡව කැන නැත්තා සේ පාපයට ලක් නැති ලක්ෂණවූ අභිජිකය ද.

43—ප්‍රදිපයට සලකා නොබා පනින්නා සේ පාපයට හය නැති ලක්ෂණවූ අනොත්තප්පය ද.

44—බ්බ-බම්බ-සංඝ-ඝිංඝ-පුච්චාන-අපරාන-ඉද්දාච්චයනා ප්‍රත්‍යය සමුත්පන්නබවය යන අවතැන සැක සිතන්නාවූ මිච්ඡිකා ව ද.

45—“මම සියල්ලට වැඩිතරමැයි” සිතන්නාවූ මානය ද.

46—අනුන්කෙරෙහි කරණ ජ්‍යොති ව ද.

47—තමාගේ “සියලු චේතසයකි වෙනමකෙනෙකුට නොවේවා” යි සිතන්නාවූ මාතස්සය ද.

48—කළ-නොකළදෙයෙහි සන්තාපලක්ෂණවූ කුකුළුවය ද

49—චිත්තය හැකිලීම ලක්ෂණවූ චිත්තය ද.

50—කායඅකම්මණ්‍ය ලක්ෂණවූ මිඛය ද.

යන මේ පන්ස් බම්මයන්හා වෙදනා-සංඝවත් සමග දෙපන්ස් බම්මයෝ සංඝාරජනාකි නම් වේ.

විශ්වකාමකාමය නම්.

ඇසෙහි උකුණුසිසක් ප්‍රමාණ අභිමුඛත රූපයන් දක්නා වක්‍රය ප්‍රසාදයෙන් දුටු නිල-පිත-සවණ්ණාදි වණ්ණයන් දැනගන්නා වක්‍රවී ඥානය ද, ශ්‍රෝත්‍රයෙහි සිහින්තඹ මුත්තක් ප්‍රමාණවූ රත්මයෙන් නොයෙක් ශබ්ද අසා දැනගන්නා ශ්‍රෝත්‍රවිඥානය ද, නාසිකාවෙහි එළු වන්ගේ පියවරසවනන බදුටු දුගද-සුගද ආශ්‍රාණ්‍ය කොට දැනගන්නාවූ ශ්‍රාණ්විඥානය ද, දිවෙහි මහනෙල්මල් පෙත්තකට බදුටු සව හන් ඇති නොයෙක් රස විඳින්නාවූ ජිහ්වාප්‍රසාදයෙන් රසයන් විඳ දැනගන්නා ජිහ්වාවිඥානය ද, කැඩින් ලැබූ සාශීයන් දැනගන්නා වූ කාශ්විඥානය ද, සිහින් සිතූ සිහිවිලි දැනගන්නාවූ මනෝවිඥානය ද; යන මේ අභිමුඛව විඥානය ද.

සතරඅපායේ පිළිසද ගන්නාවූ අකුලවිපාකඅභෙතුකමනො විඥානබාහුවිත්තය ද.

මිතිස්ලෝච ජාත්‍යන-බහිර-උමතු-ගොඵආදි සන්ධ්‍යන්ගේ පිළි සද ගන්නාවූ කුලවිපාකඅභෙතුකමනො විඥානබාහුවිත්තය ද.

දෙවියන් හා මිතිස්ලෝච පින්වත්සන්ධ්‍යන්ගේ පිළිසිදගැණීමට හෙතුවූ සභෙතුකකාමාවචරවිපාකසිත් අව ද.

රූපිබ්‍රහ්මලෝකයෙහි උපදවන රූපාවචරවිපාකසිත් පස ද.

අරූපිබ්‍රහ්මලෝකයෙහි උපදවන අරූපාවචරසිත් සතර ද.

ඉප්පානුභවනලක්ෂණවූ මානසිකසුඛවේදනාව හා එකොත්පාද දිනාවයව ගියාවූ අනිත්‍යදිබ්බිසව්‍යාව ඉක්ම නිත්‍ය-සුඛ-සුභාදි වශයෙන් විපරිතාහිනිවෙසැසව්‍යාවූ මිථ්‍යාදෘෂ්ටිය හා එකොත්පාද දිප්‍රකාරයෙන් සුක්‍රත්ව නමාවිසින් හෝ මෙරමාවිසින් හෝ කරණල ද සුචිප්‍රයෝගවිරහිතගෙයින් අසංඝාරික එක් අකුශලචිත්තයෙක; නමාවිසින් හෝ අනායන්විසින් හෝ කරණලද සුචිප්‍රයෝගසහිතවූ ගෙයින් සසංඝාරිකවූ එක් අකුශලචිත්තයෙක; සොමිනස් සහගත වූ “කාමයෙති ආදිනවයෙස් නැතැයි” යනාදීන් ගත් මිත්‍යාදෘෂ්ටිය හා අමිත්‍රවූ අනික්කෙතෙකුත්විසින්[කරණලද] උත්තරයක් නැතිව ස්වභාවනිසෑණවූ සිතීන් ම කාමසෙවනාදිය කරණකල උපදනා අසංඝාරිකවූ එක් අකුශලචිත්තයෙක; එසේ ම සොමිනස් සහ(ගතව) ගියාවූ මිත්‍යාදෘෂ්ටිය හා අමිත්‍රව අනෙක්තසාහසහිතවූ සිතීන් කාම සෙවනාදිය හෝ [කරණකල]දෘෂ්ටිමඛලකදිය හෝ “සාර යයි” ගත් නාකල උපදනා සසංඝාරිකවූ එක් අකුශලචිත්තයෙක; මධ්‍යස්ථානුභවනලක්ෂණවූ උපෙක්ෂාවේදනාව හා එකොත්පාද දිනාවයව ගියාවූ විපරිතමිත්‍යාදෘෂ්ටියෙන් සම්ප්‍රසුක්‍රත්ව එක් අසංඝාරිකඅකුශලචිත්තයෙක; එසේ ම සසංඝාරිකවූ එක් අකුශලචිත්තයෙක; උපෙක්ෂාසහගතවූ විපරිතමිත්‍යාදෘෂ්ටිය හා මිත්‍ර නොවූ අසංඝාරිකවූ එක් අකුශලචිත්තයෙක; උපෙක්ෂාසහගතවූ විපරිතමිත්‍යාදෘෂ්ටිය හා මිත්‍ර නොවූ සසංඝාරික එක් අකුශලචිත්තයෙක; යන මේ ලොභසහගතවූ අකුශලචිත්තයෝ අවදෙන ද;—පුරිසයෙන් සම්ප්‍රසුක්‍රත්ව වෙෂසහගතවූ අසංඝාරික-සසංඝාරික අකුශලචිත්තයෝ දෙදෙන ද;—උපෙක්ෂා සහගියාවූ බුඛාදි අවනන්ති “ඇද්දො හෝ නැද්දො හෝයි” උපදනා සංශයලක්ෂණවූ විචික්ෂිතභාවෙන් සම්ප්‍රසුක්‍රත් එක් අකුශලචිත්තයෙක; රූප-ශබ්දාදියෙහි සිත නොසන්තුන්බවයයි කියන ලද උච්චවය හා එකොත්පාද දිප්‍රකාරයෙන් සුක්‍රත්ව එක් අකුශලචිත්තයෙක; යන මොවුහවිත්තයෝ දෙදෙන ද; යන මේ කි දෙළොස් අකුශලචිත්තයෝ ද.

උපෙක්ෂාවේදනාව හා එකොත්පාද දිනාවයව ගියාවූ රූපදශිකයව කාරණවූ චක්‍රෑප්‍රසාදය ආශ්‍රය කොට පවත්නාවූ චක්‍රෑප්‍රසාදය ද; එසේ ම ශ්‍රෝත්‍රවිඤ්ඤා ද; ස්ප්‍රාණවිඤ්ඤා ද; ජිහ්වාවිඤ්ඤා ද; දූර්වසහගතවූ කායවිඤ්ඤා ද; (උපෙක්ෂාසහගතවූ රූපාදීන් නිර්ණය කෙරෙමින් උපදනා සංගතිරණවිතය ද); යන මේ අකුශලචිත්තයෝ සත්දෙන ද.

උපෙක්ෂාසහගතවූ රූපදශිකයව ගෙනවූ චක්‍රෑප්‍රසාදය ආශ්‍රය කොට පවත්නාවූ චක්‍රෑප්‍රසාදය ද; ශ්‍රෝත්‍රවිඤ්ඤා ද; ස්ප්‍රාණවිඤ්ඤා ද; ජිහ්වාවිඤ්ඤා ද; සුඛසහගතවූ කායවිඤ්ඤා ද; උපෙක්ෂාසහගතවූ රූපාදි අරවුණු පිළිගන්නා සම්පට්ඨිනවිත්තය ද; එසේ ම (පිළිගත් රූප-ශබ්දාදි අරවුණු විමසන්නාවූ සංගතිරණවිත්තයයි කියන ලද කුෂලචිත්තයෙකුකමනොවිඤ්ඤාඛාතුව ද;) සොමනසසහගතවූ සැප

වෛද්‍යා ඇති සනතිර්ණවිත්තය ද; යන මේ අවිච්ඡිද්ධ කුසලවිපාක අභේදකවිත්තයෝ ද.

උපෙක්‍ෂාසහගතවූ චක්‍ෂුර්දිපච්චාරයෙහි වැදගත් රූපාදීආරමුණ්ඩ විත්තසත්තනිය යොමු කරණ පච්චාරවජ්ජනවිත්තය ද; උපෙක්‍ෂාසහගතවූ මනෝචාරයට හමුවූ රූපාදීආරමුණ්ඩ විත්තසත්තනිය යොමු කරණ මනෝචාරවජ්ජනවිත්තය ද; සොම්නස් සහගතවූ අනෝදරිකආලඛනයෙහි රහතුව සිනා උපදවන හසිතොත්තාද විත්තය ද; යන මේ අභේදකක්‍රියාසිත්ත තුන ද;—යන මේ සමිතිස් විත්තයෝ ද.

නම්මිලානිසංස දක්නාබැවින් හා සංස්ඤ්ඤානමානාසිකසුඛවෛද්‍යා වෙන් සුක්කගෙසින් සොම්නස් සහගතවූ විභූතිශ්‍රමාදි පච්චේද්‍රියයන් ගේ මුහු කිරීමෙන් ඥානමුද්‍රස්තනවූ අනායාසන්ගේ උත්සාහයක් නැතිව ස්වකියසම්පාචවූ සිතීන් ම දැන-සිලාදි පින් කරණකල උපද්‍යා අසංඝාරිකවූ එක් කුසලවිත්තයෙක; සොම්නස්සහගතවූ ඥානමුද්‍රස්තනවූ “දන් දෙව, පින් කරව” යනාදීන් අනෙකාත්සාහසගිතවූ සිතීන් දැනදි පින් කරණකල උපද්‍යා සංඝාරිකවූ එක් කුසල විත්තයෙක; දෙමවු-පියන්ගේ පුණ්‍යක්‍රියාදර්ශනයෙහි සංස්ඤ්ඤාතපර්වය ඇති බාලදුරකයෝ සතුන් දෑක සොම්නස් උපද්‍යා වහා දිව ගොස් අත තිබූ කිසිවක් දන්දෙත් ද, වදිද්ද, එකල ඔවුන්ට සොම්නස්සහගතවූ ඥානමුද්‍රස්තනවූ අසංඝාරික එක් කුසලවිත්තයෙක් උපද්‍යා නේය; විභූතිශ්‍රමා-බුච්ඡිසම්පානන සත්පුරුෂයෝ තමන් දරුවන් ලංකොට “පුතඛ අපබුදුන් සතුන් වදුව, පුදුව” යනාදීන් උත්සාහසගිත වූවානු සතුටුව වදිද්ද, පුද්ද්ද, එකල ඔවුන්ට සොම්නස්සහගතවූ ඥානමුද්‍රස්තනවූ සංඝාරිකවූ එක් කුසලවිත්තයෙක් උපද්‍යා නේය; උපෙක්‍ෂාසහගතවූ ඥානමුද්‍රස්තනවූ අසංඝාරික-සංඝාරිකකුසල විත්තයෝ දෙදෙනෙක; උපෙක්‍ෂාසහගතවූ ඥානමුද්‍රස්තනවූ අසංඝාරික-සංඝාරික කුසලවිත්තයෝ දෙදෙනෙක්; (බලවත් ශ්‍රමා වය විභූතිදූෂ්ටය ආනිසංසදර්ශන පුත්‍රායප්‍රතිශ්‍රාතකය යන සොම්නස් ඉපදවීමට හේතුවූ මෙ සතරඅස්ථිවිකල්පයෙහි ම සොම්නස් රහිතවූ සිත් ඇති වෙද්ද, එකල මේ පසුව කී සතරසිත උපෙක්‍ෂාසහගතවූ උපකේතය) යන මේ කාමාවචර කුසලසිත් අව ද;—(“සොම්නස්ස සහගතං” යනාදීන් කාමාවචරසහෙතුකකුසලසිත් අවෙක, විපාක සිත් අවෙක) ක්‍රියාසිත් අවෙකැයි; කියා කාමාවචර කුසලසිත් සුච්ඡි සෙක.

විකාංක-විචාර-ප්‍රීති-සුඛ-එකාග්‍රතාසගිතවූ ප්‍රථමඛකකුසලවිත්තය ද; විචාර-ප්‍රීති-සුඛ-එකාග්‍රතාසගිතවූ විතීයඛකකුසලවිත්තය ද; ප්‍රීති-සුඛ-එකාග්‍රතාසගිතවූ තෘතීයඛකකුසලවිත්තය ද; සුඛ-එකාග්‍රතාසගිතවූ චතුර්ත්වකකුසලවිත්තය ද; උපෙක්‍ෂා-එකාග්‍රතාසගිතවූ පඤ්චමඛකකුසලවිත්තය ද; මෙසේ යථොක්තක්‍රමයෙන් ම(විපා

කසිත් පසෙකු) ක්‍රියාසිත් පසෙකැයි කුසලසිත් පස සමග රූපාවචර සිත් පසලොසෙක.

අරූපාවචරකුසලසිත් සතරෙකු; (ච්ඡාකසිත් සතරෙකු) ක්‍රියාසිත් සතරෙකැයි; දෙළුසෙක් වේ. [18-පිටි-3-පෙළ පවත් බලනු.]

“සොනාපනතිමනවිතාං” යනාදීන් දෙසොනානුක්‍රමයෙන් මාණ්ඩ සිත් සතරෙකු; උපසිත් සතරෙකැයි; ලොකොත්තරසිත් අටෙක් වේ. [19-පිටි-1-පෙළපවත්]

මෙහි එක් අනුවක් පමණ විතරයක් විෂයානන්ධ නම් වේ.

[21-පිටි-21-පෙළපවත්]

මේ පටොපාද, නානානිශේෂ දුෂ්ඨයෙකි කියනු ලැබෙත්.

මේ දුෂ්ඨාසංසරයයි.

දුෂ්ඨමුදයාසංසරය කවරේ ද? නැවත නැවත හටයෙහි උපපත්ති සම්භාවයයි කියන ලද සත්‍යයෙන් ඉපදීම ඇති කරන්නාවූ නැඟි රහය හා එක්ව පැවැත්තාවූ ඒ ඒ හටයෙහි ඇලීම කරන්නාවූ (හෙවත්-උපනුපත්තිවල රූප-ශබ්ද, භාවයෙන් අරමුණු ගැන්මෙන් නිසාරවූ ඒ රූපාදියෙන් සතුටු වන්නාවූ) සත්‍යයෙන් යම් මේ තෘෂ්ණාවෙන් ඇදී, ඒ රූපාදීන් විෂයකොට පවත්නාවූ තණ්හාතොමෝ පවත්නිය.

ඒ කවරේද?—ඒ හැඟීන් බඳනා සේ සත්‍යයන් බැඳී යන පවතා මගින් කරන විෂයයෙන් පැවති සාමන්තරාත්මය, “හවය ශාස්වතය නිත්‍යයයි” කියා සිතාගෙන හවය ප්‍රාප්තිවශයෙන් පවත්වන හවන භාවය යන බහුතරිකානන්ධ, උපද්ද්‍යුමිවශයෙන් “මෙයින් මත්තෙහි හවය නැතැයි” සිතාගෙන එසේ පවත්නා විහවිතර්භාවය, යන මොනුයි.

උපදනාවූ සාමන්තරාත්මයයෙන් තුන්වැදෑරුම්වූ ඒ මේ තණ්හා තොමෝ වනාහි කවර නම් තැනෙක්හි උපදනා ද?—ඉපිද සිටීමිවශයෙන් පවත්නාවූ ඒ තණ්හාව කවරනම් තැනෙක්හි නැවත නැවත පැවතීමිවශයෙන් පිහිටා සිටිය ද?

ලොකයෙහි යම් කිසිවක් ප්‍රියවූ සම්භාව ඇත්තේ ද, චිත්තය මුළු සම්භාව ඇත්තේ ද, මෙහි උපදනාවූ මේ තණ්හාතොමෝ උපදනිය, නැවත නැවත පැවතීමිවශයෙන් සිටිනාවූ ඒ තණ්හාතොමෝ මෙහි එසේ සිටීමෙන් පවත්නිය.

“ලොකයෙහි ප්‍රියවූ සම්භාව ඇත්තාවූ මුළු සම්භාව ඇත්තාවූ කුමක් නම් සද්දා මෙහි උපදනාවූ මේ තණ්හාතොමෝ උපදනිය, මෙහි එසේ පවත්නාවූ ඒ තණ්හාතොමෝ එසේ පැවතීමිවශයෙන් සිටියයි” කියනු ලැබේ ද?

ලොකයෙහි වක්‍රාදි ආයතනාත්මකරෙහි “මමය, මාගේය” යන මුලාසිත්හි විශේෂයෙන් යෙදී සම්පත්තියෙහි පිහිටා වසන සත්‍යයෝ කැඩපත් අදියෙන් තමාගේ මුඛාදී රූපලක්ෂණ බලා ගන්නා අනුසා

රයෙන් බලා තමාගේ ඇස සමීක්ෂණයෙන් නැගූ චිත්‍රසන්නා පවුසාදමාණිකාමය සිව්මැදුරුකවුළුවක් මෙන් මාහැඟි කොට සි තත්තානුය, එසේ අපිදුමුලිකවිද්‍යාකලපනයෙන් වක්‍රරුදින් ප්‍රිය- මධුකාරයෙන් සලකන්නානුගේ නූපත්තණ්‍යාවද උපදනිය, උපත් තණ්‍යාව ද; නැවත නැවත පැවතිමිච්ඡයෙන් වැඩි-වැඩි පැවැත් මෙන් සිටිනිය, එහෙයින් සත්‍යයෙන් වක්‍රස යන නමා ඉන්ද්‍රියයන්කෙ රෙහි ඉතා දුර සිටි අරමුණු ගන්නාහෙයින් ද සත්‍යයන්ට වැඩිතරම් උපකාර ඇතිබැවින් ද මතුරෙහි පිහිටිහෙයින් ද පළමු කොට දක්වූ ඇස ඒ ඒ සත්‍යයන්ට එහි අදිනව(සම්පාවලක්‍ෂණ)නොසැලකීමෙන් ප්‍රියවූ සම්පාව ඇත්තේය, දැනටද මධුරසම්පාව ඇත්තේය, මෙහි උප දනාවූ මේ තණ්‍යාගොමෝ උපදනිය, මෙහි පැවතිමිච්ඡයෙන් සිටි නාවූ එම තණ්‍යාවනැවත නැවත ඉපද පැවතිමිච්ඡයෙන් සිටිනිය.

ලෝකයෙහි සත්‍යයෙන් අපිදුමුලිකවිපරිතකලපනයෙන් යෙදී බලනකල වක්‍රස සේ දුරුඅරමුණු ගන්නාහෙයින් ඊට දෙවනුකො ට දක්වූ ශ්‍රෝත්‍රය ඕනට සමීක්ෂණාලියක් මෙන් උතුම්ව වැටහෙන්නේය, එහෙයින් එසේවූ ශ්‍රෝත්‍රසංඛ්‍යාතකණ්‍යය ප්‍රියවූ සම්පාව ඇත්තේය, මධුරවූ සම්පාව ඇත්තේය; මෙහි-පෙ-

ලෝකසත්‍යයන් අතුරෙහි සැඟව වැදගත් අරමුණක් ම හඳුනන ජීවිතාවට වඩා මදක්දුර සිටි අරමුණු දැනගන්නා සම්පාව ඇති උස්වූ නාසය මනාකොට වටා තුඩු සිරියෙල්මැටියක් සේ සාර කොට ලක්‍ෂ ක්‍ෂණව අපිදුමුවෙන් මඛනලද සිත්ඇත්තනුවිසින් සැලකීමෙන් එහි ඇත්තා ම වූ අසාරඛව නොදැන වරදවා සලකනලද්දහට ස්‍රාණය යන නාසය ප්‍රියවූ සම්පාව ඇත්තිය, මධුරවූ සම්පාව ඇත්තිය; මෙහි-

ලෝකයෙහි එසේ ම විපරිතකලපනා ඇත්තනුවිසින් රක්තකම් ලපවලයක් වැනි ජීවිතාවයයි කියා ද, කටහඬ කුරවිකානාදයයි කියා ද, ශුභ-සාරවශයෙන් සලකනලද්ද, ඕනට ජීවිතාව ප්‍රියවූ සම්පාව ඇත්තිය, මධුරවූ සම්පාව ඇත්තිය; මෙහි-

සත්‍යලෝකයෙහි එසේ ම මූලාකලපනා ඇත්තනුවිසින් තමාගේ ශරීරය ප්‍රසංහාරයෙහි රත්තොරණක් මෙන් ද, වණිශ්‍ය රත් රත්-කිණිහිරිමල් බඳු උතුම්පැහැ ඇත්තේයයි කියා ද, කුන්සකාභි යෙන්="කය"ය යන නම ලද එහි එකානන්‍යසාරත්‍යාවය නොදැන ශුභ-සාර-ශුචි (පිරිසිදු) ලෙසින් යමෙක් සලකන සම්පාව ඇත්තේ ද, ඕනට කුණ්පයන්ගේ ම රාසිසංඛ්‍යාතශරීරය ප්‍රියවූ සම්පාව ඇත්තේය, මධුරවූ සම්පාව ඇත්තේය; මෙහි-

ලෝකසත්‍යයන්අතුරෙහි එසේ ම විපරිත (විද්‍යා) කලපනා ඇත්තනුවිසින් තමාගේ විත්තය අනුන්ගේ සිත් හා අසද්‍යව උදරතර කොට සිතාගෙන නිග්‍රහ කළනොහැකි වහා පෙරලෙන හිතා'හිත නොබලා කැමති යම් අරමුණෙක්හි කුළුපසෙකු මෙන් එන ඉතාදුරට ද යන තමා ශරීරය නොව එකලාව හැසිරෙණ සාක්‍ෂ්‍යාදායෙහි ම වාසය කරණ විදුලිය-රලපතර සේ වචලවූ තුඩු ම තමහට අභිත

ද කරනන්නා සභාව ඇති නොයෙක්පරිද්දෙන් අසාරවූ විනයය යන සිත ප්‍රියවූ සභාව ඇත්තේය, මධුරවූ සභාව ඇත්තේය, මෙහි—පෙ—සිරිතිය.

ලෝකයෙහි වක්‍රයව විෂයවූ විකාරයට පැමිණීම ලක්‍ෂණවූ රූපය ආදිනව නොසලකන්නාහට ප්‍රියවූ සරුප ඇත්තේය, මධුරවූ ආකාරය දුටු මුළාවූ ජනපිත්තව එසේ වැටහීම සභාව කොට ඇත්තේය, මෙහි එසේ ම උපදනාවූ මේ තණ්හාතොමෝ යථොක්කප්‍රකාරයෙන් ම උපදනිය, මෙහි පැවතීමටයෙයන් සිරිම ලබන්නාවූ ඒ තණ්හාව නැවත නැවත ඉපදීමටයෙයන් සිරිතිය.

ලෝකයෙහි ශ්‍රෝත්‍රයට විෂයවූ පච්ඡාමගුණිකවයෙයන් පවත්නා ශබ්දයෝ එහි ආදිනව නොසලකන්නාහට ප්‍රියවූ සරුප ඇත්තේය, මිදුරුලක්‍ෂණ සරුපකොට ඇත්තේය, මේ ශ්‍රෝත්‍රවිෂයවූ ශබ්දයන් විෂයෙහි—පෙ—

ලෝකයෙහි ස්‍රාණයට විෂයවූ ගන්ධයෝ ප්‍රියවූ සරුප ඇත්තේය, මධුරවූ සභාව ඇත්තේය, මෙහි—

ලෝකයෙහි ජීව්‍යාවට විෂයවූ අනෙක්ප්‍රකාරයෝ ප්‍රියවූ සභාව ඇත්තේය, මිදුරුලක්‍ෂණ සරුප කොට ඇත්තේය, මෙහි—

ලෝකයෙහි ශරීරයට විෂයවූ පච්ඡාමගුණිකවයෙයන් සියලු සාධකයෝ ප්‍රියවූ සරුප ඇත්තේය, මිදුරුලක්‍ෂණ සරුපකොට ඇත්තේය, මෙහි—

ලෝකසංඛ්‍යාත්තවතුරෙහි මනසට විෂයවූ පච්ඡාමගුණිකවයෙයන් පවත්නා බවම යන නම් ඇති කාරණයෝ ප්‍රියවූ සරුප ඇත්තේය, මිදුරුලක්‍ෂණ සරුප කොට ඇත්තේය, මෙහි—පෙ—සිරිතිය.

ලෝකයෙහි වක්‍රය හා එක්ව පැවති විෂයය (හෙවත් වක්‍රවාරයෙන් නික්ම රූපය දැනගන්නා විෂයවිනය) ප්‍රියවූ සරුප ඇත්තේය, මිදුරුලක්‍ෂණ සරුප කොට ඇත්තේය, මෙහි එසේ ම උපදනාවූ මේ තණ්හාතොමෝ උපදනිය, මෙහි පැවතීමටයෙයන් සිරිම ලබන්නාවූ ඒ තණ්හාව නැවත නැවත ඉපදීමටයෙයන් සිරිතිය.

ලෝකයෙහි ශ්‍රෝත්‍රවාරය හා පැවති ඒ ඒ ශබ්දවෘත්තණයන් වෙන් වෙන් කොට දැනගන්නා සභාව ඇති ශ්‍රෝත්‍රවිෂයය ප්‍රියවූ සරුප ඇත්තේය, මිදුරුලක්‍ෂණ සරුප කොට ඇත්තේය, මෙහි—පෙ—

ලෝකයෙහි ස්‍රාණවාරය හා පැවතීමෙන් ඒ ඒ ගන්ධාරමණයන් වෙන් වෙන් කොට දැනගන්නා සභාව ඇති ස්‍රාණවිෂයය ප්‍රියවූ සරුප ඇත්තේය, මධුරවූ ආකාරය සභාව කොට ඇත්තේය, මෙහි—

ලෝකයෙහි ජීව්‍යාවාරය හා පැවතීමෙන් මධුර-අමල-කටුක-නික්කාදී ඒ ඒ රසයන් වෙන් වෙන් කොට දැනගන්නා සුලු ජීව්‍යවිෂයය ප්‍රියවූ සරුප ඇත්තේය, මධුරවූ ආකාරය වැටහීම සභාව කොට ඇත්තේය, මෙහි—

ලෝකයෙහි කායවාරය හා එක්ව පැවතීමෙන් මෘදු-කක්කොදි අනෙකුකාර(පිලෙස) ඒ ඒ අරමුණු ඇතිව ස්වභාව කොට ඇත්තා වූ නායපියෙන ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මධුරවූ ආකාරය වැටහීම ස්වභාව කොට ඇත්තේය; මෙහි—

ලෝකයෙහි හෘදයවස්තුව ආශ්‍රය කොට පවත්නා හිතා'හිත-ශ්‍ර භා'ශ්‍ර-ඉ-වි-නිවිකාරණයන් වෙන් වෙන්ව තෝරා සලකාගත් නා ස්වභාවය ඇත්තාවූ මනෝපියෙන ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මධු රවූ ආකාරය වැටහීම ස්වභාව කොට ඇත්තේය; මෙහි—පෙ—සිවිතිය.

ලෝකයෙහි වක්‍ෂුවාරයෙහි රූපායනනයාගේ දැනවිලියෙන් වැදගත්තාවූ සායය ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මධුරවූ ආකාරය වැට හීම ස්වභාව කොට ඇත්තේය; මෙහි එසේ ම උපදනාවූ ඒ තණ්හා නොමෝ උපදනිය, මෙහි පැවතීමිවලියෙන් සිවිම ලබන්නාවූ ඒ ත ණ්හාව නැවත නැවත ඉපදීමිවලියෙන් සිවිතිය.

ලෝකයෙහි ශ්‍රොත්‍රවාරයෙහි ශබ්දයතනයාගේ ඇසීමිවලියෙන් වැදගත්තේ වන්නාවූ ශ්‍රොත්‍රසායය ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මධුරවූ ආකාරය වැටහීම ස්වභාව කොට ඇත්තේය; මෙහි—පෙ—

ලෝකයෙහි ස්‍රාණවාරයෙහි ගන්ධයතනයාගේ ආසෘණවල යෙන් වැදගත්තේ වන්නාවූ ස්‍රාණසායය ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තේ ය, මධුරවූ ආකාරය වැටහීම ස්වභාව කොට ඇත්තේය; මෙහි—

ලෝකයෙහි ජීව්‍යවාරයෙහි රසායනනයාගේ අනුභව කිරීමිවල යෙන් වැදගත්තේ වන්නාවූ ජීව්‍යසායය ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තේ ය, මධුරවූ ආකාරය වැටහීම ස්වභාව කොට ඇත්තේය; මෙහි—

ලෝකයෙහි කායප්‍රසාදය හා එක්ව පවත්නා කයෙහි සායයත නයාගේ වැදගත්තේ වන කායසායය ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මධුරවූ ආකාරය වැටහීම ස්වභාව කොට ඇත්තේය; මෙහි—

ලෝකයෙහි දුර-සම්පාදි නොයෙක් විශේෂ අරමුණු සිහි කිරීමි වලියෙන් ගන්නාසුලුවූ මනාසායය ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මධුරවූ ආකාරය වැටහීම ස්වභාව කොට ඇත්තේය; මෙහි—පෙ—සිවිතිය.

ලෝකයෙහි සන්ධ්‍යාව සියලුසසරදුක් ලුහුඬු විය නොදී බොහෝ කලක් දිස් කොට දෙනෙහෙයින්=ආයතන නම්වූ වක්‍ෂුරායන-රූපා යතන යන මේ ආයතනයන් දෙදෙනාගේ එක් වීමෙන් දැනාසාවා දවලියෙන් උපදනා පවතාමගුණනිසුතින සැපයාගේ විඳිමය යන වේදනාතොමෝ ප්‍රියවූ ස්වභාව ඇත්තිය, දැනවිලියෙන් ම උපද නා මධුරස්වභාව ඇත්තිය; මෙහි උපදනාවූ(වක්‍ෂුරායන-රූපායත නයන්ගේ සායයෙන් උපදනා)මේ තණ්හානොමෝ උපදනිය, මෙ හි ඉපද සිවිමිවලියෙන් පවත්නාවූ එම තණ්හාව නැවත නැවත ඉප දීමිවලියෙන් පවත්තිය.

ලෝකයෙහි ශ්‍රොත්‍රායතනය-ශබ්දයතනය යන මේ දෙදෙනා ගේ එක් වීමෙන් ශ්‍රවණාසාදවලියෙන් උපදනා වේදනාතොමෝ

ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තිය, ශ්‍රවණවශයෙන් ම උපදනා මධුරස්වභාව ඇත්තිය, මෙහි—පෙ—

ලෝකයෙහි ස්‍රාණ්‍යයනන-ගන්ධායනන යන මේ දෙදෙනාගේ හවු වීමෙන් අභ්‍රාණ්‍යවශයෙන් උපදනා කාමනිශ්ක්‍රිතවේදනානොමෝ ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තිය, අභ්‍රාණ්‍යවශයෙන් ම උපදනා මධුරස්වභාව ඇත්තිය, මෙහි—

ලෝකයෙහි ජීව්‍යායනන-රසායනන දෙදෙනාගේ හවු වීමෙන් සායනිශ්වශයෙන් උපදනා වේදනානොමෝ ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තිය, සායනවශයෙන් ම උපදනා මධුරවූ ස්වභාව ඇත්තිය, මෙහි—

ලෝකයෙහි කායායනන-සංකීර්ණයනදෙදෙනාගේ එක් වීමෙන් සංකීර්ණයෙන් උපදනා වේදනානොමෝ ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තිය, කායසංකීර්ණයෙන් උපදනා මධුරවූ ස්වභාව ඇත්තිය, මෙහි—

ලෝකයෙහි මනායනන-ඛණ්ඩායනදෙදෙනාගේ එක් වීමෙන් සංකීර්ණයෙන් (අරවුණු නියම කොට දැන සැලකිම්වශයෙන්) උපදනා වේදනානොමෝ ප්‍රියවූ ස්වභාව ඇත්තිය, වේදනාවශයෙන් ම උපදනා මධුරස්වභාව ඇත්තිය, මෙහි—පෙ—පවත්තිය.

ලෝකයෙහි මේ නිල-පිතය, හුඬ-දිශ්‍ය යනාදී ක්‍රමයෙන් විභාග කොට ඒ ඒ රූපයන් දැනගැනීම ලක්ෂණවූ රූපසංයුතාමෝ එහි ආදිනව නොදන්නාහව ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තිය, මධුරවූ අකාර ඇත්තිය, මෙහි උපදනාවූ මේ තණ්හානොමෝ උපදනිය, මෙහි ඉපද පැවතිම්වශයෙන් සිටිනාවූ එම තණ්හාව නැවත නැවත ඉපදිම්වශයෙන් පවත්තිය.

ලෝකයෙහි එසේ ම ඒ ඒ ශබ්දයන් විභාග කොට දැනගන්නා ශබ්දසංයුතාමෝ ප්‍රියවූ ස්වභාව ඇත්තිය, මධුරවූ අකාර ඇත්තිය, මෙහි—පෙ—

ලෝකයෙහි එසේ ම ගන්ධයන්ගේ ස්වභාවපරිද්දෙන් දැනගන්නා ස්වරූපවූ ගන්ධසංයුතාමෝ ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තිය, මධුරවූ අකාරය වැටහීම ස්වභාව කොට ඇත්තිය, මෙහි—

ලෝකයෙහි නොයෙක් රසයන්ගේ ස්වරූපය මේ මේ යයි දන්නා රසසංයුතාමෝ ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තිය, මධුරවූ අකාරය වැටහීම ස්වභාව කොට ඇත්තිය, මෙහි—

ලෝකයෙහි එසේ ම නොයෙක් සංකීර්ණ වෙන් වෙන්ව හඳුනන සංකීර්ණයනොමෝ ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තිය, මධුරවූ අකාරය වැටහීම ස්වභාව කොට ඇත්තිය, මෙහි—

ලෝකයෙහි මනෝවිභේදයඛණ්ඩසංඛ්‍යත රූපාරූපකාරණඥා රෙන් මේ අසවල්කාරණයයි වෙන් වෙන්ව දැනීම ලක්ෂණවූ ඛණ්ඩසංයුතාමෝ ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තිය, මධුරවූ අකාර වැටහීම ස්වභාව කොට ඇත්තිය, මෙහි—පෙ—පවත්තිය.

ලෝකයෙහි මේ රූපයයි දැන එහි පවත්වන සිතිප්පිකාමෝ ප්‍රි

යනු ස්වරූප ඇත්තිය, මධුරවූ ආකාරය වැටහීම ස්වභාව කොට ඇත්තිය, මෙහි එසේම උපද්‍යානවූ මේ තණ්හානොමෝ උපද්‍යාන, මෙහි පැවතීමටයෙයන් සිටීම ලබන්නාවූ එම තණ්හාව නැවත නැවත ඉපදීමටයෙයන් සිටිනිය.

ලෝකයෙහි මේ ශබ්දයයි යන සිතීළිනොමෝ ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තිය, මධුරවූ ආකාරය වැටහීම ස්වභාව කොට ඇත්තිය, මෙහි—පෙ—

ලෝකයෙහි ගන්ධයයි යන සිතීළිනොමෝ ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තිය, මධුරවූ ආකාරය වැටහීම ස්වභාව කොට ඇත්තිය, මෙහි—

ලෝකයෙහි රසයයි යන සිතීළිනොමෝ ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තිය, මධුරවූ ආකාරය වැටහීම ස්වභාව කොට ඇත්තිය, මෙහි—

ලෝකයෙහි සංඝියෙහි පැවති සිතීළිනොමෝ ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තිය, මධුරවූ ආකාරය වැටහීම ස්වභාව කොට ඇත්තිය, මෙහි—

ලෝකයෙහි ඛණ්ඩයෙහි පැවති සිතීළිනොමෝ ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තිය, මධුරවූ ආකාරය වැටහීම ස්වභාව කොට ඇත්තිය, මෙහි—පෙ—සිටිනිය.

ලෝකයෙහි එසේම සිතීළි පැවැත්වීමෙන් රූපයන් විෂය කොට ඉපිද එහි පවත්නා තෘෂ්ණානොමෝ ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තිය, මධුරවූ ආකාරය වැටහීම ස්වභාව කොට ඇත්තිය, මෙහි එසේම උපද්‍යානවූ මේ තණ්හානොමෝ උපද්‍යාන, මෙහි පැවතීමටයෙයන් සිටීම ලබන්නාවූ එම තණ්හාව නැවත නැවත ඉපදීමටයෙයන් සිටිනිය.

ලෝකයෙහි ශබ්දයෙහි පැවති තෘෂ්ණානොමෝ ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තිය, මධුරවූ ආකාරය වැටහීම ස්වභාව කොට ඇත්තිය, මෙහි—පෙ—

ලෝකයෙහි ගන්ධයෙහි පැවති තෘෂ්ණානොමෝ ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තිය, මධුරවූ ආකාරය වැටහීම ස්වභාව කොට ඇත්තිය, මෙහි—

ලෝකයෙහි රසයෙහි පැවති තෘෂ්ණානොමෝ ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තිය, මධුරවූ ආකාරය වැටහීම ස්වභාව කොට ඇත්තිය, මෙහි—

ලෝකයෙහි සංඝියෙහි පැවති තෘෂ්ණානොමෝ ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තිය, මධුරවූ ආකාරය වැටහීම ස්වභාව කොට ඇත්තිය, මෙහි—

ලෝකයෙහි ඛණ්ඩයෙහි පැවති තෘෂ්ණානොමෝ ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තිය, මධුරවූ ආකාරය වැටහීම ස්වභාව කොට ඇත්තිය, මෙහි—පෙ—සිටිනිය.

ලෝකයෙහි රූපයෙහි පැවති විතක්කයනෙම ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මධුරවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මෙහි උපද්‍යානවූ මේ තණ්හානොමෝ උපද්‍යාන, මෙහි පැවතීමටයෙයන් සිටිනාවූ එම තණ්හාව නැවත නැවත ඉපදීමටයෙයන් සිටිනිය.

ලෝකයෙහි ශබ්දයෙහි පැවති විතක්කයනෙම ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මධුරවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මෙහි—පෙ—

ලෝකයෙහි ගතබයෙහි පැවති විතකිකයනෙම ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මධුරවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මෙහි--

ලෝකයෙහි රසයෙහි පැවති විතකිකයනෙම ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මධුරවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මෙහි--

ලෝකයෙහි සංඝියෙහි පැවති විතකිකයනෙම ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මධුරවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මෙහි--

ලෝකයෙහි ඛණ්ඩයෙහි පැවති විතකිකයනෙම ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මධුරවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මෙහි--පෙ--සිටිනිය.

ලෝකයෙහි සිතින් ගත් රූපාදි අරමුණු හැර එහි නැවත නැවත සිතීම (අනුමැදිනවශයෙන් සිහිකරමින් සිත පැවැත්වීම) ස්වභාවවූ රූපයෙහි පැවති විචාරයනෙම ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මධුරවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මෙහි උපදනාව මේ තණ්හාකොමෝ උපදනිය, මෙහි පැවතිමිචයයෙන් සිටිනාවූ එම තණ්හාව නැවත නැවත ඉපදිමිචයයෙන් සිටිනිය.

ලෝකයෙහි එසේ ම ශබ්දයෙහි පැවති විචාරයනෙම ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මධුරවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මෙහි--පෙ--

ලෝකයෙහි එසේ ම ගතබයෙහි පැවති විචාරයනෙම ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මධුරවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මෙහි--

ලෝකයෙහි එසේ ම රසයෙහි පැවති විචාරයනෙම ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මධුරවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මෙහි--

ලෝකයෙහි එසේ ම සංඝියෙහි පැවති විචාරයනෙම ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මධුරවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මෙහි--

ලෝකයෙහි එසේ ම ඒ ඒ ඛණ්ඩයන් සිතින් අනුමැදිනාය කොට විචාරිමිචයයෙන් පවත්නාවූ විචාරයනෙම ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මධුරවූ ස්වරූප ඇත්තේය, මෙහි උපදනාව මේ තණ්හාකොමෝ උපදනිය, මෙහි පැවතිමිචයයෙන් සිටිනාවූ ඒ තණ්හාව නැවත නැවත ඉපදිමිචයයෙන් සිටිනිය.

මේ දුෂ්ඨමුදයාසංසාරාසංඝි.

දුෂ්ඨචරොධාසංසාරාසංඝි නම් කවරේද?--කාමතෘෂ්ණාදිවශයෙන් තුන්වැදෑරුම්වූ ඒ තණ්හාවගේ නිෂේෂවූ යම් විරහයෙන් (ඇල්ම නැති වීමෙන්) ඇද්ද, සවාකාරවූ යම් නිරෝධයෙන් ඇද්ද, (යම් අලය හැරීමෙන් ඇද්ද,) සවාකාරයෙන් නිෂේෂ කොට එම අලයාගේ යම් හැරීමෙන් ඇද්ද, එම තණ්හාවගේ යම් මිදීමෙන් (ඉන් හැරීමෙන්) ඇද්ද, අලය නොකොට හැරීම යන ඒ මේ කාරණයකට "දුෂ්ඨනිරෝධාසංසාරාසංඝි" නම් වන්නේය.

පහ වන්නාවූ ඒ මේ තෘෂ්ණාකොමෝ කවර නම් නැතෙත්ති පහවන්නි ද, පහවීමිචයයෙන් නිරුඬ වන්නාවූ ඒ තණ්හාකොමෝ

කවරනම් තැනෙක්හි නැවත නැවත නොසිපදිම්වශයෙන් නිරුඬ වන්නී ද?—

ලෝකයෙහි රූපාදි යම් ආරම්භණයක් කාමගුණවශයෙන් ප්‍රියවූ ස්වරූප ඇත්තේ ද, එසේ ම මධුරවූ ස්වරූප ඇත්තේ ද, මෙහි පහ වනුලබන්නාවූ මේ තණ්හානොමෝ පහවන්නිය, මෙහි කාමයෙන් සිත පහවීමිවශයෙන් නිරුඬ වන්නාවූ ඒ තණ්හාව නැවත නැවත නොසිපදිම්වශයෙන් නිරුඬ වන්නිය.

ලෝකයෙහි ප්‍රියවූ මධුරවූ ස්වරූප ඇති යම්කිසිවෙක් ඇද්ද, මෙහි පහවන්නාවූ මේ තණ්හානොමෝ පහවන්නිය, මෙහි පහවීමි වශයෙන් නිරුඬ වන්නාවූ ඒ තණ්හාව නැවත නැවත නොසිපදිම් වශයෙන් නිරුඬ වන්නිය.

ලෝකයෙහි යටි කියනලද ක්‍රමයෙන් ආදිනව නොසලකා අවි දුෂ්චලිත සිත් ඇත්තාහට වක්‍රාසය යන ඇස ප්‍රියවූ ස්වභාව ඇත්තේය, මධුරවූ ස්වභාව ඇත්තේය; මෙහි පහවනුලබන්නාවූ මේ තණ්හානොමෝ පහවන්නිය, මෙහි නැවත නැවත නොසිපදිම්වශයෙන් නිරුඬ වන්නාවූ එම අප්‍රකාශනවක්‍රාසයනගෙහි පැවති තණ්හාව නැවත නැවත නොසිපදිම්වශයෙන් නිරුඬ වන්නිය.

ලෝකයෙහි ශ්‍රෝත්‍රය ප්‍රියවූ ස්වභාව ඇත්තේය, මධුරවූ ස්වරූප ඇත්තේය; මෙහි—පෙ—

ලෝකයෙහි ස්පර්ශය ප්‍රියවූ ස්වභාව ඇත්තේය, මධුරවූ ස්වභාව ඇත්තේය; මෙහි—

ලෝකයෙහි ජීව්‍යාව ප්‍රියවූ ස්වභාව ඇත්තේය, මධුරවූ ස්වරූප ඇත්තේය; මෙහි—

ලෝකයෙහි ශරීරය ප්‍රියවූ ස්වභාව ඇත්තේය, මධුරවූ ස්වභාව ඇත්තේය; මෙහි—

ලෝකයෙහි මනස ප්‍රියවූ ස්වභාව ඇත්තේය, මධුරවූ ස්වභාව ඇත්තේය; මෙහි—පෙ—නිරුඬ වන්නිය.

ලෝකයෙහි රූපයනෙම—පෙ—ශබ්දයනෙම—ගන්ධයනෙම—රසයනෙම—සංඝ්‍රහයනෙම—බලිය(බලියතනය)නෙම ප්‍රියවූ ස්වභාව ඇත්තේය, මධුරවූ ස්වභාව ඇත්තේය; මෙහි පහවනුලබන්නාවූ මේ තණ්හානොමෝ පහවන්නිය, මෙහි නැවත නැවත නොසිපදිම් වශයෙන් නිරුඬ වන්නාවූ එම තණ්හාව නැවත නැවත නොසිපදිම් වශයෙන් නිරුඬ වන්නිය.

ලෝකයෙහි වක්‍රාසයනෙම—පෙ—ශ්‍රෝත්‍රවිඤ්ඤායනෙම—ස්පර්ශවිඤ්ඤායනෙම—ජීව්‍යවිඤ්ඤායනෙම—මනෝවිඤ්ඤායනෙම ප්‍රියවූ ස්වභාව ඇත්තේය, මධුරවූ ස්වභාව ඇත්තේය; මෙහි පහවනුලබන්නාවූ මේ තණ්හානොමෝ පහවන්නිය, මෙහි නැවත නැවත නොසිපදිම්වශයෙන් නිරුඬ වන්නාවූ එම තණ්හාව නැවත නැවත නොසිපදිම්වශයෙන් නිරුඬ වන්නිය.

ලෝකයෙහි වක්‍රසායනයෙන්—පෙ—ශ්‍රෝත්‍රසායනයෙන්—සූණ්‍ය සායනයෙන්—ජිහ්වාසායනයෙන්—කායසායනයෙන්—මනාසායනයෙන් ප්‍රියවු ස්වභාව ඇත්තේය, මධුරවු ස්වභාව ඇත්තේය, මෙහි පහවනු ලබන්නාවූ මේ තණ්හාතොමෝ පහවන්නිය, මෙහි නැවත නැවත නොසිපදිම්වශයෙන් නිරුඬ වන්නාවූ ඒ තණ්හාව නැවත නැවත නොසිපදිම්වශයෙන් නිරුඬ වන්නිය.

ලෝකයෙහි වක්‍රසායනවේදනාව—පෙ—ශ්‍රෝත්‍රසායනවේදනාව—සූණ්‍යසායනවේදනාව—ජිහ්වාසායනවේදනාව—කායසායනවේදනාව—මනාසායනවේදනාව ප්‍රියවු ස්වභාව ඇත්තිය, මධුරවු ස්වභාව ඇත්තිය, මෙහි පහවනු ලබන්නාවූ මේ තණ්හාතොමෝ පහවන්නිය, මෙහි නැවත නැවත නොසිපදිම්වශයෙන් නිරුඬ වන්නාවූ එම තණ්හාව නැවත නැවත නොසිපදිම්වශයෙන් නිරුඬ වන්නිය.

ලෝකයෙහි රූපසංඥාව—පෙ—ශබ්දසංඥාව—ගන්ධසංඥාව—රසසංඥාව—සායනසංඥාව—බර්මසංඥාව ප්‍රියවු ස්වභාව ඇත්තිය, මධුරවු ස්වභාව ඇත්තිය, මෙහි පහවනු ලබන්නාවූ මේ තණ්හාතොමෝ පහවන්නිය, මෙහි නැවත නැවත නොසිපදිම්වශයෙන් නිරුඬ වන්නාවූ එම තණ්හාව නැවත නැවත නොසිපදිම්වශයෙන් නිරුඬ වන්නිය.

ලෝකයෙහි රූපසංවේදනාව—පෙ—ශබ්දසංවේදනාව—ගන්ධසංවේදනාව—රසසංවේදනාව—සායනසංවේදනාව—බර්මසංවේදනාව ප්‍රියවු ස්වභාව ඇත්තිය, මධුරවු ස්වභාව ඇත්තිය, මෙහි පහවනු ලබන්නාවූ මේ තණ්හාතොමෝ පහවන්නිය, මෙහි නැවත නැවත නොසිපදිම්වශයෙන් නිරුඬ වන්නාවූ එම තණ්හාව නැවත නැවත නොසිපදිම්වශයෙන් නිරුඬ වන්නිය.

ලෝකයෙහි රූපතෘෂ්ණාව—පෙ—ශබ්දතෘෂ්ණාව—ගන්ධතෘෂ්ණාව—රසතෘෂ්ණාව—සායනතෘෂ්ණාව—බර්මතෘෂ්ණාව ප්‍රියවු ස්වභාව ඇත්තිය, මධුරවු ස්වභාව ඇත්තිය, මෙහි පහවනු ලබන්නාවූ මේ තණ්හාතොමෝ පහවන්නිය, මෙහි නැවත නැවත නොසිපදිම්වශයෙන් නිරුඬ වන්නාවූ එම තණ්හාව නැවත නැවත නොසිපදිම්වශයෙන් නිරුඬ වන්නිය.

ලෝකයෙහි රූපචිතකිකය—පෙ—ශබ්දචිතකිකය—ගන්ධචිතකිකය—රසචිතකිකය—සායනචිතකිකය—බර්මචිතකිකය ප්‍රියවු ස්වභාව ඇත්තේය, මධුරවු ස්වභාව ඇත්තේය, මෙහි පහවනු ලබන්නාවූ මේ තණ්හාතොමෝ පහවන්නිය, මෙහි නැවත නැවත නොසිපදිම්වශයෙන් නිරුඬ වන්නාවූ එම තණ්හාව නැවත නැවත නොසිපදිම්වශයෙන් නිරුඬ වන්නිය.

ලෝකයෙහි රූපච්චාරය—පෙ—ශබ්දච්චාරය—ගන්ධච්චාරය—රසච්චාරය—සායනච්චාරය—(චිතකිකවශයෙන් ගත් රූපාදීන් අරමුණු කොට එහි සිත නොහැර පිහිටුවා නැවත නැවත අවසව සිහි කිරීම

සිතුවාටු) බිම්විවාරයතෙම ප්‍රියවු සරුප ඇත්තේය, මඩුරවු සරුප ඇත්තේය, මෙහි පහවත්තාවු මේ (බිම්විවාරයත් අරමුණුව පවත්නා) තණනානොමෝ දුරුවිම්වලයෙන් පහවත්නිය, මෙහි දුරු විම්වලයෙන් නිරුඩ වත්තාවු එම තණනානොමෝ නැවත නැවත නොසිපදිම්වලයෙන් නිරුඩ වත්නිය.

මේ දූඛනිරෝධායනිසත්‍යයයි.

දූඛනිරෝධායනිප්‍රතිපදයනිසත්‍යය කවරේ ද?—මෙම ආයනි අප්‍රාධිනිකමානිතය වන්නේය; ඒ කවරේ ද?—(මිත්තදුෂ්ඨයව පිරුඩවු වතුසත්‍යාජනනායුනාසවරුපවු) සමාග්දෂ්ඨය, (මිත්තසංඛ්‍යාලපනාවට පිරුඩවු භෞමිකමාලසණ) සමාග්දෂ්ඨය, (මිත්තවිව නයව ප්‍රතිපසවු වාග්දුෂ්ඨයවිවර්මණලසණ) සමාග්දෂ්ඨය, (මිත්තකම්මානාග්‍යව ප්‍රතිපසවු කායදුෂ්ඨයවිවර්මණලසණ) සමාග්දෂ්ඨය, (මිත්තභාවනාග්‍යව ප්‍රතිපසවු සමාග්දෂ්ඨය) සමාග්දෂ්ඨය, (මිත්තවිකර්මයව ප්‍රතිපසවු විශ්වරූපලසණ) සමාග්දෂ්ඨය, (මිත්තසමාග්‍යව ප්‍රතිපසවු සමාග්දෂ්ඨය) සමාග්දෂ්ඨය, (මිත්තසමාග්‍යව ප්‍රතිපසවු අවිසේසලසණ ඇති) සමාග්දෂ්ඨය, යන මේයි.

1—එහි,—සමාග්දෂ්ඨය නම් කවරෙන් වන්නි ද?—දූඛසත්‍යයෙහි පැවති “දුක” යයි දන්නා ඥානය ද, දූඛසමුදයසත්‍යයෙහි පැවති මේ “සමුදය” යි දන්නා ඥානය ද, දූඛනිරෝධසත්‍යයෙහි පැවති මේ “නිරෝධ” යයි දන්නා ඥානය ද, දූඛනිරෝධායනිප්‍රතිපදයෙහි පැවති මානිකඥනය, යන යමෙන් ඇද්ද, මෙතෙම “සමාග්දෂ්ඨ” යයි කියනුලැබේ.

2—සමාග්දෂ්ඨය නම් කවරේ ද?—ගිහිතෙයින් නික්ම මහණවීමෙහි පැවති භෞමිකමාලසණ, “අත්සත්තු නොනසිත්වා” යි යනාදිපිටිත් පැවති අවකාශදෂ්ඨය, සමාග්දෂ්ඨය වැලකීමෙහි පැවති අවිහිංසාසංඛ්‍යාලපනාවය, යන මේ කාරණයතෙම “සමාග්දෂ්ඨ” යයි කියනුලැබේ.

3—සමාග්දෂ්ඨය නම් කවරේ ද?—මුසාවාදයෙන් වැලකීමය, භෞමිකමාලසණෙන් වැලකීමය, පරුෂවිවනයෙන් වැලකීමය, සමප්‍රලාපයෙන් වැලකීමය, යන මේ කාරණයතෙම “සමාග්දෂ්ඨ” යයි කියනුලැබේ.

4—සමාග්දෂ්ඨය නම් කවරේ ද?—ප්‍රාණසාධනයෙන් වෙන් වීමය, අදනාදානයෙන් වෙන් වීමය, කාමමිත්තවාරයෙන් වැලකීමය, යන මේ කාරණයතෙම “සමාග්දෂ්ඨ” යයි කියනුලැබේ.

5—සමාග්දෂ්ඨය නම් කවරේ ද?—ආයනිප්‍රතිපද සසර භග්‍යවිසින් දන්නා භික්ෂුතෙම මිත්තආර්ථය හැර සමාග්දෂ්ඨයෙන් ජිවිකාව කරන්නේය, යන මේ කාරණයතෙම “සමාග්දෂ්ඨ” යයි කියනුලැබේ.

6-සමාගමාසාමය නම් කවරේද?—නූපත් අකුලබමිසන්ගේ නොසිපදීමපිණිස (ඒ ඒ පාපකමිස නූපදනා පිළිවෙත් පිරිමව) ආලය උපදවන්නේය, ඊට ම නිසි ව්‍යායාමය කරන්නේය, එබඳු අකුසල් නම්‍ය කරා නොපැමිණෙනපිණිස පිළිවෙත්සාධකවිධය පවත්වන්නේය, මුළුපරායන් සේ සිතව වසන නොව විනය කිරීමෙන් විතත පරිග්‍රහය කරන්නේ වේයි, “එකානාගයෙන් සම්-නගර-ඇවිපමණක් ඉතිරිව ශරීරයෙහි සෙසු ලේ-මස් විශලි යතුදු මේ විධිය නොහරිම”යි ඉවාගෙණ කළමනා විධිය පවත්වන්නේය, සමුද්‍යවාර්ථය යෙන් තමන්ට උපන්නාවූ අකුලබමිසන්ගේ දුරු කිරීමපිණිස ද ඒ ඒ අකුලබමිස දුරු කිරීමට නිසි පිළිවෙත් පිරිමෙහි ආලය උපදවන්නේය, එම පිළිවෙත්සාධකව්‍යායාමය කරන්නේය, තමාකෙරෙහි පවත්නා ඒ අකුසල් දුරු වීමට නිසි විධිය පවත්වන්නේය, විනය කිරීමෙන් විතතපරිග්‍රහණය කරන්නේය, “එකානාගයෙන් සම්-නගර-ඇවි අවශෙෂව මස්-ලේ ශුෂ්‍ක වන්නේ නමුදු මේ විධිය නොහරිම”යි දෘඪතරසමාදානයෙන් යෙදි විධිය කරන්නේය, —තමාකෙරෙහි නූපත් ප්‍රථමබ්‍යාදි අකුලබමිසන්ගේ ඉපදීමපිණිස (යම් පුකාරයෙකින් ප්‍රථමබ්‍යාදි ඒ නූපත් අකුලබමිසන්ගේ ප්‍රතිලාභය වේ ද එසේවූ) පිළිවෙත්සාධක ආලය කරන්නේය, එබඳු ම ව්‍යායාමය කරන්නේය, එම අකුලබමිසන් උපදවා ගැන්මට නිසි පිළිවෙත්සාධක විධිය සිත්හි පවත්වන්නේය, විධිකරණයෙන් විතතපරිග්‍රහණය කරන්නේය, දෘඪතරවූ විධිසමාදානයෙන් යෙදි එම(අකුලබමිසන්ගේ ප්‍රතිලාභයට කළමනා විධිය) කරන්නේය, —තමාසතන්හි උපත්-ප්‍රථමබ්‍යාදි අකුලබමිසන්ගේ නැවත නැවත ඉපදීමවශයෙන් සිරිමය, (හෙවත්-යම් කුසලයක් එක්වුවෙකු දෙවුවෙකු කොටගත් පමණකින් නොනැවති නැවත නැවතත් සතතයෙන් එම අකුලබමිසන් උපදවාගැන්මෙහි යෙදීමෙන් සිරි කොට තමාකෙරෙහි පිහිටුවාගත්තාපිණිස එම අකුලබමිසන්ගේ විනාශ නොවීම පිණිස වඩවඩා වඩිනවිමපිණිස ඵ්‍යුලව පතලවීමපිණිස භාවනාවගේ පරිපූර්ණත්වයපිණිස එම අකුලබමිසන්ගේ ස්ථිතිතව නිසි පිළිවෙත්සාධකවිධිය සිත්හි උපදවන්නේය, එසේ ම අකුලබමිසන්ගේ ස්ථිතියට නිසි ව්‍යායාම කරන්නේය, එසේ ම ඊට කළමනා විධිය පවත්වන්නේය, විධිකරණයෙන් ම විතතපරිග්‍රහණය කරන්නේය, දෘඪතරසමාදානයෙන් යෙදි මේ ශරීරයෙහි සම්-නගර-ඇවිපමණක් අවශෙෂව මස්-ලේ විශලි යතුදු මේ විධිය නොහරිම”යි යන කල්පනායෙන් උපත් අකුලබමිසන්ගේ නැවත නැවතත් ඉපදීමවශයෙන් සිරිමපිණිස ම විධිය කරන්නේය, යන මේ “සමසත්ත්වයාම” යයි කියනුලැබේ.

7-සමසත්ත්වයාමෝ කවරේද?—“කුච්ඡිතානං සාසවබමිතානං ආයොගි=කායො” යනු බැවින් කුසිතවූ (නිඤ්ඤ) සියලු ම පාපබමි

යන්ට ද කෙසෙදී කුණ්ටයන්ට ද ස්ථානගෙයින් ඔවුන්ගේ ම විශෙෂයෙන් එක්වීමෙන් ම ආය නුයි=කාය නම් ලද ව්‍යාප්තියකි මේ ශරීරයෙහි එකානන්තභාවයට ද න සිත්හි වැඩිමිච්ඡයෙන් පවත්නා දස සතරවිධවූ කායානුස්මිතියාචනයෙහි කෙලෙසුන් තවන විශිෂ්ඨ ඇති සම්ප්‍රජ්‍යසංඛ්‍යාවකි නුච්ඡිත් සුක්ඛව කායපරිත්‍රාහිකසිතියයයි කියනලද ශරීරයාගේ අසාර-අශුභවයෙන් නය සිති කරගන්නා සිතියෙන් සුක්ඛයුග්‍රේය ලුප්ත-පලුප්තයාහිගෙන්="ලොක" නම්වූ මේ ශරීරයෙහි "කාමච්ඡද" යයි කියනලද ලොහය ද "ව්‍යාපාද" යයි කියනලද නොසතුටුව දැයි කියනලද මේ පාපබලියෙන් අනිත්‍යදී නොයෙක් ආදිනවකාරණ සිති කිරීමෙන් පාපයට අවකාශ නොදීමය යන තදබන්ධයෙන් ද පුර්වකතාදී සමාසිභාව නාබලයෙන් සිත එකත කොට පාපයට අවකාශ නොදීමය යන විෂ්‍යාමතාවයෙන් ද යන මේ විප්‍රකාරයෙන් පාපමූලවූ කෙලෙස් සන්තිද්‍රව්‍යයෙන් මෙසේ කායගතාසතිභාවනාව සිත්හි කරමින් වාසය කරන්නේය-සුඛ-දුඃඛ-උපෙක්ඛාවයෙන් නොයෙක් ප්‍රකාරවූ වේදනාවන්කෙරෙහි කෙලෙසුන් තවන විශිෂ්ඨ ඇති සම්ප්‍රජ්‍ය නම් ලද ඥානයෙන් යෙදී වාසය කරන්නාවූ වේදනා පරිත්‍රාහික සිතිය යයි කියනලද සුඛ-දුක්ඛදී නොයෙක් වේදනාවන්ගේ ම එකාකාරව නොසිට ව්‍යාඛිදියාමෙන් දියබුබුලුයේ අසර්වවූ එකාකාරව නොපවත්නා ස්වභාවය සිති කරගන්නාවූ සිතියෙන් සුක්ඛව වාසය කරණතැනැත්තේ ලුප්ත-පලුප්තයාහිගෙන් (ගෙවත්-විශෙෂයෙන් නැතිවන කාරණයෙන්)="ලොක" නම්වූ සුඛ-දුක්ඛදීය විදිමිච්ඡයෙන් පවත්නාවූ මේ වේදනාලොකයෙහි "කාමච්ඡද" යයි කියනලද ලොහය ද "ව්‍යාපාද" යයි කියනලද නොසතුටුව ද යන මේ පාපබලියෙන් යථොක්තප්‍රකාරවූ තදබන්ධ-විෂ්‍යාමතාවයෙන් සන්තිද්‍රව්‍යයෙන් වේදනාවන්ගේ ස්වභාවාදීනව සිති කරණ වේදනානුපය්‍යනාභාවනාව සිත්හි කරමින් වාසය කරන්නේය-රුකසිත-වෙෂසිත-මොහසිතදී නොයෙක් ප්‍රභේද ඇති විත්තයෙහි කෙලෙසුන් තවන විශිෂ්ඨ ඇත්තාවූ සම්ප්‍රජ්‍යසංඛ්‍යාවකි නුච්ඡිත් සුක්ඛව කායපරිත්‍රාහිකසිතියයයි කියනලද විත්තයාගේ ස්වභාවාදීනව සිති කරගන්නා සිතියෙන් සුක්ඛව වාසය කරණතැනැත්තේ ඇතිව නැතිවන විශෙෂයෙන් ම නැතිවන කාරණය ගෙතුකොටගෙණ ලුප්ත-පලුප්තයාහිගෙන්="ලොක" යයි නම් ලද විත්තලොකය කෙරෙහි නුච්ඡිත් යෙදී පැවතීමෙන් උපදනාවූ "කාමච්ඡද" යයි කියනලද ලොහය ද, නොසතුටුව ද, යන මේ පාපබලියෙන් තදබන්ධ-විෂ්‍යාමතාවයෙන් සන්තිද්‍රව්‍යයෙන් විත්තයාගේ ස්වභාවාදීනව සිති කරණ භාවනාව මෙනෙහි කරමින් වාසය කරන්නේය-පච්චිවරණබලියෙන් ආදිවූ බලියන්කෙරෙහි කෙලෙසුන් තවන විශිෂ්ඨ ඇතිව "සම්ප්‍රජ්‍යද" නම් ලද ඥානයෙන් සුක්ඛව නිවරණදී ඒ ඒ බලියන් සිති කරණසිතියෙන් සමාසිතවූයේ හෙතෙම යථොක්ත

අතීතයෙන් “ලොක”යයි ලද නම් ඇති නිවරණදිව්‍යමානවේදයෙන් අවිද්‍යාමානවේදයෙන් උපදනාව “කාමච්ඡද්‍ය”යයි කියනලද ලෝකය ද, “චක්‍යාද”යයි කියනලද නොසතුටුවට ද, යන මේ පාපබලියෙන් උත්තප්‍රකාර නද්ධි-විෂ්කම්භනවශයෙන් උපකාරව පවත්නා ප්‍රභාණය කරණ කොට ගෙණ සන්තප්තව නිව්‍යව භිද නිවරණදී ඒ ඒ බලියෙන් ස්වභාවාදිනව සිති කරණ බලියානුදැනාභාවනාව සිති කරුමත් වාසය කරන්නේය; යන මේ කාරණය “සමාක්සිති”යි කියනු ලැබේ.

8—සමාක්සමාධි යනම් කවරේ ද?—බ්‍රහ්මකුලවිත්තයට කාමය එකානුප්‍රාප්තියැව්වත් විෂ්කම්භනප්‍රභාණවශයෙන් කාමච්ඡද්‍යයෙන් වෙන්ව කුලමානිතය වලකන කාමච්ඡද්‍යදී පවතිවරණඅකුලබලියෙන් කෙරෙත් වෙන්ව යම්කිසි අරමුණක් කරා සිත ඵලවා කල්පනාවලියෙන් සිත පිහිටුවන ස්වභාවය වූ විතකියාභිතවූ සිත එහි ම හැසිරවීමෙන් පැවැත්වීම ස්වභාවය වූ විවාරසහිතවූ හුදකලාව. සිත විවේක විමෙන් නිවරණයන් කෙරෙත් දුර්විම ගෙනුකොට ගෙන උපන් නාව සමප්‍රියාසනලක්ෂණවූ කාම-විත්තදෙදෙනාගේ පිණි විමෙන්=ප්‍රිතිසි ලද නම් ඇති ප්‍රිතිසැප ඇත්තාවූ ප්‍රථමබ්‍රහ්මකුල විත්තය තමාගේ විත්තසන්නානයෙහි ඉපදවීමටය. පැමිණ (ඒ බ්‍රහ්මකුලවිත්තය රක්ෂා විමට අනුරූපවූ ඊයොපථාදියෙන් සුන්තව) වාසය කරන්නේය;—උත්තප්‍රකාරවූ විතකියා-විවාරදෙදෙනාගේ ව්‍යාප්තිය යම් ගෙනු කොට ගෙන සිත ඇලවීමත් නැතිවෙමින් අතීතයින් ම අවිච්ඡේද-සුප්‍රසන්නස්වරූප ඇත්තාවූ අබ්‍රහ්මකුලවිත්තය යන පැහැදීම කරන්නාවූ විත්තයාගේ එකොදිභාවය යන සිත මනාකොට සන්තප්ත සිව්මෙන් යම් සමාක්සමාධියෙන් (එකතබවෙන්) ඇදී, එසේ වූ විත්තයාගේ එකොදිභාවයට පමුණුවන්නාවූ විතකියා නැත්තාවූ විවාරය නැත්තාවූ සමාධියෙන් උපන් ප්‍රිති-සුවය ඇති විනිශ්චයබ්‍රහ්මකුලවිත්තය තමාගේ සතන්ති උපද්‍රව්‍යයෙන් යම් ඊයොපථාදියකින් යෙදී විසූකල විනිශ්චයබ්‍රහ්මකුලවිත්තයෙන් පහ නොවේ ද, එසේ වූ ඊයොපථාදියෙන් සුන්තව වාසය කරන්නේය;—ප්‍රිතියෙන් ද විරූපයෙන් (එහි ඇල්මක් නොව) උපෙක්ෂාඇතිව ද මෙසේ සිති ඇත්තේ ද නුවනැත්තේ ද සුවිද කසින් විදි, යම් බ්‍රහ්මකුල ගෙනු කොට ගෙන ඒ තෘතීයබ්‍රහ්මකුලවිත්තය උපෙක්ෂාකය සිති ඇත්තේය සැපවිහාර ඇත්තේයයි අනුමාන කියද්ද ඒ තෘතීය බ්‍රහ්මකුලවිත්තය තමාගේ විත්තසන්නානයෙහි උපද්‍රව්‍යයෙන් තෘතීයබ්‍රහ්මකුලවිත්තය නොනැසී පවත්නා ක්‍රමයෙන් වාසය කරන්නේය;—කාසිකසැපයාගේ ද දුර්විමෙන් කාසිකසැපයාගේ ද දුර්විමෙන් දුර්විමයෙහි ම (තෘතීයබ්‍රහ්මකුලවිත්තය) යොමුකර සැපවිහාර දෙදෙනාගේ අසාධනමයෙන් දුක් නොවූ සැප නොවූ උපෙක්ෂා-සමාධියෙන් පිරිසිදුවූ වතුභිබ්‍රහ්මකුලවිත්තය තමාගේ විත්තසන්නානයෙහි උපද්‍රව්‍යයෙන් නැවත නොනස්නා සේ ඊට නිසි ඊයො

පරාදියෙන් යෙදි වාසය කරන්නේය, යන මේ කාරණයතෙම
“සමගක්සමාති” යයි කියනු ලැබේ.

මේ දූෂිත රොගයෙහි ප්‍රතිපදාසී සත්‍යයයි

මෙපමණෙකින්

“චතතාරි නාම කිං?—චතතාරි අරිය ස ච චාති”

යන මේ ප්‍රශ්නනයෙහි අයී දක්වන ලදි.

මෙකැන් පවත් “පච නාම කිං?—පච්ඡාදාන කඛිනා” යන මේ
ප්‍රශ්නනයෙහි අයී මතු දක්වන ක්‍රමයෙන් දහනු.

භූත-නව්‍යය-වනිතමාන යථාචර-පඛගම නිත්‍යානිත්‍යාදිවිල
යෙන් සම්මසංඝාරප්‍රවෘත්තිවම්භයන් කරතලා මලකක්‍රමයෙන් සම්ම
යමතුභූතයෙන් අවබෝධ කරවද්‍රාඩු සම්භූතයේ තත්ත්වයානන්ව
හන්සේ “සකලසත්‍යයන් අනාදිමත් සසර පිහිටුමා අනන්ත සංසාර
දූෂ්ට භාජන කරවාලූබව රූප ඝාතනය, වේදනා ඝාතනය, සංඥා
ඝාතනය, සංඝාර ඝාතනය, විඤ්ඤා ඝාතනය, යන මොහු යයි” කියා
දක්වා ඒ මේ පච්ඡාතනය වදාලූ සේක;—එහි විස්තර යව දූෂ්ටාසී
සත්‍යයෙහි කී නැතින් දහනු. [147 පිටි 28 පෙළපවත් බලනු.]

යථොක්ත පච්ඡාතනය වම්භයේ සංසාරයෙහි ලා අනන්ත සංසාර
දුකට භාජන කරවාලූබව විලෙහවු සම්භූතාභූතයෙන් දූත ආදිත්‍යා
ගොත්‍ර බිහිවු සම්භූතත්ව හන්සේ විසින් රූප ඝාතනය ක්‍රමයෙන් නැ
ති නැතිවන පෙන පිහිකට (බදවු) උපමා ඇත්තේය, වේදනා ඝාතනය
දියවු බලකට (බදවු) උපමා ඇත්තේය, සංඥා ඝාතනය ආතපයෙහි පෙ
නෙන මිඳුල්ල ඝාතනයකට (බදවු) උපමා ඇත්තේය, සංඝාර ඝාතනය
කදලි ඝාතනයකට (බදවු) උපමා ඇත්තේය, විඤ්ඤා ඝාතනය මායා
රූපයක් වැන්නේය, යි කියා පච්ඡාතනයාගේ අනිත්‍යතාව දෙශනා
කරණ ලද්දේය.

හේ මෙසේයි;

“ථෙහ පිණ්ඩ පමං රූපං වේදනා බ්‍රහ්මදුපමා,
මරිචිකු පමා සක්ඝ සංඛාරා කදලුපමා,
මාසු පමා ච විඤ්ඤාණං දෙසිත්‍යා දිට්ඨි බන්ධනා” යි.

මෙපමණෙකින්

“පච නාම කිං?—පච්ඡාදාන කඛිනා,,

යන මේ ප්‍රශ්නනයෙහි අයී දක්වන ලදි.

මෙකැන් පවත් “ප නාම කිං?—ප අරකිතතිකාති ආසනනාති”
යන මේ ප්‍රශ්නනයෙහි අයී මතු දක්වන ක්‍රමයෙන් දහනු වේ.

මෙතැන් පවත් “සත්‍ය නාම කිං?—සත්‍ය බොජ්‍යබ්‍යා” යන මේ ප්‍රජනනයෙහි අඩු මතු දක්වන ක්‍රමයෙන් දතයුතු වේ.

සේ මෙසේ දතයුතුයි.

1—සත්‍යයෙන් සිත්හි හැසිරීම්වශයෙන් විද්‍යමානවූ හෝ ප්‍රතිලාභව නමාකෙරෙහි ඇති ආධ්‍යාත්මිකවූ සොනියොමනාසාරාදීන් උපදනා සිහියෙහි කියනලද සමානිසංඛ්‍යාබ්‍යාසය, හෙවත් බොහෝ කොට නුවනින් යෙදී සැලකීමෙන් හෝ නොහොත් සිහිනුවනින් යෙදී වසනබවය, සිහිවූලාපනයන්ගෙන් දුරු වනබවය, එලෙසිව මනාසිහි ඇති පුද්ගලයන් සෙවනය කරණ බවය, මනාසිහිය උතුම් ගුණධර්මයකැයි සිතා එහි නැමී පවත්නා සිත් ඇතිව වසනබවය, යන මේ සතරකාරණයන් හෙතු යොට ගෙන “සමානිසංඛ්‍යාබ්‍යාස” යාගේ ඉපදීම වන්නේය.

2—සත්‍යයෙන් සිත්හි හැසිරීම්වශයෙන් විද්‍යමානවූ හෝ ප්‍රතිලාභව නමාකෙරෙහි ඇති ධර්මානුචිත්තනාමිසිත් පවසනාට—බාහු-ආයතනාදී ධර්මයන් විමසීමිවශයෙන් සිත්හි පවත්නාවූ ධර්මවිමස සංඛ්‍යාබ්‍යාසය හෙවත්—බොහෝ කොට නුවනින් යෙදී සැලකීමෙන් නූපත් ධර්මවිවයසංඛ්‍යාබ්‍යාසයාගේ ඉපදීම හා උපත්නානුගේ වචනය විමෙන් පැවතීමය, (නොහොත්—සානනි-බාහු-ආයතන-ඉඤ්ඤ-බල-බොධාබ්‍යාස-මානිකාබ්‍යාස-ඤ්ඤා-විදුෂිතාය යන මේ ධර්මයන්ගේ අනිතිශක්තිව බොහෝ කොට ඇසීමය,) ආධ්‍යාත්මික-බාහිරවශයෙන් විප්‍රකාරව සිටි වස්තූන්ගේ ප්‍රසන්නබවය, ශ්‍රද්ධා-විශ්වාස-සමානි-ඤ්ඤා-ප්‍රඥා යන ඉඤ්ඤයන්ගේ සම්බවය, අභ්‍යන්තරයන්ගෙන් දුරු වීමය, ඥානවත්තනයෙවන ඇතිබවය, පවසනාටාදී ගම්හිරබවයන්කෙරෙහි ධර්මානුචිත්තනාවශයෙන් සිත පවත්වනබවය, ධර්මවිවයසංඛ්‍යාබ්‍යාසය උතුම් ගුණධර්මයකැයි කියා සතරඉරියවූවෙහි ම එහි නැමී පවත්නා සිත් ඇතිබවය, යන මේ සත්ප්‍රකාරවූ හිත කාරණයෙන් “ධර්මවිවය සංඛ්‍යාබ්‍යාසය” වන්නේය.

3—විශ්වාසංඛ්‍යාබ්‍යාස නම් බොහෝ යොට නුවනින් යෙදී සැලකීමෙන් හෝ නොහොත්—නරකයආදී සියලු අපායහ්‍යාස සැලකීමය, ආනිසංසඵලවිසේසය සැලකීමය, මේ විශ්වාස නම් බුධාදී උතුමන්ගේ මානිකයකැයි කියා සැලකීමය, කුසිතපුද්ගලයන්කෙරෙහි දුරු වීමය, විශ්වාසවත්පුද්ගලයෙවන ඇතිබවය, විශ්වාස උතුම් ගුණධර්මයකැයි සිතා එයව නැමී පවත්නා සිත් ඇතිවීමය, යන මෙයින් “විශ්වාසංඛ්‍යාබ්‍යාසය” වන්නේය.

4—ප්‍රතිසංඛ්‍යාබ්‍යාස නම් නුවනින් යෙදී සැලකීමය, බුද්ධගුණ සිහි කිරීමය, ධර්මගුණ සිහි කිරීමය, සංඝගුණ සිහි කිරීමය, දානානිසංසංසිලානිසංසාදිය සිහි කිරීමය, නොසන්නුන් රුක්‍ෂපුද්ගලයන් කෙරෙහි දුරු වීමය, සන්නුන් කායාදිප්‍රයෝග ඇති බුධාදීසාමිනි

පුද්ගලයන් සෙවනය කිරීමය, ප්‍රසාදනියසුත්‍රානතදෙශනාදීන් සිහි කිරීමය, භූශ්‍රවස්සහතවූ ප්‍රීතියඔබ්බාබ්බය උතුම් ගුණධර්මයකැයි කියා එහි නැමි පවත්නා සිත් ඇතිබවය, යන මෙයින් “ප්‍රීතියඔබ්බාබ්බය” වන්නේය.

5—ප්‍රසුබ්බසංඝේශාබ්බය නම්, කාය-චිත්තදෙදෙනාගේ සන්ත්‍රත් සම්භාවයයි. කියනලද ප්‍රසුබ්බසංඝේශාබ්බය නුවනින් යෙදී සැලකීමෙන් හෝ නොහොත් කාය-චිත්තදෙදෙනාගේ සන්තිදීමෙන් වසනබවය, ප්‍රණීතවූ මධුරආහාර සෙවනය කිරීමය, ශීතෝෂණවිසින් සැපපහසු සතුන් සෙවනය කිරීමය, පහසුලෙස ඉරියව් සෙවනය කිරීමය, මධ්‍යස්ථවූ කායාදිප්‍රයෝග ඇතිවනබවය, නොසන්ත්‍රත් පුද්ගලයන්ගෙන් දුරුවනබවය, සන්තිදී වසන පුද්ගලයන්ගේ සෙවනය ඇතිබවය, මෙසේ කාය-චිත්තදෙදෙනාගේ සන්තිදීම වශයෙන් පවත්නා ප්‍රසුබ්බසංඝේශාබ්බය උතුම් ගුණධර්මයකැයි පවත්නා සිත් ඇති බවය, යන මෙයින් “ප්‍රසුබ්බසංඝේශාබ්බය” වන්නේය.

6—සමාබ්බසංඝේශාබ්බය නම් භාවනානුරූප යම්කිසි අරමුණක් සිතින් ගෙණු එහි නුවනින් යෙදී බහුලව සැලකීමෙන් සමාබ්බ සංඝේශාබ්බයාගේ ඉපදීම වන්නේය, නොහොත්—ආබ්‍යාසන-බාහිර වසතුන්ගේ ප්‍රසන්නාචීමය, ශ්‍රමාදිඉඤ්ඤායන්ගේ සම්භාවය, සන්තිදී මක් නොව වසන පුද්ගලයන්ගෙන් දුරුවීමය, සන්තිදී වසන පුද්ගලයන් සෙවනය කිරීමය, විතේනකාත්‍රතාවයෙන් සිටි සමාබ්බ සංඝේශාබ්බය උතුම් ගුණධර්මයකැයි කියා එහි නැමි පවත්නා සිත් ඇතිවීමය, යන මෙයින් “සමාබ්බසංඝේශාබ්බය” වන්නේය.

7—උපෙක්‍ෂාසංඝේශාබ්බය නම්, සත්‍ව-සංඝාරයන්කෙරෙහි මැද හත්බවයයි කියනලද උපෙක්‍ෂාසංඝේශාබ්බය බොහෝකොට නුවනින් යෙදී සැලකීමෙන් හෝ නොහොත් සියලු සත්‍වයන්කෙරෙහි හා විවර-පරිඤ්ඤා-වසත්‍රාභරණාදිවූ සියලු සංඝාරයන්කෙරෙහි ලොභ-වෙශාදිවශයෙන් සිත නොපවත්වා පරමානුවිසින් සත්‍ව-සංඝාරයන්ගේ නිසාත්‍ව-නිසාරස්මිතාව සැලකීමෙන් එහි මැදහත් සිත් පැවැත්වීමය, සත්‍වයන් හා සංඝාරවසතුන් මමය මාගේය යන විපරිතාබ්‍යසඇති පුද්ගලයන්ගෙන් දුරුවීමය, එබඳු සිත් නැති මධ්‍යස්ථවූ සිත්ඇති ජනසෙවනයෙහි යෙදීමය, මැදහත්බව උතුම් ගුණධර්මයකැයි නැමි එහි පවත්නා සිත්ඇතිවීමය, යන මෙයින් උපෙක්‍ෂාසංඝේශාබ්බය වන්නේය.

මෙ ස ම ඥේ කි න්

“සත්ත නාම කිං ?-සත්ත බොජ්ඣංගයා”

යන මේ ප්‍රශ්නනසෙති අනි දක්වනලදි.

සප්තවිඥානසෑයින්ගේ එකතු කොට නවසත්තාවාසයයි කියනලදි,
මෙ ස ම ණ කි න්

“නව නාම කිං? - නව සත්තාවාසා”

යන මේ ප්‍රශ්නනයෙහි අනි දක්වනලදි.

මෙතැන් පටන් “දස නාම කිං? - දසහබෙහෙති සමන්තාගතො අරහාති චූළවති” යන මේ ප්‍රශ්නනයෙහි අනි මතු දක්වනාඥාකාර යෙන් දකසුතු.

මෙහි අධ්‍යයනය නම් සමාග්දූෂිත සමාස්සංකල්පනාවය සමාග් ච්චනය සමාස්සකම්මානනය සමාග්ඵලය සමාග්විකල්පනය සමාස්ස සමාග්විකල්පනය සමාස්සකම්මානනය සමාස්සකම්මානනය යන මේ දසයයි.

මෙහි (1 පටන් 8 දක්වා) ඒකාර ග්‍රන්ථයෙහි සඳහන්වනු ලබන දසයකි සත්තාවාසයෙහි කි නයිත් දකසුතු. [164-පිටි-19-පෙළපටින්.]

9-සමාග්විකල්පනය නම්-මාග්ගිකයන් සමාස්සකම්මානනය නම් වේ.

10-සමාග්විකල්පනය නම්-අභිත්ථලය වේ, යන මේ සමාස්ස කම්මානනය නම් වේ.

මෙ ස ම ණ කි න්

“දස නාම කිං? - දසහබෙහෙති සමන්තාගතො අරහාති චූළවති”

යන මේ ප්‍රශ්නනයෙහි අනි දක්වනලදි.

මෙසේ මේ ප්‍රශ්නයෙහි ඒ ලද්දේ සාමණේරයන් විසින් බුදුරජා නන්වහන්සේගේ අභිප්‍රාය පරිද්දෙන් විසදුවද ලකල්හි ප්‍රශ්නවක කරණවසානයෙහි එයට දශාද දි වදුරණ බුදුරජානන්වහන්සේ සක්විතිරජන්හුගේ ප්‍රාසාදයක රත්කොතක් පලන්දවනපරිද්දෙන් ඒ සොපානසාමණේරයින්වහන්සේ නැමැති ප්‍රාසාදයෙහි උපසම්ප දාව නැමැති රත්කොත පැලදවීමෙන් සමග්‍රහ කොට වදලසේක; නොහොත්, -නෙපි මෙතැන් පටන් මාගේ ශාසනයෙහිදී “උසසම්ප ද” යයි වදුරමින් උපසම්පදාව දි වදලසේක; ඒ ප්‍රශ්නවක කරණ උපසම්පදාව ලත් ඔවුන්වහන්සේ ද සොපානසාමණේරයන් යන නමින් ප්‍රතිච්චි සම්ප්‍රදායක නැමැති අභස්සි පුත්සද මෙන් ශාසනය බබුළු වා අනුපාදිශෙහි නිවාණධාතු වෙන් පිරිනිව් සේක.

සාමණේරප්‍රශ්න අනිවර්ණනාව නිමි.

